

عەزەب سەمیلوف
عەزەب شەنۆ

دەمدەم

شەگەر سەفا

کەزووبە بە کرمانجی خواروو

قه‌لای دمدم

داستان

عەرەب شامیلۆف

"عەرەب شەمۆ"

قەلای دملەم

داستان

شوگور مستەفا

کردووێه بەکرمانجیی خواروو

ناوی کتیب: قه‌لای دمدم – رۆمان
نووسینی: عه‌رب شامیلۆف
گۆرینی بۆ کرمانجیی خواروو: شوکور مسته‌فا
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ٩٥٩
ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کره‌م
به‌رگ: مه‌ریه‌م موته‌قییان
چاپی دووهم، هه‌ولیر - ٢٠١٠
له‌ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیه‌کان له‌ هه‌ولیر ژماره ١٧٤ ی
سالی ٢٠١٠ ی دراوه‌تی

پېړست

7	پیشه کی
21	پیشه کی نووسه
23	بهشی یه کهم - بازار
42	بهشی دووهم - مزگوت بېناکردن
46	بهشی سیپه م - همزه چاوهش
64	بهشی چواره م - بهزمی دهر ویشان
78	بهشی پینجه م - شایی
91	بهشی شه شه م - سهر بهووردی خانق
114	بهشی حوته م - قاسیدی شه مدینان
168	بهشی هه شته م - قولی خان
188	بهشی نویه م - حسین خان
208	بهشی دهیه م - هیرش بق سهر قه لا
277	پاشه کی
278	فهره نگوک
283	سهره تایی نووسه بق چاپی رووسی
285	له باره ی نووسه و کتبه که یوه

پیشہ کی

بہ درپڑایی میژووی نہ تہوہی کورد، ہر کارہ ساتیکی گرنگی سیاسی و میژووی، ہر رووداویکی کۆمہ لایہ تی بہرچاو، ہر چپرۆکیکی تال و شیرینی دلاری و ہر شایی و شینیکی گہورہ لہ ہر مہ لہ ندیکی کوردستان قہ و ماوہ، خۆویژ و خۆشخوانہ کوردہ نہ ناسراو و نہ خویندہ وارہکان لہ سہر کیچی برگہی خۆمانہ بہ زمانیکی ساکار، بہ لام پوخت و پاراو و پھسہن و رہوان ہۆندوویا نہ تہوہ و ئاھہنگیکی تایبہ تی خۆشیان بۆ داناوہ و پتیاں گوتوہ بہیت^۱.

شایہر و بہیتبیزہکان ئو بہیتانہیان لہ کۆری دیوہ خانہی مہ زنان، لہ لامیردانی گہورہ پیاوان و لہ گۆشہی مزگہوتی گوندان و لہ چایخانہ و کاروانسہرای شاران بۆ خەلکی تینوو و تامہ زرۆ گوتوہ. بہم جۆرہ ہم نہیانہیشتوہ رووداو و کارہ ساتہکان لہ بیر بچنہوہ و ہم زمان و فہرہنگ و ئہدبہی فۆلکۆری کوردیان پۆژ بہ پۆژ دہولہ مہند و دہولہ مہندر کردوہ.

ئہم بہیتانہ سینگ بہ سینگ و پشت بہ پشت پاریزراون. دیارہ بہ پیتی جی و کات و وەستایی و ناوہستایی شایہر کەم و زۆر گۆرانیاں بہ سہردا ہاتوہ. زیاد و کەم کراون، وشہی تازہ و نوئی و باویان ہاتوہ تہ نئی و وشہی کۆن و سوایان لئ دہراویژراوہ. بہ لام ناوہ پۆکی مہ بہست ہەر وک خۆی ماوہ تہوہ.

لہ سہردہمی ئیمہدا کە جیہان ئالوگۆریکی سہیر و بہ پەلہی بہ سہردا ہاتوہ، زانست پۆژ بہ پۆژ پتر بہ سہر تہ بیعہ تدا زال بووہ، ئینسان شہ پۆلی

۱ بہ پروای من ئہم وشہیہ ہیچ پتوہندی بہ (بیت)ی عہرہ بییہوہ نییہ و رای مامۆستا فہتاحتی قازی بہ راست دہ زانم کە دہلئ: رەنگ بئ لہ وشہی بہیاتوہ ہاتبئ کە ناوی ئاوازیکہ.

هه‌وای خستووته ژێر پکیفی خۆی و ئاتۆمی قه‌ڵشاندوووه و له‌سه‌ر مانگ دابه‌زیوه. هه‌رچهند وه‌زعی ناله‌باری کوردستان گۆڕانیکی ئه‌وتۆی به‌سه‌ردا نه‌هاتوو و نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌روا له‌ کاروانی شارستانه‌تی به‌جێ ماوه و ته‌مومژی نه‌زانی و نه‌خوێنده‌واری له‌ ئاسمانی ولاته‌که‌مان نه‌په‌ویوه، به‌لام ئه‌گه‌ر نووری کاره‌با کورده‌واری پووناک نه‌کردووته‌وه، رادیۆ و گرام و ریکۆردەر گه‌یشتونه‌ کوێره‌ دێیه‌کانی کوردستانیش و ده‌توانین ب‌لێین تیشکی زانستی ده‌روه‌ه‌ نا‌پاسته‌وخۆ کوردستانیشی گرتووته‌وه. به‌رنامه‌ی رادیۆکان و ئیستیوانه‌ی گرام و شریتی ریکۆرده‌ره‌کان خه‌لکیان له‌ به‌یت و باوی شایه‌ره‌ هونه‌رمه‌نده‌کان ب‌ی نیاز کردوو.

ب‌یوه‌ مه‌ترسیی ئه‌وه‌ ژۆره‌ شاکاره‌ به‌نرخه‌کانی ئه‌ده‌بی فۆلکلۆریمان ورده‌ ورده‌ له‌ بیر ب‌چنه‌وه و له‌ بیرچوونه‌وه‌شیان زیانیکی ژۆر گه‌وره‌ له‌ زمان و فه‌ره‌نگ و میژووی نه‌ته‌وه‌که‌مان ده‌دا. هه‌رچنده‌ زانایان و پووناکبیرانی کورد له‌ هه‌موو لاره‌ هه‌ستیان به‌ مه‌ترسییه‌ کردوو و هه‌رکس به‌پێی هێز و توانا و کات و ده‌رفه‌تی خۆی خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌یان، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ده‌پۆست نایه‌ن و پێشگرییان بۆ نا‌کری.

یه‌کێک له‌ کاره‌ساته‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ و خوێناوییه‌کانی میژووی نوێی کوردستان که‌ پاش دابه‌شکرانی ئه‌و ولاته‌ له‌ نیوان عوسمانی و قزلباشدا پووی داوه، گه‌مارۆدان و گیرانی قه‌لای دمدم و شه‌هیدبوونی ئه‌میرخانی برادۆست، خانی له‌پ زێڕین و هاویه‌مانان و دۆستانی ئه‌و سه‌رده‌ره‌ مه‌زنه‌ی کورده‌.

ئه‌و کاره‌ساته‌ ئه‌وه‌نده‌ خوێناوی و به‌سام بووه، شا‌عه‌باسی سه‌فه‌وی، شای خوێنپێژ و پیاوکوژی ئێران ئه‌وه‌نده‌ی رق له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه، ئه‌وه‌نده‌ زالمانه‌ و ژۆردارانه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و نه‌ته‌وه‌ ب‌ی ده‌رتانه‌ جوولاه‌وته‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی خراپه‌ کردوو، ئه‌وه‌نده‌ی خه‌لک کوشتوو و ولات خاپوور کردوو و ژن و مندال به‌دیل بردوو، ئه‌میرخانیش و پیاوانه‌ پاره‌پیوه‌ و ئازایانه‌ وه‌ده‌ست هاتوو و سه‌ری بۆ شوێر نه‌کردووته‌وه و به‌رگریی کردوو و ئه‌وه‌نده‌ مه‌ردانه‌ شه‌هید کراوه، که‌ رابردنی زه‌مان نه‌یتوانیوه‌ تۆژی فه‌رامۆشی له‌سه‌ر

ئەم کارەساتە داپیژئی و لە پێش چاوانی ون بکا .
شایەر و خوشخوانەکان ئەو کارەساتەیان بەشپۆیە جۆر بەجۆر کردووەتە
بەیت. لک و پۆیان لێ کردووەتەو و شاخ و بالیان لێ ناو.

لە ھەموویاندا دوو شت لە پێش چاوان گیراوە: ئازایەتی و خۆراگری
ئەمیرخان و دلرەقی و بێ بەزەیی شا عەباس. لە نێو ئەو بەیتانەی من لەو
بارەدا بیستووم، هیچیان ناگەنە ئەو بەیتە کە زانای گەرەیی ئەلمانی
ئۆسکارمان لە سەرەتای ئەم چەرخەدا لە پەیمان بەکری بیستوو و لە
١٩٠٥دا چاپی کردوو و ئیستا لە دەستدایە. لە ھەموو بەیتێکدا خەیاڵاتی
شاعیرانە بەسەر واقعیاتی میژوویدا زال دەبێ.

لەو بەیتەشدا ئەو دەبیندێ، بەلام وا دیارە ئەو بەیتە زۆر لە پاش قەومانی
کارەساتە کە نەگوترا بێ. چونکە ناوی ھیندیک کەس لە کار بە دەستانی قزلباش
و لە دۆستانی ئەمیرخان لەو بەیتەدا وەک خۆیان ماونەو.

میژوونووسەکان خۆمانە و یتگانەش لەسەر ئەو کارەساتەیان نووسیوە.
سەرچاوەی ھەموویان (عالم ئارای عەباسی) کتێبە بەرخە کە ی ئەسکەندەر
بەگی تورکمانە. ئەسکەندەر بەگ ھەرچەند نۆکەر و نمەک خور دە ی شا عەباس
و دۆژمن و نەتەو دە ی ئەمیرخان بوو و داوای پەوای ئەو سەردارە مەزنە ی
کوردی بە لاساری و سەرپێچی و تەنانەت نمەک بە حەرامی و لە پێ دەرچوون
داناو و بە ئاشکرای جێپۆی بە کوردان داو و دە لێ: «و محشیتە تیرە ی
ئێنسەن» و کوشتاری ئەو گە لە ی بە غەزا زانیو و گوتوو یەتی «ئەرکی
سەر شانی شای ئیسلام پەنایە ئاسە واریان لێ بیری». بە لام پیاو ھە ق بلی
پیاوێکی زۆر خۆ ئێندەوار و زانا و میژوونووسێکی یە کجار ورد و وریا بوو و
رووداو ھە کانی میژوویی سەردەمی شا عەباسی زۆر بە سەرنجەو و تۆمار
کردوون. جگە لەو خۆی لە گەمارۆدانی قە لای دمددا بە شدار بوو و ئاگای
لە ھەموو کەین و بەینێک بوو.

پاستە ئەویش وەک ھەموو دەستوپیو ھندی شایان پیاپیاز و درۆزن بوو و
زۆری تەشی لە بەر شا عەباسی رستوو و بە بەژن و بالای ئەو شا بەدەف و

خوینرێژەى هەلگۆتوو و وای نیشان داوه که تاوانى کوردان بووه دلى ناسكى خاوهن شکۆيان شکاندوو و هەقى خۆيان بووه قەتلوعام بکړين و بهو دهرده بچن، بهلام لهگهڵ ئەوانهشدا کتیبهکهى زۆرى زانیاریى تێدا ههیه و سهراچاوهیهکی بهکهکه بۆ ئەو کهسانهى بیانهوی لهبارهى قهلاى دمدم و سالى موکرى قراکهدا شت بنووسن.

کارهساتى دمدم و موکریان که یهکێک له بهسامترین پروداوهکانى میژووی کوردستانه، ههستی نهتهوايهتیى زانیانى کوردی جۆشاندوو. خانى نهمر شاعیری مهزنى کورد ئەو ههسته ئاگرینهی چل و چهند سال پاش کارهساتهکه له سهرهتای مههم و زیندا دهربرپوه.

لهو سالانهى دوايیدا نووسهرى مهزن و زانای بهناوبانگی کورد عارهبی شامۆ چیرۆکی درێژى بهناوی قهلاى دمدم بهئوسلوویکی نوێ و باوی پۆژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میژوویی لهمیژه له ئەدهبیاتی گهلانى تردا جێ خۆی کردووتهوه. بهلام ئەوه یهکهم چیرۆکی درێژه که من بهزمانى کوردی لهو بارهدا خویندوومهتهوه.

بهداخهوه من نووسینهکهى ئەوم نهخویندووتهوه. چونکه سههم له خهتی رووسی دهرناچى و کتیبهکەش بهخهتی رووسی چاپ کراوه. بهلام مامۆستا شکور مستهفا که ئەم چیرۆکهى هیناوهتهوه سههر شیوهی کوردی کرمانجی خواروو و خهتی پهسندکراوی کۆری زانیاری کورد، دهلی: «دهستم له ناوهپۆکی چیرۆکهکه نهداوه و ههر پواڵهتهکهم گۆپیوه.»

مامۆستا عارهبی شامۆ بهخهیاڵ بهرزى هونهرمهاندانهى خۆی چیرۆکیکی شیرین و پڕ کارهسات و ههست بزوينی خولقاندوو و خزمهتیکی گهورهی بهئهدهبى نهتهوهکهى کردوو. سهرتاسهرى ئەم چیرۆکه بهتامه پڕه له ههستی پیروزی ئینسانی، نیشتمانپهروهري و گهل خۆشهويستی.

چیرۆکی قهلاى دمدم نمونهى ئەدهبیکی پیاالیستی رهخنهگرانهیه له ئەدهبی کوردیدا که ئهگەر بى وینه نهبى کهم وینهیه. له لابهلاى درێژهکانى ئەم چیرۆکهدا پهرده لهسهه واقیعی ژيانى کوردهوارى ههڵدهاتهوه و پتوشوینی

نەتەوايەتى نەتەوھىيى كورد بەلایەنى باش و خراپدا نیشان دراوہ و بۆئەو
بىگانانەى كورد باش ناناسن زۆر بەكەلكە.

پالەوانەكانى ئەم چىرۆكە ھىچ كاميان بۆ كوردىك نەناسياو نين. شەباب
لاوڭى كوردى ئاسابى و رەزاسووكە كە ھەموو رۆژى لە رۆياز و كووچە و
كۆلاندا تووشى دەبين و قسەى لەگەڵ دەكەين. دلەر كچە كوردىكى لەبار و
نەشمىلانەيە كە لە ھەموو گوند و شارۆكىكى كوردستاندا نمونەى زۆرە و
ھىچ وى ناچى خەيالى نووسەرىك خۆلقاندبىتى. زۆر ھەمزە چاوەشمان ديون
و دواندوون. زۆر وەستاي ئەرمنى و ئاسۆرى ئامرازى پتويستيان بۆ دروست
كردووين. زۆر ئەسكەندەرى پير چىرۆكى كۆنيان بۆ گيرايوينەو.

كەم لاوى كورد ھەيە لە دلداريدا شەبابىك نەبى. كەم كىژى كورد ھەيە
برواى بە پرۆپوچ نەبووى و پەناى بۆ پر و پيرىژان نەبردى و نوشتەى
چەور و شيرين و دەم بەسى بەمەلا نەكردبى و چل دانە و شەمۆلەى
نەگرىتەو. بنپشك و خوشكى بچووكى وەك نەنيمان زۆر ديون كە ديارى و
راسپاردەى كاكيان بۆ دەزگيرانەكەى بردووە.

بەراستى مامۆستا شارەزايى تەواوى لە واقىعى ژيانى نەتەوھەكەى ھەيە و
زانبارىيەكەى خۆى زاناپانە و وەستايانەى لەلا بەلای دىرەكانى ئەم چىرۆكە
شيرينەدا گيرايووتەو.

ھەوار و بانەمەر و ئاژەلدارى، ھەرەووز و دەستەوا و لەبەر شانە دانىشتن،
خورى رستن، لىك كۆبوونەوھى كچان، تەون ھەلاوھسەين و وینەى
مافۆرەگرتنەو، مارووجن، رابواردن، داووت و ھەلپەرين، ژوان و دلدارى،
جووت و گا و كشتوكال و ئاشەوانى، نوپژ و تاعەت، سوارى و تەقلە و
رەمبازى، راووشكار و نىچىرەوانى، نان بەھى و ميواندارى، ژن زۆر ھىنان و
كچ فرۆشى و شىربايى وەرگرتن، نىشتمانپەرەرى و فیداكارى و گيانبازى،
خەيانەت و بىگانەپەرستى و روورەشى، ھەموويان بەزمانىكى شيرين و
ساكار لە جىي خۆياندا لەم چىرۆكەدا باس كراون و نرخی چىرۆكەكەيان
زىاتر كردووە. مامۆستا نە لە نىشاندانى كردارە باشەكاندا زىدەپەرەوى

کردوو و له راستی دور بوووتهوه، نه کردهوه دژبو و ناشیرینهکانی شاروونووه. ماموستا له سرتاسه‌ری ئه‌و چیرۆکه‌دا تێ کۆشاهه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نێو کۆمه‌لی کورده‌واریدا بره‌و پێ بدا. ده‌یه‌وێ لاوانی کورد راست و پاک و نیشتییمانپه‌روه‌ر بن و دۆست و دوژمنی خۆیان بناسن. دۆستیان خۆش بوێ و کۆمه‌ک و یارمه‌تی بده‌ن و باربووی لێ وه‌رگرن و دوژمنیان ناخۆش بوێ و رقیان لێ بێ و له‌سه‌ریه‌وه نه‌چن و فریوی نه‌خۆن.

هه‌ر به‌وه‌نده رانه‌وه‌ستاوه و ویستویه‌تی ئۆسوولی شه‌ری پارتیزانی فی‌ری شو‌رش‌گی‌رانی کورد بکا و ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده‌ی له‌و باره‌دا د‌ل‌س‌و‌زی نیشان داوه که ناچار بووه جار جار له واقیع دوورب‌یت‌ه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی شو‌رش‌گی‌رانی کورد له شه‌ری شه‌ویدا فی‌ری خۆشاردنه‌وه بکا، له شه‌ری شه‌م‌زیناندا رووداوێک ده‌خ‌و‌ل‌ق‌ینێ و هه‌م‌زه چاوه‌شی ه‌ید‌ی و ه‌ی‌من و د‌ل‌س‌و‌ز که نمونه‌ی فه‌رمانه‌یه‌کی هه‌ره‌ باش و له‌سه‌ره‌خ‌و‌یه‌ و تووره‌ ده‌کا که ناچار بێ داگ‌رت‌ه‌ س‌ه‌ب‌از‌یک و ل‌تی بدا، چونکه جگه‌ره‌ی داگیرساندوه. ب‌ی‌گ‌ومان ماموستا ل‌یره‌دا ه‌یند به‌ته‌نگ ف‌ی‌ر‌ک‌ردنه‌وه بووه زمان و مه‌کانی له ب‌ی‌ر‌چ‌و‌ه‌ته‌وه. راسته له زه‌مانی شا عه‌باسدا پ‌ت‌ی ئه‌وروپا‌یی‌یه‌کان بۆ ئ‌ی‌ران کراوه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت ئه‌و پادشایه‌ برایانی «شیرلی»ی وه‌ک راو‌ی‌ژ‌که‌ری سوپایی ه‌یناونه ئ‌ی‌ران و با‌ل‌ی‌و‌زی نار‌د‌و‌وه‌ته ئه‌وروپا، دوور نییه‌ تووتن که له ئه‌مه‌ریکاوه هاتووه‌ته ئه‌وروپا گه‌ی‌ب‌یت‌ه ئ‌ی‌رانیش، به‌لام تۆ ب‌ل‌ی‌ی له کوردستاندا ئه‌و سه‌رده‌می قه‌نه‌ک‌یش هه‌بووب؟ گریمان تووتنیش بووبێ و قه‌نه‌ک‌یش هه‌بووب، خۆ ره‌نگ بێ ماموستاش وه‌ک من له بی‌ری بێ تا ئه‌م دوا‌یی‌انه کورد به‌به‌رد و ئه‌ستی ئاگ‌ریان هه‌له‌کرد و سه‌ب‌ی‌له و قه‌نه‌یان ده‌ک‌یشا و جگه‌ره هه‌ر نه‌بوو. جگه‌ره‌ک‌یشان و ئاگر هه‌له‌کردن بۆ پارتیزان مه‌ترسی هه‌یه و ماموستای مه‌زن ده‌یه‌وێ ئه‌م ئه‌زمونه به‌نرخه‌مان ف‌ی‌ر بکا بۆیه‌ تووشی ئه‌و هه‌له‌ بووه.

به‌د‌اخ‌ه‌وه ئه‌م چ‌ی‌رۆ‌که به‌نرخه‌ ه‌ین‌د‌یک هه‌له‌ی وای ت‌ی‌دا هه‌ن که به‌ه‌ی‌چ بار‌یک نا‌ک‌ر‌ی چاویان لێ ب‌پ‌ۆ‌ش‌ر‌ی.

چ‌ی‌رۆ‌کی م‌ی‌ژ‌و‌ویی ئه‌س‌ل‌یک هه‌یه و هه‌مووی زاده‌ی خه‌ی‌الی نووسه‌ر نییه.

به لّام نووسەر شاخ و بالّی لّی دهنّی و لک و پۆپی لّی دهکاتهوه. له چیرۆکه سههرکهوتووهرکاندا ههمیشه ناوی قارهمانه ناسراوهکانی و شوینی گرنگی جغرافیاوی دهپاریزن. ئهوه کهسهی چیرۆکی میژوویی دهنووسی دهبی شارهزایی تهواوی له میژوو و جغرافیا دا ههبی تا بهههله نهچی، بۆ بهلگه ئیشاره بهچیرۆکی (شهڕ و ئاشتی) تۆلستۆی دهکهین. بێگومان مامۆستا له من باشتر ئهم چیرۆکه دهزانئ، چونکه بهزمانی روسی خۆپندوووتهوه. رهنگ بّی چیرۆکی ئهوهنده قارهمان زۆر کهم بن. به لّام چونکه تۆلستۆی مهزن ئاگای له میژوو ههبووه و جغرافیا و لاتکهکی باش زانیوه، سالی قهومانێ شهڕ و ناوی قارهمانه دهرجه یهکهکان و شوینی شهڕهکانی نهگۆڕیوه و پاراستوونی، خۆپنه قارهمانهکانی تریش بهقارهمانی خهیاڵی نازانی و رووداو بهجووکهکانی ئیو کارهساتهکه بهزادهی خهیاڵی نووسەر دانائ.

جی داخه مامۆستای خۆشهویستی ئیمه زۆر کهمی شارهزایی له میژوو و جغرافیا کوردستان و ئێران ههبووه. سههرانهی چیرۆکهکی لهسههر خهیاڵی خۆی داریشتووه، بۆیه ههلهی زۆر زهق و بهرچاوی له نووسینهکهیدا ههیه.

کهسیک بیهوئ لهسههر قهلاي دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایتهختی شا عهباس ئیسفههان بووه نهک تاران. شا عهباسکی له سههردهمی دهستهلاتی رهش و زۆردارانهای خۆیدا زۆر شاری سووتاندن، زۆر قهلاي رووخاندن، زۆر ولاتی خاپوورکردن، ئیسفههانی و ارازاندهوه، و ئاوهدان کردهوه، که پیتان کوت (أصفهان نصف جهان). ئیستاش ئهوه خانوبههره و مرگهوت و باخانهی ئهوه دروستی کردوون و بینای ناون جیهانگهراڤان بۆ ئیسفههان را دهکیشن.

مامۆستا پێش نووسینی چیرۆکهکی میژووی ئێرانی نهخویندوووتهوه، تا بزانی ئهوه شا عهباسهی ئهوه باسی دهکا چ دیوهزمهیهکی خوینخۆر بووه؟ ئهگهر بهپهله چاویکی ههر بهعالم ئارای عهباسیدا گێرا با که میژوونووسی تایبهتی شاعهباس نووسیویهتی، دهیزانی ئهوه زۆرداره پیاوکۆزه ئیرینهی له مهلهبندی موکریان، له بهشیکی گهورهی نیشتمانکهمان بریوه و میینه و

وردەى بەدیل بردووه.

پېم وايه ئەگەر مامۆستا دەيزانى ئەو شا عەباسە ئەوهندە زۆردار بووه که نه تنيا هەزاران کەسى کوشتووه و هەزاران وەجاخى کوژاندووهتەوه، بەلکە خۆشى وەجاخ کوێر کردووه و لە سى کورەکانى خۆى دووى چاوى دەريئان و يەکی سەربرپوه، تابلۆيەکی زۆر بەسامتر و ڕەشتر و ئينسانيتري لە شا عەباس دەکيشا.

مامۆستا نەک زۆر ئاگای لە ميژووی ئيران نەبووه، بەلکە گوێی نەداوہتەوہ ميژوو و جغرافياي ولاتەکەى خۆشى. دەنا هيچ نەبى دەبوو بزانی سلیماني زۆر پاش کارەساتی قەلاى دمدم دروست کراوه.

من بەش بەحالی خۆم ناوی عەشیرەتى بەرۆدارم نەبیسئووه که مامۆستا دەلى خانۆی لەپ زيرين گەورەى وان بووه. بۆ ئەوہى بزانی ئەميرخان کى بووه و چۆن پى گەيىوہ؟ ناچارين پەنا بەرين بۆ ئەو نووسراوہى دوژمن لەسەرى نووسيوه. چونکە بۆ خۆمان سەرچاوہى کۆنترمان نين. خاوەنى عالەم ئارا دەنووسى:

«پاش نەمانى شای بەهەشتى که رۆمییەکان مرخيان لە ئازەربايجان خۆش کرد، عیلى و عەشیرەتە کوردەکانى سەر بە ئەم دەولەتە بايان داوه و لەگەل رۆمییەکان گەوتن. شا محەمەد ناوێک لە ميرزادەکانى برادۆست بەفەرمانى خوندکاری رۆم کرا بەمەزن و خاوەن دەستەلاتى برادۆست.

ئەميرخان سەرى بۆ دانەنواند و ملی بۆ رانەکيشا، هەر دەمە لەگەل يەکیک لە ئەميرە گەورەکانى کورد دەکەوت. ماوہيەک لە کن عومەر بەگى حاکمى (سەهران) راى بوارد. لە شەپکدا که عومەر بەگ لەگەل دوژمنەکانى کردى، ئەميرخان دەستیکى لە ئانىشکەوہ پەرى، ناويانگى بە ئەميرخانى چۆلاق^۲ رۆيشت.

لەو سالەدا که ئالای بەرزى پادشايى لە ئازەربايجان دەشەکاوه و شا بەو

۲ وشەيەکی تورکييه، يانی گۆج.

پى و قەدەمە پىرۆزەو بەرەو نەخچەوان و ئىرەوان دەياژوا، ناوبرا و هاتە بەر دەرکى بارەگای پادشایەتى و خۆى بە شاپەرست و خزمەتکار نیشان دا، خاوەن شکۆ ئاوپى رەحمەتى لى داو، مەزنايەتى و دەسەلاتداریى تەرگەوهر و مەرگەوهرى پى بەخشى و نازناوى خانى دایە و سەرى بەرزکردهو.

مەلەندى ورمى و شنۆى کە سەر بە ئازەربایجانە و لە سەرەمى شای بەهەشتیدا لە ژێر فەرمانى یەکیک لە گەورە گەرەکانى قزلباشدا بوو پى ئەسپارد. لەسەر فەرمانى شا، وەستا زێرنگەرەکان دەستکیان لە زێرى سوور دروست کرد و بەگەواهیەرات و مروارى بەنرخ پازاندەو و لە باسکیان بەست. چونکە ئازا و مەرد بوو خاوەن شکۆ زۆرى روو دەدایە و گەلێکی چاکە لەگەڵ دەفرموو، ئەویش دەستى خزمەتکاری لەسەر سینگ^۳ دانا.

لە سایەى دلسۆزى و چاوهدێرى خاوەن شکۆدا پۆژ بەپۆژ بە پەيژەى مەزنايەتیدا چوو سەر و لە هەموو هاوشانانى خۆى تى پەراى. چەند ناوچە و مەلەندى لە ئەمیرەکانى کوردی سەر بەپۆم ئەستاندەو و لە نێو ئەمیرەکانى کورددا بەپایەبەرزى و لەشکر زۆرى ناوبانگى دەرکرد. زۆر لە خێلەکان و لە ئەمیرزادەکان لە دەورى هالان و خزمەتى ئەویان رەچاو کرد. هێندە پى نەچوو هەوا و فیز لەسەرى دا و لەخۆ بايى بوو.

مێژوونووسیک کە ئەمیرخانى بەچاوى خۆى دیو و سەرەرای ئەو هەموو دوژمنایەتییه ئیعتیراف بەئازایەتى و مەردایەتیى دەکا و دەلى: «ئەمیرخان لە عەشیرەتى برادۆست بوو و لە شەردا دەستیکى پەریو و شا عەباس دەستى زێرى بۆ دروست کردووە». بەلام مامۆستا بەعەشیرەتى بەرۆدارى دەناسینی و دەلى: «چونکە زۆرى زێر بەخشىو پێیان گوتوو خانۆى چەنگ زێرین».

مامۆستا زۆر بەدریژى و وردى باسى قەلاى دمدە دەکا، بەلام بەو حالەو بەپێویستى زانى ئەو کورتە باسەى ئەسکەندەر بەگ لەسەرى نووسىو لێردا بێنمەو کە دەلى: «لە پێش ئیسلامدا لە زەمانى ساسانییهکان (اکاسرە)دا

۳ ئۆسکارمان، تحفهء مظفریه، بەغدا، ۱۹۷۵، ل ۲۵-۲۷.

هەر لهو شوێنهدا قه‌لایه‌ک هه‌بووه که پێی گوتراوه دهمدم و دهمسدرێژی پۆزگار خاپووری کردوه».

له جێگه‌یه‌کی دیکه نه‌خشه‌ی قه‌لکه‌مان ئاوا بۆ ده‌کێشی:

«ئهو قه‌لایه له‌سه‌ر **دوندی** کێوێکی یه‌کجار به‌رز دروست کراوه که یه‌کپارچه به‌ردێکی درێژووه‌ک و ته‌سکه و وه‌ک پشتی گای هه‌لکه‌وتوه. لای شیمال و جنوبی دۆلی زۆر قوولن که له ژێرلا بۆ سه‌رێ ده‌بی به‌په‌یژه‌ی خه‌یال بۆی بجی. له‌به‌ر به‌رزی پێوێستی به‌ شووره‌ نییه و شووره‌یان بۆ نه‌کێشاوه. دوو لایه‌که‌ی دیکه‌ی که پانایی قه‌لکه‌ن، لای پۆژه‌لاتی پالی وه پانتایی چیا داوه و شووره‌یه‌کی زۆر ته‌واوی بۆ کێشراوه بورجی بڵندی هه‌ن و ده‌رگایه‌کی هه‌یه. لای پۆژئاوای که له‌ گۆرایێ نی‌زیکتره شووره‌یه‌کی یه‌کجار قایمی هه‌یه و ده‌رگایه‌کی به‌رهو جنوب ده‌کریته‌وه. له‌ ده‌روازه بۆ عه‌رزی پێگایه‌ک به‌نێو به‌ریدا هه‌یه که ئه‌وه‌نده ته‌نگه به‌زه‌حمه‌ت سوارێکی تێوه ده‌جی. سه‌نگه‌ر برده‌پیش له‌ لای پۆژه‌لات و پۆژئاواوه نه‌بی نا‌کری، له‌ لای پۆژه‌لات تیره‌اوێژێکی بۆ ده‌رکی قه‌لا بمینی، یه‌کپارچه به‌ردی سه‌خت و ته‌خت و په‌قه. له‌ به‌نوه‌ بوودری بۆ لی‌ نا‌دری. که به‌رده‌که براوه بورجێکی زۆر به‌رز و قایمیان لی‌ دروست کردوه که بۆ خۆی قه‌لایچه‌یه‌که، تا ئه‌و بورجه به‌رده‌ست نه‌کری سه‌نگه‌ر برده‌ بن قه‌لا محاله. ئاوی قه‌لا له‌ هه‌وزێکی گه‌وره‌را دا‌بین ده‌کری که به‌باران پێ ده‌بی. به‌لام له‌ لای شیمال له‌ نی‌و گه‌لیدا نی‌زیک قه‌لا کانیه‌که هه‌یه. ئاوی زۆر که‌مه، ئه‌میرخان جۆگه‌ی بۆ کێشاوه و ریتی بۆ کردوه‌ته‌وه و ده‌ هه‌وزه‌که‌ی کردوه. ئاوی ئه‌و کانیه‌ له‌ ئێواره‌وه تا به‌ره‌به‌یان هه‌وزه‌که‌ی پێ ده‌کا. ئاوه‌که‌ی به‌شی پۆژێکی قه‌لانێشینه‌کان ده‌کا. گومبه‌زێکیان له‌ پێکی عه‌رزی له‌سه‌ر هه‌وزه‌که هه‌لخستوه که له‌ پیش چاوان ون بی، پتی ده‌لین (سولق). بۆ پاراستنی هه‌وزه‌خانه‌که بورجێکیان به‌پال قه‌لکه‌وه هه‌لچنیوه. له‌ لای جنوبیه‌وه سه‌هۆلانیکیان ساز کردوه که له‌ زستاندا به‌به‌فر و سه‌هۆل داخندری. له‌ ته‌نیشته‌ وی هه‌وزیک هه‌یه، تا ئه‌و به‌فر و سه‌هۆلی له‌ گه‌رمای هاویندا ده‌توتیه‌وه و ده‌بیته‌ ئاو به‌فیرۆ نه‌پوا و

لەویدا کۆپیتەووە و لە کاتی کەم ئاویدا بەکار بێ. ئەو سەھۆلەدانەش قەلایچەپەکی لەسەر دروست کراوە و پاسەوان و تەفەنگچی لەسەر دانراوە. بەویش دەلێن (بوزلق) یا (قارلق)، رێگای ویش وەک رێگای (سوولق) لە دەرەوەرپا ونە.

بەکورتی ئەم قەلایە لە پێنج قەلایەک هاتووە. یەکیان ئەسلی قەلایەک، یەکیان قەلای خوارێ، یەک (سوولق) و یەک (بوزلق) و ئەوی دیکەیان بورجی گەورە دەرەوی دەرگای رۆژەلەت، کە لە پێشدا باسمان کرد. ھەر پێنج ئەوەندە بەرز و قایم کە پەیکی تیزرەوی بیر و میروولەیی خەیاڵ پێیان تێ نا و وێیان ھەلناگەرپێ.

پێم وایە ئەگەر مامۆستا ھەر ئەوەندە ئێسکەندەر بەگ وەک دۆژمنیک لەسەر قەلای دمدەم نووسیویەتی دەخویندووە و جا واقعیەتی میژوویی بەو خەیاڵە بەرز و ناسکی خۆی دەرپازاندووە، چیرۆکە جوانەکی دەگەشتە ریزی شاکارەکانی بەرزی نووسەر بەناوبانگەکانی جیھان.

لە عەلەم ئارادا ناوی ھەموو سەرکردەکانی قزلباش و زۆر لە پالەوانانی کورد ھاتوون. چەند خۆش بوو مامۆستا قارەمانی دەرەجە یەکی خەیاڵی نەخوێندەبە و قارەمانە ئەسلییەکانی ناو بردەیان. جا کەیفی خۆی بوو بازرگانی عەرەبی ناو دەنا ئێن بەتووتە یا نا. چونکە دەتوانین تەئویلیک بۆ ئەو بەتێنەووە کە ئەو بازرگانە بەناوی جیھانگەرپێ بەناوبانگ کراوە و مەبەستی مامۆستا ئەو جیھانگەرپێ نییە.

نامەوێ باسی وە یەکەم کە وا دیارە مامۆستا لە دوایی چیرۆکەکیدە ماندوو بوو و پشوو وەک پێشوو درێژ و لەسەرەخۆ نییە و چارەنووسی بەشی زۆری پالەوانەکانی نادیارە. چونکە ئەو شیوەم لە زۆر لە داستانەکانی رووسی بە تاییەتی شارەکانی تۆلستۆی مەزندا دیو و مامۆستاش کەم و زۆر لە ژێر تاوی ئەواندایە، بەلام دەوترم بۆ باسی گەمارۆدان قەلای دمدەم و قەلاداری ئەمیرخان و خۆراگری کوردان و بێ بەزەیی دۆژمنی کورت بریوەتەو. چونکە بەشی ھەرە گرنگی کارساتە کە سەرنجی خۆمانە و

بیگانه‌ی راکیشاوه و ناوی ئەمیرخانی له میژووی کوردستاندا به نه‌مری هیشتووته‌وه ئەو به‌شه‌یانه.

له نیو کوردهواری باوه ده‌لین ژنی قه‌لانشینه‌کان به تایبه‌تی ژنه‌کانی ئەمیرخان له قه‌لاداریدا به‌شدار بوون و له به‌یته‌که‌شدا ئیشاره‌ی بۆ کراوه وه‌ک ده‌لی:

کۆ بوو له خاتوون په‌روه‌ری،

گوته‌ی: «کاک ئالی ئەتۆ ماوی ئەتۆش هه‌لی».

هه‌روه‌ها مه‌شه‌ووهره ده‌لین ژنه‌کانی ئەمیرخان و که‌وره که‌وره‌کانی پاش گیرانی قه‌ل و کوژرانی پیاوه‌کان خۆیان له چیا هه‌لداشتوو هه‌لدا نه‌بئه دیلی ده‌ستی دوژمنی بۆ شه‌رم. له به‌یته‌که‌دا گوته‌راوه:

کۆ بوو؟ له خاتوونی خانی؛

قبول ناکه‌ن کافرستانی؛

«خۆمان هه‌لده‌دێرین له چل که‌وانی»

مامۆستا ش ویستووێه‌تی نه‌خشی ژنانی کورد له خه‌باتی پرزگاریخوازیدا به‌رچاو نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه. ئەویش ژۆر جوان باسی ئەوی کردوو که ژنه‌کان خۆیان کوشتوو. بۆیه داخه‌ ناچی نه‌یزانیوه یه‌کیک له ژنه‌کانی ئەمیرخان که ئەسکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ ته‌نیا بێزی نایه‌ ناوی ببا، به‌لکه‌ قسه‌ی سووکیشی پێ ده‌لی، شه‌ش سال پاش گیرانی قه‌ل سه‌رله‌نوێ قه‌ل ده‌گرێته‌وه. دلنایام ئەکه‌ر مامۆستا ئەوه‌ی ده‌زانی چیرۆکه‌که‌ی دوو به‌رگ ده‌بوو. چونکه‌ ئازایه‌تی و فیداکاریی ئەو ژنه‌ کورده به‌شه‌ره‌فه‌ خۆی به‌رگیک چیرۆک هه‌لده‌گرێ.

مامۆستا باسی عه‌شیره‌تی شاکاک ده‌کا که ئیستا له ده‌وروبه‌ری قه‌لای دمدم ده‌ژین، به‌لام له‌و سه‌رده‌میدا هه‌یج ناویان نییه. که‌چی باسی عه‌شیره‌تی که‌وره و به‌ناوبانگی جه‌لالی ناکا که به‌داخه‌وه له‌و سه‌رده‌میدا ته‌نیا عه‌شیره‌تیکی کورد بوون یارمه‌تی شا عه‌بباسیان داوه و به‌شی ژۆریان له

نیو قزلباشدا بوون و ژمارهیهکی که میان له سهنگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگریان کردووه.

مامۆستا به‌ئانقه‌ست ویستوویه‌تی بلّی شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه. به‌لام له راستیدا ئه‌میرخان تۆپ و تفه‌نگیشی بووه. له باری چه‌ک و قۆرخانه‌وه ته‌نگاو نه‌بووه، هه‌ر بی ئاوی و تینوایه‌تی شیرزه‌ی کردووه. وای لی کردووه له قه‌لا بیته‌ دهر و شه‌هید بکری.

له پێشدا کوتم من له خویندنه‌وه‌ی خه‌تی رووسیدا کۆلم و چیرۆکه‌کی مامۆستا عاره‌بی شامۆم نه‌خویندووه‌ته‌وه. جا بۆیه ناتوانم له‌سه‌ر شیوه‌ی نووسینی ئه‌و چ قسان بکه‌م. به‌لام ئه‌وه‌که‌ی مامۆستا شوکور مسته‌فام چه‌ند جار خویندووه‌ته‌وه و به‌راستی چیژم لی وه‌رگرتووه.

عه‌یبی کار له‌وه‌یدایه ئیمه تا ئیستاش زمانیکی ستانداردمان نییه که که‌س نه‌توانی لێی لادا. هه‌ر وا به‌هاسانیش ناتوانین ئه‌م زمانه پێک بێنین و خۆمان له پاشاگه‌ردانی رزگار بکه‌ین. ماوه‌یه‌که هیندیک له نووسه‌ره زاناکانمان به‌کرده‌وه بۆ ئه‌و کاره به‌نرخه تی ده‌کوژن.

ده‌وێرم بلّیم مامۆستا شوکور یه‌کیک له ئالا هه‌لگرانی ئه‌م خه‌باته پیرۆزه‌یه و له ریزی پێشه‌وه‌دایه. مامۆستا وه‌ک پیاویکی زانا و راست ده‌ستی له ته‌عه‌سویی ناوچه‌گه‌ری هه‌لگرتووه و له نووسینه‌کانی خۆیدا هه‌ول ده‌دا له هه‌موو شیوه‌یه‌کی زمانی کوردی که‌لک وه‌ربگری و به‌بروای من له‌و کاره پر سووده‌شدا سه‌رکه‌وتووه.

مامۆستا تی ده‌کوژی کام وشه‌ ره‌سه‌ن و سووک و په‌وانه کام کنایه له‌سه‌ر زاران خۆشه‌ به‌کاری بێنی. له به‌کاره‌ینانی وشه‌ی داتاشرای و ناره‌سه‌ن و دژۆ و ناشیرین خۆ ده‌پاریزی. زۆر شاره‌زای پێزمانی کوردیه‌یه و له ژێر ته‌ئسیری زمانی بیگانه‌دا نانوسی.

مامۆستا خوینده‌وار و رووناکبیره، زۆر گه‌راوه و گه‌لیکی خویندووه‌ته‌وه. زه‌حمه‌ت و کوێره‌وه‌ریی کێشاوه و ئه‌زمونیکی ته‌واوی وه‌سه‌ریه‌ک ناوه. له

سایه‌ی ئه‌و ئه‌زموونه‌دا گه‌یوه‌ته ئه‌م قه‌ناعه‌ته که هیچ شپ‌یوه‌یه‌کی زمانی کوردی با زۆریش ده‌وله‌مه‌ند و پر وشه بی به‌ته‌نی ناتوانی بی به‌زمانی ئه‌ده‌یی نه‌ته‌وه‌که‌مان. جا بۆیه ئه‌م رێبارهی گرتووه‌ته پیش که له پیکه‌ییانی زمانی ستانداردی کوردیدا به‌شداری بکا. سه‌ره‌رای ئه‌وانه هه‌رگیز وه‌ک پیاویکی له خۆبایی له نووسینه‌کانی خۆی دُنیا نییه و به‌شووریه‌یی نازانی راویژی به‌دۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئه‌وه‌ش ئاکاریکی باشه و پیاو ده‌گه‌یی‌نێته ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور له‌میژه به‌نوسه‌ریکی سه‌رکه‌وتوو ناسراوه. به‌لام به‌ پروای من له نووسینی ئه‌م چیرۆکه‌دا خۆی گه‌یاندووه‌ته ترۆپکی هه‌ره به‌رزی ئه‌ده‌بی کوردی. له پیشدا کوتم ئه‌م چیرۆکه له چاو ناوه‌رۆکه‌وه له ئه‌ده‌بی کوردیدا ئه‌گه‌ر بی وێنه نه‌بی که‌م وێنه‌یه، ئێستاش له خۆم راده‌بینم بۆ ئه‌م له چاو رواله‌ت و فۆرمیشه‌وه هه‌ر وایه.

ه‌یمن

١٩٧٥/٧/١٩

پیشہ کی نووسہ

ئەو داستانە لە میژووی پوژانیک دەدوێ کە کوردستان لە حالیکە شێ و باریکی یە کجار ناهەموار و دژواردا بوو.

لە لایەکی پادشای پۆمی کە بە زۆری چەک ئەرمەنستان و سووریا و مۆزەپۆتامیا و میسر و بولغارستان و ئارناوتستانی داگیر کرد و پاشان بەو سوپا و چەک و جەخانە گەورە و گرانبە بەسەر کوردستانیدا دا و دەبیست خاکی کەونارای باو و باپیرانی کوردانیش وەک خاکی ئەو نەتەوانە داگیر بکا و لە ژێر باندووری خۆی باوێ.

لە لایەکی دیکە بەو شای ئێرانێ لەشکر و قۆشەنی لە شەری سەدان سالددا قالدووەوەی پەیتا پەیتا دەناردە سەر کوردستان داگیری بکا.

بەلام نەتەوێ کورد بەوپەری میرخاسی و گەرناسییەو بەرامبەر هەردوو ک دەولەتی گەورە و گرانی ئەو چەرخ و سەردەمە شەری دەکرد.

لە پاش گەلیک شەری گەورە و گران پادشای پۆم و شای ئێرانێ دیتیان بەجۆی جۆی هیچیان لە گەڵ ئەم خەلکە قارەمانە پێ ناکرێ، ئەوەبوو کە لە ساڵی ١٦٣٩ز دا پەیمانیکیان بەست و کوردستانیان لە نێو خۆیاندا دا بەش کرد، بەلام ئەم سەرکوتکردن و بەشکردنەش بەکەلکیان نەهات و هیچیان پێ نەکرا.

ئەم داستانە چیرۆکی شەری قەلای دمدی دەگیریتەو و ئەو رۆن دەکاتەو کە کورد بەرامبەر بەداگیرکەرانێ کوردستان چۆن شەریان دەکرد و خاکی باو و باپیرانیان چۆن دەپاراست، پیشەوای ئەم شەری، نە میر بوو، نە بەگ بوو، نە ئاغا بوو، کوردیک بوو نێوی خانق بوو، قەلای دمدم ئەو بینای

نابوو. خەلکی پێیان دەگوت خانۆی لەپ زێڕین. خەلکی کوردستان گەلێک
بەیت و باو و داستان و چیرۆک و بەسەرھات لە بارەى ئەو شەپە گەورە و
گرانە دەگێرنەو.

دەربارەى شەپە قەلای دمدەم و میرخاسیی کوردان گەلێک جیھانگەر و
رۆژھەڵاتناسی ئەورووپایی شتیان نووسیوە.

ئێمە لەو داستانەدا تەنیا نەخشەى ئەم شەپانە دەکێشین کە نەتەوێ کورد
چەرخا و چەرخ بۆ رزگاری وڵاتەکەى و نەتەوێکەى بەرپای کردووە و تا ئازاد
نەبێ هەر شەپ دەکا و ناوەستێ.

به‌شی یه‌که‌م

بازار

به‌هار هه‌میشه دره‌نگ ده‌گه‌شته ئیره، به‌لام ئه‌مسال به‌فر هه‌ر له‌سه‌ر چیا گه‌ردن که‌شه‌کان سپی ده‌چوووه. به‌هاره‌که‌ی قه‌لای دمدم تازه پیرۆکه بووبوو، به‌فر، ته‌نیا ئه‌وانه مابوون که زستانان با له په‌ناو په‌ستیو و چاله قووله‌کانی ده‌کردن، ئه‌وانه‌ش تا گه‌رمای هاوین داده‌هات نه‌ده‌چوونه‌وه.

له‌و رۆژانه‌دا خه‌لکی قه‌لا خه‌ریکی شو‌م و تو‌کردنی به‌هاره‌ بوون، هه‌ندی هه‌ر له ئاخپینه‌کانی ده‌ورو به‌ری مالاندا ده‌غل و دانیان ده‌چاند. ئه‌و به‌یانیه په‌له هه‌وریک له سه‌رووی چیا‌کانه‌وه په‌یدا‌بوو، پیرۆنه بارانیکی به‌خو‌رم به‌سه‌ر قه‌لای دمدمدا باری و تو‌ز و خو‌لی زه‌ویی دابه‌ستات و سه‌رله‌نو‌ی خو‌شی کرد و بووه‌وه به‌سامال. هه‌تاوه خو‌شه‌که‌ی به‌هاری په‌نجه‌ی له‌عه‌رزی گیرکرد. ئه‌م بارانه‌ بو‌ن و به‌رامه‌ی هه‌وای، پاک و خاوین کرده‌وه. ئیمه له کورده‌واریدا به‌م جو‌ره بارانه ده‌لێین: «گورگه‌ زێ»...

ئاوی رووباری گه‌لی که به‌بن قه‌لادا تی ده‌په‌ری له‌تاو ئه‌م گه‌رما به‌تینه‌ی به‌هاری شیلو ده‌بوو و پیر به‌گه‌لی که‌فی ده‌کرد و له سه‌ررا تی ده‌هاته خواری، هه‌ر گاشه‌به‌ردیکی ده‌که‌وته پتشی رای ده‌مالی و به‌خو‌ر به‌ره‌وخواری ده‌برد. ئیدی قه‌ت نه‌تده‌گوت ئه‌مه ئه‌و ئاوه خو‌ش و خاوینه‌ی هاوینه که له‌کانیه دووره‌ده‌سته‌کانه‌وه هه‌لده‌قو‌لی و به‌بن قه‌لادا تی ده‌په‌ری و ده‌بیته رووباریکی گه‌وره‌ی پیر له‌ماسیی ره‌نگاو‌ره‌نگ و به‌هاژه‌ هاژ ده‌پوا.

لەم پوژانەدا دار و درەختەکانی کووچە و کۆلانی قەلەبەر ھەتاوی گەرمی بەتینی بەھار فراژوو بووبوون و گەلای سەوزیان لەبەر کردبوو، سێبەریان بۆ مرۆ خۆش دەکرد، دارقەپسی لە جیژنی گولاندا بوون. ھەندیکیان بەریان گۆپکەیی کردبوو. لە نیوەپوانی بەدواوە، ئاو ھێندە ھەلەدەستا دەگەشتە ئاشەکەیی گەلی. (عەقەدی)ی خاوەن ئاش ھەموو پوژێ بەرەبەیانێ زوو لە خەو ھەلەدەستا لەگەڵ مەحموود مەرەکانی ئاشەوانی دەچوونە گەلی، شەو ترسیان نەبوو، سارد بوو، بەفر نەدەتوایەو، بەلام پوژانە گاشەبەردی زلیان دەدا پال ئاشی، نەوێک شەپۆلی ئاو بیرووختنی. خەلکی قەلە زۆر بەتەنگی ئەم ئاشەووە بوون. ھەقیشیان بوو؛ چونکە لەم ئاشە پتر ھیچ ئاشیکی دیکەیی نەتێک نەبوو. جگە لەمەش، لەوێتی مەحموود مەرەکانی بووبوووە ئاشەوان بەرداشی چاکتر بێران دەکرد و ئاردیکی ورد و باشتتری بۆ خەلک دەھاری، پوژیکیان بەفەرمانی خانۆ گەلی زەلام بەکۆمەکی عەقەدیەو ھاتن و ئاشەکەیان قایم و چەسپتر کرد.

بەو ھەوا خۆشە، لەوان پوژاندا ھەر لە سببانیووە تا ئیوارێ قەلە پڕ بوو لە خەلک، ھاتوچۆکەران سەرگەرمی سەودا و مامەلە بوون، دووکانداران بانگیان دەکرد: «وێرە برا وێرە، وێرە کاکە وێرە، مائی چاک و ھەرزان بکەر»...

بازاری قەلە پڕ بوو لە خەلک: لە دەشتەکی و کۆچەر، لە ئازربایجانی و لە خەلکی وانی، لە خەلکی ولاتی ئاسوریان و لە خەلکی زۆر ناوچەیی دیکەش. ھێندیک شەمکیان ھێنابوو دەیانفروشت ھێندێ ھاتبوون شەمکیان دەکری و بۆ دەرتیان دەبرد. ئیدی بازاڕ جەمعی دەھات. دیاربوو خەلکی چیاکانی کوردستان لە سەرما و سۆلەیی زستانی پزگاریان بووبوو، ھەموو دلخۆش و ئاسوودە بوون. کەپاران دەستیان لە نێو دەستی دووکانداران دەنا و پاش ھەندێ دەست پاتەکاندن نرخیان لە مائی فروتەنی دەنا، بەلام دووکانداران لەو نرخەیی گوتبوویان نەدەھاتنە خوارێ و پوولیکیان لێ دانەدەشکاند...

بازاری قەلە قاومخانەیی خۆش خۆشی تیدا بوون. لەو پوژە خۆشانەدا تەختیان لە ژێر سێبەری دار و درەختان دادەنا و قاوہیان بۆ خەلک دەگێرا،

ردین سپی و پیره میپردان دههاتنه قاوهخانهکان و بهدم قاوه فریکردنهوه
 سهر بهوردی پوژگارانی رابردوویان دهگنراوه. پیره میپردیکیان تیدابوو، که می
 پشت کۆم، کویره برینیکی بهسهر برۆی چهپهوه بوو. هەر که دههاته دوو، جار
 جار چاوی دهقوچاندن و ههلی دینان، کویره برینهکهی سهر برۆشی دادهخرا
 و دهکراوه. نیوهی گوپی چهپیشی نه مابوو! برینهکه نیشانهی ئهوه بوو که ئهم
 پیره کۆنه ساله بهران بهر بهداگیرکه رانی خاکی کوردان زۆری پوژگاری
 چهتوون و ناله بار دیون، ناوی ئهسکه ندهر بوو، بهلام پتیا ن دهگوت ئیسکۆ.
 پیره، فینجانیک قاوهی فریکرد، ئهوجا چۆکی دادا، گوتی:

ئهم داستانهی بۆ دهگنر مهوه له میژه پووی داوه، ئهوه دهمی هیشتا
 ساویلکه بووم، بهلام لاویکی کهتهی بهخۆوه بووم. بهری سمیلم، وهک دهلین
 تازه خهتی دابوو. سالیکم له نێو عهشیرهتی خالیدیاندا بهخولامی ماله مراد
 بهگی بردبووه سهر، مراد بهگی ئاغام لهگهڵ عهشیرهتی مللادا دوژمن بوون.
 چهند سال بوو بهسهر و گوئیلاکی یهکیاندا دها و ههمیشه شهرمان بوو:
 پیاومان لیک دهکوشتن، یهکدیمان تالان و برۆ دهکرد. والیی (دیار بهکری)ش
 قهتهی درێغی له کۆمهککردن و یارمهتیدانی بهگی عهشیرهتی مللا نهدهکرد.
 دهیانگوت گۆیا چهکیشیان دهداتی.

جا والی چ دهر بهست بوو بهتهنگی چیهوه دههات، ئهوه دهیگوت: «خودای
 دهکرد کورد ئاسه واری یهکیان دهبریهوه، خیری ئیمه له وهدايه!» بهلام
 عهشیرهتی مللا هیچ کاتێ دهروستمان نهدههاتن و ههر ئیمه ئهوانمان
 دهبهزاند. جارتیکیان بلوو بووهوه که پادشای تورک، چهند ههزار کهسیکی به
 سههرکاری شوکری پادشای ناردووه، کوردستانی داگیرکا. ئهم خه بهره
 گورجی له نێو کوردان بلوو بووهوه، تهناهت ئیمهش بیستمان. عهشیرهتهکانی
 سهر یتگی شوکری پادشای ههموو خۆیان کۆک و تهیار کردبوو که یتگا له
 دوژمنی داگیرکه بگرن، بهلام شوکری پادشای کاتێ گهیشه گوندهکانی سهر
 یتگی، ههموویانی بهر توپان دا و بهجاری ویران و خاپووری کردن. راسته
 بهینمان لهگهڵ عهشیرهتی مللادا خوشت نهبوو، بهلام ههرکه بیستیان تورک

بەسەر كورداندا دەدەن، ئەوانىش خۇيان كۆكرەدو و لە داگىركەران راپەرپىن و دەستيان دا چەكى.

بەگى وان پەيكى خۆى ناردە كن مراد بەگى مە، گوتى:

– ئىتر رۆژى خىرەتە، با بەس والى ديار بەكرى بەيەكماندا دا؛ پىويستە دەستى يەك بگرين و فران باويىنە دوژمن. ھەوالىكى دىكە بلابووەو ھە گۆيا شوكرى پاشا گوندە كوردنشىنە شەپنەكەر و بىلايەنەكانى سەر رىگاش بەر تۆپان دەدا و ژن و مندال و پير و پەككەوتەش دەكوژى و ھەرچى كىژى جوان و ژنى لاويشە بەدليان دەگرى. رۆژىكيان بەگى ئىمە و بەگى ەشیرەتى مللا تووشى يەك ھاتن، ھەرتكيان بەپى رىپورەسمى باب و باپيران بەلنيان بەيەك دا بەگژ شوكرى پاشادا بچن، نەھیلن پى باويە نىشتمانى ئىمە. بەرەى ھەردو ەشیرەتەكەش گەرە و بچووك بەلنيەكەيان پەسند كرد.

ەشیرەتى مللا لە دياربەكرەو نيزىك بوون، ھەرچى ئىمە بووين تەواوى دوور بووين. ھەركە پەيكى ەشیرەتى مللا پەيامى ھىنا كە شوكرى پاشا گەيشتووەتە سەر سنوورى، ئىدى گورجى بە ھاواريانەو ەچووين، بەلام مراد بەگ خۆى لەگەلماندا نەھات، زۆر بەگى برا بچوكى لە جياتى خۆى ھەنارد. بوپرى و گەرناسىي زۆر بەگ لە نىو كورداندا لەمپژبوو ناوبانگى دەرکردبوو، ھەبىرم دى، زۆر بەگ جار جار بەلاوى ەكو مەمانانى دەگوت: «شەپكەر وىپاى بوپرى و مىرخاسى دەبى لە شەپدا فىل و دەھۆ و تەلەكەش بزائى، دەنا پياو تەنيا بەكەلەمىردى ناتوانى دوژمنى خۆى ژىرخا».

من خۆم لەم شەپدا بووم، زۆر بەگ لە پيشان چەند ھىرشىكى توند و كتوپرى بردنە سەر، ئەوجا بەفىل كشاو، كە گۆيا شكاو و ھەلدى. شوكرى پاشاش بە لەشكرى گەرە و گرانييەو ەدوومان كەوت، بەلام كە گەيشتە چياكانى مە، ئىمە لە لايەكەو ە ەشیرەتى مللا لە لايەكى دىكەو ە دامان پلۆستن، تا قىرمان كردن، داخى چەند سالى دلى خۆمانمان پى رشتن، جا ھەر لەو كاتەو ە ئەمنىش كەوتە نىو كۆمەلى سوارەى توركەو ە لەگەليان بەشەر ھاتم، دووم لى كوشتن، بەلام يەكى شىرىكى داوەشان، سەرم

بەپەيتنى، منىش مەتالەكەم دايە بەرى، شىر لە مەتال تراز، لە گويم كەوت و پەيراندى. منىش نەمكردە نامەردى گورج ھاتمە دەست و شىرەكەم لە دليدا نوقم كرد، كوشتەم و ھەلەتم. ئەو زەمانە زەمانى كەلەميردان بوو، نەك گالتە، ئەو جۆرە كەلەميردانە كوان ئىستا؟ ئىدى شوكرى پاشاش بەرەودوا ھەلات، رۆيشت، بېراى بېراى نەگەراوھ.

لەو پۆژە خۆشەدا خورشيدى بازارباشى سوارى ئەسپەكەى بووبوو و چەند ياساوتىكى وەدوى خۆى دابوو، بازار و كوچە و كۆلانى نيو قەلاى بەسەر دەكردەوھ. دووكانداران كە ديتيان، گوتيان: «دەك بە خىر نەيت، ئاخۆ ديسان چ بلى؟» بازار باشى ھەرمانى بە ھەموو دووكاندار و خاوەن خان و شوپنانى ديكە دا، گوتى:

ئەمن دوو پۆژ لەمەوپيتش پيم نەگوتن: «ئيتەر بەھارە و گەرمە، دەبى جۆگەى پيش دووكان و خانەكانتان پاك كەنەوھ، يانى چى ھەر وەكو خۆيەتى؟ سبەينى دەگەيتەوھ خوام لەو خوايە پاك نەكرابنەوھ. سا سوپند بەچى يەكى سزايەكى گرانتان بدەم. پاشان نەلن لە خۆپايى سزاي دايەن. بازارباشى ئەم ھەرمانەى بەدەنگىكى وا بەرز گوت خەلكى گوزەرەكانى ديكەش گوتيان لى بى. ئەنجا بەرەو كارگەكان پۆيى. ئەم كارگەنە بەرەو لای شوورەى قەلاوھ لە سەرەوى بازارى بينانرابوون. ئەمانەش تەنيا جيگاي كارگە نەبوون، بەلكو وەستاژن و مندا لانيشيان تيدا دەرثيان. ھەريەك لەپيش كارگەى خۆيدا زنجىكى دروست كردبوو، لەگەل مالى و مندا لەكەى تيدا دەرثيا. ئەم كارگەنە وا دروست كرابوون، ئەگەر پياو بۆ بازار ھاتبا دەبوو بە بەردەمياندا تى پەريبا. چونكە لە كارگەكان بەولاوھ ئىدى شوورەبوو پياو نەيدەتوانى لە شوپننىكى ديكەوھ رەت بى. كارگەكان دوو ريزى ئەمبەر و ئەوبەر بوون و شەقاميكيان لە بەيندا بوو. لە بەر دەرگاي ھەموو كارگەيەكدا سەكۆيەكى تەختەدار ھەبوو، ھەر بەرھەمىك لەو كارگەنەدا دروست دەكران، يا دەرخانە سەر ئەم سەكوانە يا بەداردا دەكران. چا چ لەو كارگەنەدا دروست نەدەكرا؟ كارگە ھەبوو، پاوھنى ئەسپ، نالى ئەسپ، ئى گوتدريژ و ئىستر و گاي تيدا دروست دەكرا،

کارگه هه‌بوو ده‌فر و ئامانی مس، سه‌تلی گه‌وره، مه‌نجه‌ل، ته‌شتی هه‌ویر، که‌وچک، سینی، له‌نگه‌ری، مسینه و لوولینه و شتی دیکه‌یان تیدا دروست ده‌کران و دوايه به‌قه‌لایی سپی ده‌کرانه‌وه و له‌به‌ر هه‌تاو داده‌نران، چریسکه چریسک ده‌چریسکانه‌وه، کارگه‌ی دی هه‌بوون چه‌کیان تیدا ساز ده‌کردن: له خه‌نجه‌ر، له شیر، له مه‌تالی پۆلا، له سه‌ره‌نیزه‌ی سی پالوو، له زرئ، له سه‌رکۆم و کلاو‌خوود و شتی دیکه. کارگه‌ی واش هه‌بوون زینی نه‌خسراوی بالکداری چاک و نه‌خشین و جوانی وای تیدا دروست ده‌کران ئه‌گه‌ر سوار بۆ رینگای دوریش بچووبا و مانگی‌کیش له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی دانه‌به‌زبیا وه‌ره‌ز نه‌ده‌بوو، هه‌روه‌ها ئاو‌زه‌نگی، لغاوی ئه‌سپ، ره‌شمه‌ی په‌ره‌نگدار و چاک، کۆپانی گویدرئێژ، ئی هیس‌تر و جل و جیازی و شیریشی تیدا دروست ده‌کران.

هه‌موو به‌یانیه‌ک تاریک و روون، پێش ئه‌وه‌ی شار له خه‌ربه‌ی خه‌وی به‌ره‌به‌یان وه‌خه‌به‌ر بێت، دووکه‌لی کارگه‌کان ب‌ل‌ند ده‌بووه‌وه و شاگردان پاش ئه‌وه‌ی ده‌مه‌کانیان به‌کووره‌کانه‌وه ده‌چه‌سپاند و به‌ئ‌اگری خه‌لووز گه‌رمیان ده‌کردن، ده‌بوو ماوه‌یه‌کی ژۆر بیانده‌ماندایه، تا پارچه ئاسنه‌کان باش جۆش بخۆن و نه‌رم ببنه‌وه و بتوانرێ وه‌به‌ر چه‌کوش بدرین و شمه‌کی فروته‌نیان لی دروست بک‌ریت.

له‌به‌رئه‌وه هه‌موو کارگه‌کان له‌پێش بازاڕ و دووکان و خانه‌کاندا ده‌کرانه‌وه و له سببانی ژووه‌وه ئیدی کار ب‌ی وچان به‌گه‌رمی ده‌ستی پ‌ی ده‌کرد.

له کارگه بچووه‌کاندا هه‌ر دوو سی کارگه‌ر کاریان ده‌کرد، به‌لام کارگه‌ی واش هه‌بوون، جگه له وه‌ستای خۆی، هه‌شت، نۆ، ده کارگه‌ر و شاگرد کاریان تیدا ده‌کردن. پیاو که ده‌ینۆریه‌یه رهنگی کارگه‌ره‌کان ده‌موچاویان له ته‌نی و ه‌یسان ره‌ش ده‌چووه‌وه، چونکه هه‌میشه له‌به‌ر ئاگر و دووکه‌لی و ته‌نیدا بوون...

که‌سانیک که ده‌هاتنه ئیو ئه‌م کارگانه و ه‌یشتا له کار پ‌انه‌هاتبوون، له‌به‌ر ته‌ق و هۆری چه‌کوش و ئاورینگ و پ‌ریشکی ئاگر؛ که به چوارنکالاندا په‌رت و

بلاو دهبوووه، وهرهز دهبوون...

ئهم کارگانه بهزۆری ئی کوردی سلیمانی^۱ و دیاربهر کر و شام و جیگهکانی دیکه بوون، بهلام کارگهری عهره ب و ئهرمه‌نیشیان له‌گه‌ڵ بوون.

کاتێ خورشیدی بازارباشی گه‌راوه، دیتی له‌ نێو بازار، هه‌شتا خوله‌میشیکی زۆر له‌ به‌رده‌م کارگه‌کاندا که له‌ زستانێرا هه‌ر مابوون، که‌له‌که‌ بوو. تووهره‌ بوو، ده‌ستی به‌قیژه‌- قیژی کرد، گوتی:

-ئهمن چهند جارتان پێ بلیم، گوزهر و به‌رده‌می کارگه‌کانتان پاک بکه‌نه‌وه؟ تاکه‌ی لیتان بیده‌نگ بم...

بازارباشی هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر یه‌کیان و به‌ر قامچیانی دا و له‌ یاساولانی راخوړی: «بیگرن، بۆ دیوه‌خانی بێن»...

راسته‌ شاری قه‌لای دمد و هه‌کو شاره‌ که‌وناراکانی سه‌رده‌مانی پێشوو هه‌ینه‌ گه‌وره‌ و فره‌وان نه‌بوو، به‌لام ئه‌میش ببوو به‌ شاریکی زۆر چاک و چت خه‌یال کردبا تیدا و هه‌چنگ ده‌که‌وت. سه‌ره‌رای هه‌ندێ که‌ له‌ هه‌موو ناوچه‌کانی دوروبه‌ریه‌وه‌ کریان و فره‌وشیار پوویان تی ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌ ولاته‌ دورده‌سته‌کانیشرا بازگانی بۆ ده‌هاتن و کوتالی خۆیان ده‌کری و ده‌گه‌رانه‌وه‌. له‌ شارددا گه‌لی گوزهر و شاری هه‌بوون، جگه‌ له‌ دوو بازار مه‌یدانێکی ئاژه‌لێشی تیدا بوو. له‌ مه‌یدانیدا په‌ز و ولسات و ئه‌سپ و ماینی که‌حیله‌ی کورده‌واری ده‌فرۆشران. خه‌لک له‌ هه‌نده‌رانرا ده‌هاتن ئه‌سپی که‌حیله‌ی کوردییان ده‌کری. کریاران که‌ له‌ باباته‌ و جۆر و په‌سه‌نی ئه‌سپی کوردی ده‌دان، ده‌یانگوت:

- ئه‌سپی که‌حیله‌ی کوردی گوتیان کورت و مقه‌ستییه‌، سمیان خشت و خره‌، سنگیان ده‌ره‌پو و پانه‌، سه‌ریان بچوکه‌، ئه‌ستویان قه‌فه‌، باریک و زورارن، ورگن و ته‌پ نین، پیت وایه‌ که‌م ئالیکن. به‌لام ده‌توانن چهند پوژ به‌رگه‌ بگرن. رێگای چه‌گلاوی و به‌رده‌لان و په‌قهن، چیا و هه‌لدیر، گه‌لی و

۱ سلیمانی ئه‌وده‌م نه‌بوو. تۆ بێتی هۆزی سلیمانی مه‌به‌ست نه‌بی؟

که ندال، بۆ ئه سىپى که حيله ى کوردى وه کو يه کن، هيچ جوړه گيانله به ريکى پيړي له بهر بازيان يزگارى نابى، هه تا کارما مزيش. فره وشيار و زرنگن، ترووک و سرکن، سواری خوځيان ده پاريژن... هه ر بۆيه ش خه لک له هه موو چوار نکالى دنياوه دين و به هه ر نر خيک بى ده يان کړن...

له شار گه لى دووکانى جوړاوجوړ هه بوون، له دووکانى عه تار و ورده فروشان، متومووروو و زهنگيانه و دوگمه و کوژه که و دهرزى و دوزوو، کشته ک و قه يتانى رهنگاوړهنگ و قوچکه و مينه که و کلاو و دهسته سپ و تول و شالى ئاوريشم و کرمه ک و ته وقي که ردن و گه لى شتى دیکه هه بوون. دووکانى کالا و قوماش فروشان هه بوون. جا کالا و قوماشى چ ولاتيک له م شاره نه بوو؟ بگره له شالى کشميرت، له ئاوريشمى هندستانت، له قه نه وزى ئه فغانستان و له چوغه ى ئيرانت، له قه ديفه ى به سهرت و له چيتى فه رهنکت، ئه مانه گشت هه بوون. ريزى له کارگه کان رهنگرپيژ بوون، بهن و پيسمانى فه رش و قالپچه و مافوور و رايه خ و به رپه و گازر خورج و تيرى و بووزله و چاروکه ى کولى ژنان و زور شتى دیکه يان رهنک ده کرد. جا چى دیکه نه بوو؟ دووکانى ئازووقه و دانه ويژه فروتنيش هه بوو: له دووکانه دا گهنم و جو، گارس، گهنمه شامى، نوک، نيسک و دانه ويژه دیکه ده فروشان... له شار گه لى چيشته خانى خوځ هه بوون: له چيشته خانان له سبه ينيپرا تا ئيواري له سه ر ئاگرى په ژى ئه وه هه ر چيشتى جوړ جوړ بوو و لى دهنران. پياو که به پيش دهمى وان چيشته خاناندا تى ده پهرى به بون و به رامه ى خوځ مه ست ده بوو و ئه گه ر برسيسى نه بابه ئيشتيای ده چونىي: قاورمه، ياپراخ، قليبانى سه رسيل، تاسکه بابى، شيش که باب، رسته و ساوار، گوشت و برنج، نواساجى، شلکينه، که شکه ک، په لووله و چيشتى دیکه ئه وانه هه موو هه بوون. چيشته خانان هه ميشه پرېوون له بازگانان، دووکانداران، سه ره ک عيل و خاوهن خان و کاروانچى و قه تارچيبان که بۆ مال فروشتن هاتبوونه قه لايى. هى واش هه بوون خوځيان نه ده چوونه چيشته خانان، ئه وانه ده وله مهندى گوره ى شار بوون و خاوهن عه مبارى پر شمه کى تايپه تى بوون و ماليان به تومه رى

دهكړی و به تۆمه ریش دهیانفرۆته وه.

خاوهن چیشته خانان تاشت و فراوین و شیویان به سهرکاراندا بۆ دهناردنه جیی خۆیان و جاروباریش خواردنیان به تایبه تی بۆ راده سپاردن و بهو جوړه خواردنه یان دهگوت: «خواردنی راسپارده و دلخاوان». جگه له وانه چیشته خانه ی دهست کورتانیش هه بوون: سه روپی بزن و مه ی و جوانه گا، وهکو دهلین ورده پزور و پرزۆله و قاورمه ی رتوی و سی و جگه ر و پلاوی هه رزن و سیار و زۆر شتی دیکه یان تیدا دروست دهکردن. ئه وان چیشته خانان هه میسه له خه لکی هه ژار و لات ژاوه یان دههات، هه ندیکیان خیر و خوشییی شاری قه لایان بیستبوو، له هه نده رانرا هاتبوون، ئی واشیان تیدابوون له ترسی خنکاندن و زوالم و زۆری شای ئیران و پادشای رۆمی به هه زار کوله مه رگی گه یشتبوونه وئ و رزگار ببوون. پیاوی زانا و خوینده وار و وشیار و تیگه یشتوووشیان دهنیودا هه بوون.

له سای دهسه لاتنی خانق کس نهیده توانی- له هه ر تیره یه ک با- زۆر له که سیکی دیکه بکا...

پیاوی وا هه بوون دهچونه لیږه وار و جهنگه لستانان داریان دهبری و به کوئل دهیانگویتزه وازه بازای و دهیانفرۆشتن، یا هه ر له لیږه واراندا دهیانسووتاند و دهیانکرده رهژی و دهیانگویتزه وه شاری و به کارگه کانیان دهفرۆشت، به چیشته خانه و مالانیا ن دهفرۆشت. هه ندیکیشیان ببوونه ئاوکیش و به کونده ئاویان به مالاندا به پاره ده به شییه وه، هه ندیکیشیان له نیو بازار هه مبالیان دهکرد و به دلکی شاد و رهحه ته وه نانیا ن بۆ خۆیان پهیدا دهکرد. زۆر چاکیش ریزیان له یاسا و رتوره سمی شاری قه لای دمدم دنا و هه ستیان به هه ر که سیکی غه یان و ناپاک کردبا ده سه بجی خه به ریان به دیوه خانی خانق ددا و دهیانگرت.

چیشته خانه کان هه میسه پی له هه ژار و ده رۆزه که ر و ده رویش بوون. نانه واخانه یه کی زۆر له شار هه بوون، تیریی سه ر ساج، له واشه ی تهن دوور، بۆکۆن، کولیره فتوون، کولیچه و گالگالیی کاده، هه لوا، زلوییا و زۆر شتی

دیکه‌ی جوړاو جوړیان تیدا دروست ده‌کران. ناو به‌ناو شاگردی کارگه‌کان به‌په‌له ده‌هاتنه نانه‌واخانه‌کان، له‌واشه‌یه‌کی گهرم و گورپان به‌یه‌یک دوو قوروش ده‌کړی، هیند به‌له‌زته هه‌لیان ده‌لرفاند هه‌ر ده‌تگوت نایجوون، نه‌وجا، پاشان به‌دهم له‌واشه هه‌لرفاندنه‌وه ده‌گه‌رانه‌وه کارگه‌کان...

خورشید له‌گوزهری کارگه‌کانرا به‌رهو مالی مووسا هات، مالی مووسا چیت‌خانه‌یه‌کی دوو نه‌ویمی گه‌وره و هه‌راوی به‌رانبه‌ر بوو. ئی کوردیکی خه‌لکی جزیر و بۆتانی بوو، ناوی به‌در بوو، که خورشیدی به‌سواری له‌پیش درگه‌ی چیت‌خانه‌که‌ی دیت وه‌ستاوه، ده‌سته‌خو وه‌درکه‌وت و ئیکلامی بۆ کیشا، گوتی:

– فهرموو، قوربان، هه‌ر ئیستا له‌قلیانی برژاندنی سهرساج بوویمه‌وه گۆشته‌که گۆشتی کاوری یه‌ک سال‌یه، نه‌گه‌رچی ده‌شزانم کاروبارت هینده زوره‌ناپه‌رژتیه سهر هیچی دیکه و ناتوانی لیره‌گیر بی. بازارپاشی سهره‌رای نه‌وه‌ی که کۆمه‌لک ژیلهمو و خاکه و سهره‌بزوتک و خوین و خوړ و گۆتاوهروی میس تئ و پرووکاوی له‌به‌ر چیت‌خانه‌که‌یدا دیت، به‌لام مته‌قی نه‌کرد، له‌نه‌سپی په‌یا بوو و یاساولان نه‌سییان به‌داریکه‌وه به‌سته‌وه، چوونه ژووری دانیشن. پاش نه‌وه‌ی تیروپریان قلیانی سهرسیل خوارد و سهر و جامیان شه‌ربه‌تی شیرین به‌سهردا خواردوه، دیسان سواربوونه‌وه و به‌بی: «به‌زیاد بی، خوا نه‌ییرئ و مال‌ئاوایی کردن» تییان ته‌قاند و رویشتن.

خورشیدی بازارپاشی پاش نه‌وه‌ی که له‌م سهر تا نه‌و سهری نیو‌شار گه‌را، هه‌تا به‌ر درگای نه‌شکه‌وتیک، که توپیان تیدا دروست ده‌کرد، وه‌ستا. خانق وه‌ستایه‌کی پسپوړ و شاره‌زای فه‌له‌ی له‌ (وان) ترا هینابوو، ناوی خاچو بوو، له‌و نه‌شکه‌وته‌دا توپی بۆ دروست ده‌کرد. نه‌شکه‌وته‌که قه‌ده‌غه‌کراوو، بی ئیزن خواستن، خورشید نه‌بی، ئیدی که‌سی دی ری نه‌ده‌در اچتی. بازارپاشی که گه‌شته به‌رده‌رگای نه‌شکه‌وت دابه‌زی و نه‌سپه‌که‌ی له‌گه‌ل خولامه‌کانیدا له‌به‌رده‌رگا به‌جئ هیشت و به‌ته‌نیا چوو بۆ نه‌شکه‌وتی. چهند پاسه‌وان و کیشکچییه‌ک که به‌رده‌وام له‌پیش درگای نه‌شکه‌وته‌که کیشکیان

دهگرت، دهیانزانی که ریگا تهنیا بۆ خورشید بهره‌لایه، ئیزنیان دا. خاچۆ
 هه‌ر له دووره‌وه که چاوی به‌خورشید کهوت، به‌ره‌وپیری هات، گوئی:
 - وهی به‌سه‌رچاوان هاتی، کاکه خورشید، ئه‌مری... خزمه‌تی... فهرموو
 بلی...

- زالم ئه‌مر ده‌کات خاچۆ گیان، من ئه‌مر به‌سه‌ر تۆدا ناکه‌م، به‌لام دوینی
 خانۆ رای سپاردم که بێمه کن جه‌نابت لیت بپرسم چه‌ندت ئاسن پتووسته بۆ
 کار تا بنترین بۆت بکړین؟.

خاچۆ پیاویتی زۆر ئاقل و بلیمه‌ت بوو، کاروباری خۆی به‌ژیری و
 ریکوپیکی جیبه‌جی ده‌کرد، سړی خۆی له‌کن هه‌موو که‌سی نه‌ده‌درکانه.
 هه‌ندی راما ئه‌وجا گوئی:

- «من بۆ خۆم کاریکی گرنگم به‌خانویه، له پاشان خۆم به‌تایبه‌تی ده‌چمه
 خزمه‌تی و عه‌رزى ده‌که‌م، که چه‌ندم ئاسن پتووسته...»

خورشیدی بازارباشی سوار بووه‌وه و به‌ره‌و ده‌رگای موسل رویشته، جارێ
 نه‌گه‌یبوو به‌ده‌رگای ده‌نگی زه‌نگوله‌ی کاروانی بازرگانانی به‌رگوئی که‌وت،
 هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر خۆی بری، که گوئی راهیشت ده‌نگی زه‌نگوله‌ی وشتران بوو،
 ئیدی له‌خۆشیان هه‌ر هینده نه‌بوو گه‌شکه نه‌یگرئ، چونکه خانۆ، هه‌رچه‌نده
 خه‌رج و باج و گومرگ نه‌ستاندنی له‌بازرگانانی بیانی قه‌ده‌غه کردبوو،
 نه‌یده‌ه‌یشت که‌س له‌سنووری یا له‌نیزیکی ولاتی ئه‌و کاری به‌سه‌ر
 بازرگانانه‌وه بێ و هه‌میشه به‌سه‌ربه‌ستی سه‌ودا و مامه‌له‌ی کړین و فروتنی
 خۆیان ده‌کرد، به‌لام خورشید دیاری و به‌رتیلی خۆی هه‌ر وه‌رده‌گرت! بۆیه
 کاروان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه رووی ده‌قه‌لای دمدی ده‌کرد و بازرگانان
 به‌کاوه‌خۆ چیان و یستبا ده‌یانفرۆشت و چیشیان پتووستبا ده‌یانکړی، ئیدی
 له‌به‌ر هه‌ندئ، بازار هه‌میشه پری کوتال و شمه‌کی فروته‌نی بوو و چت گوتبا
 ده‌س ده‌که‌وت. بگره له‌شاره‌کانی هیندستانپرا، له‌ئه‌فغانستانه‌وه، له
 شامپرا، له‌حه‌له‌بپرا، له‌ئه‌سته‌مبول و رۆمی و ئیرانپرا روویان تی ده‌کرد،

خورشیدی بازارباشی بەدزیی خانۆوه بی دەسکەوت نەدەبوو، هەر بۆیەش بوو، دلی بەدەنگی زەنگولان خۆش دەبوو. بازارباشی بەرەو دەرگا وەسەڵەف کەوت.

کاتی دەگەڵ خولامان لە شوورەیی قەلای پەت بوو، پوانیی کاروانە وشتریک بە دە قەتار وشتەرەو وەستاوه و گەورەیی کاروانیش لەگەڵ سەرۆکی دەرگەوانان قسە دەکا. گەورەیی کاروان سواری وشتریکی گەردن پەش بووبوو، پدینێکی درێژی بەردابوووه، وریەییکی سپیی لەبەردابوو، چەفتەییکی سپیی بەرین و عەگالێکی پەشی بەسەرەو بوو، چەفتەکی هێند هەراو بوو شۆڕ بووبوووه و نیشتبوووه سەر شانی. قەندەییکی درێژی سەرزلی بەدەستەو بوو، قەندەیی دەکیشا.

خولام و دوونازۆی وشتەرەکانی هەموو بەچەکەو لە دەوری وەستابوون، و پێ دەچوو بازەرگانباشی زمانی کوردیی نەدەزانی، وەرگێری هەبوو، چیی ویستبا بە وەرگێری دەگوت، ئەویش بۆ سەرۆک دەرگەوانی وەرەگێرا سەر زمانی کوردی. خورشید لە بازەرگانباشی چوو پێشی، سلاوی کرد، گوتی:

– مەرحەبا

بازەرگانباشی سلاوی ئەستاندەوه. خورشید عەرەبیی چاک نەدەزانی، بەلام چەند سال بوو، بازارباشی بوو، هەندێ سەری لێ دەرەچوو، بازەرگانباشی پێی وابوو ئەو سلاوی لێ کرد عەرەبی دەزانی، بۆیە پووی لە وەرگێر کرد و دەستی بەقسان کرد، وەرگێریش گورجی وەری گێرا سەر زمانی کوردی، گوتی:

– بازەرگانباشی دەلی ئەمە کاروانی شامییە، ئەمن ناوم (ئین بەتووتە)یە^۲ لەمیژە ناوبانگی قەلای دمدەم لە بازەرگانان بیستوو.

بۆیان گێرا و مەوه که خانۆی لەپ زێڕین پیاویکی ماقوول و بە بەزە و بازەرگان پەرورە. ئەو یەکەم سەفەرەمە بۆ ئێرە. بزەم مالا ئێرە بە برەوه،

^۲ ئین بەتووتە: پێم وایە نابێ ئین بەتووتەیی جیهانگەری مەبەست بێ!

ئیدی کاروانم هه‌میشه به‌پێوه ده‌بی.

خورشید به‌زهرده‌خه‌نه‌وه، گوتی:

– به‌بازرگانباشی بلی به‌خیربیتی، به‌سه‌رچاوان. فهرموو چی مائی
بازرگانیت هه‌ن له‌بازاری قه‌لایه‌ی باوئ، بزانه‌چهند زوو ده‌فرۆشرین. بازاری
قه‌لایه‌میشه له‌خه‌لکان ژاوه‌ی دئ، لێره نه‌ک هه‌ر کورد به‌لکه ئاسۆری و
فه‌له، ئازربایجانیشی لێن. هه‌ر ورده و مورده‌یه‌کی له‌هه‌نده‌رانرا بی جێبه‌جێ
ده‌فرۆشرین و چی نامینێته‌وه...

خورشید هه‌ند به‌له‌بزیکی شیرین و خۆش له‌گه‌ڵ بازرگانباشی ده‌دا کابرا
واقی ورمابوو، له‌خورشید رامابوو، له‌دلی خۆیدا ده‌یگوت هه‌بی و نه‌بی ئەمه
خانۆی له‌پ زێڕینه، دیسان پووی کرده وهرگێڕ، به‌عه‌ره‌بی تێ هه‌لچووه‌وه،
وه‌رگێڕ بۆی وهرگێڕا سه‌ر زمانی کوردی، گوتی:

– بازرگانباشی ده‌لئ: «ئهن زۆر خۆش‌حالم که بۆیه‌که‌م جار له
به‌رده‌رگای ئەو قه‌لایه‌وره‌ ناوداره‌دا به‌خزمه‌ت میر خانۆی له‌پ زێڕین
ده‌که‌م»...

خورشید گوتی:

«به‌بازرگانباشی بلی، ببوورئ، من خانۆی له‌پ زێڕین نیم، ئەمن
بازاریباشیم، به‌لام وه‌کو ئەو فهرمووی، به‌لئ راسته، خانۆی له‌پ زێڕین زۆر
میوان په‌روه‌ره، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ڵ که‌سانیک که به‌دلی پاکه‌وه‌ دینه
شاره‌که‌مان».

بازرگانباشی که‌مێ په‌نگی گۆرا و له‌و قسانه‌ی کردبووی مه‌يله و
شه‌رمه‌زار بوو.

خورشید فه‌رمانی به‌گه‌وره‌ی ده‌رگه‌وانان دا، که بازرگانباشی بیه‌نه
بازار، به‌لهدیکه‌ی له‌گه‌ڵ بخه‌ن و ببیه‌نه خانی مووسا دایمه‌زێڕین. ئەوجا
خۆشی دای قلاشت، پۆیی. خانی مووسا تازه‌ بینا نرابوو، خانیکه‌ی گه‌وره و
هه‌راو و خۆش بوو. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ چاوه‌ چاوه‌ بوو، ئەم چاوانه‌ش

دەرگه‌یان به‌سه‌ر بازاردا ده‌کراوه. که بازار دانه‌نرا بازگانان پتو‌یستیان به‌وه نه‌بوو شمه‌ک له‌خانه‌وه وه‌گوێزنه نێو بازارێ، به‌لکو هه‌ر له‌دیوی بازارپێرا دەرگای ئهم چاوه‌خانه‌یان به‌سه‌ر بازاردا ده‌کرده‌وه و ئیدی هه‌ر خۆی ده‌بوو به‌بازار...

کاروان هه‌شتا نه‌گه‌یشتبووه خانی، مووسا هه‌ر که دهنگی زه‌نگوله‌ی به‌رگوێ کهوت ده‌سه‌به‌جی وه‌دەرکه‌وت، چوو به‌پیریانه‌وه. ئهو به‌له‌ده‌ی خورشید له‌گه‌ل بازرگانباشی خستبوو خێرا خۆی گه‌يانده مووسا، رای گه‌يانده، گوتی:

– "هاپۆ مووسا، خورشید ئهم کاروانه‌ی بۆ کن جه‌نابت نارده‌وه، ده‌بی له‌خانه‌که‌ی خۆتدا شوێنێکی چاکی بۆ دابین که‌ی."
مووسا گوتی:

– «وه‌ی به‌سه‌رچاوان، جا داخواریکی له‌خورشیده‌وه بۆ کوو جیبه‌جی ناکه‌م». مووسا عه‌ره‌یی جوان ده‌زانی، له‌گه‌ل بازرگانباشیدا به‌عه‌ره‌بی ئا‌خاوت. بازرگانباشی له‌سه‌ره‌خۆ سی و چوار باسقه‌نده‌ی له‌ ملی وشتره‌که‌ی دا، گوتی:

– یخخ، یخخ، یخخ...

وشتره‌که‌ له‌پیشان چۆکی دادا، ئه‌وجا هه‌ردوو لاقی نوشتانده‌وه و یخی خوارد. بازرگانباشی دابه‌زی و سلّو و چاک و چۆنیان لێک کرد. مووسا وه‌پیش بازرگانباشی که‌وت، بردی چاوه‌خانه‌یکی له‌چاوه‌خانان نیشان دا، بازرگانباشی که‌ چاوی به‌چاوه‌خانه‌ی که‌وت، وا هه‌راو و خۆش و به‌ته‌خته‌به‌ند و په‌فت و پێکوپێکه، گوتی:

«وه‌لّا خانی وا مه‌گه‌ر هه‌ر له‌به‌غدایی هه‌بی. بگره‌ زۆر چاتریشه... بنۆڕی، بنۆڕی، هه‌تا وه‌جا و ئاشپه‌زخانه‌شی تێدایه»... بازرگانباشی وه‌دەرکه‌وت، فه‌رمانی به‌خولّامان دا بار و به‌سته‌هه‌موو راگوێزنه نێو خانی. خولّامان له‌پێشدا وشتریان هه‌تا هه‌وشی، یخیان دان، بوو به‌بۆره‌ بۆری وشتر. ئه‌وجا

باریان کردهوه و شمهکیان گواستهوه نیو خان.

دهمهونیوروانی بوو، خورشید بهرهو مائی چوو، بهلام بهقهستی لهو کووچهوه رۆیی که مائی مهخسوودی لی بوو. که نیزیك بووهوه، دلبر له بهردهرگای مائی خوئیان خهریک بوو له بهر ههتاوی رایهخ و فهرشه ههلهخست و تۆز و خوئی زستانی لی دتهکاندن. چیژنی سهری سالی نیزیك بووبووهوه. دلبر ههند بهشهوق خهریک بوو، چ ئاگای له خورشید نهبوو، شوویکی بهدهستهوه بوو، قالیچه و مافوورانی پی دتهکاندن. خورشید که چاوی بهدلبری شوخ و بهدهو کهوت ئاگری له جهرگی بهربوو. دهستی برد قهدهری سمیله باریکه تهنکهکهی بادا و کۆلۆسی لهسهری کردهوه و یهک دوو بۆلژنی لیوههات... ها مانا دلبر گویت لی بی، به خولامانی گوت:

– ئهري ئهوه بۆچی وهکو وشتی سوار بهسه پشته ئهسپهکانتانهوه لۆقه لۆقتانه! دهلنی نه له تیرهه بهرۆدارن و نه له جهنگاوه رانی خانوی لهپ زیڕین! کوره خیراکه.

خورشید هیشتا باوی مابوو، زۆری ژن هینابوو، لهگهڵ ئهوهش سی ژنیشی ههبوون کهچی دلی چووبووه دلبری چاو و برۆ رهشیش، زۆر جار خهلکی ناردبووه ماله مهخسوودی خوازیینی بۆ بکهن، پهیتا پهیتا دیاری و نیشانی بهنرخ و نایابی بۆ دهنارد، ههرچی له بازرگانانی وهچهنگ دهکهوت له پیشدا بۆ ویی دهنارد. بهلام چهندی دهکرد دلی دلبری پی نهدهکردا و نهیدهتوانی باویشی وهتهماحی خا. ههرچی بۆ دهنارد بهسه خوازیینیکه راندا دهرانهوه و بهناهومیدی دهگه رانهوه، باوی دهیگوت:

– کابرا سی ژنی هه، دلبر نادهمه سهه سی ههویان با بچی کچی دی بهپاره و بهرتیلان پهیدا کا.

بهراستی جا دلبر کچی زۆر جوان بوو، بهژنیک ناسکۆلهی تهنکی سوکهیی ههبوو. دهموچاوی وهکو مانگی چاردهی، خپ و خشت بوو. خالکی، نزیکي خوبایی، بهروومهتی چهپهوه بوو. ههرچی چاوی بهگهردنی

سپیی به فرینی، به کۆلمه‌ی ئالی وهک سپۆه‌لاسووره‌ی که وتبا شیت و شه‌یدای ده‌بوو، نه‌ک خورشید بگره‌ هه‌زاری وهک ئه‌وی ویلی کتو و بیابانان ده‌کرد. زۆر لاوی شوخ و شه‌نگی قه‌لا، گه‌لی کورپه‌ ماقوولی عه‌شیره‌تی به‌رۆداری^۳ به‌هه‌ویا بوون و خوازینیان ده‌کرد، به‌لام دله‌ر دلی نه‌ده‌چوه‌ که‌سیان و شووی پی نه‌ده‌کردن.

جگه‌ له‌ جوانی و شوخ و شه‌نگی، به‌گفتوگۆ، هه‌ند دهم و دووی شیرین بوو ده‌نگوت له‌ به‌ره‌ی ئینسان نییه‌، هه‌ر ده‌نگوت کۆتره‌ و ده‌گمی. چاوی به‌ کل نه‌ده‌رشت، نه‌شاره‌زا سه‌یری کردبا و لپی وردباوه‌ سه‌ت سویندی ده‌خوارد چاوی رشتووه‌! بیست و چوار که‌زیی درێژی به‌سه‌ر پشتدا شوڤ ده‌بوونه‌وه‌. بۆ جوانی چه‌ند پوله‌که‌ ماسیه‌کی به‌قه‌یتانی سوور به‌که‌زییه‌وه‌ به‌ستبوو، بۆ وه‌ی له‌ چاوه‌زار دوورپی، چه‌ند نووشته‌یه‌کیان له‌ کن مه‌لا بۆ له‌به‌ر قورئانی نووسیویه‌وه‌ و ئه‌وانه‌شیان هه‌ر به‌که‌زییه‌وه‌ به‌ستبوو. که‌مه‌ره‌به‌ندیکی زیوی زی‌کفتی ده‌ که‌مه‌ر به‌ستبوو. تاسیکی زنجیرداری زیوی له‌سه‌ر بوو، به‌رچه‌نه‌ی، تۆقه‌ی گهردنی، مت و مۆری و زه‌نگیانه‌ و مه‌رجانی سنگیان دایۆشبوو، لووته‌وانه‌یه‌کی زنجیرداری له‌ چه‌پرا، به‌که‌پۆوه‌ بوو، زنجیره‌که‌ی به‌به‌ر سینگیدا شوڤ ده‌بووه‌وه‌. باز نه‌کانیشی هه‌ر زنجیردار بوون. جووتی پتلاوی وانیتی له‌ پتدا بوون.

دله‌ر که‌ چاوی به‌ خورشید که‌وت. به‌رپۆه‌سمی باو و باپیران پووی لی وه‌رگێرا و پشتی تی کرد. به‌لام خورشید به‌قه‌ستی لپی نی‌زیک بووه‌وه‌، گوتی: — گیانه‌ شیرینه‌که‌م، رووشم لی وه‌رگێری، ئه‌تۆ هه‌ر نی‌چیری خۆم و کابانی ماله‌ منی.

دله‌ر ئهم قسانه‌ی خورشیدی زۆر پی ناخۆش بوو، ناچار په‌رده‌ی شه‌رمیی هه‌لاوه‌ و مه‌ردانه‌ به‌رپه‌رچی داوه‌، گوتی:

— تۆ به‌ ناره‌وا گومان ده‌به‌ی و به‌و په‌نگه‌ بیر ده‌که‌یه‌وه‌. من نی‌چیری تۆ

^۳ به‌رۆدار: برادۆست. ئه‌و نیوه‌ نه‌بیستراوه‌.

نیم، ئەتۆ سى ئىچىرت وا لە مالىن، چاومنۆرتن، بگەرتىيەوۋە كنيان.
- چما پاروويكى زياتر بۆ پياو گوناھە، ئەدى قورئان مافى وەى بەمەمانان
نەداوہ؟

- دەلىم بىرۆ بەرتى خۆندا، من ئىچىرى دەم و لەوسى شتى وەكو تۆ نيم.
- ساوہللا، بەپارە بى، يا بەزۆر ھەر دەتھينم.
- پەنگە تۆ پىت وابتى، ھەر لەبەر وەى بازارباشيت دەتوانى بە ھەموو جۆرى
كچى خەلكى بەزۆر داگير بگەى. تۆ خۆت زۆر چاك دەزانى من چوار برام
ھەن، وەك رتيوى كەولت دەكەن، كابرا نابى تۆزى ئاقلت بى.
دلبر لەم قسانە بۆوہ و چووہ ژوورى.

بەلام با ئەوہش بلىن كە دلبر لەمىژبوو دلى چووبوہ شەبابى كورى عەدى،
چەند جارەن لە دەشت و دەرى لە كاتى ھەسانەوہى ژېر سىبەرى دار و
دەختان بەلىنن بەيەك دابو و سوتىدىان بۆ يەك خواردبوو كە بۆ يەك بن.
كوپ و كالانى قەلاش ھەموو دەيانزانى، دايك و باوى دلبرىش پتيان زانيبوو
و دەرتى ئەو دلدارىيەى واندا نەدەوہستان، چونكە لە لايەكى ھەردووك
ھاوتيرەى يەك بوون و لە لايەكى ديكەوہ مەخسودى باوكى دلبر و عەدى
باوى شەباب براى شيرى يەك بوون. وەختى دايكى مەخسود دەمرى دايكى
عەدى بەشيري خۆى مەخسود بەختو دەكا. ئەم دووانە ھەر لە مندالىرا
يەكديان خۆش دەويست، كەسى قسەيەكى كالى بەيەكيان گوتبا ئەوى
ديكەيان لەسەرى ھەلى دەدايە و نەيدىشت بى پشتيوانى بەخۆيەوہ بىنى.
جگە لەوہش ھەردووك لە پيناوى پاراستنى قەلا لە شەرتدا قال بووبوون و
برايتى خوينيشيان چەسپى بوو. مەخسود و عەدى زۆر جارەن قسەيان لە
بارەى ئەو كوپ و كىژوہ كردبوو، ھەردووكيان برياريان دابو مەسەلەكە
بىرنەوہ، ھەر مابوہ سەر ھەندى كە پايزى لە شايبەكەى براى دلبرەى
بوونەوہ خوازبىنيكەر بنىرتتە مالا مەخسودى.

به‌شی دووهم

مزگه‌وت بیناکردن

قه‌لای دمدم مزگه‌وتیکیشی لی بینا نرابوو، به‌لام چ مزگه‌وت، شتی وا جوان مه‌گه‌ر له شاری ئه‌سته‌مبوولی بینا نرابی. که له نژیارکردنی مزگه‌وتی بوونه‌وه و مناره بلنده‌که‌ی ته‌واو بوو، خانق و سه‌ر مناره که‌وت، نه‌ک هه‌ر شاری قه‌لا، هه‌رچی به‌ست و گه‌لی و چیا و به‌نده‌نی ده‌روبه‌رانیش بوون هه‌مووی لیوه دیار بوون. خانق که هاته خوارێ به‌وه‌ستای گوت:

– وه‌ستا نادر، له به‌رانبه‌ر ئه‌و هونه‌ره ره‌نگینه‌تا، شیاوی ئه‌وه‌ی چنگی زیر به‌تۆش پێشکه‌ش بکه‌م. به‌لام ده‌مه‌وێ چوار قولله‌ی بلندی وه‌ک مناره‌که‌شم له‌سه‌ر هه‌ر چوار گۆشه‌ی مزگه‌وتی بۆ دروست بکه‌ی. خۆت ده‌زانی شا عه‌باس شیعیه‌یه و هه‌ز له‌مه‌ی سونی نا‌کا، بی وچان له‌شکرمان ده‌نیرێته سه‌ر. ده‌مه‌وێ شه‌و و رۆژ چوار کیشکچی ده‌و قوللانه دابن له‌ کێهه‌ لاوه‌ دوژمن وه‌ده‌رکه‌وت گورجی ئاگادارمان بکه‌ن.

وه‌ستا نادر گوتی:

– قوربان منیش سونیم، ئه‌مر ده‌که‌ی، به‌سه‌رچاو، ده‌بی قولله‌ی وات بۆ دروست بکه‌م له‌ شاری به‌غدایی وێنه‌ی نه‌بی و هه‌ر چار نکالی قه‌لای لی‌را دیاربێ.

ئیدی پایز بوو، قولینگ و ریشوۆله و په‌ره‌سیکه‌ و ته‌ره‌ولی دیکه به‌ره‌و گه‌رمینی ده‌فرین. به‌لام هه‌رچه‌ند پایز بوو، هه‌وا هێشتا خۆش بوو. به‌یانیه‌ک

ئاسمان سامال و شين بوو. ههتاو، له شارى قهلا نهى كه پوژى درهنگ دهكهوتى، له ههموو زهويوزار و وارگان ههلاتبوو. ئهوبه يانييه خهلكى قهلا بهر گرم و هوژى چيا زوو وهخه بهر هاتبوون. كه پناغهى قهلايان لى دا له زور شوپنان ئاسهوارى كوڤيان ديه وه. گهرهبيت، وهستاي قهلا گوتبووى: «وى دهچى ئه و خاكه زور له ميژتر ئاوه دان بووبى، بهلام پهنكه بوومه له رزه خاپوورى كردي».

به ره به يانيكى مهلا رهشيد وهسهر مناره كهوت، به دهنگ و ئاوازيكى بهرز بانكى دا. مهلا رهشيد كه بانكى دهدا دهنگى له و چيا و كه ندال و بهنده نانه واى دهنگ دهداوه دهنگوت هزار دهنگه نهك دهنگى.

خهلكى بانگ و سهلايان له دوو دهبيست. گوندهكانى دهووبهري قهلا هه كه بانگيان بهرگوى دهكهوت دهستان بهنويزان دهكرد...

خانقچه خولامى له دوو بوون بهرهو مزگهوت دههات. ههركه نيزيك بووهوه خهلكه كه دريان دا و ههموو له لايهكه وه وهستان، تا له پيشان خانق بچته ژوورئ.

عهشيرهتى بهرؤدار خانويان له كن پياويكى كه له ميتردى ئازا و راست و به به زهينى بوو، خوڤيان دهويست. خانق چوووه ههوشى مزگهوتى، له پيشان چوووه سهه كاريز كه بۆ نپوه ههوشى مزگهوتيان لى دابوو. چاوه وههوزيكي زوربان لهو كاريزه بۆ دهسنويز هه لگرتن ساز كردهبوو. له سههرا بهخوره خور بهرهو خوار دههات.

جينويزى خانق جياواز و تايبهتى بوو.

مزگهوتكه دوو سال دهبوو بينا نرابوو، بهلام هيشتا ههري مهلا بوو، پيشنويزى نهبوو، زور جارار ئاخوند دههاتنه كن خانق كه به بهر نويزيان قهبول كا، بهلام رازى نهدهبوو. جاريكى ئاخونديك كه له رهلاهه هات نپوى مههمد عهلى بوو، چروچاويكى سهيرى ههبوو. رههيله و تهزهى بههاري چۆن زهوى نهرم دهكهوتى و قولكه قولكه دهكا ئاولهش ئاواى له چروچاوى ئهم

کابرایه کردبوو. ږډینی ېې ېر و تیسکې لېږه و تیسکې لهوئ بوو. ئاخوند ږډینیان له خه نهی دهگرن، به لّام ږډینی ئهم کابرایه زوړ سه مه ره بوو، هرچی دهیبینی له بهر خوږیه وه دهیگوت: «بیس میللا، ئه وه چییه؟» و ږووی لئ ودرده گپړا و دهیدایه پرمه ی پټکه نینئ، ئاخوند له خانق نږیک بووه وه، بئ سه لام و بئ که لام، دهستی به فلته فلتن کرد، گوتی:

– ئهمن شا عه باس نار دوومی، هاتووم بېم به ئاخوندی مزگه وته که تان.

خانق تیژ له ئاخوندی نوړی، گوتی:

– ئیږه ولاتی کوردانه، شای ئیران چ کاری به سهر ئه و ولاته وهیه و ئاخوندی له بچی بؤ دهنږئ! چما نازانئ ئیمه سونین و مه لای کوردمان دهوئ نه که ئاخوندی عه جه مان. ېړق به لای کاری خوږته وه...

ئیدی بوو به پرمه پرمی پټکه نین، ئاخوند که زانبي خانق تووړه بوو مته قی نه کرد، به ناسپایی خورجینه که ی هه لگرت و به بؤل لئی دا ږویی.

به لّام ئه و مه لایه ی که زوړ نه بوو له سهر مناره بانگی دها و بهرنو ټیږی ده کرد، کورد بوو، له عه شیرته موکری بوو. لاوټکی سوورفل بوو، که نوټژ ته واو بوو جه ماعت ئیدی به ره به ره له مزگه وتی وده رکه وتن. له ېر دوو سوار به پرتاو گه یینه بهر درگای مزگه وتی، سلوویان کرد و پرسییان:

– ئه رئ خانقئ له پ زږین لېږه یه؟

جه ماعت گوتیان:

– به لئ لېږه یه، ویتستا له مزگه وتی وده رده که وئ.

ئه سپیان ده که فدا شه لال بوون، وادیار بوو ئهم سوارانه له شوټنیکي دووړپا زوړ به په له هات بوون و په یکی خیر نه بوون؛ چونکه ئه و له ز و به هه له داوان هاتنه له وزه و توانا به دره بوو؛ وئ نه ده چوو، بؤ شه ر عکردنئ هاتن. لاوه که ی پیشه وه بیان کؤلوسټکی لوی له سهر بوو، جامانه یه کی شیلانی تیوه پتچا بوو، ریشووه درټه کانی به سهر شانیدا شو ږبوو بوونه وه. که داخه وت و سهری دینا و دبرد، ریشوو و گولنگان ده هاتن و ده چوون و هینده ی دیکه شوخ و

شهنگی به سهر و سیمای دهبهخشی. رمییکی گهو گهو بهدهستی راستهوه بوو، قوتکهیهکی بهسهرهوه بوو، دهگوت نیشانهی تایبهتییه و لهبؤ جوړکردنهوهی پایه و مهقامی جهنگاوران داندراوه؛ چونکه سهره رمبی لاههکی دی نهو قوتکهیهی پیوه نهبوو. لاهه قایشی رمبی له زهنگوئی دهرهینا، بری قاجی ماندووی بهسیتتهوه. شیریکی کهوانی بهقهیددا کردبوو، کیلانکهی له بازنه زیوی گیرابوو، دستووشی هر زیو بوو، بهلام زیرکفت کرابوو، لهبهر ههتاوی شهوقی دهداوه و چریسکه چریسکی بوو. مهتالیکی خشت و خری دهسکردی شامیتی بهشانی چهپهوه بوو، قلفهکهی بهداوه قهیتانی رهنگاورهنگ نهخشینرابوو و وئ دهچوو لایک بهدهست و پهنجهی خوی نهو داوانهی بهدلوداو هوندیتتهوه. زریهکی داودی لهسهر پهستهکیرا لهبهردا بوو، له سینگیرا تا ژیر ناوکی و هیندئ بهرهخوارتریش، ناوشانیشی تا خوار پشتینهی، بگره بری بهرهخوارتریشی له زهبری دوژمن دهپاراست، زریی سهرشانی هیند دریژ بوون، باسکیشی دابهوشین و زهریان وئ نهدهکهوتی، دهمانچهیهکی بهبهر پشتینهوه بوو، تاتکی بهدهرهوه بوو. نهسپهکهی بوره بوو. کی دهیزانی چند روزه بهپوهیه! ویرای نهوهش هر نهدهسرهوت و سمکولی دهکرد و هرهینده نهبوو جلهوئی نهپسینئ و بهو دیوی حهوشی مزگهوتیدا قهلهمباز نهدا.

جهماعهت له مزگهوت وهدرکهوتن و بهپهژارهوه له لاهه و نهسپهبؤر ریمان. سوارهکی دیکهیان بهرمب و شیر و مهتال و قهमेوه بوو، بهلام له چهک و ریحالی ههزان بایبیرا وئ دهچوو کوره ههژار بی و پاکاری نهو ماقووله بی که له خزمهتیدایه.

خانۆ له نوژ بوبوووهوه، لهگهله چند کهسیتکدا داخاوت؛ خهبهریان دایه: دوو پهیکی نامۆ له بهردهرگهی مزگهوت لئی دهپرسن، خانۆ لهسهرهخۆ بهرهو دهرگهی مزگهوت هات، بیرهمیردیک دهستی دریژکرد بهپهیکی گوت:

– نهو پیاوه کهلهگهتهی دهبینی، نهوه خانۆی لهپ زیرینه. روانیان پیاوئکی کهلهگهتهی به شان و باهو چند خولام و پاکاریکی دهخزمهتیدان، وئوه دی.

– ئېۋە لەسەر ئېكەۋە ھەقتانە؛ كاتتىكى شا عەباس لەشكرى لى كىردن، ۋە
جواب نەھاتن؛ خەرىكى گاوگەردوونكردن بوون، بەلام كە لەشكرى لەمەش كىرد
ئەۋى پۇژىش ھەر ھىچتان نەكرد. فەرموون جارى بابروين بۇ ديوەخاننى.

خانۇ بەچەك و سىلاح و دىمەن و دەمودوۋى ماقوولانەى سوارەكەدا، بۇى
روون بووۋە كە ئەۋە يەك لە سەرۋەرانە: كوپى بەگى عەشیرەتى شكاكە.
ئىدى لەسەرەخۇ بەرەو ديوەخاننى ھاتن.

خانۇ گوتى:

– سولتانى رۆمى و شای ئىرانى ھەر خەرىكى كورد و ئىكدادانن و مەش خۇ
بەخۇ فران داۋىيەنە يەك و يەكدى قى دەكەين. دە ئاكامدا ئەۋان سواری
قەلاندۆشمان دەين و تالانمان دەكەن، ئىمە خۇ بەخۇ خراپىن كەسى براى.

– بەلى، قوربان.

ھەر كە گەيىنە ديوەخاننى خانۇ ناردى بەشوین كوپى گەرەبىدا، گوتى:

– سەيفەدىن، لاۋ، عەشیرەتى شكاك لە تەنگانەدان، ئىمە ھاۋخوینى
يەكەن و چ فەرق و سوو دەبەينى يەك ناكەين، ھەر ئىستا سەت سواری لاۋ
لەگەل خۇت بخە و بە دەنگیانەۋە بچن.

پەيك ئىكلامى كرد، گوتى.

– قوربان، زۆرت سوپاس دەكەين، خوا لە خزمەتتاندان شەرمەزارمان نەكا.

ھەر ئەۋى رۆژى پىنچ سەت سوارچاكى لاۋى عەشیرەتى بەرۋدار لە قەلای
دەمدىپرا ۋەرى كەۋتن.

به‌شی سییه‌م

هه‌مزه چاوه‌ش

هه‌شتا رۆژێکی بۆ جێژنی سه‌ری سالێ مابوو. کورد به‌م جێژنه ده‌لێن: نه‌وڕۆژ. خه‌لکی قه‌لای دهمدم خه‌ریک بوون خۆیان ئاماده ده‌کرد، ته‌داره‌کی ئهم رۆژه خۆشه‌ویسته‌یان ده‌گرت، به‌شادمانیه‌وه بیه‌نه سه‌ر: مه‌ریان سه‌ر ده‌پری، بریانی و قلیانی و که‌شکه‌ک و کفته و زۆر خواردنی دیکه‌یان دروست ده‌کرد. میوه‌یان په‌یدا ده‌کرد، خه‌ریکی کولێچه سازکردن بوون، نیشانه‌یه‌کیان: ئه‌نگوستیله‌یه‌ک، مورووه‌ک، پارچه زێویک با - ده‌خسته نێو کولێچه‌یه‌که‌وه ئه‌وجا سبچه‌ینێی جێژنی که کولێچه‌یان به‌سه‌ر خاوخیزاندا داده‌به‌شییه‌وه، ئه‌و که‌سی نیشانه‌که‌ی وه‌به‌ر که‌وتبا مانای وابوو سه‌ری به‌ده‌وله‌ته و سامانی مال له سایه‌ی سه‌ری ویه.

شه‌ویکی پێش جێژنی سه‌ری سال ده‌بوا ورد و درشت خۆیان له پرووباران شووشتبا، یا چووبانا هه‌مامی، تا به‌پاک و خاوینی نه‌وڕۆژی بکه‌ن، به‌نیازی وه‌ی هه‌موو سالێ کۆک و پۆشته‌بن به‌رگی تازه‌یان له‌به‌ر ده‌کرد. له‌وان رۆژاندا که‌س نه‌یده‌زانی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه له کۆپرا ده‌هاتن! بازاڕ و کووچان پڕ ده‌بوون له فالچی و مه‌لا و ده‌رویش و زۆریان کار ده‌بوو و وه‌به‌ره ده‌که‌وتن؛ چونکه زۆر لاو هه‌بوون فالیان بۆ ده‌گرتنه‌وه بزائن ستیری به‌ختیان له‌گه‌ڵ ستیری به‌ختی ئه‌ویندارانیاندا جووتن یان نا؟ هه‌ندێکی دیکه ده‌هاتنه کن مه‌لا نوشته‌یان له‌به‌ر قورئان بۆ بنوسنه‌وه، یاریان وه‌فادار بن و پتریان هه‌ز

لئى بىكەن و بۆيان كەوى بن. مەلا بە فىل و دەھۆ بەگوڭياندا دەچىپاندىن و دەيانگوت:

– دەبى ئۇ نوشتانە لە ژىر پىسمەي مالى باوكى كچەي دە چالى خەن، ئىدى خۇيان رامتان دەبن و رەدوتان دەكەون. بەلام دەبى ئۇ كارە بەنھىنى جىبەجى بىكەن و كەس پى نەزانى!

لاوھەكان دەيانگوت:

– سا وەللا دەبى ھەر ئۇ شەو بىبەين لە ژىر پىسمەي مالى بابيان لە چاللى خەين و نەشەپلىن زەيندەوەر پى بزانى.

كەستىك و ھەخكوڭ و ئەستىور با، يان ھەر نىرىنەي نەبوايە، يان نەخۇش با ئۇي پۇژى دەچوونە كن شىخ و باپيران فاليان بۇ دەگرتنەوەر. دەچوونە كن مەلا نوشتەي بۇ دەكرىن، مندالىان پى، نەخۇشيان چابىتەوەر.

لەگەل نىزىكبوونەوەر ئۇي پۇژى شارى قەلا وەگەشە دەكەوت، لە بازار و دووكانان، لە خان و مەيدانى ئاژەل و ولساتان زۆر شەمەك، گەلى مال و ئاژەل و ولسات دەفروشان، گەورە و چووك، ھەژار و دەولەمەند، ھەم كاروباريان جىبەجى دەكرى، ھەم خۇيان بۇ جىژن ساز دەكرى، لە كووجە و كۇلانى، لە گوزەر و بازار، لە بەردەرگان، لە سەربانان، لەسەر گوفەك و سەرانگوڭلەكان ئاگريان دەكرىدەو كوپوكال شايى و زەماوەنديان دەگىپا و دەبوو بە گۆۋەند و ھەللا، ئەم جىژنە ھەر لە شاران نەدەكرا، لە گوند و گەرمەسپرانىش دەكرا، تەنەت شوانى كەژ و كىوانىشى تىدا بەشدار دەبوون. كىشكچى سەر قوللانىان تى گەياندبون كە لەو پۇژە پىرۇزەدا پىويستە زۆر ئاگاداربىن، نەبا دوژمن لە ناكاو ھىرش بىنى، چونكە زۆر جاران شاي ئىران ھەموو جۆرە ھىز و دەسەلات و دەھۆ و تەلەكەبازىيەكى دەخستەنەكار، قەللى دمەم داگىربەك و خەلەكەكەش دەبن باندوورى خۇي باوئ و كارتىكى وا بكا رىگا بۇ كوردستان بىكاتەوەر. بەلام ھەموو جارى كوردان فرىان داويشتە لەشكرى وى و ئۇەوى دەشماوہ بەسەرشوڭرى دەگەپاۋە بۇ ئىران.

عادت بوو: هه موو سالتیک له پوژنی چیژندا له بیست و یه کی ناداریدا
مه جلیسی عه شیره تی بهرودار له دیوه خانی خانو کؤده بووه و له وینده ری
چیژنی ده کرد. نه وی پوژنی ده وله مه ند و دارا و دووکاندار، بازگان و
پیاماقوولانی شاری قه لا ده هاتنه دیوه خانی، بو خزمهت خانو و چیژنه
پیروزیان لی ده کرد و هه رکه سه چیژانه و دیاری خوی پیشکesh ده کرد.

نه وی پوژنی فارس که پیایکی بهناویانگ بوو و خاوهن چند هه زار سه ر
مه ر گاران و ره وه بوو سه د سه ر مه ری پیشکesh کرد، گوتی:

– «نه من نه و سه د سه ر مه ره بویه ده ده مه خانوی، چونکه له زورداری
شای ئیرانیمان ده پاریزی».

هه ر نه وی پوژنی مووسای خاوهن خانیش ده لی ره ی زیړی پیشکesh کرد،
گوتی:

– «نه و ده لی ره یه بویه پیشکesh ده کم، چونکه له سایه ی سه ری خانوی
له پ زپینه وه به خته وه ری و برایانه ده ژین».

نه وی پوژنی نه ک هه ر خه لکی شار، خه لکی قه زا و ناحیه و گونده کانیش
چیژانه و دیاری خویان هی نابوو، هه رکه سی ده هات له خزمه تی خانو دا
ده ماوه و له وی پای ده بوارد.

خواره ده مه نی: پلاو قلیانی سه ر سیل، که باب و میوه له سه ر سفره و خوان
دانرا بوو، شه ربه ت ده گپیړدا، قاوه ده خوراه، له ساز و سه نتوور ده درا،
گورانیبیژ و خوشخوانان بهیت و بالوره و داستانی میړخاسی و پروداوی
پوژگاری رابردوویان ده گپیړاه، هه ندیک بهیتی فه قی تهیرانیان ده خوینده وه،
هه ندیک داستانی مه م و زینیان ده گپیړاه.

سه روک دیومه خان وه ژووړکه وت، گوتیه خانوی:

– قوربان کیشکی کابرایه کی نامویان گرتووه، وا هی ناویانه، هه رچی لی
ده پرسین مه قی ناکا، ده لی: له خزمهت خانو دا نه بی له کن که س قسه نا که م».

خانو پرسی:

- چ تیرهیه؟
 سه‌رۆک دیوهمخان گوتی:
 - قوربان، کورده.
 خانۆ گوتی:
 - لئی گه‌پین با بی.
 کاتئ کابرای نامۆ وه‌ژوور کهوت دهم و که‌پۆی پڕ بوو له دووکه‌لی قهنده‌ی.
 که‌میکی وه‌ستا، ئه‌وجا گوتی:
 - سه‌لامون عه‌له‌یکوم، جیژنتان پیروژ بی، هه‌موو سالئ به‌شادی ببه‌نه
 سه‌ر.
 خانۆ سه‌لامی ئه‌ستانده‌وه:
 - عه‌له‌یکومه سه‌لام، به‌خیرتی.
 جیگه‌ی نیشان دا، گوتی:
 - فه‌رموو پۆنیشه.
 نانیان بۆ دانا، کابرا زۆر به‌تامه‌زرۆیی نانی ده‌خوارد، وا دیار بوو چه‌ند
 رۆژ بوو نانی نه‌خواردبوو، خانۆ گوتی:
 - «کاکه کورد گوته‌نی: "له پيشان نان خواردن، پاشان پرسیارکردن و
 هه‌وال پرسین". ده قسان بکه ده‌ی، ئه‌تو کچی؟ له کیههه عه‌شیره‌تی؟ چت لی
 قه‌وماوه، وا به‌و رۆژه پیروژه له ماله‌ خۆت وه‌ده‌رکه‌وتووی و پرووت لی‌ره‌کانه
 کردووه، بلئ، شه‌رمئ مه‌که، ئیمه چمان لی هه‌لستئ درتغیت لی ناکه‌ین.
 هه‌رکه‌سئ په‌نای وه‌به‌ر عه‌شیره‌تی به‌رۆداری هینابئ بی کۆمه‌که نه‌گه‌راوه‌ته
 دواوه».
 کابرای نامۆ پاش ئه‌وه‌ی جامئ شه‌ربه‌تی له‌سه‌ر خوان هه‌لگرت، فری کرد،
 گوتی:
 - «من ناوم هه‌مزه چاوه‌شه، خه‌لکی ولاتی دیاربه‌کرم، له عه‌شیره‌تی

خالدیم. چەند سالا، خزمەتی پادشای پۆمی دەکەم. ئەو دە سالی رەبەقە چاوەشی سەربازانم، زۆرم کۆرە جەیلان مەشق داو، گەلیکم فیداکاری بۆ دەولەتی پۆمی کردوو. پادشای پۆمی هەمیشە بەگژ میلیلتانی دیکەیدا دەکردین و قۆشەنمان بۆ شەڕ بەرپۆه بوو. سەرکرده و مەلایان دەیانگوت: ئەو میلیلتانە موسولمان نین، کافر و دین دوژمن؛ دەبی پیر و لاو و ژن و منداڵ و ورد و درشتیان قێکەین، ئەگەر مال و کلووریشیان تالان و برۆکەین گوناھ نییە و لیتمان حەلالە.

ئەمنیش وەکو سەربازێکی راستەقینە هەموو فەرمانێکم بەگوێ دەکردن. مەلا و سەرکردان دەیانگوتینی:

موسولمان هەموو برای یەکن...

ئیمەش بروامان بەقسەیان دەکردن، بەلام کاتێکی لەشکری پۆم بەسەر ولاتی خوشمیدا دا و دەستیان بەکوشتن و برین و منداڵ سەربڕین و تالان و برۆکرد، ئامۆژگاریی باو و باپیرانم وەبیر هاتنەو: "سولتانی پۆم و پاشاکانیان هەموو دوژمنی گەلی کوردن"، ئیدی ئۆقرەم نەگرت و نەمتوانی لە نیویاندا بێنمەو. لە شاری ئەستەمبوولیا، لە نیویەنی چەرییانەو هەلاتم. لەمێژیو ناویانگی خانۆی لەپ زێڕینم بیستبوو کە پیاویکی هەلکەوتوو و جیباوەری کوردانە و خاکی باو و باپیران لە شای ئیران و پادشای پۆم دەپاریژی. بۆیە شەش مانگە ئەو هەموو چیاو بەفر و گەلی و هەلدێر و هەزار بەهەزارانەم بریو و هاتوومە کنت، خزمەتی نیشتیمان بکەم و تۆلەیی ژن و منداڵی کورد و پیر و کەنەفتان بکەمەو.

قوربان من زۆرم سەربازی سوارە بۆ پادشای پۆم مەشق داو، ئیستاکەش وا هاتوومە خزمەتی ئەو جەنابەیی کە بەدلیکی خاوین و پاکەو سەربازی کورد مەشق بدەم.

خانۆگوتی:

– «کۆری خۆم، شیری دایکت پێ حەلال بی، بام تۆش لەسەر هەر شەش

كوپهكانمهوه كوپى حوتهمم بى. دهستى بۆ مهجليسهكه دريژكرد، گوتى:
ئوانه ههمويان برائى تۆن.

بهلام ئو مهجليسه شايهت بى، ئهگهر نيازت پاكه ئوا ههمو وراتين،
نهخير ئهگهر غايهنى و نيهادت پيسه، ئوه بزانه كه قهت بهرخوردار نابى و
خير له خۆت نابيني. ده برۆ، كوپى خۆم خوا بهنيازى خۆت لهگهڵ بكا، ده
برۆ ئو بهرگانهت له بهر داكه نه، با بيستووتين بهرگيكي ديكت وئ دهن، با
بۆن و بهرامهى پادشاي رۆممان ده نيودا نه بى».

خانۆ به كوپى گهورهى فهرموو:

– «كوپم، ههمزه چاوهش بهر نه پۆشاكخانهى دهستى بهرگى نوئى
له بهركه ن». عهبدولعهزيز كوپى نيونجى خانۆ و ههمزه چاوهش له ديوهخانى
وه دهركهوتن له ريگا بارۆ، كه يهكيك بوو له سهروكهكانى عهشيرهتى
تاكورپى^۱.

و له ميژبوو خۆى گهيانديبووه خانۆ، گوتى:

– ئو پياوه خوا بۆي رهخساندووين، به پاستى زۆرمان بهكاردئ.

جهوزۆ گوتى:

– ده وهلا ئمن دهيبه م، سهربازانم له بۆ مهشق دا.

ههمزه چاوهش، چهند رۆژ لوانى مهشق دا. ئو خه بهره زوو له نيو
ناوچهكانى عهشيرهتى بهرۆدار بلاويوهوه: يهك دهيكوت خانۆ چاوهشى له
ئسته مبولتپرا هيناوه، سهربازان مهشق دهدا، يهك دهيكوت ئوه كورده و له
قۆشهنى رۆمميان ههلاتووه، خزمهتى خانۆى دهكا.

ههمو رۆژى لاو دههاتنه كن جهوزۆ دهيانپرسى:

– هاڤو جهوزۆ كهنگى مهش بۆ مهشقى كۆ دهكهيوه، زۆرمان ههز له
مهشقييه.

^۱ تاكور: تهرگهوه.

جەوزۆ ۋە لامي دەدانەۋە:

– پەلە مەكەن، ھەر بەر زووانە خۆم پىتتان دەلیم، با جارى سوارە فېرىن.
پاشان نۆرەى پىادە دى.

چەند مانگىك بەسەر جىزنى نەورۇزدا تى پەرىبوو، ھەمزە چاۋەش لقى
جوئى جوئى لە ۋاوانەى كە تازە لە ناۋچە ۋ گوندەكانرا ھاتىبون پىك ھىناۋو
ۋ بى ۋچان مەشقى دەدان.

پۇژىكى ھاۋىنى بوو. گەنم زەرد بوۋبوو، ئىدى درەۋى ھاتبوو. بەيانىيەكى
زو ھەمزە چاۋەش ۋەدەر كەوت، گوئى لە قاسپە قاسپى كەو بوو بەيال ۋ
بەندەنانەۋە، لە زۇنگ ۋ مېرگاندا دەنگى پۇر دەھات، ۋى دەچوۋ تازە
جووچكىان ھەلئىناى، بۆيە بەكەيف بوون. ھەمزە چاۋەش ئوئى پۇژى ھەرچى
لاۋى مەشقدراۋى بوون ھەموۋى بردنە بەستى پشت قەلا ۋ دەستى بەشەرە
دادانى كرد:

– «پىۋىستە ھەموۋى بزەن، كە سەربازى سوارە لە شەپىدا پىزى ھەرە
پىشى دەگرى، سوار دەبى زۇر چاك بزەن ئەسپەكەى لە ئاستەنگدا چۆن
ھەلسوۋىنى، دىنا ئەگەر ناشى بوو سوار نىيە ۋ بەكەلگ نايە ۋ زو
دەپىكرى.

ھەمزە چاۋەش ئاژۋاى. سەلفىك بەتاۋ دووركەۋتەۋە، پاشان دىسان بەتاۋ
گەراۋە. ئو سوار چاكە لەگەل تاۋدانى ئەسپ ھىند چالاكانە ۋ بەدەستوبرد
شىرەكەى بەراستە ۋ چەپەيدا رادەۋەشاند پىاۋ سەرى لى سور دەما.
سەلفىكى دىكەش تاۋى دا، ئەۋجا ھەر بەسەر ئەسپەكەۋە زىنى لى كردەۋە ۋ
دىسان زىنى كردەۋە، گوئى:

– ئەمجا نۆرەى ئىۋەيە، كورپىنە دەمەۋى ئەزموننتان كەم بزەنم كىھەتان
گورجى رادەپەرن. دە پىشدا دەبى خىرا زىن لە ئەسپان ۋەكەن، دىسان
زىنيان كەنەۋە، ھەنگى سوارىن، دىسان دابەن، كىھەتان چا مەشق درابى
ئو بەدەستوبردتر مەشق بەجى دىنى، دە حازر بن دەى.

ههركه چاوهش فهرماني دا، لاوان زينيان له ئهسپان وهكرد، ديسان زينيان كردهنوه و سواربوون و گورج و گولانه پياده بوون، ئيدي هيند بهدهستوبرد ئهزمونكهيان دهكرد، ههزمه چاوهش له خوשיيان پي عهرزي نهدهگرت و له دلي خويدا دهگوت:

– ئهلهمهدهوليللا، ئيوه كوردن، تورك نين. تورك نهدهوپران توخوني ئهسپان كهون، ئهوانه نازانن چون زين دهكرين. بهلي مهشقي وان تهززه كهسانمان دهدا! نيوه عهرمان بهخوپايي بهبا چوو.
ئهوجا بهدهنگيكي بلند گوتي:

– «ئيدي ئيوه چا فيري شه ره شير و مهتال و پمبان بوون، بهههويام دوژمن بهزيتن و دهروستتان نهين.»

له پاشان لاوهكانيان كرد به دوو لقوه: يهكيان فيري شه ره شير و مهتال و نيتهي دهبوون و ئهوي ديكيان فيري رمبازين و تيرهوايتشتن دهبوون، ههزار لاو، بگره پتريش، فيري چهند مهشق و فهندي چاك بووبوون. ههزمه چاوهش ههموو پوژي دهبيردنه چول و مهشقي دهدان، جار جار تاوهكو ئيواري بو نان خواردني نهدهگهړانهوه، دهگوت:

– «با فيري برسيتيش بين، با له پوژي ئاستهنگ و سهختا بتوانن بهرگهي برسيتي بگرن.»

ههزمه چاوهش بهفهرماني خانق چهند سهريازيكي ليزاني ههلبزاردبوو نارديوونييه گونده دووردهستهكان لاوي ئهواوچانهش مهشق دهن.

خانق ههموو سالي دهمه و پايزان دهچووه راوي، دهگوت:

– «نيچيري هاوينان بي كهلكه، بيچوويان هيشتا ساوان، راوكردنيان كونا، بهلام پايزان كاري بزنهكيوي و بيچووي كهلهكيوي ههراش دهبن، گوشتيان خوش دهبي، ههنگي راو خوشه.»

پاسته پايز بوو، بهلام پوژگار خوش بوو، ههتاو دنياي گهرم دادينا. سبيانيكي زوو خانق لهگهله چهند سواريكدا چوونه راوي، ئهوي پوژي تاوهكو

گهرمای نیوهرۆیی خه‌ریکی راوی بوون، پاشان هاتنه سه‌ر کانیه‌کی
حه‌سانه‌وه. کۆچۆ پیاویکی پیری دنیا دیته‌ بوو، پسپۆری راوی بوو، له ژێر
سپبه‌ری دره‌ختیکی زه‌لامدا نیچیریکی که‌وڵ کرد، هه‌ندێ نهرمه‌ گۆشتی لێ
کرده‌وه، له‌گه‌ڵ گژوگیای بێن خۆشدا ده‌پستیی نا. چالکی قوولی هه‌لکه‌ند و
له‌ نیوی دانا. ئه‌وجا سه‌ری داپۆشی. کووره‌ ئاگریکی خۆشی له‌سه‌ر کرده‌وه.
پاشان هه‌ندێ گۆشتی دیکه‌ی هه‌ینا کردی به‌ که‌باب، گوتی:

– فه‌رموون، جارێ به‌رکۆلێکی بکه‌ن تا قلیانییه‌ شوانانه‌که‌ پێ ده‌گا.
نیچیری ئه‌ورۆش وه‌کو ئی رۆژانی دی نایابن. سێ به‌رانه‌ کیوی و دوو
که‌له‌کیوی گه‌وره‌یان راو کردبوو، زۆری پێ نه‌چوو قلیانی پێ گه‌یی، ده‌ستیان
به‌قلیانی خواردن کرد، پاش دوو سێ پارووان، خانق گوتی:

– له‌وه‌تی هه‌م خواردنم له‌ خواردنی ده‌شت و ده‌ران به‌تام و خۆشتر،
به‌تابه‌تی قلیانییه‌ شوانانه‌، نه‌خواردوو.

هه‌موو گوتیان: «ئه‌شه‌دووبیلا وایه‌».

پاش نانخواردنی هه‌لستان نیچیره‌کانیان له‌ هه‌ستهران بارکرد و
به‌خۆلاماندا بۆ مالتیان ناردنه‌وه.

له‌ رێگا قسه‌یان ده‌کرد: کام توله‌ چاک بۆنی نیچیر ده‌کا، کام تاژی زوو
پیشه‌وه‌بری ده‌دا تا نیچیروان ده‌یگات، کێه تاژی چاپکانه‌ رهدووی نیچیری
ناکه‌وێ و پێشه‌بری نادا. کۆچۆ گوتی:

– «ئەمن له‌ مندالیرا تا ئه‌ورۆ نیچیروانی ده‌که‌م، نیچیروان با زۆرزان و
پسپۆریش بێ، به‌لام بێ توله‌ راوی چاکی پێ ناکرێ، چونکه‌ توله‌ بێنی تیژه‌ و
چاکتر شوینی نیچیر هه‌لده‌گرێ».

یه‌کیان هه‌لی دایه‌، گوتی:

– هاپۆ کۆچۆ، مه‌لێ له‌به‌ر هه‌ندێ وه‌دووی توله‌که‌ که‌وتی، چووی ئه‌و نیرییه‌
پیره‌ت بۆ راوکردین، خۆ گۆشته‌که‌ی هه‌ند پیره‌ له‌ خواردنی نایه‌.

هاپۆ به‌و قسه‌انه‌ رهنگی تیک چوو و مه‌یله‌و شه‌رمه‌زار بوو، خانق ده‌یزانی

كۆچۈڧ دلى ناسكه و بهچى كهيفى ساز دهبى، گورجى دلى داوه، گوتى:
- نهخىر، ئىم نىچىره له ههموو نىچىرهكانى دىكه چاكتره، شاخهكانى
بهديوارى ديوهخانىدا دادهكوتىن، ههركهسى بىبىنى سهرسام بى. خۇ كۆچۈ
بۇ گۆشتهكهى راوى نهكردووه؟ بهراستى ئىمن قهت شاخى وام نهديوه.

نازانم چۆنى هيشك كهينهوه؟

كۆچۈ ئىه قسانى زۆر بهدل بوو، گوتى:

- من بۇ خۆم بانگى يەك له بهگزادان دهكهىم، بۆمان چا كا، ئىمه كارى
وانه. ئىدى بهدهم سوحبهت و ئاخاوتنهوه خۆشيان نهپانزانى چۆن كهپينه
نيزىكى قىلاى، له پر غهلبه غهلبىك پيدا بوو، پاشان خانق گوتى له پىكهين و
ههلايى بوو، خهلكهكه دهپانگوت: «ئافهين، ئافهين».

خانق پرسى:

- «ئىه دىنگه چپيه؟»

خولامان گوتيان:

- «ئىه دىنگى سهربازانه، له پشت ئىه تۆپۆلكهى، ههمزه چاوش
مهشقيان دىدا».

خانق بهرهو وى داى كىشا، كه لهگهلى وهسهركهوتن واقيان وپما،
تهماشايان كرد خهلكى زۆر له قهلا و گوندهكانى دهوروبهريه هاتبون
دهپاننۆرييه ئىزموونى مهشقى. لاوان سالىك پتر بوو مهشقيان دهكرد.
ئىزموونهكه هپند خۆش بوو نهپزانى كهنگى خانق گهيوته ئى. له نپو
سهيركهراندا زۆر مپرخاسى وا ههبوون كه لهگهلا خانقدا گۆى گهپناسيان
بردبووهو وه له نپو سوپاى ئيران و رۆميدا نپوبانگى نازايهتپان رۆيپوو.

ههركه خانقپان ديت ئىكلاميان بۇ كىشا، ئىويش بوى ساندنوه، گوتى:

- «چۆنيان دهپين، بهكارى شه ر دپن؟»

پيرهكان دهستپان بهپىكهين كرد، يهكيان گوتى:

– «خراپ نین بۆ سەر شا عەباسیان بنترین. بەلام ئیمە هاتووین سەیری مەشق بکەین».

خانۆ پرسى:

– «چاکە، ئەدى مەشقیان چۆنە؟»

– چ کەموکورتیی نییه، بنۆرە چ نەبەردییەک دەنۆین، بەراستی هەمزە چاوەش ئەفسەرێکی بلیمەتە.

هەندى سەرباز سوارە بوون، هەندى ڕمبىان پى بوو، هەندى دیکە لە دوور ڕاوەستا بوون، پىادەى کەوانداران بوون. مەیدانى مەشق ئەزموونکردن لێرەوار بوو، بەگرى و کۆسپ بوو، هەندى جى تووش و ڕەقەن بوو، و دیاربوو هەمزە چاوەش بەقەستى ئەو جىگای بۆ ئەزموون دەستىشان کردبوو؛ دەگوت دەى سەرباز شارەزای شەرى هەموو جىگایان بى. هەمزە چاوەش بۆ خۆى لە دوورەووە وەستا بوو، بەدەنگى نیرانە بانگی ڕاهێشت:

– «ئامادەبن!»

سەربازان تیکرا ریزبوون، ئینجا گوتى:

– «هێرش بۆ سەر دوزمن!»

سەرباز هێرشیان برد و تیک بەربوون، دەتگوت شەرى راستەقانییه.

هەمزە چاوەش بانگی کرد:

– «یوسف، ڕۆستەم، ڕمب و ناگیرى، ڕمبەکانتان چاک لە کەلەکانتان بچەسپێن. ئەو چینیە، دەلێنى گارامتان بەدەستەووە گرتووە و گالێ دەخوڕ. چما ئێوە گوانن! ئەو شەره شەرى».

سەیرکەر هەموو دایانە قاقای پیکەنین.

لەو ئەزموونەدا زیرەک و ڕیای و هەبوون زۆر چالاکانە قیری هێرش و پەلاماردان بوو بوون و پیاو سەرى لێیان سوڕ دەما.

هەندى ملی هەندىکیان دەکەمەند خست و گرتیان، ئەوانیش گورجى

هاتنه دهست و قه مەیان له که مەندان نا و هەلیان بری، ملی خۆیان رزگار کرد.

خانۆ ئەو ئەزموونە ی زۆر بەدل بوو.

هەمزە چاوەش دیسان بە دەنگێکی نێرانە بانگی رایشست:

– «بەسە، بکشێنەو، حەسانەو».

له پاشان تیپی پیادهی سەربازان بە تیر و کەوانەو هاتنه مهیدانی ئەزموون، هەریەکە له راستی خۆیهوه تیری له کەوانی خست و درهختی نیو لێریان تیرباران کرد. ئەو هەش مەشقیکی زۆر خۆش بوو.

ئینجا پاش ئەزموونی چەند مەشقیکی دیکە، هەمزە چاوەش ئەوانیشی وەستاند، گوتی:

– «من له ئەزموونی ئەو پورتان زۆر رازیم. بەلام دەبێ ئەو هەش بڵێم کە: هەندیکتان هیشتا بەدلّم نین و چەک جوان هەلناگرن و باشی بەکار ناھێنن. ئەوانە له شەپیدا ئابروویان دەچێ و دوژمن زوو زەفەریان پێ دەبا. شەپکەر دەبێ زۆر وربا بێ، دەبێ بزانی چۆن رەمب دەگرێ و بەکاری دێنی».

هەمزە چاوەش پێی له ئاوەزەنگی نا و تێی تەقاند، کە بەتاو گەراوه رەمبەکی له بن هەنگلی توند کردبوو و خۆی بەسەر پشتهی ئەسپەکیهوه و چەسپاندبوو دەتگوت هیچ بەسەر ئەسپەکیهوه نییه. رەمبەکی رەپ و راست گرتبوو؛ کە نێزیک دەبوو، دەتگوت تیتکی کوێلەیه و هێندە دیکە خۆشەویستەر دەبوو و دەچوو دڵەو.

پاشان لەپێش دەمی لاوەکان ئەسپەکی وهک مێخی چەقاند.

سەعاتیک پتر بوو خانۆ سەیری سەربازانی دەکرد. بەراستی ئەو مەشقانە ی هەمزە چاوەشی زۆر لا پەسند بوو. رووی له خەلکەکی دەورووبەری کرد، گوتی:

– بریارم دا هەر لاوی پیادهیه ئەسپیکی له رەوهی خۆم بدەم، با هەموو ببە سواره. ئافەڕین بۆ هەمزە چاوەش، بەراستی مامۆستایەکی لێزانە.

پاشان فەرمانی بە میرنآخوری دا، گوتی:

– عەدى، ئەورۇق بەرھەكەوانان بلى با رەھەى بېنئىتەھە نىزىكى شار و لاوان
بىن، ھەركەسە ئەسپى خۇى ھەلبۇتۇرئ.

ھەمزە چاۋەش درەنگ زانى خانۇ لە نىو خەلكەكەدايە، ھىۋاش ھىۋاش بۇ
كن لاۋەكان دى. خانۇ نىزىكى تىپى كەوانداران بوۋەھە، بەپىكەننەھە گوتى:

– ئەۋە بۇ پىادەن؟

كورپىكى روو لەبەر ھەتاۋ ھەلقىرچاۋى قىژ سوورباۋى چاۋ خى و شىن
بەدەنگىكى كى گوتى:

– «گەورەم، تۇ بابى ھۆزى، ئەگەر ئەسپىمان بوايە ھەلبەت بەپى
نەدەرپۇشتەن و سوارە دەبووين. بەلام ئەسپىمان نىيە، يەكيان خۇم لە
ھىستىرىك زىاترم نىيە، ئىدى سوارى چىم.»

خانۇ گوتى:

– «ھەركەسى ئەسپى نىيە، با بىتە كن عەدى مىر ئاخورى، بچتە نىو
رەھەى ئەسپىكى بۇ خۇى بەسند كا. بەلام دەبى سەر و كەمەند لەگەل خۇيدا
ببا، دەنا ناتوانى ئەسپ بگرئ؛ چونكە ئەۋ ئەسپانە ھەمىشە بەرەللا بوون و
بەيدەسن و بەئاسانى بۇتان ناگىرىن دەبى ئىۋە بۇ خۇتان پاين بىن.»

لاۋەكان بەقسەكانى خانۇ زۇر دلخۇش بوون و ۋەكو گولئ تازە پشكوتوۋ
رەنگى ئال لە روويان زا و زەردەخەنە لەسەر لىۋيان ۋەچرىسكە كەوت و لە
خۇشيان ورتە لە دەمى شتاقيان نەھاتە دەر، تەنبا كورە سوورقلەكە نەبى
ھاتە دوو، گوتى:

– «ئىمە ھەموو خولامى تۆين، بەلئىن و بىپار بى ئىمەش ۋەكو باۋ و
باپىران لە پىناۋى كورد و كوردستاندا بچەنگىن.»

خانۇ گوتى:

– «بەرخوردارىن.»

ئەۋجا ھەمزە چاۋەش لە نىزىكەۋە ئىكلامىكى سەربازى بۇ خانۇ كىشا.
دەستى لە راستى ناۋچاۋانى راگرت و سىنگى دەرپەراند و خۇى گىف كىد،

گوتى:

– ب «سەرچاوان ھاتى قوربان،»

– «لاوى خۆم ماندوو نەبى،»

– «خودا پايدارت كا قوربان، خولامى تۆم.»

– «ئەو مەشقانەى تۆ دەيدەيە لاوان بەراستى شتىكى زۆر چاكە و زۆرم پى
خۆشە. ئەگەر ھەندى لە ھۆزە كوردەكان غايەنەتتيان لە گەلەكەيان نەكردبا،
نە شاي ئيرانى، نە پادشاي رۆمى، نەياندەتوانى بىنە سەر كوردستان. بەلام
بەداخوۋە خۆ بەخۆ غايەنەن.»

خانق زووتر گەيىيە نىو سوارەكان، ھەمزە چاۋەش و ھەدووى كەوت، لە
پشتەو ئىشارەتى كرد كە ھەموو ئىكلامى بۆ سەردارى بكتيشن. ھەمزە
چاۋەش زوو فېرى كوردوون چۆن ئىكلام بۆ سەرداران دەكتىشرى؛ چونكە زۆر
جار جەوزۆ، سەركردەى سەربازان دەھاتە ئەوئى و بەبۆنەى ويىيەو فېرى
ئىكلام كىشان بوو بوون.

خانق گوتى:

– «سەلامون عەلەيكوم.»

– «عەلەيكومە سەلام و بەسەر ھەرتك چاوان ھاتى قوربان.»

– «سەرباز ھەموو بەئىكلامەو ھەستان.»

خانق وەكو ھەلق چاۋى بەرپىزى لاۋەكاندا خشاندا و ھەردو كۆرە چكۆلەى
خۆشى لە بەينى سوارەكاندا ديتن. ئەوجا گوتى:

– «پاسپاردەى باو و باپيرانە دەبى ئەو نىشتمانەى بپارىزين. شا عەباس و
پادشاي رۆم ھەمىشە ھەولئى ئەو ھيانە كە لە بن باندورى خۆيانمان خەن،
بەلام تا ئىستا نەيانتوانيوە ولاتمان لى داگير بكن، بروام وايە ئىستاش ھەر
ناتوانن. ئىكۆم دەبى پاسپاردەى باو و باپيران لە بىر نەكەن.»

كە لە مەشقان دەبوونەو لاوان ھەموو دەكەوتنە جليت و تەرات و پىمبارى
و بەدەم لاۋە و گۆرانىيەو، بەگالتەوگەپ و قەسەى خۆش بەرەو شار

دەگەرپانەو.

ئەمىرۆش وەكو جاران ھەمزە چاوش گوتىيە لاوان:

– «سوارچاكىنە، ئۆيۈ جلىتبازىي خۆتان بگەن. پىادەينە، ئۆيۈش گۆرانى
بلىن و ھەلپەرن و ھەسەمايى كەون.»

ئەو قىسانە دلى لاوانى ھىندەي دىكە خۆش كرد. ھەمزە چاوش دەستى
ھەلبىرى، ئىشارەتى كرد، دھۆلكوت و زورناژەن دھۆلان بگوتن و زوورپنايى
بژەنن. دھۆلكوت و زورناژەن لە ئىشارەت گەپشتن، دھۆليان كوتا، زورنايان
ژەند. دەنگى دھۆل و زورنا لاوانى ھىنا جۆش و ھەوەس. لە ھەمووان
سەيرتر ئەو بوو كە ئەسپان مەقامى جلىتبازيان وەبەر گۆي كەوت دايانە
حىلە حىل و سىمكۆل. سەركىشىيان دھكرد، جىلەويان لە دەست سوارى
دەترازاند، مەلى، ئالھاي ئاوازي جلىتبازيان دھكرد. بەلام تەرات و
جلىتبازيى ئەوئ پۆژئ وەكو ئى جاران بى مەقام و بەند نەبوون، بەپىي بەند و
نۆرە و پىرۆي تابىبەتى بوون. دەستە سوارى بەرپىز وەتەرات دھكەوتن و لەسەر
پشتى ئەسپان يارىي جوان و ھونەرى شۆرە سوارانەيان پىشان دەدا،
دەستەيەكى دىكە بە شىر و مەتال و پىمان ھەليان دھكوتا سەر يەكدى و تىك
دەگىران، لە دوورپا دھتگوت شەپى راستەقانىيە. كەوانداران ئەوئ پۆژئ
كەيفيان زۆر سازتر بوو، ھىند بەتوندى چۆكيان دادەدا ھەردىيان دە ژىردا
دەلەرزى. خانق موزدەي خەلاتى ئەسپى دابوونى.

ئىوارى داھات، پۆژ لە پشت چىكاكانرا لە ئاوابووندا بوو. ھەمزە چاوش
فەرمانى دا:

– ئىدى بەسە، لەسەرەخۆ بەرەو قىللەي پۆژن.

خانق لەگەل پىاوەكانىدا لە دوورەو ھەستابوون تا لاوان لە سەما و
رەمبازىيان بوونەو. پاشان، تىپ تىپ بەرپىز و لەسەرەخۆ بەرەو قەلايى دىم
گەرپانەو و بەو دىوى تەپۆلكەيدا ئاوابوون. بەلام خانق ھىشتا ھەر ھەستابو
بىرى دھكردەو، بىرى لە گەلى كورد دھكردەو كە شاي ئىران و پادشاي پۆم

چيان به سهر هيناوه و ژن و منډال و خاوخيزانيان به چ دهردي بر دوون.

يهك له هاوړپياني به دهنكي بلند گوټي:

– «به راستي مه شقي چاكن.»

خانق و هكو له خهويكي شيرين وه خه به ربڼي، گوټي:

– «پاست ده لټي، فهرموون با ئيمهش بگهړينه وه مالي.»

به‌شی چوارهم

به‌زمی دەرۆیشان

رۆژێکی گه‌رمی هاوینی بوو مانگی گه‌لاوێژ، که ناوه‌ند مانگی هاوینه، ئاخر و ئۆخری بوو. باخ و باخاتی گونده‌کاتی داوینی قه‌لای دمدم فراژی بووبوون و میوه‌ی هه‌مه‌ تهرزه‌ی وه‌کو سیو و هه‌رمی و ئی دیکه دووکانی بازاری قه‌لایان پر کردبوو. میوه‌فرۆش هه‌موو رۆژی گوێدریژ و هێستریان له‌ سه‌به‌ته و قه‌رتال و به‌رچه‌ میوه‌ بار ده‌کرد، بۆ ئیو کۆچەر و ره‌وه‌ندی سه‌ر چیا و کوێستانه‌ به‌رزه‌کان ده‌برد، یا ده‌یانفرۆشت، یا به‌ روون و په‌نیر و خوریان ده‌گۆڕینه‌وه. به‌راستی سه‌رده‌میکی خۆش بوو.

رۆژێکی ده‌ ده‌روێشی نامۆ له‌ نیو بازاری قه‌لای دمدم «په‌یدا بوون، به‌کیکی زه‌به‌للایان له‌گه‌ل بوو تازه‌ داو مووی سپی که‌وتبووه‌ ڕیدنی، ئه‌وانی دیکه‌ له‌ ته‌مه‌نی بیست و پینج سال و سی سالدا بوون، زۆر به‌ شان و شه‌وکه‌ت بوون، له‌ قامکی ناسک و سینگ و پپی گۆشتنت دهنۆڕین ده‌تگوت، ره‌نگه‌ قه‌تیان خۆ به‌هیچ کاریکه‌وه‌ ماندوو نه‌کردبێ و هه‌میشه‌ ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زله‌ به‌ ده‌سی به‌تالی وه‌کو ته‌راخان سوورابه‌نه‌وه. لایکی زۆر شوخیان له‌گه‌ل بوو، ته‌مه‌نی هه‌ر حه‌قه‌، هه‌ژده‌ سالیکی ده‌بوو.

خه‌لکی قه‌لایی سه‌ریان له‌ ده‌سته‌ ده‌رویشه‌ سوڕماوو؛ چونکه‌ قه‌تیان ده‌رویش له‌ نێودا هه‌لنه‌که‌وتبوو. ئه‌و ده‌رویشه‌ به‌رۆژ له‌ نیو بازاری له‌ مه‌یدانی ئاژه‌ل‌فرۆشان ده‌ستیان به‌ زیکر و سه‌مای ده‌کرد. که‌ ئیوارێ

داده‌هات له‌و خانۍ لټۍ دهنوستن، خه‌لکيان به‌سهردا داده‌بارۍ و ته‌ماشای سها و به‌زم و په‌زميان ده‌کردن، فهند و ئيجادۍ نه‌و دهر وټشانه شاری قه‌لای خر وټشانديوو، سها و زيکړه‌کهيان هټند خوښ و به‌جوښ بوو گه‌وره و بچووکۍ شاری وه‌جوښ هټنابوو و ههموو ده‌هاتنه ته‌ماشايي. هه‌رکه وه‌زيکړ و سه‌مايي ده‌که‌وتن، ده‌بووه هه‌نگامه‌يه‌کۍ ئيجگار سه‌ير و سه‌مه‌ره. يه‌ک شمشالۍ ده‌ژهنۍ، يه‌کۍ دۍ له‌ ده‌فيۍ ددها، نه‌وانۍ دۍ وه‌کو سه‌ريازۍ مه‌شقداری وه‌سه‌مايي ده‌که‌وتن. جاريکۍ به‌چه‌پله ليدانۍ ده‌ستيان بؤ ناسمان به‌رز ده‌کرده‌وه، جاريکۍ نه‌وييان ده‌کرده‌وه، ئيدۍ نه‌م سه‌ما سه‌يره هټند به‌جوښ بوو، نه‌بوو هه‌وه‌س و نارهنووی پۍ نه‌بزوي و نه‌يه‌ته ته‌ماشايي. پيري گه‌وره‌يان فه‌رمانۍ دا سه‌ما بکه‌ن، نه‌لقه‌يان به‌ست، وه‌کو خولخولکۍ مندا لان ده‌ستيان به‌خولانه‌وه کرد.

مانگۍ بوو نه‌و دهر وټشانه به‌زمۍ سه‌يرو سه‌مه‌ره‌يان نيشانۍ خه‌لکۍ ددها جار جار پيريان ده‌مۍ پر ناگر ده‌کرد، خه‌لکه‌که هټنده‌ی دیکه به‌جاري سه‌ريان له‌وه سوړ ده‌ما که چوڼ ده‌مۍ ناسووتۍ. جاريکۍ ئيواري بوو، هاتوچو له‌ کووچه و کولان و بازار که‌م بوو بوووه‌وه، نه‌وي ئيواري خورشيدۍ بازار باشۍ وه‌کو جار ان له‌گه‌ل خولامان به‌گوزهر و کووچاندا ده‌گه‌را نه‌با خراپه‌يه‌ک، نه‌پياوييه‌ک روو بدا، روانۍ دهر وټشه‌کان له‌ پټش ده‌مۍ کارگه‌ی چه‌کسازيدا راوه‌ستاون و ناو له‌ ده‌ورو به‌ری خوځيان ده‌ده‌نه‌وه، ليدان به‌ شک که‌وت، له‌ دلۍ خوځيدا گوتۍ: "نه‌وانه به‌و ئيواره دره‌نگه‌ی چ ده‌که‌ن ليره؟ خو که‌سيس له‌ کووچان نه‌ماون، بلټين به‌زم و په‌زميان بؤ بگټين".

به‌لام له‌ پاشان ته‌ماشای کرد دهر وټشه‌ لاوه‌که له‌ کارگه‌ی وه‌دهر که‌وت، ههموو پټکه‌وه به‌راکردن تټيان ته‌قاند و روښتن. خورشيد که‌مۍ خوځۍ دواخت ئينجا له‌ دواۍ وانه‌وه چووه ژوورۍ بؤ نيو کارگه، ته‌ماشای کرد سه‌روه‌ستا له‌وي نيه‌ی و شاگرد ه‌کان به‌ تهنیان.

شاگرد خه‌ريک بوون ده‌زگا و نامتريان ده‌پټچاوه و خوځيان بؤ مالۍ ناماده ده‌کرد. کاتيکۍ خورشيد هاته ژوورۍ يه‌کسه‌ر ههموو له‌به‌ری هه‌لستان،

دهيانزانى خانق ئەمن و ئاسايشى نېو شارى بەخورشيد سپاردووه، كەس ناتوانى خراپە و ناپاكي بكا، دهيانزانى ھەسەنى ئاوگىش لەسەر دزى دەستيان برېبوو و لە شەرمان دەستى لە گىرفانىدا دەشاردووه. مەجليسى خانق لەمىژبوو ياساى دەرکردبوو كەسيك دزى بكا دەستى بېرن.

خورشيد قەدەرئ تەماشاي كردن، ئەوجا گوتى:

– «كوا سەرۋەستا لە كوڤىيە؟»

شاگردىكى كەلگەت گوتى:

– «وەستا لىرە نىيە، چوۋەتە مالى.»

– «ئەو دەرۋىشە بۆچى ھاتىبوو بۆ كىتەن؟ چىي دەويست؟»

كۆرە كەلگەتەكە گوتى:

– «چى نەدەويست، ھەر پرسىي: ئىوھ چ جۆرە چەككى دروست دەكەن،

چەند كەس لەو كارگەيە كار دەكا؟».

خورشيد لە كارگە وەدەرکەوت، بەدەو بۆ مالى گەراوھ. ئەو نەيدەزانى ئەوانە رەنگە پىاوخراپ بن، بۆيە لە كن كەس دەنگى نەكرد. دەنگوباسى بەزم و رەزمى ئەم دەرۋىشانە لە ھەموو گوندەكانى دەورۋىرە قەلا بۆ بوو بوو، خەلكى ئەو گوندانە ھەموو پۆژى دەستە دەستە دەھاتنە شار و تەماشاي بەزم و سەمەرەي دەرۋىشەكانيان دەكرد زۆر بەشەوقەوھ دەيانرۋانىيە ھاي و ھوويان، بەلام پاش ئەوھى كە پشووويان دەدا، كەشكۆليان لە مل دادەمالى و لە خەلكيان دەگرتەوھ و دەپارائەوھ:

– «مال مالى خوايە، سەخى خۆشەويستى خوايە، ھەر كەسى زىرتكى، دراوتكى لە كەشكۆلى ئەو دەرۋىشانە باوئ خوا پىر بەو كەشكۆلانەي زىر دەداتى. كەس نەبوو لەو خىرەي دوودل بى و بلى نە، ھەموو بەدلىكى پاكەوھ دراويان لە كيسان دەردىنا و لە كەشكۆلانيان داويشت، خەلكەكە زۆريان ھەز لە سەما و زىكر و فيكرى ئەو دەرۋىشانە بوو، ھەرچىيەكيان دەكرد پتيان خۆش بوو. زمانيان نەبى كە كوردان ھەزيان لى نەدەكرد و زمانى داگيركەر و

زۆرداران بوو، ئىدى كەيفيان بەهەموو بەزمىكيان دىھاتەو.

جارىكى خانق و جەوزۆ لەگەل چەند پياوئىكى جىبىرواى خوياندا بۆ
ئەشكەوتى چوون. ئەوئى رۆژى دەبوو تۆپى تازە دارىژراو ئەزموون بگەن،
وختى نيزىكى ئەشكەوتى بوونەو، خانق تەماشاي کرد دەرويشەكان لەبەر
دەرگەى قەلاو تى دەپەرن، لە پياوھەكانى پرسى:

– «ئەو دەرويشانە لە چ دەگەرپەن؟ ئېرە ئەم پەرى شارە، خۆ خەلكى لى نين
يارى و بەزميان بۆ بگيرن؟»
كەس وەلامى نەداو.

ئەوجا كە لە دەرگەى ئەشكەوتى نيزىك بوونەو سەيفەدىنى كورى، كە
گەرەى ياساولى ئەشكەوتى بوو، بەپىرىيەو هات، پرسى:
– لاو، ئەم دەرويشانە چىيان دەرگە ليرە؟ خۆ نەچوونە نيو ئەشكەوتى؟
سەيفەدىن بەئىكلامەو، گوتى:

– «نا كاكۆ، ھەر لەبەر دەرگە راوہستابوون، ياساولەكان زۆريان گوى
نەدانى، ئەمن تيم راخووين: بۆچى دەريان ناكەن، ئەمانە كارىيان چىيە ليرە؟»
يەكيان گوتى:

– «قوربان، بەئائىنى ئىسلامەتى دەرويش بۆيان ھەيە لە ھەموو شوئنان
سەربەست بگەرپەن، ئەگەر دەريانكەين گوناھ نيبە؟»
بەلام ئەمن لىيان توورە بووم، دەرەم كردن.

خانق بەو قسانە كەوتە مەراقى، شكى بردنى پياوخراپ و جاسووس بن.
كورجى خولامىكى بەدواى خورشيدى بازارباشيدا ھەنارد: ھەر ئىستا بى،
ھەرگە خانق وەرورگەوت خاچۆ بەپىرىيەو هات، گوتى:

– «فەرموو قوربان، ياخوا بەخىرتى، بەسەرچاوان.»

– «چاوت خۆش بى سەرۋەستا. ئافەرين بۆ دەستەنگىنى و ھونەرت. تۆ
دەزانى كورد و فەلە دۆستى لەمىژىنەى يەكن، ئەو قەلايەش ھەر فەلەيەك بۆى
بينا نام.»

خاچۆ گوتى:

– «قوربان منىش ئۇ دەستايەم بىستوۋە بابى لە گۆلى وانى كەنىشتەيەكى
بىنا ناۋە دەلىنى كوتومت قەلایە. قۆشەنى پادشای رۆم چەند جاران بەقايەغى
ھېرشىيان ھېنا سەر، چەند تۆپيان پىۋە نا، بەلام ھىچيان پى نەكرا.»
خانۆ دەستى خستە نىۋ دەستى خاچۆ، پىكەۋە چۈنە نىۋ ئەشكەۋتى،
نۆرى ئۇ تۆپانەى تازە بۆ ئەزمونى داپىژرابوون لە تۆپەكانى جاران زۆر
گەرەترن. لە خاچۆ پىرسى:

– «ئامادەى ئۇرۇق ئۇ تۆپانە ئەزمون كەين؟»

پاستە خانۆ لە تۆپەكانى دەنۆرى، بەلام بىرى ھەر لە كىن دەرویشەكان بوو.
خاچۆ گوتى:

– «قوربان بۆچى ئۇ ئەزمونە نەخەينە پۆژى ھەينى.»

– «با پۆژى ھەينى بى، بە تايەتى ئۇ رۆژە خەلكتىكى زۆر دېنە شار.»

خانۆ لە كارگەى ۋەدەرگەۋت. خورشىد تازە گەيىبوۋە بەردەرگە.

خانۆ خورشىدى برد بەۋ لاۋە، گوتى:

– «لە بارەى ئۇ دەرویشانەۋە قسەت لەگەل دەكەم، تۆ دەزانى ئەمانە
پىاوخراپن. ئەمەن كەمى پىش ئىستا ھاتم دەرویشەكانم لېرە دېتن، خۆت
دەزانى ئېرە كەمى ھاتوچۆ بەسەرەۋەيە، كارىان لېرە چىيە؟ تۆ دەزانى ئەۋە
چەند جارە شا ەبباس جاسووسمان دەنۆرىتە نىۋى بەسرمان بزانى، خۆت
دەزانى ئەمانە چ مالىكن.»

خورشىد گوتى:

– جارىكى، ھەۋتوۋىكە دەبى، ئىۋارى بوو، بازار و دوكان پىۋەدراپوون،
مەن ئەم دەرویشانەم لە بەردەرگەى چەكسانىدا بىنن، دەرویشە لاۋەكەيان لە
كارگەرە دەھاتە دەرى، ھەرگە رۆين، راستىت دەۋى ئەمنىش گومانم لى
كردن، ئىدى دوا بەدۋايندا چۈۋە ژوورى بۆ نىۋ كارگەى، بەلام سەرۋەستا
لەۋى نەبوو، لە شاگردەكانم پىرسى: ئۇ دەرویشە بۆچى ھاتىۋە كىتان؟

شاگردەکان گوتیان: «هیچی نەدەویست، ھەر لێی پرسی، ئێوە لێرە چ جۆرە چەکیکی دروست دەکەن؟ ئیدی لێی دا پۆیی.»

خانۆ پرسی:

– «چاکە، بۆ تا ئیستا خەبەر نەداوم؟»

ئەوجا ھەرمانی دا:

– «پۆ، ھەموویان بگرە لە زیندانیاں کە، بزانی کۆ ناردوونی و بە چ نیاژیکەو ھاتوونە ئێرە؟ دەبێ بەتەواوەتی بزانی بۆچی ھاتوون؟ تۆ بۆ خۆت دەبینی بە چ فیل و تەلەکەبازیەک ھاتوونە نێومان و چۆن ھەموومان فریو دەدەن، ھەبێ، نەبێ، ئەمانە جاسووسی شا عەباسن دە خێرا پۆ تا بەلایە کدا نەچوون.»

خورشید پیتی لە ئاوی زینگی نا و سواربوو و لە گەڵ خولامەکانیدا بە غار بەرەو بازار چوون، بەلام دەرویشەکان دیار نەبوون. خێرا چوونە مەیدانی ئازەلان، لە وێندەرتیش نەبوون. خورشید ترسی لێ نیش و کەوتە بیرکردنەوە: "کەواتا ھەلاتوون". خورشید ھەر بەر دەرگایەکی یاساوتیکی لێ راگرت خەبەری بە دەرگەوانان بدەن نەھێڵن لە قەلائی دەدەرکەون، گوتی: «ھەرچی ھات بیگرن».

ئەو خەبەرە وەکوبای بەھاری بەنیوشاردا بلۆ بوووەو خەلکی بەیەک دەنگ ھەموو دەیانگوت: "بەقوربانە بیانگرن". ھەندێ دەیکوت: «جادوو و ئەفسوونیان کردووە»، ھەندێ دەیکوت: «خەزینەی خانوویان پریو و پارەیان دزیووە». ئیدی ھەر کەسە لە خۆیەو شتێکی دەگوت.

خورشید لە کۆلتیکدا تووشی خەلیلی بەیتالی ھات، گوتی:

– «خەلیل، ئەتوو ئەو دەرویشانەت نەدیون.»

– «بەلێ قوربان، ھا ئیستا لە کنیانەو دێم.»

خورشید بەدەنگێکی لەرزۆک پرسی:

– «لە کوێن؟»

– «وان له چیشتهخانه‌ی عه‌لی ئەکبه‌ری نازەربایجانی، کاوړیکیان سەر بړیوه خەریکن که‌باب و قلیانی سەر سیڼی ده‌خۆن.»

خورشید که به‌وه‌ی زانی، ته‌زووی شادی به‌له‌شیدا گه‌را و دای قه‌لاشت، چوو به‌رده‌رگه‌ی چیشته‌خانه‌ی عه‌لی ئەکبه‌ری. کوړیکی سوورکه‌له بوو، به‌ینی له‌گه‌ل بازارباشیدا زۆر خۆش بوو، سلاوی کرد، عه‌لی ئەکبه‌ری سلاوی ساندوه، گوتی:

– «یاخوا به‌خێربێی، به‌سه‌رچاوان، فهرموو گه‌وره‌م.»

ده‌رویش‌ه‌کان ئاگایان له چ نه‌بوو، ته‌نانه‌ت سلاوه‌که‌ی خورشیدیشیان نه‌ستانده‌وه، هەر مل‌چی دهم و تیکه‌یان ده‌هات، هه‌ریه‌که بنچک‌یکی گوشت کاوړ به‌ده‌سته‌وه بوو ئیسکیان ده‌کروسییه‌وه، عه‌لی ئەکبه‌ر به‌دل‌یکی شاد و ده‌م‌یکی پڕ خه‌نده‌وه گوتی:

– «قوربان فهرموو به‌ره‌ژوور.»

خورشید به‌ده‌نگ‌یکی په‌سمیانه و توند گوتیبه عه‌لی ئەکبه‌ری:

– «زۆر سوپاس عه‌لی ئەکبه‌ر، کار‌یکی زۆر به‌په‌له‌م هیه‌ه.»

عه‌لی ئەکبه‌ر له دهم و دووی ئەم جاره‌ی خورشید سه‌رسام بوو، خورشید قه‌ت عه‌لی ئەکبه‌ری به‌م جو‌ره نه‌دواندبوو. خورشید وه‌ده‌رکه‌وت، گوتیبه خولامان:

که ده‌رویش‌ه‌کان ده‌گرن ده‌ف و بلوێریان هه‌موو لی بستین، زیندانیان ده‌که‌ین. کات‌یکی خورشید خولامانی تی ده‌گه‌یاند، خێل‌یک له‌په‌را تی ده‌په‌ری. ئەو خولامانه‌ی خورشید بو‌کن ده‌رگه‌وانانی نارده‌بون گه‌رانه‌وه. خورشید له‌گه‌ل چه‌ند خولام‌یکدا گه‌راوه و هاته چیشته‌خانه‌ی، گوتی:

– «ده‌رویشینه، له فراوین‌ی بوونه‌وه یان نا؟»

ده‌رویش‌ه‌کان وه‌لامیان نه‌داوه. ئیدی خه‌ریک بوون له چیشته‌خانه وه‌ده‌رکه‌وتن، ده‌ست‌بورد هه‌موویان گرتن بردنیان له زیندان‌تیا کردن.

چه‌ند پ‌ژ بوو ده‌رویش‌ه‌کان له زیندان‌یدا بوون. هه‌رچه‌ندیان له‌گه‌ل

دهکردن و دهکۆشان راستییان نهدهدرکاند و ددانیان بهوهدا نهدهنا که جاسووسن، خورشیدیش ههموو ئیواریهک دههاته خزمهت خانۆ و دهیگوت:

– «ئه‌مانه راستی نالێن و پێ له گوناھی خۆیان نانێن.»

خانۆ گوتی:

– «سبه‌ینی مه‌جلیسی ڕدێن سپییان ده‌گیرێ بیانیه‌ینه دیوه‌خانێ.»

پۆژی چێشته‌نگاوێکی قایم بوو له دیوه‌خانێ کۆری ڕدێن سپییان به‌سترا. ئه‌ندامان و گه‌وره و ده‌م‌راستی تیره و هۆزان هه‌موو هاتن. هه‌موو له‌وه‌ی دانیابوون که ئه‌و ده‌رویشه‌ جاسووسی شای ئێران، به‌لام ده‌یانویست خۆیان پێ له گوناھی خۆیان بنێن و بێن جاسووسین.

هه‌ندێ پیره‌مێرد هه‌بوون بریایان نه‌ده‌کرد، ده‌یانگوت: «ده‌رویش هه‌میشه خه‌ریکی خواپه‌رستین و پۆژی پێنج جارێ نوێژی ده‌کهن، تۆ بێی شتی وای خواییان لێ بوه‌شێته‌وه.»

خانۆ هه‌ستی به‌وه کردبوو که زۆر که‌س هه‌ن بریوا ناکهن.

له نکاوێ ده‌رگه‌ی دیوه‌خانێ کراوه و ده‌رویشه‌کانیان له‌به‌ر شپیانه‌وه ڕاگرت. ده‌ستیان له پشته‌وه به‌سترا‌بوو. خانۆ ئه‌م‌ری کرد:

– «ده‌ستیان بکه‌نه‌وه.»

ده‌ستیان کردنه‌وه.

خانۆ تێیان ڕاما، گوتی:

– «به‌ره‌ژوورتر وهرن، بۆ ئێوه‌راستی دیوه‌خانێ.»

پیری ده‌رویشان له پێشی ڕاوه‌ستا‌بوو. چه‌ند پۆژ بوو، له زیندانیدا بوون، ڕه‌نگیان په‌ری‌بوو، ده‌تگوت نه‌خۆشیه‌کی زۆر گرانیان گرتووه. هاتنه ئێوه‌راستی دیوه‌خانێ ڕاوه‌ستان.

خانۆ گوتی:

– «ئه‌وه مانگی پتره ئێوه له‌و شاره‌ی مه‌دا خه‌ریکی زیکر و سه‌ماکردنێن و

به‌زَم و رِه‌زَمَان ده‌گيرِن و حَالَتَان لَی دَی، ده‌با ئه‌مجاره‌ش حَالَتَان لَی بَی و رَاسَت و دروست پَیْمَان بَلَّیْن: کَی ناردوونی؟ به چ نیازیکه‌وه هاتوون؟ بَلَّیْن، بَلَّیْن.»

ده‌رویش‌ه‌کان مته‌قیان نه‌کرد، پیر نه‌بَی، گوئی:

– «قوربان زیکر ده‌که‌بین، به‌لَام ده‌ف و بلویره‌کانیان لَی ئه‌ستاندوون به‌رموون و پَیْمَان ده‌نه‌وه، هه‌نگی چه‌ند کۆرِیکی زیکر ده‌به‌ستین، ناردیان ده‌ف و بلویریان بۆ هینانه‌وه. پیر ده‌فی دا به‌ده‌ستی به‌کیان و بلویره‌کانیشی دا به‌ده‌ستی دووی دیکه‌یان، ئه‌وجا هه‌ندی دۆش داما و پاشان دهم و لچی جوولَنده‌وه ده‌تگوت شتیک به‌ده‌رویش‌ه‌کان ده‌لَی. ده‌رویش‌ه‌کان لَی قیچ بووبونه‌وه، سه‌یریان ده‌کرد. پیر له‌نکاو هاواری کرد "حوو، حوو، حوو". ئیدی ده‌ستیان به‌ده‌ف لَیدان و بلویر ژهنینی کرد. ده‌رویش‌ه‌کان که‌وته‌نه سه‌ما و زیکر کردن.

پیر له پَیش هه‌موویانه‌وه بوو. سه‌مای ئه‌و پَویان له پَژانی دیکه‌یان زۆر به‌جۆشتر و خۆشتر بوو. خانۆ سه‌ری له په‌نا گوئی یه‌که له‌وانی، که به‌ته‌نیشتییه‌وه رۆنیشتبوو، نا، گوئی:

– «ئه‌مانه‌ وا به‌ته‌مان به‌و سه‌ما و فرت و فیلَه‌ خَویان له ده‌ستمان پزگار بکه‌ن.»

پیر که‌مَی لَی‌یان دا‌برا و دوورکه‌وته‌وه، ده‌ستی به‌حای و حوو و پفه‌ پف کرد، ده‌تگوت کووره‌ ده‌ده‌مَینی. ئه‌وانی دیکه ده‌ستیان به‌ردا و خَویان به‌ملا و به‌ولادا بادادا و هاواریان ده‌کرد:

– «حه‌ی ئه‌لَلا، حه‌ی ئه‌لَلا، حه‌ی ئه‌لَلا.»

پاشان دایانه‌ واقه، واقی. پیر له دووره‌وه وه‌ستابوو، هاواری لَی ده‌کردن، به‌ده‌نگی‌کی گری و به‌رز ده‌یگوت: "ئه‌ها، ئه‌ها، ئه‌ها". سه‌عاتیک بوو ئه‌مانه به‌ده‌وری خَویاندا ده‌خولانه‌وه و پرچیان به‌نه‌زم ده‌هاتن و ده‌چوون. ئه‌م شته سه‌یرانه له کورده‌واریدا باو نه‌بوو، خه‌لکی زۆر به‌هه‌وه‌سه‌وه ته‌ماشایان

دهکردن.

ئەوجا خانۆ گوتی:

– «بەسە واقە واق و حای و حوو. راست بڵێن لە کوێو هاتوون؟ کێ ناردوونی؟ بۆ چیان ناردوون؟»

مەجلیسەکە هەموو کڕپوون، دەرگەیی دیوەخانەی خرابوووە سەرپشت، ژنان لەبەر دەرگە فسکە فسکە و چرپە چرپیان بوو.

دەروێشەکان هیچیان دەنگیان نەکرد، پیر نەبۆ، گوتی:

– «ئێمە دەروێشی خوا و پەیرەوی محەمەد پێغەمبەرین، ڕێگامان دراوە لە ولاتی موسوڵماناندا لە هەموو شوێنێک سەر بەست بێن و بەهەموو لایە کدا بگەرێتین، کەشکۆڵ هەلگرین و دەرۆزە بکەین، بەهەر جووێ بۆ بەرپێو بچین. بپوا بکەن کەس نەیناردوون.

خورشید لێیان هاتە پێشی، گوتی:

– «چاکە، ئەگەر ئێو دەروێشی خوان و راستگۆن، ئەی کارتان بەکارگەیی چەکسازێ چ بوو و بۆ لە شاگردەکانتان پرسێ لێرە چ جووێ چەکێک دروست دەکەن؟». باشە ئەوەش هیچ، ئەدی بۆ چوونە بەر دەرگای ئەشکەوتی، ویستتان دەرۆوێ کەون؟ چما نازانن ئەو ئەشکەوتە دوورە شارە و قەدەغەیه و کەسی لێ نییه سەمایان بۆ بکەن. راست بڵێن، ئێو لە چ دەگەرێن؟»

پاش ئەو پرسیارانە بوو بەچرپە چرپی خەلکەکە. وێ دەچوو هیندەیی نەمابوو شیران هەلکێشن و هەر لەوێدا لەت و پەتیان بکەن.

ئەوان ڕدێن سپی کە دەپێشدا بەزەیان پێیاندا دەهاتەوێ پاش ئەو پرسیارانە بەچاوی پڕ ڕق و کینهوێ تێیان ڕامان، دەتگوت لە دوژمن دەنۆرن.

هەندێ بەدەنگی بلند هاواریان کرد:

– «چ پێویست بە پرسیاران ناکا، دەبێ هەر ئێستا هەلیان واسن».

پیر کە زانی وا ئاشکرا دەبن بەفێل کردی بەحای و حوو دەستیان بە بلوێر لێدان و سەما کرد بەلام ئەم جارە دەنگی پیری گەورە و بەند و مەقام وەکو ئی

جاران نه‌بوون، زولال و خوښ نه‌بوون. ده‌تگوت ئيسک کاور له گه‌رووی پير گيربووه، به‌ناسته‌م ده‌نگی لټوه ده‌هات.

خانق گوتی:

- «ئیدی به‌سه ئیمه ئه‌مه‌که‌بازی و حال لټه‌اته‌مان دیون. زور چاک ده‌زانين ئټوه جاسووسن و تا ئټستاش نه‌ک هه‌ر که‌له‌ک و ساخته‌ی ده‌رويشان، فریو‌فیلې چه‌ند قه‌ره‌ج و ده‌رژه‌که‌ر و ده‌هوی چه‌ند کۆلکه مه‌لاشمان ئاشکرا کردوون. ئه‌وی پي له گونا‌ه و تاوانی خوی نه‌نی له نیوی ده‌به‌ین. ئه‌وه‌ی راستی بدرکیني لټی خوښ ده‌بین. خانق فه‌رمانی دا سه‌ره‌ک دیوه‌خان: برۆ مه‌لا قادری کاس که بټه ئیره‌کانه، به‌زمانی خوی بیگيرټه‌وه چۆنی راستی له خوی گوت و لټره چۆن ده‌ژی؟»

زۆری پي نه‌چوو مه‌لا قادر هات. مه‌لا کابرایه‌کی لاوازی ره‌قه‌له‌ی که‌له‌گه‌ت بوو. می‌زه‌ره‌که‌ی هټند گه‌وره بوو ده‌موچاوی به‌حال دیار بوو. چاویکی نه‌بوو.

ده‌یانگيراهه:

- وه‌ختی خوی دلداريکی جوانی ده‌بی نیوی به‌ياز ده‌بی، به‌راستی نیوی وا مه‌گه‌ر له جوانی وه‌کو خوی هاتی. به‌ياز زور شوخ و شه‌نگ بووه، له‌وه هه‌ریمه‌دا ژنی وا به‌ده‌و و جوان و چه‌له‌نگ نه‌بووه. مه‌لا خوی و دلداره‌که‌ی هه‌موو جارې به‌دزییه‌وه له ژوانی یه‌کدی ده‌بین، که‌س پي نازانی می‌رده‌که‌ی چۆن هه‌ستیان پي ده‌کا، چه‌ند رۆژیک وه‌باريزیان ده‌که‌وئ و خویان لي ده‌گرئ، تا رۆژيکی له مالى خویدا مه‌لای ده‌گرئ. له تۆله‌ی نامووس و ئابروودا ده‌با مه‌لای کوشته‌با و ژنه‌شی سی به‌سی ته‌لاق دا‌با. واز له ژنه‌که‌ی ناهیني، چونکه له مالى دنيايي هيجی وای شک نه‌ده‌برد شیرباییه‌کی دیکه‌ی لي هه‌لستى و ژنيکی دی بخوازيته‌وه، مه‌لا ناکوژي، ده‌چي چاویکی ده‌رديني بۆ ئه‌وه‌ی ببی به‌په‌ندی زه‌مانه و جاريکی دی ته‌ماح نه‌کاته ژنی خه‌لکی و ئیدی به‌چاوی چه‌پی تا ماوه، ژنان نه‌بیني.

مه‌لا قادر که وه‌ژوورکه‌وت سلّوی کرد و ئیکلامیکی بۆ خانوی کيشا خانق

گوتی:

– «مەلا قادر بۆيانى بگېرەو شە عەباس چۆنى بۆ نېو ئىمە ناردى بۆ جاسووسىيى و كە گرتمانى چۆن راستىت لە خۆت گوت و چۆنت لى خۆش بووين و ئىستاش چۆن دەژى؟ دە بىگېرەو دەى،»

مەلا قادر پېشان بەيەك چاوەكەى نۆرپىيە دەوربەرى خۆى، ئەوجا سەيرىكى دەرويشەكانى كرد، گوتى:

– پۆژىكى وەزىرى شە عەباسى بانگى كردم، پىي گوتم: «دەمەوى بۆ نېو كوردەكانى قەلاى دىمدىت بنىرم، ئەتوو مەلاى، كەس نامۆى لە مەلايان ناكە و شىيان لى ناكەن. بۆ هەر سىپىكان هەيە پى بزانه: چەند سەريان، چەند پىادە، چەند سوارە، چەندىان چەك هەن، لە كوئىان تەقەت كردوون، لە كوئىان دىن. دووبەرەكىيان تىدایە يان نا؟ جا هەر كە گەرايەو بە زىران خەنىت دەكەم. ئەمنىش نەمدەتوانى قەسى وەزىر بشكىنم. ئەوئى راستى بى كە ناوى زىي و دراوى هېنا وەتەماح كەوتم. ئىدى ئەو بوو لىرە هەستىيان پى كردم، گرتىمان، ئەمنىش راستىم لە خۆم گوت، ئىستاش خوا خانۆى لەپ زىرىنى پىادەدار كا، زۆر حال مەخۆشە و خۆش دەژىم.»

پىدىن سىپىيەك هەلستا، گوتى:

– «كۆرپىنە ئەوى هاتبى هەلانى ئىمە برووخىنى پىسارى بۆچىيە و چەند و چۆنى بۆ چىيە؟ ئەوانەى كە غايەنەتى دەكەن دەبى نەمىن و لە كوشتن بەولاهە هىچى دىكە رەوا نىيە. مەگەر هەر ئەم جۆرە كەسانە نىن بوونە بنۆسى كۆلۆ و نەگەتى كوردستانى.»

مەجلىسەكە هەموو گوتيان:

– «ئەشەدوبىللا قەسەكانى راست و بەجىن، هەقە ئەمانە هەر ئىستاكە بەداردا كرىن.»

خانۆ ئەمرى كردە جەوزۆ:

– «خىرا دەستىان ببەستن، لە زىندانىان كەن، بۆ سەبەنى جار كىش بەشار

و گونداندا جارېان بکېشن، خه لکی له مهیدانی کڅوډهن، نهو د پرویشانه هه لده واسین، تا بېن به پهنده.

له نکاو دهستیان به ستن، جه وړو گوټی:

– «ده بیانېن دهی.»

د پرویشه میړدمندالکهيان دهستی به گريانی کرد، گوټی:

– «نه من له زیندانی ماوین، مهره خه سم کهن، راستینان پی ده لیم، دهستیان کردهوه، له هاورپکانیان هه لېری و نهوانی دیکهيان بو زیندان بردن.»
د پرویش گوټی:

– نهوه دوو ساله دایک و بابم له تاو هه ژاری بهو دهسته د پرویشه یان سپاردووم، پارووه نانیکمان وچه نگ کهوئ. هر پیره که یان کورد بوو به منرا بووین به دوو کورد. نیزیکه سی سده د پرویش دهن، زوریان عه جه من، به لام نه فغانی و نازهر بایجانیشیان تیدان. پیره کانیان خاوهن ژن و مندالن. به هر لایه کیدا برژن، با دوو ریش که ونه وه مواجی سالانه ی خویان ده بی به جی بینن و ههریه که سالی، چند تمه نیک به پیری گه وره بدا. به هاری جاریکی پیر به دزییه وه پی گوتم:

– ده بی بچینه قه لای دمدم.

به راستی زورم پی خوښ بوو، چونکه گه لیکم له مهر قه لای دمدم و شاری خانوی له پ زيرين بیستبوو، پیر گوټی:

– به لام پیش چوونمان، ده بی سهریکی وه زیری بدین و زیکر و سه مایه کی له خزمه تدا بکھین.

دوو مانگ پتر بوو، خه ریکی زیکر و سه ماکردنی بووین، مه شقمان ده کرد. که چوینه خزمه تی وه زیری، نیواریکی درهنگ ده ستمان به زیکر کرد، پیر خوی دهستی به ناگر خواردن کرد. وه زیر فهد و سه مایی په سند کردین، گوټی:

– باشه برژین. کاری مه نه وهیه که ده بی هه موو سهریکی شاری قه لای بو

وهدەست بېنن و ئاگادارى بگەين، بەلېنى داوينى زېر و دراويكى زۆرمان
بداتى. چتان لى وەشتىرم وەللا شا عەباس ناردووينى.»

خانقۇ فەرمانى دا:

– «بيانخكىن، بەلام خۆ لەو لاودى مەگەيەن.»

ئىدى ئەوى رۆژى جارېكىش جاريان كىشا:

– «خەلگىنە وەرن، گەلۆ وەرن، سبەينى لە مەيدانى، جاسووسەكانى شای

ئىرانى ھەلدەواسرىن. ھۆو خەلگىنە ھۆۆۆ.»

بۆ سبەينى لە مەيدانى نۆ دەرويشى زرتە و زەبەللاح بەداردا كرابوون.

خەلكى ولاتى بەرۆدار لە ھەموولار ھاتبوونە سەيريان.

به‌شی پینجه‌م

شایی

رؤژانی فینک و خوښ له تارانی* سالی هر دوو جارن. جاريکی له به‌هاریدا، له مانگی ئادار و نيسانی و چهند رۆژيکيش له مانگی گولان. به‌هاری، هممو دنيا به‌گوليلک و دار و درهختی سه‌وز ده‌رازیته‌وه، دنيا زور فینک و خوښ ده‌بی. جاري دووهم له پایزیدا، ئیدی گه‌رما را‌ده‌کشی، گه‌لا زهره‌لده‌گه‌ریڼ، کانی و سه‌رینچاوان له کورتی ده‌دن و ده‌یته‌ ئاو‌زیمی، به‌لام دار و درهخت سه‌رله‌نوئ گه‌لا ده‌کن، پیاو خواخوایه‌تی به‌کووچه و کولانی شاریدا بگه‌ری و بو باخ و باخچان بچته سه‌یرانی.

رۆژیکی له‌و رۆژه فینک و خوښانه‌ی پایزی بوو، شا‌عباس زلیخای کچی پادشای ئه‌فغانستانی هینا و شایی کرد. شایییه‌که له باخچه‌یه‌کدا ده‌گنیدرا ئی که‌ونه شا‌کانی ئیرانی بوو، خه‌لکی شار تیکرا وه‌جوش که‌تیبوون و به‌جاری تیک چر‌زابوون، له‌هممو لارا ده‌سته ده‌سته میوان له وه‌زیر و میر و موشیر، له‌خانی قشلاخ و گه‌رمه‌سیر و ناوچه و هۆزان بانگ کرابوون، هه‌ریه‌که دیاری به‌نرخه‌ی خو‌ی هینابوو. چهند به‌گیتی کوردیش بانگ کرابوون، له‌وانه‌ بوون که‌ غه‌یانه‌تیان له‌ نیشتمانی باو و باپیران کردبوو. باخچه هیند پي‌بوو جیگای میوانیکی دیکه‌ی لی نه‌ده‌بووه‌وه، شا‌فه‌رمانی دا

* پاته‌ختی شا‌عباس ئیسفه‌هان بووه، نه‌ک تاران، چونکه‌ ئه‌و ده‌می تاران نه‌بووه، وه‌ک له‌ پێشه‌کییه‌که‌دا پروون کراوه‌ته‌وه.

گورجی تهختیکیان له بهردهرگای باخچهی بۆ دانان، کز و سه‌رشوړ
رۆنیشن. میوان و وه‌زیران که چاویان به‌م کوردانه کهوت، کلاو قیت، مشکی
له‌سه‌ر، شان به‌عه‌بای سوورمه‌داره‌وه، رمبی گه‌وگه‌ویان به‌ده‌سته‌وه، شیریان
به‌قه‌ده‌وه، هه‌موو دایانه قاقای پیکه‌نینی، یه‌کیان گوتی:

– نازانم، شا عه‌باس ئه‌م ورچانه‌ی چۆن بۆ شایبی بانگ کردوون؟

مه‌حموود خان ئه‌و قسانه‌ی پێ خو‌ش نه‌بوون، کابرا به‌بنه‌ماله و ره‌گه‌ز
کورد بوو، باوی زۆر له‌مێژبوو موشیری شا عه‌باس بوو، ده‌لێن موشیری و
ناقل و ژیر له‌ خزمه‌ت شاکانی ئێراندا نه‌بووه و نه‌ده‌بیته‌وه. مه‌حموود خان
باوی ئاسایی بووبوو به‌پاوژکه‌ری شا عه‌باسی. ئه‌و ته‌وس و قه‌شمه‌ریه‌ی بۆ
قووت نه‌چوو؛ چونکه زۆر جار ان قه‌شمه‌رییان پێ کردبوو! ئه‌و قسانه‌ی
وه‌بیر هاته‌وه که دایانه‌که‌ی به‌مندالی پیتی گوتبوون: «مه‌حموود خان، له
ده‌ورت گه‌رێم، ده‌لێن غیره‌تیان وه‌به‌ر سه‌گی نا غیره‌تی بزووت و پتی خو‌ش
نه‌بوو به‌بێ غیره‌تی ئیوه‌رن، غیره‌ت نیشانه‌ی شان و شه‌وه‌که‌تی
که‌له‌مێردانه».

ئه‌و ئیواری نیو باخچه چراخان کرابوو، ده‌تگوت پۆژی نیوه‌پۆیه. له
هه‌موو لا پا به‌زم و ئاهه‌نگ و سه‌یران و رابواردن بوو، له‌ لایه‌کی فه‌ندباز
شتی سه‌یروسه‌مه‌ریان نیشان ده‌دا، له‌ جیه‌کی لاقرتیکه‌ر شتی ئه‌وتۆیان
ده‌گوت پیاو له‌به‌ر پیکه‌نینی خو‌ی پێ پانه‌ده‌گیرا، له‌ لایه‌کی دی ته‌نافبازان
به‌سه‌ر ته‌نافی باریکدا ته‌نافبازیان ده‌کرد و به‌شتی سه‌یر خه‌لکیان دلخۆش
ده‌کرد و وه‌پیکه‌نینیان دینان، له‌ جیه‌کی ئیزیکه‌وه، له‌ پشت په‌رده‌وه ژنه
وه‌زیر و ژنه خان و ژنه بازرگان له‌گه‌ڵ فه‌یزه‌ خانمی ژنی شا عه‌باس و
زلیخای تازه‌بووی سه‌یریان ده‌کرد. ژنان به‌نۆره ساز و سه‌نتوریان لی ده‌دا
و یه‌که یه‌که وه‌سه‌مایێ ده‌که‌وتن و گۆرانی و لاوژهیان ده‌گوت. شا عه‌باس بۆ
خو‌ی له‌ جیه‌گه‌یه‌کی به‌رز، که به‌سه‌ر هه‌موو شوێنیکیدا ده‌روانی و هه‌موو
لایه‌کی لێرا دیار بوو، رۆنیشته‌بوو، زلیخای خرپن و شو‌خیش ده‌ستی دایه
سازی و به‌هه‌نجه ناسک و نه‌رمۆله‌کانی، مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ خو‌ی بێ، ده‌ستی

به‌ساز لیدان کرد و به‌ده‌نگیکی وه‌کو ده‌نگی بلبان ئه‌و گۆزانییه‌ی گوت:

سویتسکه‌یه‌کی تازه باله‌فر بوو، تازه له هیلانه وه‌ده‌رکه‌وتیوو،

له پر واشه‌یه‌کی گه‌وره، پری دایه و بۆ هیلانه‌ی خۆی برد.

به‌لام نه‌یتوانی ته‌واوی بکا، فرمیسک، به‌سه‌ر روومه‌ته ئاله‌کانیرا جۆگه‌له‌ی به‌ست. بۆ شارده‌نه‌وه‌ی فرمیسکه‌کانی سازه‌که‌ی به‌رووی خۆیه‌وه گرت و قورگی پر بوو له گریان. رای کرد له پشت په‌رده‌یه‌که‌وه خۆی شارده‌وه.

فه‌یزه خانمی هه‌وی دهمی نایه په‌نا گوپی ژنه وه‌زیریکی، گوتی:

- ئه‌م باوان وێرانه هه‌زی له خاڵۆزیه‌کی خۆی کردبوو، به‌لام باوی به‌نابه‌دلی و زۆر و تۆبزی دایه شا عه‌باسی، هه‌ر بۆ هه‌ندێ لایه‌کی بلوجستانی بداتی.

چهند پوژ بوو شای و به‌زم هه‌ر به‌رده‌وام بوو. پوژێکی دوو فیلیان هینا، به‌لام چ فیل، میوانان هه‌موو به‌جاری واقیان و پرما. هه‌ریه‌که زه‌لامتیکی به‌سه‌ر پشته‌وه بوو، قورتمیان هیند درێژ بوو له زه‌وی ده‌خشا و شفره که‌وانیه سپیه‌کانیان له ژێر لچیه‌نه‌وه سپی ده‌چوونه‌وه، ئه‌وه‌نده به‌سام بوو پیاو زه‌نده‌قی لێیان ده‌چوو.

ده‌یانگوت پادشای هندستانی به‌دیاری بۆ شا عه‌باسی نارده‌وون. یاری و فه‌ندیان ئه‌وه بوو، به‌قورتمیان جامه شه‌ریه‌تیان به‌پری هه‌لده‌گرت، بۆ ئاسمانییان به‌رز ده‌کرده‌وه، ئه‌وجا جوان و زه‌ریف، به‌وه‌ستایانه له‌سه‌ر خواتییان داده‌ناوه، دلۆپتیکی لێ نه‌ده‌رژا. جار جارێش قورتمیان له ده‌ست ده‌فۆستنه‌وه. میوانیکی نابه‌لده پنچکی گۆشتی دا به‌یه‌کیان فیه‌له نه‌یکرده نامه‌ردیی هه‌تا توانی پنچکه گۆشتی بۆ کابرای میرانی ئاوێت، جله‌کانی هه‌موو په‌له کرد، هه‌ندێ له میوانان گوتیان:

خوا هه‌لناگرێ، ئه‌و به‌سته‌زمانه بۆ ئازار ده‌ده‌ن، چما نازان، فیل گۆشت ناخوا، هه‌ر دان و میوه و سه‌وزه ده‌خوا.

پاشان فیلیکیان چوو له پێش میوانه کورده‌کان وه‌ستا، قورتمی بۆ یه‌کیان

دریژکرد، بوو به قاقای پیکه‌نینی، خانیکی عه‌جه‌م به‌ته‌وسه‌وه، گوتی:

– کورینه، ته‌ماشاکهن، چۆن فیل ئامۆزای خۆی دهناسیته‌وه. ده‌بین چۆن چوو ه‌کن خزماني خۆی. میوانه‌کان دیسان دایانه قاقای پیکه‌نینی. بازرگانیک ه‌ستا، گوتی:

– ئیوه به‌و گیانله‌به‌رانه پی ده‌که‌نن، به‌لام ده‌بی ئوه بزائن که هیچ گیانله‌به‌ریکی دیکه ه‌ینده‌ی فیل زیره‌ک و ژیر نییه، له ه‌یندستان هیچ ده‌عبایه‌ک بۆ پاسه‌وانیی خاوه‌نی خۆی له فیل دلسۆزتر نییه.

راسته شایي و رابواردن بوو، به‌لام عیلى به‌رۆدار که به‌سه‌ر دمدمه‌وه نیشته‌جی بوون قه‌ت له میشکی شا عه‌باس نه‌ده‌هاتنه ده‌ری و ه‌همیشه بیرى لی ده‌کردنه‌وه. ئه‌وان پێگای کوردستانیان لی گرتبوو و نه‌یان‌دیش‌ت بستیک له کوردستان بێته پێشی. ئه‌ویش به‌هه‌ویای ئه‌و جاسووسانه بوو که له‌میژبوو بۆ قه‌لاى دمدمى نارده‌بون. شا وه‌بیری هاته‌وه ده‌بوو ئه‌و پایزه به‌هه‌ر په‌نگیکی با ده‌روپشه‌کان که‌رابانه‌وه و هه‌موو سێکی ئه‌و کوردانه‌یان ده‌مستی نابا، به‌لام وا کاتی که‌رانه‌وه‌یان به‌سه‌رچوو و هه‌ر نه‌گه‌رانه‌وه، بۆچی؟ شا عه‌باس له جه‌نگه‌ی بیرکردنه‌وه‌یدا بوو له‌نکاو وه‌زیری دیوان وه‌ژووری که‌وت، ده‌می له په‌نا گوپی نا شتیکی به‌گوپی‌دا چرپاند. شا عه‌باس په‌نگی په‌ری، وه‌ده‌رکه‌وت. میوانان هه‌ستیان پی کرد، هه‌ندێ ویستیان هه‌ستن، بپۆن، به‌لام وه‌زیر گوتی:

میوانانی ئازیز، شا که‌می سه‌غله‌ته، خۆتان ده‌زانن ئه‌وه چه‌ند شه‌و و چه‌ند رۆژه شایي و لۆغانه و به‌زم و ره‌زمه، شا ته‌شریفی پشوویک ده‌دا، دیسان ته‌شریف دینێته‌وه. تکه ده‌که‌م شایي چۆل مه‌که‌ن، فه‌رموون، فه‌رموون، هه‌رکه‌سه له جه‌نگه‌ی خۆی رۆنیشی و ده‌ست به‌رابواردنی بکه‌نه‌وه و له سایی سه‌ری شا و فه‌یزه خانمی که‌یفان بکه‌ن. به‌شکو خوا و حه‌زهرتی عه‌لی له‌شی ساغ که‌ن و ئیرینه‌یه‌کی پی خه‌لات بکه‌ن. خوا به‌زه‌ییبی به‌وه‌ج‌اخ کویری‌یدا بێته‌وه.

مه لا و سهیدان هه موو دهستیان بۆ ئاسمانی بهرز کردهوه، له خوای پارانهوه، ئهگهر خوا کورپکی به پاشا ببهخشی به ئینیان وابی بچنه زیارهتی مه شههد و کهربه لایی.

شا عهباس هاته خه لوهنگایی، رهقیبکی دوژمنی خانوی لهپ زیترین خوی گهیانده شا و خزایه بن دهستییهوه، گوتی:

– خانۆ هه ده دهرویشانی گرتوون، دهیهوئی له داریان دا.

زۆری نهخایاند ئهم خه بهره له ئیو میوانانیشدا بلایوووه. شا عهباس له دووی وهزیری سوپاییتی نارد، وهزیر هات، شا پرسى.

– بیستووته؟ دهلێن ئهم خانۆ کورده سهگابه هه ده دهرویشانی گرتوون گوايا له داریان دها.

– بهئى، شا پایه داربى، ئهمنیش دوینى له رهقیبکی خانۆم بیست، گوتی:

– له پێشدا جارچی به هه موو لایه کدا ناردوون جارپان رایه شتوووه که جاسووسهکانى شا عهباسیان گرتوون و یهکیان پتی له گوناهاى خۆى ناوه و راست و پاک گوتوووه: ئهړى وه لّاهى، ئیمه جاسووسین و شا عهباس ناردووینى. ئیدی هه ئهوئ پۆژئ خانۆ سى و دووی لى نه کردوون و هه موویان له مهیدانى له دار داوون.

– ئهدى تا ئیستا بۆ دهنگت نه دهکرد؟

– شا پایه داربى، جا ئهمن چۆن دّ دى خه بهرى وا شووم و ناخۆش بهو رۆژه خۆشهویسته به جه نابت رابگهیهنم. ئهوه بۆ من ئهوپهړى هه زهگۆی و ناماقوولیه.

شا عهباس زۆر تووره بوو، گوتی:

– هه ئیستا دهبى قۆشه نى سازکهى و سلیمان خانى له گه ل بنیڤرى، هیرش بباته سه ره قه لای دمدم بیرووخینى و خانۆشم بۆ به دیل بگرى و بیهینى.

– شا پایه دار بى، با ئه و کاره دواخهین تاوهکو به هار دادى. ئیستا وهختی

نییه، ئەو کەژ و کێوانە لەمیژە بەفر گرتوونی.

شا عەباس نێوچاوانی گرژ بوو، بەتوورەیییەوه گوتی:

– ئەم قسانە چییە؟ من ئەمر دەکەم، دەبێ هەر لە ئێستا سلێمان خان بەپێی کەوێ.

وەزیری سوپا کە بینی شا تووکی سەری پەپ بووه و چاوی ومخته بچته پشتی سەری، گوتی:

– بەلێ قوربان، ئەمر دەفەرمووی، سبەینی زوو قۆشەن ساز دەکەم، لەگەڵ سلێمان خانی بەرەو قەلای دمدی بەپێی دەخەم.

ئەوجا شا عەباس گەراوه نێو میوانان، بەلام هەر بیرى دەکردەوه، لە دلی خۆیدا گوتی: «قەسەکانی وەزیر بەجێن، راستە، ومختی نییه. چاک وایه لە پێشان دە هەموو سرتیکیان بگەم، جارێ سلێمان خان با بەبیانویی میواندارییەوه بنێرم، تا بەچاوی خۆی هەموو ناوچەکە ببینی و لە نیازی ئەو کوردانە بگا، ئەوجا هێرشیان بەرمەسەر.

پاشی دوو رۆژان سلێمان خان بەقۆشەنێکی پێ چەکەوه دەبوو لە ئیسفەهانێوه بۆ قەلای دمدی بەپێی کەوتبا. خەبەرێان بە شا دا لەشکر ئامادەیه. شا عەباس بانگی سلێمان خانی کرد بریدیە خەلۆهتێ پێی گوت:

– سەربازی زۆر مەبه، تەنێ هەر سەد سوارێکی ببه.

دەمەوێ وەکو میوان، وەکو رێوی بچی. بزانه قەلای کوێ کەوتوو؟ لە چ ناوچەیه کەدايه، رێگاوبان چۆنه؟ زۆر بەوردی بزانه ئەم کابرا کورده نیازی چیه و چیی لە دلدایه؟ ئایا وەکو هەموو پەعیەتێک قبوول دەکا خەرج و باجان بدا، یان نا؟ لە پاشان بگەرێوه، بەشکو بەهاری شتیکی بە شتیکی بکەین، قەت بووه و ببستراوه کوردێک لە شا یاخی بێ و بەرەبەرەکانی بکا؟ دە برۆ، دەی ئوغرت خێر و خوات لەگەڵ.

سلێمان خان ئەوێ رۆژێ بەپێی ئەکەوت، ئیوارێ بانگی بەکر بەگی کوردی کرد، گوتی:

– ئەي ئافەرىن كوردىنە بۆ خۇتان و زىرەكىتان، وەللا باوۋە كەس وەكو ئىۋەي لى نازانى. من باوكم خاۋەن زەۋى و زار و سامان بوو، وەبىرم دى ھېشتا لاو بووم، ھەرچى رەنجبەرمان بوون، كوردى ئەبى ئىدى ھەموو ەجەم بوون؛ ئەو كوردە لەمىژبوو بەمال و خىزانەۋە ھاتبوو ەكنمان. زۆر زىرەك بوو، كەسكى دىكەي وەكو خۇي نەبوو بزانى كەش كەنگى خۇش دەبى، ھەتاۋ كەي دەرەكەۋى كەينى باران و تەر و توۋشى دەبى. باوم خوا لىي خۇش بى، ھەمىشە ھەر پىرسى بەو دەكرد و ھەر ئەو بوو پراۋىژكەرى پاستەقىنەي و زۆرى خۇش دەۋىست.

– قوربان، ئەۋە چۆن ئەو مالە كوردە بەتاقى تەنى ھاتبوو ەكنان؟ دەلەين ھەر بالندەيەك و نىۋ پۇلى خۇي. ئەمن بەش بەحالى خۇم كە پەنام ھىنا بەر شاھەنشاي بەخۇ و ھۆزمەۋە ھاتم، پىرا ەفەرموۋ ئەگەر بەتەنیا مالە ھاتبام پۇژىكم دەر نەدەبرد و دلم دەتۇقى.

سلىمان خان بىرى دەكردەۋە، گوتى:

– كوردە پىاۋىكى لە گوندى خۇيان كوشتبوو، بەلەنگازە، وپىراي خوينىژىرىش خاۋەن خوين قايل نابى، كابرا لە ھۆژىكى گەۋرە و دەسپۇ دەبى، لىي خۇش نابى، دەكاتە سەر بەگى ھۆژى ئىلان و بىلان دەبى ئەو دوزمەنە لە ھۆژى ەدەرنى، بەگىش ەدەرى دەنى.

– دەلەين كوردە عادەتى وايە ئەگەر يەكيان ەشىرەت بەدەركرد ئىدى چ ەشىرەتتىكى دىكە نايگىتە خۇي. بەلى ئەو ەش بەسەرە بەو پەنگى خۇي گەياندبوو ئىرە و بوۋبوو بە رەنجبەرمان.

– بەلى قوربان، تى گەشىتم.

سلىمان خان گەشىتە داۋىنى چىاي دىمىد، بەفر تا دەھات زىاتر دەبوو. لە گوندەكانىرا، خەبەريان دا بە خانقۋا گەۋرەيەكى ەجەم بەسەد سوارەۋە بۆ قەلا دى.

لىيان دەپرسىن:

– کوپوه دهچن؟

– دهچینه میوانی خانوؤی کوردان.

خانق دهستبهجی ټیگهیی که ئەمه شتیکی خوښ نییه. ههستا دوو سهه سواری لهگهڵ خوځ خست و بهپیریانهوه چوو. هیشتا ړیگا ماوهیهکی مابوو، سلیمان خان بگاته جی، خانق له گوندیکی تووشی سلیمان خانی هات. زوریان ړیز و حورمهت گرت. ئەو چهند ړوژهی که سلیمان خان لهوئ بوو، هه با و بۆران و کړیوه بوو. دراووسی نهیده توانی سهه بهمالی دراوسیدا بکا. سلیمان خان بهجاری وړهی بهردا بوو. نهیده زانی چۆن بهرهو تارانئ بگه پتهوه. گوئی:

– خانق ئیره جیی ژیان و گوزهران نییه، زهمهه ریریکه بۆ خوئی، بهراستی سههرم لی شتیواوه، خوښم نازانم چۆن بگه پتمهوه تارانئ. بهکر بهگ به فارسی به سلیمان خانی گوت:

– قوربان، دلنیا به و هیچ نیگه ران مه به، خوا یار بی، به ړیگایه کتدا ده بهم زوو بگهینه وه.

خانق خوځی فارسیی ده زانی، که ئەو قسانه ی بیست سههرسام بوو. له دلی خویدا گوئی:

– «ئهم سهه رازه عهجه مانه چۆن وا شاره زای ئەو ړیگایه ن؟»

به لام خانق نهیده زانی ئەو کابرایه کورده. که سلیمان خان له ژیان و گوزهرانی کورده کانی قه لای پرسی، خانق گوئی:

– شاهه نشا پایه دار بی، ئیمه هه مانه و نیمانه ئەو له ته زهوییه مان ههیه، ئەوه شمان به هزار کوله مه رگی و دهردی سهه ری پیکه وه ناوه. خوا خوئی ئاگاداره خراپه ی که سمان نهویستوه و ناشمانه وئ. شا پروییانوی چمان لی دهگرئ، گوايه که می زهوی ههیه.

پاش چهند ړوژئ با و بۆران و کړیوه کپ بوو، بوو به سامال و هه تاو کهوت. سلیمان خان ئیزنی مه رخهس بوونیی له خانق خواست. پاش

مالاوايې و دوعاخوازي بهړئ كهوت.

ماوهيك روښتن، بهكر بهگ لاريپهكي گرتهبهړئ. بهينيك بهبهړ هتاودا روښتن. شوينهكه بؤ حهسانهوي خوښيان و ئهسپهكانيشيان لهبار نهبوو. ههتاو بهفري تواندبووهوه، زؤري نهمابوو.

بهكر بهگ لهگهل چهند سهربازيكدادوور بهدوور له پيشهوه دهرؤيشتن، سليتمان خان هيند دلنيابوو بيري له هيچ نهدهكردهوه. هركه گهينه كاني بووك هر وهخت له خوښيان شامهرگ بئ. هركه گهيشتنه سر كاني بووكي تهماشايان كرد مهرهكيوييهك ئاوئ دخواستوه. كه چاوي بهسهربازان كهوت سلهميهوه، قهلهمبازي دا و راست سهرهوه هوراز بؤ سهرى چيا ههلات. سهرباز كرديپانه گاله و ههرا و هارپاوه هارپاوه، له پر هاشهى ههرهسى بهفريات، بهلام چ ههرهسيك، دهتگوت بايه، هرچي گاشه بهرد بوون ههمووي راپيچا و لهسهرؤ گلؤري كردنهوه، ئيدي نه سوارهكان نه بهكر بهگ دهرفيتان نهما ههلين، بهجاري بهخويان و ئهسپهكانيانهوه ههموونوقم بوون و شتاقيان بهدروهوه نهمان و دهتگوت هر كهسيشى لي نهبووه. ستيان بهخؤ و ئهسپهوه له نيوچوون و كهس نهيزاني چيپيان لي بهسهر هات. سليتمان خان كه ئهوكارساتهى بهچاوي خوئ دى، ناچار پاشهوپاش گهراوه دواوه. ئاوي كاني بووك گهرم بوو، ههلمى لي ههلدهستا، بهفري دهووروبهري خوئ دهنوندهوه و هاوينايش هينده سار دهيوو خهيارت تي هاويشتبا دهى قهلشاند.

له نيوخهلكيدا وا باو بوو كه جاريكيان زستانئ بووكيك بهو ريگايهدا دين، كاتيكي دهگنه سهر ئهوكانييه لادهدن بهسپنهوه. گؤرانيبيؤ و خوښخوان دست بهگؤراني گؤتنئ دهكن و ئهوبنارانه لهبهردهنكيان دهلهريتهوه، لهناكاو بهفر ههرهس دينئ، ئهوهندهى چاو بقوچپني و بيكهيهوه دادهمزئ و دهگاته سهرپان، پينچ سوار، بووكي، دوو بهربووك، دههؤلكوتى و زوورپناژمنيكي نوقمى نيوچاله بهفريكي قوول دهكا و شتاقيان لي رزگار نابئ. هرچي ماله زاواشه، خويان كؤدهكهنهوه و مهر و كا سهردهبرن، چبي

دیکه به خه یالدا بى حازر دهکړئ و چاوه پټى بووکى دهکهن.

بووکى دهبوو ئه وئ پوژئ بگه بيا ماله زاواى، ئه وانیش چاوه نوږ دهبن تا ئیوارئ، به لام بووک ئه وئ پوژئ ناگاته جى؛ دهلټن پهنکه مالى باوى بووکى سواره کانیان مه ره خهس نه کړدبى، پوژى پاشیش هر چاوه پټ دهکهن، نه خیر بووک هر ناگا. بۇ پوژى دوايى چهند سوارىک به پټ دهکهن، بۇ مالى باوى بووکى، بزاند بۇ دواکه وتوو! کاتیکى دهگه نه نيزیکى کانی بووکى دهبین له سه رپا به فرى گهلى هه ره سى هیناوه و به جارئ کانیه که ی پر کړدوو ته وه و تهخت بووه. کهس ناو پټ نيزیکى که وئ. سواره کان رټگا نادوژنه وه، ناچار دهگه پټنه وه به دواوه و سه رله نوئ له رټگایه کی دیکه وه دهچن بۇ مالى بووکى. که دهگه نه وئ پټیان دهلټن هر له وئ پوژيوه سوار نیردراون بووک به پټ خراوه، سواره کان زوړ له بووکى دهگه پټن، ئه ملا بووک ئه ولا بووک، له م هوژ سوراخ لهو خیل پرسىار، هه رچهند دهکهن نایبینه وه و هه روا به بى سه روده ره و سه روسوراخ ده مینتته وه، تا ناخر و ئوخرى به هارئ، کوچهر و ره وه ندان له بۇ کویتستانى دهچن، دپنه سه ر کانیه که، ده نوږن شتیکى رهش دیاره: لاشه ی چهند زه لامىک و که لاکى چهند ئه سپىک له وئ که وتوو. خه بهر ده دهنه که سوکاريان، دپن، هه رکه سه مردووى خوئ دهناسیتته وه. مه لا دهلټ: ده بى هر له شوپنى خوئیانیان بنپژن، ئه وه چاره نووسه، ده بوو لهو شوپنه دا مردبان.

مه لا چوږ ده فره مووئ وا دهکهن، هر له وینده رئ گوږیان بۇ هه لده که نن و ده یاننپژن. ئیدى له نيو هه موو عیله ساتیدا بووبو به باو، که زستانان بهو رټگایدا تى ده به پټن هه رکه سه ده مى خوئ دهگرت، قروقه پ ورته له ده مییه وه نه ده هات تا له کانی بووکى رهت ده بوون؛ جا بویه ناویان نابوو کانی بووک.

هر له سه ر ئه و کانیه بوو سه ربازه عه جه مه کانیش بهر تووک و رکی سرشت که وتن. شا عه باس پټى وابو سلیمان خان ئیستا هه موو سړ و په نییه کی خانو و قه لای دمدى بۇ دپنئ و خوا و ئیمامى عه لى له پشتى بى به هارئ له شکرى لى دهکا و قه لا به سانایى دهگړئ و هه نگى خانو و عیله

عەشیرەتی ھەموو دەبن باندووری خۆی دەنی و خەرج و باج و سەرانیی زۆر و زەوەندیشیان لێ دەستینێ و گەنجی شاھەنشای ئێرانێ پێ ئاوا دەکا.

ئاخر و ئۆخری مانگی ڕەشەمی پێ بوو، سرشت لە ولاتی ئێرانێ وەزەبر و زەنگ و جەزەوہ نواندن کەوتبوو. جاروبار با ھەلی دەکردی و باران دەباری. ئێوارەیک کاتیکی سلیمان بەگ گەییەوہ تارانێ، نەرەمە بارانیک باری. نوێژی شێوان بوو، ئاخذندان لەسەر مناران بەدەنگی بەرز بانگیان دەدا. شا عەباس خۆی حازر کردبوو بچتە نوێژی، بۆ مزگەوت.

وہزیری دیوان عەرزێ کرد:

– شاھەنشا پایەدار بێ، سلیمان خان لە سەفەر گەراوہتەوہ، دەیەوی بیته خزمەت.

شا عەباس ھەرکە ئێوی سلیمان خانی بیست وەخت بوو شامەرگ بێ، چو لەسەر تەختی ڕۆنیشت، گوتی:

– با بێ.

سلیمان خان وەژوورکەوت، ڕا و ڕەسمی شاھانەیی بەجی ھینا. سی جاران ئیکلامی کیشا و کړنووشی برد. شا عەباس لە تەنیشت خۆی دانا. شا پرسی:

– دەوجا بۆم بگێرەوہ دەی، چت دی؟ قەلّا چۆنە؟ لە کیھە لاوہ دەتوانین ھێرشێ بۆ بەرین؟

– شا پایەدار بێ، چما ئەو ھێشتی بگەینە قەلّا! ھێشتا دوو ڕۆژی مابوو بیگەینێ. ئەو بۆ خۆی بەپیرمانەوہ ھات. ئەمن دەمویست ھەر چۆنی بێ بگەمە قەلّا، بەلام چەند ڕۆژ بوو ھەر با و بۆران و کړتۆھ بوو، لەبەر سەرما و سۆلّە کەس نەیدەوێرا سەر دەریئێ. وەلّا باوہ ئەو شوینە ھیچ جێگەیی مەرۆ ژیان نییە. بەراستی ئەگەر بەکر بەگی خودا لێخۆشبووومان لەگەل نەبا شتاقمان لێ رزگار نەدەبوو.

شا عەباس پرسی:

- بەكر بەگى خوا لىخۆشبووى چى؟ سلىمان خان بەسەرھاتەكەى بۆ
گىپراۋە: كە چۆن بەفر لە نكاو ھەرەسى ھىنا و چەند سەربازىكى لەو گەلىيە
بەژىرەۋە كرد، سلىمان خان گوتى: جا، بەس نەبوو خۆشم لە پىش
سوارەكانەۋە نەبووم، دەنا لەگەڵ بەكر بەگى دەبووم بەژىر بەفرەۋە.

شا پرسى:

- ئى باشە، خانۆى كورد چىي گوت، چىي نەگوت؟

- قورىان، دەيگوت: ئىمە ھەمانە و نىمانە ئەو لەتە زەوييەمان ھەيە،
ئەۋەشمان بەھەزار كۆلەمەرگى و دەردى سەرى پىكەۋەناۋە. شا بروبىانووى
چمان لى دەگرى، چما كەمى زەوى ھەيە؟

شا عەباس دۆش داما، سلىمان خان چاۋەنۆر بوو داخوا شا چ بلى.

شا گوتى:

بەھارى دەبى لەشكرىكى گەرە و گرانى دەسەركەم و قەلاكەى بەسەردا
نۆغرو و ويران كەم.

بەشى شەشەم

سەربھوردى خانۆ

كاتىكى پەز دەزىن كورد دەلىن ئىدى وا بەھارە، جا بەراستى ھەر واىە؛ چونكە وەختى پەز دەزىن، ئىدى دىنيا تەواوئى گەرم دەبى، ھەوا خۆش دەبى، پۇژگار دەداتە درىژىيى. ھەموو پۇژى ھەتاو، زەوى گەرم دادى. گزۇگىيى ناسك لە ھەموو دەشت و دۆلان سەر دەردىن. خەلكى بەرۋدار بۆ چاودىرىي بەرخەل و ساوا كەبىانوو و خىزانان دەنئىرنە شەوئىنى.

مالى مەخسودىش بىرپارىيان دا دلەرى كچيان لەگەل كۆرە چكۆلەياندا بىتىرن، لەگەل بەرەبەيانى دلەر سوارى ئەسپىكى بوو. بارى دەفر و ئامان و نوپىيان لە گايەكى نا، براكەيان سوارى گاي كۆر. كاتىك بەرى كەوتن دايكى نەسحەتى كۆر، گوتى:

– كچم، ئىستا جەنگەي خلىدۆر و لۆركە، شوان و دووئاژۆ زۆر حەز لە خلىدۆر و لۆرك دەكەن؛ كاريكى وا بكە ھەر مەرىكى چۆرى بدۆشى، نەكو بۆ بەرخۆلان شىر نەمىنى، بەلام نابى شوانەكانىش بەرسىتى بىمىنەو، دەبى مەرى تازەزاو وا بدۆشى كە چەند خوشىك ژەكيان لە گواندا بىمىنى بۆ ساوا و بەرخەل چونكە ساواى تىرژەك زوو ھىز و گورىيان وەبەردى و پتر بەرگەي دەرد و نەخۆشىيان دەگرن. دژاوىش ھەر لە پۇژانى پىشەوۋەدان، پاشان كە پەز زۆر دەزىن، ھەنگى ھەر مەرىكى خوشىكىشى بدۆشى بەشى ھەموويان دەكا.

– ھەي لە دايکەم، چما من منداڵۆچکەم، يان تازە دەچمە شەوینى، يا نەفامم؟
ئەمن چۆن مەري وا دەدۆشم شيريان لە گوانيدا نەمىنى، وايان دەدۆشم ھىندە
خەندۆر و لۆرکى لى پەيدا بى ھەم شوان تير بخۆن ھەم ساوا و بەرخەليش
برسى نەبن.

– دە باشە رووناکىي چاوانم، دە برۆ، ئىدى ئوغرت خىرىي.
دايک لە کيژ نيزيک بوو ھەو، ماچيکى کرد، ئەوجا ئەملا و ئەولاي کوپە
چکۆلەشى ماچ کرد. خوشک و برا بەرچ کەوتن و ليتيان دا پۆين. لە شوورەي
قەلای وەدەرکەوتن، برۆ برۆ تا گەيىنە جى.

ھەرکە دلەر گەيشتە نيۆ ميگەل تازە دە مەري يان زابوو، بەلام پاش چەند
رۆژيکى زياديان کرد و تا دەھات پتر دەزان، رۆژى وا بوو پينچ شەش مەري
دەزان. ئەوي سالى مەريەکانى مەخسود زۆريان جيمييان ھىنابوو. شوان
لەگەل دلەر دەيانکردە گەمە، دەيانگوت:

– ئەو ھەمووى پى و قەدەمى تۆيە مەري جيمييان دەبى.

دلەريش بەپيکەنيەو دەيگوت:

– دراوسىکانيشمان ھەر وا دەلین. دەلین دلەر چەند پى و قەدەمت
بەخیرە، ھەرکە پى داوتیە ئەم دیوى دەرگەي مالىمان، خیر و خوشى دنيايمان
بەسەردا دەپژى.

گەرەي شوانان پياويکى کامل بوو، گوتى:

– گەرە کچ ھەميشە پى و قەدەمى بەخیر بوو.

رۆژيکى دلەر بەشوانەکانى گوت:

– براينە، ئیو ھەر لە بەرەبەيان تیرا تاوھکو ئیوارى لە دەشت و دەران، با
و بۆرانى زۆرتان لى دەدا، ئیوارانىش کە دەگەرتنەو، ویرای ئەو ھەموو
شەكەتيە خۆتان خواردنى بۆ خۆتان لى دەنن، ئەمە چەندى بەچەندە.
بەراستی ئەمن لە راستتان زۆر شەرمەزارم. خۆ من نەھاتووم ساوھلەوانى
بکەم. بیریام دا منیش وەکو دايکەم ئىدى لەمەوپاش تاشتی بەيانيان و شىوى

ئىوارانتان بۇ لى بىلەن، خەمتان نەبى، ئىدى رەھەت و سەھەت وەرە سەر
سفرە و خوانى حازر و نانى خۇتان بخۇن.

گەرە شوان لە دلبەرى نۆرى، گوتى:

– كىژى، راستت پى بىلەن، كە زانىمان ئەوسال دايكت نەھاتوۋە، گوتمان:
بەخوۋا ديارە ئەمسال حالمان شىر دەبى، بەلام خوۋا تۆى بۇ رەخساندىن، يا
رەبى بەرخوردارى.

دلبەر ئىدى نەيدەزنى كام مەر زاۋە. بۇ پۆزى پاشى لەگەل بەرەبەياندا لە
خەۋەلەستە، براكەشى بەخەبەر ھىنا مەرانى بۇ ھاۋىر بكا، زۆر گورج و
گۆلانە ھەر مەرەى دوو خوشى دۆشىن و تاشتى بۇ حازر كردن. تا شوان و
دوۋاژ دەست و چاۋيان شوشت ئەۋىش تاشتى بۇ خستەنە سەر خوانى،
گوتى:

– براينە، فەرموون تاشتى بگەن.

شوانەكان زۆر بەئىشتىۋاۋە تاشتى خۇيان كرد، پاشان گەلى دوعاى
خىريان بۇ دلبەر كرد:

– زۆرت سوپاس دەكەين، خوات لى پارى بى، ئافەرىن بۇ خۆت و دەست و
تاشتت، خوۋا مەخسودت حاسل كا و بە كاۋى خۆت بگەى. ۋەللأ باۋە
خواردنى دەستى تۆ دەلىي گۆشتى بەرخە نەك خلدۆر.

دلبەر گوتى:

– ھاپۆ ئەمە ھونەرى دايكەمە لە دەستە رەنگىنەكانى ئەۋەۋە فېر بووم. كە
چىشت لى دەنى زۆر بەوردى سەرنج دەدەمى. زۆر جار پىم دەلى كىژى تۆ
فلانە چىشت لى بىنى، جا بۆيە چىشتەكانم و بەتام و خۆشن.

گەرە شوان گوتى:

– ھەزار خۆزىم بەۋ مال و خىزانەى تۆ دەبىيە كابانى.

شوانە ھەرزەكارەكان دەيانزانى دلبەر دلدارى شەبابە و ھەردوۋكىيان
دلدارى يەكەن، يەكپان لە ژىرەۋە گوتى:

- بووکی مائی عه‌دیه، له‌میژه له‌گه‌ل شه‌بابدا دل‌داری یه‌کن.
- ده‌ی خوایه سا‌ئو کاره ریک‌خه‌ی و بیه‌ئینه‌ی دی، وه‌للا شه‌باب شیاوی
ئه‌مه و یه‌که لاوی ولاتی ئیمه‌یه.
که‌ن‌توی شه‌بابیان ه‌ئنا دل‌به‌ر ده‌ستی به‌رویه‌وه گرت و به‌ری به‌ولاوه
کرد.

خورشیدی بازارباشی پتی زانیوو که‌ئمه‌سال دل‌به‌ریان ناردووه‌ته ده‌شت
و شه‌وین. ئه‌ویش به‌قه‌ستی ه‌لستا له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا باری گایه‌ک شمه‌کیان
پتچاوه و سواربوون، ل‌تیا دا پ‌ژیشن.

تازه دوو پ‌ژ بوو گه‌یشتبوونه سه‌ر وارگه‌ی خ‌وین، خورشید ئارامی له‌به‌ر
برابوو، ده‌یویست دل‌به‌ر ببینی. به‌لام نه‌یده‌زانی چی بکا و به‌چ بیانوویه‌ک بۆ
وارگه‌ی مائی دل‌به‌ر بچی چاوی پ‌ی بکه‌وئ. وارگه‌کانیان لیک‌دوور بوون،
بیری کرده‌وه: ئه‌گه‌ر چووم و دل‌به‌ر ل‌تی پرسیم:

- بۆچی هاتووی؟

ده‌ل‌تم:

- ژۆرمان ساوا له‌ن‌تو ده‌چن، ده‌ر و دراوسی ده‌ل‌تن: گه‌وره شوانی ئیوه
حه‌کیمی ئه‌و جۆره نه‌خ‌وشیانه‌یه و پ‌سپۆره.

خورشید سواری ئه‌سپ بوو ل‌تی دا چوو بۆ وارگه‌ی مائی مه‌خ‌سوود. که
گه‌یییه وینده‌رئ، له‌به‌ر ره‌شماله‌که‌یان راوه‌ستا. دل‌به‌ر له‌ مائی نه‌بوو،
چووبوو سه‌ر کانی ئاوئ ب‌ئینی، جگه‌ له‌ برا بچک‌وله‌ی که‌سی گه‌وره له‌ مائی
نه‌بوو. گه‌ده ده‌ستبه‌جی خورشیدی ناسییه‌وه، گو‌تی:

- هاپۆ خورشید، فه‌رموو دابه‌زه، وه‌ره ژوورئ، بۆ به‌سواری وه‌ستاوی؟
خورشید له‌ د‌لی خ‌ویدا گو‌تی:

- وه‌کو باوکی وایه، ژۆر میوان په‌زیره.

ئه‌وجا له‌ ئه‌سپه‌که‌ی پیاده‌ بوو و له‌به‌ر ره‌شمالی ئه‌سپه‌که‌ی به‌سنگ‌یکه‌وه
به‌سته‌وه و وه‌ژوور ره‌شمالی که‌وت. راسته‌ ره‌شمال ناومالی گران‌بایی وه‌کو

ماڤوور و ږايه ځي چاكي تيدا نه بوو، به لام دلبر نيو ږه شمال و ستيږه
بجوو كه كې خوي هيند به ږي كوپتي ږي كړدبوو، پياو هر هه زې ده كړد تي
ږا بميني. بډ جواني ږه ردهي گولداري به ئاو و تاويسي به نيو ږه شمالدا
گيږا بوو. دلبر له سهر كاني بوو، زوري پي نه چوو گه ږاوه. هر كه له دووره وه
له پيش ږه شمالي چاوي به ئه سپيكي كهوت به سترابووه، هه ندي دوش داما،
له دلي خويدا گوتي:

– خوايه، به خيري بگيري، ئاخو كي بي؟

كه نيزيك بووه نوري ئه سپي وان نيه.

خوي به خوي:

– كه واتا ئه و سواره ميواني مه نيه.

دلبر هر كه گه يشته به ږه شمالي و جه ږه ئاوتي له سهرشاني داگرت،
چاره خورشيدې به چاودا چه قې. به لام كچي تاين هيند شله ژا، رهنكي
ږه ري، هر دهنگوت ناسكه گولي به هارتيه و له ږ بهر سوله زستانې
كه وتوه، ئيدي به چاري رهنكه ئاله كې هلبزكا. دلبر هه زې له چاره ي
خورشيد نه ده كړد و قه تيش نه يده ويست سهر و فه سالي بييني. هر كه
گه يشته به ږه شمالي، خورشيد ماندوو نه بووني لي كړد، گوتي:

– دهك به سهر هه ردوك چاوان بييه وه.

دلبر وه لامي نه داوه، به لام خورشيد تي هه لچوووه، گوتي:

– هاتووم بډ كن گه وړه شواني، به ينكيه دهردي كه وتووه ته نيو ساواكانمان
زوريان له نيو دېا، ده لين گه وړه شوا نه كه تان له دهرماني ئه و جوړه په تا و
دهردانه شاره زايه، جا بويه هاتووم، گوتم به شكو ناوي دهرمانه كه مان پي بلي.
دلبر به ږقه وه گوتي:

– دهك خوا بكا هميشه هر دهرده دار بن و قه تتان دهردي لي نه ږي، چما

نازاني به و نيوه پروانه شوان له مالي نين له دهشتي په زان دهله وه پين؟

ئيدي خورشيد په ستي داي گرت، گوتي:

- دلبر تۆ له ناههق پيئدا هه‌لده‌كالي، به‌خوا ئه‌من زۆرم خو‌ش ده‌وي،
 كيژي مي‌ردى وه‌كو منت له‌ كوئ ده‌ست ده‌كه‌وي. له‌ هه‌ياسه‌ و كه‌مه‌ره، له‌
 گوپكه‌ي زي‌ر و لووته‌وانه‌ و خه‌زي‌مي به‌پلپله‌ و سلسله‌، له‌ گواره‌ زي‌ر، له‌
 دووتاسي زي‌ر و ئيدي نازانم بل‌يم، چيي ديكه‌م بۆ حازر كردووي، خو‌ خوا
 خو‌ي ئاگاداره‌ هيجيان له‌ زي‌وكاري شاري قه‌لايي نيه‌. ئه‌مانه‌م هه‌موو، له‌
 شاري به‌غدايه‌ بۆ كرپوي، كه‌ي له‌به‌ريان كه‌ي، ليت ببن به‌نه‌خش و خه‌لكي
 قه‌لات ببن به‌حه‌يران:

دلبر له‌م قسانه‌ي خورشيد هينده‌ي ديكه‌ رقي هه‌لستا و سوور بووه‌وه،
 گوئى:

- تۆ كابرايه‌كي زۆر بى نامووسي. ئه‌گه‌ر هينده‌ي تۆزكاكت نامووس و
 شه‌رم به‌خۆت با ئه‌ورۆ به‌م نوپۆي نيوه‌رۆيه، هه‌لتكه‌ هه‌لتكه‌ نه‌ده‌هاتيه‌ ئيره،
 ئاخه‌ر هيج بيرت نه‌كردوه‌و به‌لبي: «من خاوه‌ني سى ژنم، ئه‌وه‌ چه‌ند جاره
 هه‌رچه‌ند تى ده‌كوشم نه‌ كچه‌ دلم ده‌داتى، نه‌ دايك و باوي قايلن، ئيدي به‌ چ
 روپكه‌وه‌ بچه‌م كنى، بى نامووس هه‌سته‌ برۆ ملت بشكينه، دنا هه‌ر ئيستا
 له‌ دووي براكانم ده‌نيرم بين له‌ت و په‌تت كه‌ن. نامه‌ردى ناپياو ئه‌تو مه‌ردايه‌تى
 و پياوه‌تتبه‌كه‌ت هه‌ر له‌ مه‌يدانى قه‌لايي ده‌توانى بنوينى و ته‌نيا هه‌ر ئى ئه‌وه‌ي
 باج و ماچ له‌ بازركانان وه‌رگرى. هه‌سته‌ به‌ستۆي وردت، برىا قه‌ت جاريكي
 ديم چاو به‌سه‌ر و گوپلاكي ناموباره‌كت نه‌كه‌وتباوه‌.

پاشان دلبر رووي ده‌مى له‌ برا چكۆله‌ي كرد، لبي تووره‌ بوو، گوئى:

- بۆچى هيشتت وه‌ژوور كه‌وي:

- دلبر گيان من ده‌رۆم، به‌لام له‌ پاشان خۆت په‌شيمان ده‌بييه‌وه. من
 ده‌زانم گراوى كورى عه‌ديت. سه‌لا له‌ ئاقلت، ئه‌و له‌ كوئ و خورشيد له‌ كوئ؟
 منيكي له‌ تاران و به‌غدا و مووسل و ئه‌سته‌مبوولئى ناوبانگم رو‌يشنبى ئه‌و
 كييه‌؟ ئه‌وا لايتك بوو و نه‌بوو؛ ئه‌من نازانم تۆ بۆ ده‌بى به‌كو‌سپ له‌ پتي
 به‌ختى خۆتدا؟

کاتیکى خورشيد هەر دەپرست و نەيدەبريەوه، دلبەر بەبى دەنگ بەگوڤى
براكەيدا چرپاند، گوڤى:

– گورجى راپەر، برۆ ئەسپەكەى لە سنگى بكەوه، بەرەلای كە بەشكو
بەبۆنەى ئەسپەكەبەوه مى دەشكىنى دەروا.

دلبەر پشتى لى كردبوو، وەستابوو، كەم تا كورتىك وەلامى نەداوه،
خورشيدىش پاش ئەوهى لە قسەكانى بووهوه لە رەشماللى وەدەرکەوت، چوو
بۆ كن ئەسپەكەى، بەلام ئەسپ لەوئى نەماوو، كابرا دللى داخوريا، ئەملا
ئەسپ ئەولا ئەسپ، ديار نەبوو، بەجاريى دللى كەوتە پەژارە و ھەراسان بوو، لە
دللى خۆيدا گوڤى:

– كەواتە ئەسپەكەيان دزيوم.

بەلام پاشان تەماشايى كرد ئەسپەكەى وا لەو ژيەر بەستەوه بەرەوخوار بوى
دەكشى. خورشيد وەدوى ئەسپى كەوت، لى دا رۆيى. كچە دراوسپەكانى
ماللى دلبەر كە ئاگايان لەو كەين و بەينە بوو، دايانە قاقاي پتەكەنينى،
ھەندىكيان بەقەستى، بۆ ئەوهى خورشيد گوڤى لى بى، بەدەنگىكى بەرز
گوڤيان:

– ئەيەرۆ كيژى پۆرو نەبرن، خو ئەوه خورشيدى بازارباشى خۆمانە، تو
خوا بنۆرە دلبەر چ ئەتەككى بەسەر ئەم پياوھ ماقوولە ھيئاوھ، برۆنى چۆن
بەدوى ئەسپەكەبەوھ تەكان دەدا. كيژينە، داخوا دلبەر لەسەر چى ئەم پەندەى
پى دابى؟ ھەندىكى ديكەيان گوڤيان:

– نۆشى گيانى بى. لە بىرتانە چۆن نەيدىشت شەمەكان بفرۆشين و
ھەميشە باجى لى دەويستين.

خورشيد بەئاشكرا گوڤى لە حيلەكە حيلكى كيژۆلەكان بوو، بەلام چى
دەسەلات بوو، ناچار سەرى شۆر كرد و لى دا رۆيى.

بۆ رۆژى دوايى دلبەر لەسەر كانى تووشى نانپى خوشكى شەباب ھات،
بەدووردرىژى حيكايەتەكەى خورشيدى بۆ گيئراوھ كە چۆن ھاتووتە

ره‌شمالی مالى مه‌خسودى و چۆن خۆى به‌خشل و زێر و سامانه‌وه
هه‌لکێشاوه و ئەمیش چۆن براکەى گال داوه ئەسپەکەى به‌ره‌للا بکا و
خورشید چۆن له‌ به‌رچاوى هه‌موو دراوسێیان شپىزه‌ بووه و به‌راکه‌ راکه
دووى ئەسپەکەى که‌وتوووه‌ پۆشتوووه‌. هه‌ردوو کێژۆله‌ قه‌ده‌رى پیکه‌نین، ئینجا
نانى گوتى:

– ئەم کابرایه‌ چەند ئالچاخه‌، داک و باوت چەند جاریان پى گوت: ئیمه‌ کچ
به‌ تۆ ناده‌ین، ئەتووش خۆت چەند جارت پى گوتوووه‌، که‌چى هه‌چ شه‌رمى
به‌خۆى نییه‌ و ته‌ریق نایته‌وه‌ و هه‌ر وان ناهێنێ، کنا، خۆ سى ژنیشى هه‌یه‌،
چەند مندالى هەن، کورپکى هه‌یه‌، باقل به‌زای برا چکۆله‌ى تۆ ده‌بێ.

– کێژێ چ ده‌لێى نانى، کورپى ئەو زۆر له‌ براى من که‌وره‌تره‌. ئەو هه‌موو
پۆژێ ده‌چێ فیری مه‌شق ده‌بێ، ها، که‌ى بوو که‌ پیراى خۆپندنى له‌ کن مه‌لا
ره‌شید ته‌واو کرد. براى من تازه‌ ئەمسال خه‌ریکه‌ ده‌چته‌ به‌رخوێندن.

– به‌راستى کابرایه‌کى ئالچاخ و بى ناموسه‌. ره‌نگه‌ پێى وابێ ئەم
بازارباشیتیه‌ شتیکى زۆر که‌وره‌ و گرنگ بێ، چما نازانى له‌ نێو مه‌ماناندا،
هه‌ر ئازایه‌تى و که‌له‌مێردى نیشانه‌ى پیاوه‌تى و مه‌ردایه‌تیه‌، نه‌ک
بازارباشیتى و شتى دى.

– ئەرى به‌راست له‌ بیرم چوو بۆت بگێرمه‌وه‌، ده‌یگوت: « تۆ ده‌زانى ئەمن
کێم؟ من خاوه‌ن شان و ناوبانگیکى وام شار نییه‌ نێوى منى نه‌بیستبێ، من
له‌ کوێ و کورپى عه‌دى له‌ کوێ، لاتى وا چیه‌؟»

نانى دایه‌ قاقای پیکه‌نین، گوتى:

– ئەشه‌دوبیلا راستى فەرموووه‌! به‌لێ شار نییه‌ نێوى نه‌بیستبێ، به‌لام نه‌ک
به‌قاره‌مان و دلێر، بگه‌ر وه‌کو خورشیدی بازارباشی شارى قه‌لا. ئەى نابینى
خانوقه‌تى له‌گه‌ڵ خۆ نابا بۆ شه‌ر. ده‌لێ: «تۆ هه‌ر ئاگادارى بازار و مه‌یدانى
وڵسات و په‌زان به‌ نه‌با یه‌کى گویدریژێ، بزنه‌ گه‌رى بدرێ...»

هه‌ردوو کچه‌ دیسان دایانه‌ ته‌ریقەى پیکه‌نین. راسته‌ سه‌ره‌تای به‌هار بوو و

پەز زابوون، بەلام ئەوئ سالى وەكو سالانى دى نەبوو، بەھارەكەى وەكو جارار، ھىند خوش و دلگىر نەبوو. سالانى پىشوو كاتىكى پەز دەزان دەبوو بە شايى و زەماوەند، لە دەھۆل دەدرا، زورنا و تولووم دەژەندرا، ئىدى لە ھەموو لايەك دەبوو بەكەيف و، خوشى بە نىو خەلكدا بلأودەبوو ھە. ئامۆزا و خالۆزا و دۆست و خزم و خوئش و دەر و دراوسى زىافەتيان بۆ يەك دەکرد، ھى واش بوون لەنگەرى و سىنيە پلأو و چىشت و قلياو مرتۆخيان دەبەشيبە ھە، ھەر لە سبەينىرا تا بانگى شيوان گرمەى دەھۆل و زورنا دەھات. جىتالان گۆزانيان دەگوت، دوو سى رۆژيان بەھەلپەركى و كەيفە ھە رادەبوارد، ھەندىك بەگەمە و گالته دەيانبردە سەر، ھەندىك لە ھەرزەكار و قۆشمە و گەوزان شوانەكانيان دەخلافاند، كالۆەكانيان لى دەشاردنە ھە و پاشان لە يەكيان دەپرسى:

– كاكەى شوان كوا كالۆەكەت؟ ئەتوو چۆن شوانىكى، ئەورۆ كالۆى سەرت ون كەى سبەينى مېگەلان چۆن دەپارىزى؟

ئىدى دەبوو بەھەنگامە و بەزم و پىكەنينىكى وا ئەوسەرى ديار نەبى، ھەركە پەز دەزان شوان دەبوونە خاوەن بەشى خۆيان، چونكە ھەر شوانە بەرخى ھەرە چاكى پىشووخت لەبۆ خۆى دەستنيشان دەکرد و دەيكرد بە شەكە دەستەكى خۆى. ھەركە پايز دادەھات بەرخ دەبوو بەكاور، ئىدى بى ئەوھى خاوەن مېگەل بلآى حالى يا تەورى ھەركەسە دەسنيشانى خۆى ھەلداوئرد و بۆ خۆى دەبرد.

سالانى پىشوو شايى و زەماوەند نەك تەنيا ھەر لە وار و شەوئناندا، لە گوند و شارەكانيشدا دەگىردرا. بەلام ئەم بەھارە وەكو جارار ھىند خوش نەبوو. خەلكەكە زۆر كز و دل بەكۆل و كەسەر بوون، پايزى رابردو قۆشەنى شاي ئىران خەلكىكى زۆرى لە گەرمژ و قشلاخان كوشتبوون. ھىشتا گەلى دايك و خوشك و ئامۆزا و پوورزا رەشپۆش و پرسەدار بوون و لەبرى شايى و زەماوەند دەچوونە سەر گۆرى كەسوكار و ئازيزان، سەد تووك و نەفرينيان لە شاي ئىران و پادشاي رۆمى دەکرد كە چۆن بوون بەمىملى گەلى كورد و

ناهیتلن ئاسووده بژی.

به هاری ئه وسال تا بلتی بی شهوق بوو، به لام به ره می په ز و مه ر و مالت هاتی بوو. کوردهواری سهرله نوئی ده بوژاوه؛ چونکه کورد ته نیا به به رو بوومی په ز پتر ده بوژاوه و ههر ئه وهش ده بوو به مایه ی کۆکی و فره سامانی بووجه ی دیکه ی. ههر بۆیهش نوێبه ره ی دا هاتیان بۆ مائی یه کدی ده نارد و یه کتریان بانگ ده کرده سهر زیافه تان و له هه موو مالتیک: «ده ولت زیاد و مائی ئاوا» بوو.

نانی خۆی پئی پانه گیرا، گورجی له دووی شهبابی برای نارد که خیرا بی و قاسیدی راسپارد، کوتی:

– به شهبابی برام بلتی: «ههرچی سهری ته ره بابی لیره کانه سهری سوور کا.» مائی عه دی که چاویان به قاسید که وت و گوئیان له و راسپارده یه ی نانی بوو به جارێ دلیان داخوړپا و ترسیان پئی نیشته. گوئیان:

– ده خيله چ قه و ماوه؟

پرسییان: گدیو خۆت و به ختت، ئامان، راستی بلتی، خۆ منداڵ و مه زن ساخ و سه لامه تن!

که دهش سویندی ده خوارد: «وه لالا چ نه قه و ماوه و شوکور هه موو ساخ و سه لامه تن».

دایکی شهباب پرسى:

– ئه ی له بهرچی نانی وا به په له له دووی شهبابی ناردووه؟

سهر له ئیوارێ بوو، شهباب خۆی کۆکرده وه، سواری ئه سپی بوو برپا، بابی پتی گوت:

– کوره، تازه درهنگه، سبهینی برۆ. به ره به یان وا به پئی که وه، بۆ ئیوارێ له وێ بی.

به لام شهباب ئارامی له بهر برابوو، نهیده توانی گیر بی، شیر و مه تالی نوئی له شان کرد و تیروکه وانی هه لگرت. سواری ئه سپی بوو و به پئی که وت.

شەباب ھەر لە ئیوارپۆھ تا مەلابانگدانى بەپۆھ بوو، لە ھیچ شوێنى دانەبەزى تا گەيشته وارگەى. ھەرکە گەيشته وى تازە بەيانى دابوو، تەیر و توو جریوھ جریویان بوو. کە لە رەشمالان نیزیک بوو ھوھ سەگەل بەحەپە حەپ گەمارۆیان دا. شەباب ناوی سەگەکانى دەزانى بانگى کردن:

– «قاپرەش، کۆلە»

سەگەل دەنگى شەبابیان ناسی ھوھ، لە پێ کپیوون. شوان گوتیان لە حەپەى سەگەل بوو، گورجى تیریان دە کەوانى ئاویت، بەپەلە ھەرکەسە لە رنجى و دەدرکەوت، تەماشایان کرد ئوھ شەبابە، لە پێش رەشمالى دابەزیوھ، وا خەریکە ئەسپەکەى دەبەستیت ھوھ. سەگەلش بەدەوریدا گەپیان دەدا و کەسکەسووتەیان دەکرد، دەتگوت بە ھاتنى شەباب زۆر بەدەماخن.

شەباب سەلاوى لە گەورە شوان کرد، پرسى:

– خۆ چ ئەقەوماوھ، ساخ و سەلامەتن؟

– عەلەیکومەسەلام، شوکور ھەموو سەلامەتین.

– ئەدى بۆچى نانتى خوشکم وا بەھەلەداوان لەدووى ناردووم؟

– وەللا نازانم چت عەرزکەم، بەش بەحالى ئیمە و پەزەکان ھەموو ساخ و سەلامەتین.

شەباب وەژوورکەوت، نواری نانتى خوشكى ھیشتا ھەر لە نێو نویندایە و نووستووھ. لێفەى لەسەر لاچوو بوو، لۆیەكى کەوتبووھ سەر لبادەکەى ژیرى، دەدرکەوتبوو. کەزىیە رەشە درێژەکانى لەسەر سەرىنەکەى شۆر بوو بوونەوھ. شەباب بەکاوھخۆ لۆى لێفى خستوھ سەر خوشكى و دایپۆشییەوھ. بەئاسپایى چووھ ژوورسەرى، کەزىەکانى جوان و زەریف ھەلگرتوھ و خستنییەوھ سەر سەرىنەکەى. سەرى شۆر کردوھ، ناوچاوانى ماچ کرد، نانتى لەتاو سەرمای بەیان پراچلەكى و بەخەبەر ھات کە چاوى ھەلھێنا تەماشای کرد شەباب لە ژوورسەرى وەستاوھ. لە پێشان ترسى رى نیش، بەلام کە وەبیری ھاتوھ، خۆى لەدووى ناردبوو، گوتى:

– شەباب گيان، قەتم باوەڕ نەدەکرد وا زوو بگەيه ئێره، پێم وابوو ئێواره درهنگیک دەگەيه جی، پێم بلێ، بآلت گرتبوووه، پەشەبا هێنايتی؟

– ئەدی تۆ خۆت لە دووت نەناردووم: خێرا بگەمه کنت؟ منیش دویتنی هەرکە خەبەریان دامی سواربووم، بەسەرپرەو هاتم.

راستیت دەوی دایکیشم و باویشم زۆر نیگەران بوون و وەپەژارەکەوتن. دە بلێ بزاتم چ قەوماوه کەسی برای؟ ئەمن لە گەورە شوانم پرسى، گوێی: «هەموو ساخ و سەلامەتین».

– بەلێ، ئەرێ وەللا، هەموو ساخ و سەلامەتین، دە تۆ جارێ بێ زەحمەت وەدەرکەوه، تا خوشکی خۆت خۆی پۆشته دەکاتەوه، هەنگی قسەت بۆ دەکەم لەبەرچی لە دووم ناردووی.

شەباب وەدەرکەوت چوو بۆ کن کۆزی بەرخەل. مەر هەموو زابوون و مۆلگە پێ بوون لە بەرخ و ساوا، چاویکی بەبەرخەلەکەدا گێرا، تەماشای کرد هەموو چاویان قوچاندبوو، دەنگوت کۆرپەى نێو لانکانن. لەسەرەخۆ کاویژیان دەکرد، شەباب لە دلی خۆیدا گوێی:

– بەراستی سەیرە، خۆ وەک ئادەمیزاد دەچن.

دەرگای کردەوه تۆزێ لێیان چوو پێشێ، لە پێ وشیار بوونەوه، دەستیان بەبارە بارێ کرد. ئەوجا گەورە شوان و شەباب کەوتنە قسەکردن، کە چۆن ئەمسال پەزەکانیان زۆریان جمێیان بووه. ئەوجا چوو دەستنیسانی خۆی گرت، هێنای، گوێی:

– شەباب گيان، تەماشای، چ بەرخێکی جوانی خرتی دوگ خەری مل ئەستوورە، کەمێ لە بەرانە دوگ زلە مل ئەستوورەکەى خۆمان ناچی؟ ئەمەم کردووه بەدەستەکی ئەو سالی خۆم.

شەباب گوێی:

– وەى پێرۆزت بێ، ئەى شتى وا شیاوی تۆ نەبێ ئى کى بێ؟

هێشتا لە نێو بەرخەل بوون، نانی خێرا نوێنەکانى قەد کرد، چوو

دەموچاوی شوش، ئەوجا چەند مەرتکی دۆشی و گورجی تاشتی سبەینیی
 حازرکرد. پاشان بانگی شوانەکان و شەبابی کرد بێن تاشت بکەن نانێ
 دەسخوانێکی خاوینی سپی لەسەر لبادی راخستبوو. شوانەکان پۆنیشتن
 تاشتیان کرد. شەباب هیشتا شیوی ئیوارێی نەکردبوو، دەبوو زۆر
 بەئیشتیاو تاشتی کردبا، بەلام هەر بیرى دەکردەو. ئاخۆ نانێی خوشکی بۆ
 لە دووی ناردوو، هەرچەندى دەیکرد و دەکۆشا تاشتی بۆ بەگەرودا
 نەدەچوو، ئیدی هەر لە پەژاردەدا بوو و لێکی دەداو: «ئاخۆ نانێ بۆ لە دووی
 ناردووم، دەبی چ سرتیک بێ و نايدركينی؟»

کۆرە خۆی نەگرت، لە خوشکی پرسى:

– خوشکی، نانێ گیان، پێم بلێ بۆ وا بەپەلە لە دووت ناردووم؟ نانێ پێ
 کەنى، گوئی:

– برا گیان، جارێ تاشتی بخۆ، تۆ ئەو سال هیشتا خلندۆر و لۆرکیت
 نەخواردوو. با شوان تاشتی خۆیان بخۆن و بەلای کارى خۆیانەو بچن،
 هەنگی پێت دەلێم.

ئەم قەسە نەهێنیانەى خوشکی هێندەى دیکەى ئالۆزان، نەیدەزانى چۆن
 نان دەخوا شوان هەموو نانێ خۆیان خوارد و چوون بەرخەلیان تێ بەردا.
 گەلۆ، بوو بەقارە قار و بارە بارێک کەژ و کێو دەنگی دەداو و بەتۆ با هەر
 کوئی بگری.

عێلى بەرۆدار هێندیکیان نیشتهجێ بوون، بەلام زۆر بەیان هەر خەریکی پەز
 بەخێوکردن بوون. کە دەغڵودانیشیان دەچاند هەر هێندەى دینا، کە بەشى
 خواردنى خۆیانى دەکرد. دەمراس و رڤین سپیان دەیانگوت:

– دەغڵودان چاندن و کشتوکال کارێکی خراپ نییه، بەلام پیت و بەرەکەت و
 خێر و بێر لە پەز و وڵساتدا یە. کورد بێ گۆشت و سپیاتی هەلناکا، بەلام
 عەجەم بەتۆلەکەش بەرێ دەچن و گوزەران دەکەن.

پاش ساوا تێبەردانێ، قەدەرتکی پێ چوو، تا ساوا تیر شیر بوون، ئەوجا

له دایکیان ههلاواردن و رایان دان پوښتن. که شوان پوښتن نانئ قسهکهی بۆ شهباب گنپاوه، گوتی:

– دوینئ نا پترئ دلبهرم لهسهر کانئ بینئ، بۆ گنپامهوه:

که خورشید هاتووته واری وان و زۆر بهباهووی خۆی و سامان و خشل و زیرپدا هاتوو و ویستوو به شووی پئ بکا. دلبهریش نهیکردووته نامهردی، راست و پهوان دهردی کردوو.

شهباب که ئهوهی بیست بهجاری کهلهیی بو و له نانئیی خوشکی تووره بوو دهستی بۆ خهنجهرئ برد، گوتی:

– دهبی ههر ئیستا ئه زۆلی له زۆل بووه لهتوپهت کهم.

کوربه بهجاری ئارامی لهبهر برا، ههستا چوو سوار بوو، نانئیی خوشکی ههچهندی کردی و کوشا، پهشیمانی کاتهوه، له کهلهی شهیتانی بئینته خوار، کهلکی نهگرت، گوتی: «خا یهکه و نابئ به دوو ههر دهردم. شهباب لئی دا و پۆیی».

وارگهی مائی خورشید تهواوئ دوور بوو. ههرکه گهیشته گۆرخانی قشلاخی نیوهپۆیهکی درهنگ بوو. ئهسپهکهی له دوینئ ئیوارپوه دانهکراوو، گۆرخانهکه لهوهپۆی خۆش بوو له ئهسپهکهی دابهزی، بهرههلائی لهوهپۆی کرد، خۆشی چوو نه ززرگان. وهبیری هاتهوه که چۆن لهگهڵ دایکیدا دهچوو ههر گۆرخانی قهلا و یهکه یهکه باسی فلان مێرخاس و فیساره که لهمێردی بۆ دهکرد، ئهمیش خهپالئ بۆ ئهوه چوو که ئهو کێله قۆچ بهرانه وئ دهچی ئی مهزنی هۆزئ یان ئی مێرخاسیکه. ئهو گۆره که کێلهکهی وینهی شیریکێ لهسهر ههلهکهندراوه، دیاره ئی سهروکی عهشیرهتیکێ گهوره بووه و هههمیشه له درئ شا و سولتانان جهنگیوه. ئهوی دیکهیان که وینهی ئهسپی لهسهر ههلهکهندراوه ئی پیاوی ئازا و نهبهز و شۆره سواره، ئهوی دییان که وینهی جۆلانهی لهسهر ههلهکهندراوه ئهوه ئی بی مراد و وهجاخ کوپیر و بی تۆره و سۆره و ئهستیوره! شهباب کهمیکێ دی له گۆرخانهی هاته پێشئ چاوی به

گلکۆپه‌کی گه‌وره‌ی سه‌ر به‌گومه‌زی تازه بیناکراو که‌وت، هه‌رچه‌ندی خه‌ریک بوو چ سه‌ره‌وده‌ره‌ی لێ دهر نه‌کرد. به‌هاری ئه‌و ده‌شت و دهره ته‌واو گۆری تێ گه‌رابوو و له هه‌ره‌تی هه‌لدانیدا بوو، مرۆ له بۆن و به‌رامه‌ی عه‌تری ئه‌و ده‌شته تێر نه‌ده‌بوو. شه‌باب ئه‌سه‌په‌که‌ی له‌وینده‌رێ به‌جێ هێشت. خۆشی وه‌ژوور گۆرخانی که‌وت، نۆزی شوانێک له سه‌روویرا به‌سه‌ر ترۆپکی زناڕیکه‌وه رۆنیشته‌وه. په‌زه‌کانی به‌ده‌ورو به‌ریدا بلّاوه‌یان لێ کردووه و ده‌له‌وه‌رپێن. خۆشی بلوێری به‌ده‌ممیه‌وه ناوه و پر به‌و مه‌لبه‌نده‌ی ده‌چریکێ. شه‌باب قه‌ده‌رێ گۆیی رایه‌شت بزانی چ به‌نده و کیههه مقامه. که له به‌ند و مقامی گه‌یی، له‌به‌ر خۆیه‌وه ئه‌ویش نه‌رم نه‌رم ئه‌مه‌ی گوت:

بێژنگ بری، بێژنگ بری

بێژنگ به‌سه‌ری بابتدا خرا بکری

زوو خه‌به‌ر بده مائی

په‌زی بابی تو دز بردی.

شه‌باب وه‌بیری هاته‌وه که چۆن له‌و داستانه‌دا ده‌گێڕنه‌وه:

«ئاغا دهره‌ق شوانه‌که‌ی ناپیاوی کرد، کچی خۆی نه‌دای». ئه‌و داستانه به‌بۆنه‌ی ئه‌و سه‌ربه‌هورده‌وه گوتراوه.

شه‌باب پاش هه‌ندێ که ئه‌سه‌په‌که‌ی تێر له‌وه‌را، سوار بوو رۆیی. هه‌ر که گه‌یه‌یه مائی خورشید، نیوه‌روانیکی دره‌نگ بوو.

له بناری وارگه‌یرا چۆمێکی بچووک ده‌کشا، پێنج شه‌ش مندال به‌و به‌ره‌وه یاریان ده‌کرد، که‌مێکیان لێ نیه‌یک بووه‌وه، پرسى:

– منداڵینه، په‌شمالی مائی خورشیدی بازارباشی کیه‌یه؟

کیژێکی چکۆله ده‌ستی به‌ره‌ژوور درێژکرد، گوتی:

– مامه، هۆوه‌تێ له‌و سه‌ری، ها لێره‌را دیاره.

شه‌باب دایک‌تاشا رۆیی، نه‌گه‌شته‌بووه پێش په‌شمالی بیری کرده‌وه «چی به‌خورشید بلّی». له دلی خۆیدا بریاری دا پێی بلّی:

– «ناپیاو، بـی ناموس، ئهـگهـر پیاوی بۆم وهـره پشت رهـشمالـی تا دوو قسهـی مهـردانهـت لهـگهـڵ بکهـم، دهـنا خودام نهـبی لاشهـت بهـدهـردی بهـرم مهـگهـر لاشهـی سهـربازی ئیـرانـی بهـو دهـرده چووبـی که پار پایـز بهـر قهـل و دالاشان کهـوتن».

شهـباب دهـ بیر کردنهـوهـیدا بوو، لهـنکاو ژنیکی رهـشتالهـی سهـر و کهـله خهـستی، مل بهـمتمووری، دهـست پر لهـ بازنی بهـغداـی بهـپیرییهـوه هات، گوـتی:

– برا فهـرموو پیاده به، بۆ بهـسواری وهـستاوی؟

– خوشکم پیاده نابم، کارم بهـمێردهـکهـته، پتی بـلی وهـدرکهـوی.

– مێردهـکهـم لێره نییه و دوینی بۆ قهـلا گهـراوه. نازانم چۆن ملی ئهـو رێگا دووردهـی گرت رۆیی؟ قهـتیش بهـ پتی نهـرۆییوه.

شهـباب کهـ ئهـمهـی بیست وهـخت بوو لهـ داخان بهـندی دلی بهـسی. کهـمیکی دۆش داما. ژنه دیسان گوـتی:

– برا، دهـفهـرموو دابهـزه، تۆ میوانی، هـیچ نهـبی نانـی ئاوـی؟

– ئاوهـدان بـی. خوشکی، تۆ دهـلێی: «مێردهـکهـم بهـپتی گهـراوه، ئهـدی ئهـسهـپهـکهـی»؟

– برا، چت عهـرزکهـم، خورشید بۆ ئهـو وارگهـی سهـرهـوه چووبوو، نازانم بۆ مـالی کـی؟ ئهـسهـپهـکهـی لهـ پێش رهـشمالـیکی دهـبهـستیتـهـوه، ئهـسپ، جـلهـوی بهـسینی و هـهـلـی. خورشیدی داماویش هـهـرچهـند دهـکا ئهـسپی بۆ ناگیریتـهـوه. ئهـسپ بهـچوار ناڵ و سهـلهـف تـیـی دهـتهـقیـنی، ناوهـهـستیتـهـوه تا خۆی بهـنیو شاری قهـلایدا دهـکا، بهـبرای خۆم بـلـیم، خورشیدیش بهـلۆزه لۆژ ئیواری درهـنگیک بۆ مـال گهـراوه. ئهـوی شهـوی لهـ مـالی ماوه، بۆ سهـبهـینی تاریک و رووناک لهـ خهـو راپهـری لـی دا گهـراوه. کهـساسه داخۆ کهـنگی گهـبیته قهـلا.

شهـباب گهـراوه وارگهـی خۆیان. بهـسهـرهاتهـکهـی هـهـموو بۆ خوشکی گیراوه. نانـی گوـتی: «بهـراست لهـ بیرم چوو بیگیرمهـوه. کاتیکی خورشید دهـچته رهـشمالـی مهـخسوود، دلهـر برا چکۆلهـی فێر دهـکا جـلهـوی ئهـسهـپهـکهـی

لەسەر ریزکراپوون. کاتی جەماوەرەکە ھاتنە نیو باخچەیی، خانق گوتی:

– فەرموو پۆنیشین.

بەلام تا خانق پۆنەنیشت کەس دانەنیشت.

خانق تازە داو داو سپی کەوتبوو سەری بەلام ھەرچی دەیبینی قەتی پروا نەدەکرد تەمەنی ھەفتا و پینچ سالاھ. خانق نۆرییە جەماوەرەکە، سەرتە لە کەسەو نەدەھات، ھەموو چاویان بریپووە دەمی خانق، بزانی چ دەلی، بەلام خانق جارێ ھیچی نەگوت، وا دیاربوو چاوەنۆری باوی دەکرد. زۆری پێ نەچوو، پیرتیکی کەلەگەتی وەکو خانق بەدیارکەوت، نەجاختیکی زەلامی دوو دەوی بەسەر شانەو بوو، دەستووی پەمب و نیوێ درێژ دەبوو. ھەندێ میوانی نەناسی عەشیرەتی شکاکی لی بوون، گوتیان: «ھەبێ و نەبێ ئێو ھەبێ و نەبێ». چونکە لە بەژن و بالادا کوتومت لیک دەچوون و دەتگوت سێتیکن، کراون بەدوو کەرتەو؛ فەرقیان ھەر ھێندەبوو باوی بەجارێ پیر بوو بوو و پێتی پاک سپی بوو بوو، بەلام ھێشتا بەگوپ بوو.

ھات سالاوی کرد، خانق بەرزە پێ لەبەری ھەلستا، ئینجا جەماوەرەکە ھەموو لەبەری ھەلستا. باو چوو لە سەرووی کورپییەو پۆنیشت. خانق ھەندێ سمیلی بادا، گوتی:

– ئێو بەسەرھاتە ئورق بۆتانی دەگێرمەو لەمێژە قەوماو. لاوینە، ئێو ھەتانبیستوو، بەلام پێتی سپی و بەتەمەنینە، ئێو چاکتان وەبیر دێ. لاو بووم. ھەر ھێندە – دەستی بۆ لاویک درێژ کرد – ئێو لاو دەبووم و نەدەبووم پەوکەوانی مەنسور بەگ بووم، پەوکەیی لە کێشدا نەبوو، زۆر گەرە بوو ئەگەر بلیم خۆی لە چوار سەد سەر پتر دەدا ھێشتا کەم گوتوو. دوو بەشی پێکی ماین بوون. چوار ئەسپیان تێدا بوون ھەم کێشکچی و ھەم پێشەنگی پەو بوون. یەکیان ھێشتا جوانو بوو، ھۆگری خۆم کردبوو، بەدەست نانم بەدەمییەو دەکرد. وام راھێنابوو ھەرکە بەندی جریبازیم لی دەدا، دەھاتە کەم و بەدەمی خۆی نانەکەیی ھەلەدەگرت. جاروبارێکی شەو سوار

دەبووم. پوڭچىكى، لە دەم رووبارى بووم، دوو پوڭ بوو نانم لى برابوو، كەسى واشم لى نىزىك نەبوو رەوگەى پى بسپىرم تا بچم نان بىنم. پوڭ سىيەم رەووم لە دەم رووبارى بەجى ھىشت، لىم دا چووم لە مەلەو نان بىنم، تا چووم نانم ھىنا و گەرامەو، نۆرىم نەرەو مەو نەھىچ. كەمى پوڭنىشتەم تا ماندوئىتەم ھەساو ھەجا كەوتە سەر و سۆراخى رەو، ئەم يال رەو ھە تەلان رەو، نەرەو و نەھىچ، سەرتان نەپەشىنم چەند پوڭ گەرام ھىچ سەر و سۆراخىكم نەزانى.

جار جار لەبەر خۆمەو دەمگوت: «كەواتا پىگر بردوويە». ناھەقىشەم نەبوو؛ چونكە ھەوئى سالى پىگر و جەردە ئىجگار زۆر بوو. زۆر جارەن دەياندا بەسەر مەگەل و پاناناندا دەيانبردن. ھەتا جارەكى بەسەر خۆشىمان دادا، بەلام خەريان لى نەدەم، دووم لى كردن بەخۆراكى دىندە و دالاشان.

ئىدى لەو پوڭتەو بىراى بىراى تەخوم نەكەوتن. مەنسور بەگ، گوتى:

– تۆ ھەو چەند سەلە رەوگەوانى منى و زۆرىش دىسۆز بووى! ھەوئى جارەى كە جەردە و پىگر بەسەريان داداى، ھەو بوو وات تەمى كردن، ئىدى جارەكى دىكە نە لە خۆت نە لە ھەشیرەتى بەرۆدار نىزىك نەكەوتنەو، پىم نالەى ئەمجارە ھەو رەو ھەت چۆن لى ون بوو؟

ئەمنىش چۆن بوو وام بۆ گىراو.

پەرسى:

– باشە، تۆ رەوگەت لەم بەر يان لەو بەرى رووبار بەجى ھىشت؟ گوتم:

– بەگم، لەم بەرم بەجى ھىشت. جا من چۆن لە سنوورى ئىران رەو بەجى دىلم، خۆ شەت نىم؟

– دە كە ھىندە ئاقل و ئىرى، ھەو دوو پوڭ مۆلەت دای، بۆ، لە رەوگە بەگەرى، بەو دوو پوڭ سۆراخت زانى و گىراتەو بەشە، دەنا بەخوا پىستى سەرت دەگرووم، پىرى كای دەكەم، ئىدى لەسەرى مەپۆ.

پاستى مەنسور بەگ پىاویكى زۆردار و بى داد بوو. چەند رەوگەوان و

رهنجبهري له ژير داردا كوشتبوو.

ناچار ليم دا روښستم، به لام چهند گهرام په وم نه دوزيه وه، خوايه چ بکه م؟
برپارم دا ئيدى نه گه ټيمه وه، هر له و که ژ و کيوانه بمينمه وه. پوژيکي
مهنسوور بهگ له دووى باوم دهنيرى دهلى:

- «نه گهر خانوى کورټ په وه که م بؤ نه دوزيته وه، پيستی سه ري دهگرووم و
پري کا ده که م و ئيوهش به ورد و هراشتانه وه ته فر و تونا ده که م». مهنسوور
بهگ که نه و قسانه به باوم دهلى بيرى له وه نه کړدبو وه که چهند جار دز و
ريگر به سه ر مال و عه شيره تياندا دداین، خوم و باوم ليان راده پرين،
نه مانده هشت بزگو پيکمان بچى، بز نه شليکمان تالان بکړى، فرموو با
ردين سپيان خويان بيلين راسته يان نا؟ هم مهنسوور بهگ زور زالم بوو،
ناچار ماويه کي دورودريژ شه و پوژ به و که ژ و کيوانه وه بووم، تا وام لى
به سه ر هات ئيدى بهرگه نه گرت. نيوه پويه کي له سه ر چيايه کي بلند نيزيکي
ئاقارى ئيراني خوم لى که وت. خير بى له خومدا بلويزم لى ددا. روانيم
په وه که دواى نيسي پيشه نگ که وتووه و بهر و لای خوم ده جمين. له
خوشيان خه بهرم بووه وه، به لام نه په وه هه بوو و نه هيچ.

پاشان تى فکريم، گوتم: به راست من بؤ دهست به بلويز ليدان نه که م؟ بروام
وابوو پيشه نگان دهنگي بلويزيان بهرگوئى که وئى، له هر جيگه يه ک پن
به دهنگيه وه دين. بلويزم له بهر پشتينم ده رکيتشا، دهستم به بلويز ليدانى کرد.
ناللى پيره بلويز به و چياو به ندهن و کوسارانده بلاو بووه وه و نه و مه ليه ندهى
هينا جوش و خروش. هندی جار پشوويه کم ددا، بز انم ناوازي بلويزه کم
تا کوئ بر دهکا. جاريکيان پشوويه کم دا، ههستم کرد دهنگي حيله نيسي
پيشه ننگي دى، به لام حيله له چ لاهو بوو؟ به ديم نه کرد. هر هينده گويم له
حيله بوو، له خوشيان نه وندهى دیکه فووم به بلويزدا کرد و تا توانيم بينم
تيدا خوارده وه. نه خير نه مجاره گويم له خرينگه ي چوار نال و سمکولان بوو.
په ويه کي چوار سه د سه ري که م نيسه به لام هشتا به ته و او ليم پروون
نه بوو بووه وه دهنگي هم سمکول و چوار نالیه له کوپرا دى.

ئەمجارەش فووم بەلبوژدا کرد و یەک دوو بەندی دیکەم لێ دا ،
کاتێ تەماشای دەکەم ئەو ئەسپە کویت لە پێشەو و ئەسپە شیش لە پاش
پەووە بەرەو ئێرە دێن . هەر دەتگوت پەوکەوانن . یەکیان لە پێشەو سەرپەو
بوو ، ئەوی دیکەیان لە پاشەو دواڕۆژ بوو . پەووم لێ نیزیکی پەو و لەو بنارە
گیرسانەو .

ئەسپە دەساژۆکەم سەری هەلبێری و کەوتە گوێ لەقە و سەیریکی کردم ،
و هکۆ لە دلی خۆیدا بپرسی :

– بۆ وا نیگەرانی ، ئەگەر لە ئێمە دەپرسی هەموو ساخ و سەلامەتین و
شوکور هیچ کەموکورتییە کمان نییە .

منیش جابخی نەهەمەم لە پشت کردەو دەستەوارە نانەکانم دەرھێنا ،
ئەسپی تاین کە چاوی بە نان کەوت بەحیلە حیل ھات بۆ کەم ، هەرچی نان لە
جاخە کەمدا هەبوو هەمووم لە پێش دەمی دانا . لە پاشان سواری بووم و بۆ
سێ و دوو پەو هەم دەپیش خۆم دا و تا بەردەرگە مائی مەنسوورم پەتاند ،
پەو ئەسپە کەم بەخاوەنی گەیان دەو ، گوتم :

– فەرموو ، ئەو خۆت و پەوت ، بەلام ئیدی من پەوکەوانیت ناکەم ، بەسە
ئێتر . ئەو چەند ساڵە بەحەلالی و زولالی خزمەتم کردی .

مەنسوور بەگ ویستی بە زۆر بمرگە پێنێتەو سەر پەوکەوانییە کە ، بەلام
بۆی دەرکەوتبوو ، ئەگەر بە زۆریش بۆ تازە جاریکی تر خێرم لێ نابینی و لە
زیان و زەرەر بەولایە چی دیکە و دەس ناکەوێ ، ئیدی بەرۆکی بەردام و
دەستی لێ هەلگرتم . بەجێم هێشت هەر ئەو ھاوینە مەنسوور بەگ کتوپر بۆ
خۆی کۆچی دواایی کرد .

هیچ نەخۆشیش نەبوو . دەیانیگێراو ، جاریکی قلیانە شوانانە زۆر دەخوا ،
ژانی دێتی و بۆ خۆی دەمری . بەو پەنگە ھۆز و عەشیرەتانی لە چەنگال پژگار
دەبن . کابرا زۆر شوڤار و لاپرەسەن بوو ، زۆرداری و دەسدرێژییە کە لەویدا
نەبوو . چەند جار لە گەل ئێرانیاں بەگژی یە کدا چووین ، ئەو خۆی دوورەپەریز
دەگرت و ھەر مەمانانی دەناردە شەری . ھەرکە ئێمە سەر دەکەوتین و

تالانچى زۆرمان لى دەگرتن ھەمووى بۇ خۇى گل دەداوھ و بزگورچىكى
خواسايى بۇ نەدەھىشتىنەوھ. بەلى ئىمە خوینمان دەپۆشت و ئەو تالانى
دەبرد: كورد گوتەنى: «كردهى ئىمە و بردهى ئەو بوو» پاش مردنى مەنسور
بەگ، بەھارى بۇ كوئىستانى چووين. بەلام لەسەر لەوھ و پاوھن لەگەل
عەشیرەتى شكاك بەگژى يەكدا چووين و شەرىكى گەرەمان بوو.

نیوهى بانەمەپى بوو، گول و سۆسن خونچەیان کردبوو، گژوگیا تا چۆكان
ھاتبوو. لە مشور خواردنى كار و فرمانى خۆمان چ خەمىكى دىكەمان نەبوو.
ژيانچى بەختەوھرانە و سەر بەستانە دەژايین. دەر بايىستى ھىچ نەبووین،
بەلام عەشیرەتەكەمان ھەر وھكو ئىستا ئاسايى كۆك و تەیار بوون و لە
بەرانبەر ھەموو ھىرش و مەترسیيەكى ناگەھان ئامادە بوون؛ چونكە شەرى
نێوانى ئیمە و پۆم و عەجەم ھەر نەدەبراوھ.

سبەینىچەك پىيان راگەياندين كه عەشیرەتى شكاك بەرپۆھن ھىرشمان
بکەنە سەر، باوم گورز و کەمەندى ھەلگرت، گوتى:

– كورپنە ئەمپۆ پۆژى غیرەتە، ئیمە و وەستانیان نەگوتوھ. خانق تۆ چەند
سوارچىك لەگەل خۆخە و پىشيان لى بگرە. لىيان دهن و دەستيان لى
مەپارێزن. ئەمنیش لەگەل چەند شەركەرىكى دىكەدا لە كن كانى ترشەوھ
ھەليان دەكوتینە سەر و تىيان دەكەوين.

ئیمەش بەو قەرارەى باوم فەرمووى. لە دوژمنى چووينە پىشى و گەمارۆمان
دان و كوشتارىكى زۆرمان لى كردن، ئىدى لەوى پۆژىيەوھ و امان چاوترسین
کردن، جارىكى دىكە بېراى بېراى نەھاتنەوھ سەرمان، سەرەپاى ئەوھش،
كاتىكى شا عەبباس لەشكرى تى بەردان و تالانى و پۆى كردن ھەر ئیمە
دەفريايان ھاتین و بەھاوارپا چووين. لەپاشان كە لەگەليان ئاشت بووینەوھ،
ليمان بیستەنەوھ كە شا عەباس دنەى دابوون بەگژماندا بىن، پىي گوتبوون:

– ھەرچى زۆزان و پاوھنىكى كە بەدەستى عەشیرەتى بەرۆدارەوھە،
پىشكەشى ئیوھى دەكەم، بچن لە عەشیرەتى بەرۆدارى بۇ خۆتان بستیئەوھ.
خانق، وھكو شتىكى وھبیر خۆى بىئیتەوھ پشوویكى دا، ئەوجا گوتى:

- ئىدى لە پاشى ئەو شەپەى، پۇژىكى، بەھار بوو، ماقوول و دەمراستی
 ھەردوو ەشیرەتى بەرۆدار و شکاک کۆبونەو و بانگیان کردم، - شوکور
 ھېشتا زۆرتان ماون و شاھیدن - خانۆ سەیرىكى جەماوەرەكەى کرد، گوتى:
 كە بانگیان کردم چووم. سوورەنگىكى پیر لە پېش مەجلیسەكە وەستابوو،
 گوتى:

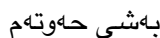
- خانۆ، ھېشتاكە مەنسور بەگ لە ژياندا بوو، راستە ھەر ئەو بەگى مە
 بوو، بەلام گەرناسى ەشیرەتەكەمان ھەر تۆى و لە تۆش بەولاولە
 كېشكچىيەكى راستەقىنەى وەكو تۆمان نىيە، تكات لى دەكەين مەزنایەتیی
 ھۆزەكەمان ھەر بەخۆت رەوايە و خواستمان رەت مەكەو.

منیش خواستەكەیانم پەسند کرد، بەگویم کردن و ئەو ئەرکە گرانەم
 وەستۆى خۆم گرت و بەم بەھارەو ئەو چل بەھارى بەسەردا پادەبرى.

خۆ بۆ خۆتان، گەورە و بچووك ئاگادارن، لەوەتى قەلامان بینا کردووە،
 چەند جاران شای ئېران لەشكرى لى کردین و ھېرشى ھېنايە سەرمان،
 بەچاوى خۆتان دیتتان: كە پار پایزى چ قۆشەنىكى ناردە سەرمان، بەلام
 پشت بەخوا و سايەى سەرى ەشیرەتەكەمانەو، نەمانھېشت ھېندەى
 پووشكەيەك سەرشۆربىن و نۆومان چلكن و لەكەدار بى.

ئېمە خاكى نىشتمانى كەونارای باو و باپيرانمان ھەمیشە پاراستوو و
 دەشیپاريزين. بەلام دوور نىيە ديسان لەشكرمان لى بكرى. پياو چابن وەرن
 ھەموو سویند بۆ يەك بخۆين، تا يەكمان ھەناسەى تیدا مابى كۆل نەدەين و
 خاكى خۆمان بە دوژمن نەدۆرپين.

خانۆ كە لە قسەكانى بوو، سەرىكى ھەلبىرى، تەماشای جەماوەرەكەى
 کرد، ھەموو سویندیان خوارد تا ماون و خوین لە لەشیاندا بگەپى بگەنگن و
 كۆل نەدن و ژيانى خۆيان لە رېتى نىشتماندا بەخت كەن و خاكى باو و
 باپيران لە دوژمن بپاريزن.

شهمدینان میرنیشنیکی کهونارای کوردستانه. ئهو میرنشینیه قهت نهیدیتشت دهستی دوژمن و زۆردارانی بگاتّی و ههمیشه سه‌ربه‌خۆ و ئازاد بوو. پادشای رۆم چهند جار ان له‌شکری کرده‌سه‌ر، به‌لام ئیستا و ئیستاش نه‌یتوانی زه‌فه‌ری پّی ببا و شکستی پّی بئێنّی. پاشان رکی هه‌له‌ده‌ستّی قۆشه‌نێکی گه‌وره و گرانى به‌تۆپ و جبه‌خانه‌وه ده‌کاته سه‌ر، چهند مانگ بوو، خه‌لکی شه‌مدینان به‌رامبه‌ر به‌رۆمییان زۆر پیاوانه شه‌ریان ده‌کرد. به‌لام ئهو جاره‌وا دیاربوو کوردان درۆستیان نه‌ده‌هاتن. هێزى له‌شکری رۆم له‌ وزه‌به‌ده‌ر بوو، میر سادق، میرى شه‌مدینان که وای زانى، خێرا کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی بۆ پاوێژ پێک هێنا: چ بکه‌ن، چۆن میرنشینیه‌که‌یان له‌ تالان و برۆ و ده‌ست‌ترێژى جه‌ندرمه‌ی رۆمییان بيارێژن؟ میر سادق رووى له‌ مه‌جلیسێ کرد، گوته‌ی:

114

روو له کي بنځين و کار به چ باريکدا هه لسوورپښين و چوڼ ولات بپاريزين؟

هممو بڼي دنگ و کړي بوون و مته قيان نه کړد.

قازي بهگ تازه له مهيداني شهري گهرايووه. مير سادق ساليکي پتر بوو
سه رکړدايه تبي سوپاي بهم قازي بهگه ئه سپاردبوو. له پيشان ته نيا
سه روکايه تبي هوزه کهي ده کړد، هوزه کهشي له نيو هوزه کاني شه مدیناندا
هوزيکي زور گه وره و زهبر به دست بوو. قازي بهگ دوو هه زار سواري
به چه کي کوک و نه ياره وه بق ميرنشين ته رخان کړدبوو. خوښي بوو بوو
به سه رکړد. له هه مو شهريکدا که له ميردانه گوځي شه رهي بر دبووه و
هه ميشه به نه به زي و زالي له مهيداني شهري دهگه راوه. نيوبانگي له نيو عيل و
هوزان به بويري و گهړناسي پويبوو. هر بويه ش مير سادق په سندی کړدبوو
و کړدبوويه سه رکړدهي سوپاي ميرنشين شه مدینان. پياو هق بلې، قازي
بهگ شياوي پتريش بوو، چونکه له کن پير و دهمراستان خوښه ويست و بهريز
بوو. له نازايه تي و چالاکيدا وينه نه بوو. وپراي نه وهش تا بلې ماقوول،
جوامير، چاوتير، دوستپه روهر و ژير و پياو بوو زوري هه ز له يارمه تي و
کومه کي هه زار و دهسته وسان و که ساسان ده کړد. هه رچي لاویش بوون خو
ئوه هه مه پرسه، روحيان به سه سره سه ريه وه بوو. نيوي وپردی سه رازان بوو.
به سه ري وي نه با سوينديان به سه ري که سي دي نه ده خوارد، هاو دهميان بوو،
خه مخوريان بوو، له شايي و زهماونددا خوځي سه رچوپيکيشيان بوو. گهړان و
سه يراني نيوباخ و باخات، له ئاهه ننگيړاني جيژني نه ورورزدا قازي بهگ
به دم هه مو خوځي و شادي به کيانه وه ده چوو و بڼي هه و شايي له ته کدا
ده کړد، ئاهه ننگي له گه لدا دهگيړان. که زستانيش داده هات لاوه کان ده چونه
راوه ورچي. ئوه راوهش هه ر و سانا نيه و هه مو که سي پتي ناکري و زور
به ترسه؛ چونکه ورچ ئوه دهمي که ده که ويته چلووي زور برسويه، کي ده ويړي
توخني که وي، به لام قازي بهگ گوځي نه ده دا ترس و به ته نيا راوه ورچي خوځي
ده کړد و نيچيري خوځي ديناوه.

که مانگي ئادار دادی پوژ ددهاته دريژي و به فر له ژير تيني هه تاودا

دەتووتەو، ئىدى قاشوانى و ھۆلئىن باوى دى. ئەو ومختى قازى بەگ بەدارشەقتىكى دىژەو ھەگەل لاواندا وەدەردەكەوت يەك دوو سەر ھۆلئىنى ھەگەل دىكرىن و بەزۆرى ھەر خۆشى دەپىردەو. جارى واش قازى بەگ ھەگەرمەى ھۆلئىندا تاكو تەرا سەرە دار شەقى وى دەكەوت، بەلام ئەو وەكو بەگەكانى نەبوو. ھىند بەتەنگەو نەدەھات. ھەچ دلىگر و نىگەرەن نەدەبوو، ھە يارىدا پكى ھەگەل نەدەگرت، دەستى ھەگەس نەدەوھشاند. مەگەر ئەو نەبى، كە بەناوى ئاموژگار يەو ھەگەس جار بىگوتبا:

«كەكە كىان، يا كەكەلە، كە يارى نازانى بۆ دىيە بەر مەيدانى ھۆلئىن دەكەى؟ تۆ بچۆ بۆ خۆت مىچىن بكە».

قەدەرئىكى پى چو كەس مەقى نەكرد. قازى بەگ ھەگەس ھەچىسەكەو دانىشتىبوو. دەرەنگ ھاتىبوو. خۆشى پىاويكى قودە قورە و بەفیز و پۆز نەبوو، خۆى بۆ ھەورازان بكوتى، دىن سى چەندى ھەگەل خەرىك بىون بچتە سەرورە نەچو. قازى بەگ كە زانى كەس وەلام ناداتەو ھەستە سەر چۆكان، گوتى:

– مىرم، ھەز دەكەم رىگام بەدى قسەك ھەگەس خەزەتتەندە بكەم. مىر گوتى:

– قازى بەگ، لاو، تۆ ھەموو ومختى پى قسەت ھەيە و ھەموو قسە بكە.

– مىر خۆش و پىادەربى، خەلكى كوردستان ھەموو دەزان كە خانۆى ھەپ زىرپىن، سەردارى قەلاى دىمەد خاوەن سىپا و قوشەنى گەورەيە و تا ئىستان، غەيانەتى ھەمىللەتى كورد نەكردو. پار نا پىرار، كۆمەك و يارمەتەيەكى پىاوانەى ھەشیرەتى تاكورى كورد. وەرەن پىاوى چاك بن با ھەوارى بەرىنە بەر، پىم وایە ھەر ئەو دەتوانى ھەم تەنگەنەيەمان رىزگار كا.

دواى ئەو ھەگەس قازى بەگ ھەگەسەكانى بوو ھەگەورەپىا و دەمراستى ھەشیرەت و مىرنشینی شەمىدان ئەم پىشنىارەى قازى بەگىان پەسند كورد و ھەموو تىكرا گوتیان:

– مىر پىادەربى، تەگىر و پىشنىار ھەمە چاتر نابى، ئەگەر بىو يارمەتى

خانۆی لهپ زێڕینمان بهم زووانه فریا نهکهوئ، ئهوا پۆم ولاتهکهمان داگیر دهکا و ههموومان تالان و برۆ دهکا، چۆن زۆربهی عهشیرهتهکهی ئاویتینه ژێر باندووری خۆی ئهوهشمان که ماوین واما لێ بهسهردی.

میر سادق گوئی:

– ئهم پيشنیهاره قازی بهگ زۆر بهجی و ژیرانهیه. نابێ سێ و دووی لێ بکهین و دهبی ههر ئیستا قاسید بنێرین. بهلام کێ بنێرین که دهم و دووی شیاوی بارهگای خانۆی لهپ زێڕین بێ و هیند زۆرزان و ژیر بێ دلێ خانق نهرم کا و کۆمهککردنمان بهئهرکی سهرشانان بزانی؟

یهکێ له جهماوهکه گوئی:

– بۆ مهلا محهمه نهنێرین؟ خۆ له خۆیندهواری خۆیندهواره و له ژیری و زۆر زانییدا کهمی وهکو ئهومان ههیه.

قازی بهگ ئهم پيشنیهاره پهنسد نهکرد، ههلی دای، گوئی:

– بهراستی، نارهواپیهکی زۆر گهوره له خۆمان دهکهین ئهگهر بێو ئهم مهلا محهمهده بکهین بهجی بروای خۆمان و کاریکی وا گرنگی پێ بسپێرین. ئهگهر دهتانهوئ راستیی ئهم کابرایهتان له مست نیم: ئهم مهلا محهمهده دوژمنی گهلی کورده. ئهم کابرایه له نێو پۆمییان پێ گهییوه و لهسه دهستی ئهوان مهشق دراوه و ئالقه لهگویتی ئهوانه، سههری زمان و بنی زمانی دهلی: «پادشای پۆم پادشای ههموو موسلمانانه، میللهتی کورد نابێ کهلهوهکیشیی لهگهڵ بکا. دهبی حوکم و فرهمانی قبول بکا. دنیا ههموو له ژێر دهستی پادشای عوسمانیه، ئهم کابرایه جاسووس و پیاوخرایه».

یهکێ گوئی:

– کهواتا لهبهرحی له خۆمانی دوور نهخهینهوه؟ پێم ناین؟ ئهمه چیه؟ چ پتوهندییهکی به ئیمه وه ههیه؟ ئیمه شیخی خۆمان ههیه. ئهمه مان بۆ چیه؟.

پاشان پیرایان دا عهبدوهرزاقی برای میر سادق و شیخ زاده و دوو خولامان بنێرن. ئهم دووانه هیشتا له شهڕ نهگهراپهوه. میر سادق

فهرمووی له دوویان بنیږن.

د همدو تاریکاني بوو، جهاموهره که هیشتا بلاوهیان لی نه کړدبوو. هه موو زولم و زوری پادشای رومیان چیشتبوو. هه ریه که له لایه که وه کز و مه لول داماوون. بیریان له وه ده کرده وه: خوا نه خواسته ئه مانیش نه که ونه ژیر دهستی روم و تیدا بچن، به لام سویندیان خواردبوو که تا دوامین تنوکی خوینیان شه بکن و بستئ له خاکی باو و باپیران به داگیرکری زوردار نه دپړین.

وه زیری روم چند جار قاسیدی ناردبوو کن میر سادق، که به شکو بینه سهر ری و سهر بؤ دهسه لاتی پادشای روم دانه وین، دنا به قوشه نی گه وره و گران و توپ و توپخانه وه ولاتمان خاپوور و ویران ده کړئ و خاکمان به تووره که ده پږئ.

به لام میر سادق هه موو جارئ پیاوانه دهیگوت:

– ئه مه ولاتی کوردانه. خاکی باو و باپیرانه، ئمه زور له میژده نیشته جئی ئه م خاکه یین و هیچ جوړه حوکمرانییه کی بیانیمان به سهر وه نه بووه، قه تمان نه هیشتووه و ناشه تلین بیانی پی باو یته ئه م خاکه پیروزه وه و تاو کو یه کمان مابی شه ده که یین و ولاتی خومان ده پاریزین.

گزنگی به ره به بیان تازه له نیو دیوه خانی ددا، میر سادق هه به جله کانییه وه سبیلکیشئ له سهر دوشه کیک هه لاژا، به لام هینده ی نه خایان باو نوکهر خه به ری هینا: که شیخ زاده و عه بدوره زاق هه ردو وکیان وا له به رده رگی وه ستاون.

میر سادق گوئی: «با به رموون». که شیخ زاده و عه بدوره زاق وه ژور که وتن. میر لئی پرسئ:

– ئه ری دنگوباسی شه له چ دایه؟

شیخ زاده گوئی:

– ده بی له چ دابی قوربان، هیزی دوژمن هینده زوره له کیشدا نییه. پیړئ

بەرتۆپانیان داین، ناچار لە قەلاچەیی وەدەرکەوتین بەلام دوینى ئیمە فرمان
ئاویشته وان، خۆمان بۆ لە بۆسەدان، لە پڕ نێزیکى سەد زەلامىکمان لى
کوشتن. بەلام ئەوان ھەموو پۆژى کۆمەک و یارمەتییان پەیتا پەیتا بەسەردا
دەپۆژى و بە بار تۆپ و جەبەخانەیان بەدواوەیە و بۆ ھىچ دانامین.

میر گوتى:

– من بۆیەم لەدوو ناردوون، بۆ قەلاى دىمدم، بۆ خزمەت خانوى لەپ
زێڤنتان بنێرم، ھەرزى بکەن: «میر سادق دەستت ماچ دەکا، دەلى: تکیا، تا
زوو بەھاوارمانی بگا و فریامان کەوێ حالەکەى یەکە یەکە بۆ پوون کەنەو. پێى
بلىن: خۆ خۆى ئاگادارى ھەموو شتیکە. ئەو چەند سالى پۆم بەقۆشەنى
گەورە و گرانبە ھێرشمەن بۆ دین. ئیمەش ھەمیشە مەردانە وەکو شوورەى
پۆلا وەستاوین و قەت نایەلین پێى ئەو گەمارانە شەقلێ خاکی پیرۆزى
کوردستان بشکێن. بەلام لەگەڵ زۆردار چ دەکړی؟ کورد دەلى: «کە زۆر ھات
قەوالە بەتالە». ئەمجارە لەشکرەکیان ئیجگار زۆرە و تۆپ و تۆپخانەکیان لە
وزە بەدەرە و لە کیشى مەماناندا نییە. ئەگەر کوردستانی لە دلا شیرینە،
ئەوا بیکە لە پێى خاکی کوردستان و کوردایەتیدا، تا زوو فریامان کەوێ و
بەلەشکر کۆمەکمان بکا.»

«ئەگەر بێو بەم زوو بەھاوارمانی نەگا، ئەوا پۆم بەبى چەند و چۆن ورد
و درستمەن قە دەکەن و ولاتەکەشمان لى داگیر دەکەن، دەوجا بپۆن، دەى
نۆغرتان خێر بى.»

– میر پایەدار بى، ئەگەر قەدەر نەپۆین لەوانەى زۆرمان پى بچى و زوو
نەگەینە قەلاى دىمدم. سیمۆنى فەلەى بازەرگان زۆرجار کووتال و شەمەکی بۆ
قەلاى دىمدم بردوو و لەو رێگاوبانە شارەزایە، ئەگەر بێو وەکو بەلە رەگەل
خۆمانى خەین، لەوانەى کەلکێکی زۆرى بۆمان بى.

میر خێرا نۆکەرێکی لە دووی سیمۆن نارد. ھەر ھێندەى قەننەیکە بکیشى
سیمۆن گەیشته خزمەت میر و ئیکلامێکی بۆ کیشا و وەکو سەرباز وەستا.

میر گوتی:

- سیمۆن، خو تۆ بۆ خۆت زۆر چاکت ئاگا لێیه که پۆم چیا
به سه ره تیان: له دیار به کر هه رچی کورد و فه له بوون قه و قه لا چۆیان کردن و
خاکی باو و باپیرانیان هه مو لێ دا گیر کردن. ئیستاش نۆره هاتووه ته سه
ئیمه و وا به چاوی خۆت ده بینێ چمان پێ ده کهن.

سیمۆن گوتی:

- به لێ میرم، ئاکام له هه موو شتیک هه یه. به ش به حالێ خۆم هه ر چیم له
باردا هه یه و پێم شک ده به ی ئاماده م و فه رموو بلی، سه رم له پێناو دایه و
به لێنی پیاو بێ درێغی نه که م.

- وه للا بۆیه م بانگ کردووی، ده مه وێ له گه ل شیخ زاده و عه بدولر هه زاق بچی
بۆ قه لای دهم و به له دی رێگایان بی. رێگای کورت و قه دبیران نیشان ده و
هاوار به نه به ر خانووی له پ زێڕین، به لکو ئه مه خودایه به هاوارمان را بگا.

سیمۆن گوتی:

- میرم، وه ی به سه ره هه ردوو چاوان. هه ر ئیستا خۆم ئاماده ده که م و له
ته کیاندا به رێ ده که وم. خوا یار بێ به لاری و قه دبیری وایاندا به رم، به زووترین
کات بیانگه یه نه مه قه لا. خانۆ پیاوێکی قوچاخ و ژیره، له میژ به مه شفدانی
سه ربازه وه خه ریکه، ده لێن سوپاکه ی له سه دان لاوی خوێنگه رم پیکه وه ناوه،
ده توانی هه و ته قای ئۆردووێکی پێ بکا. شای ئێران چه ند جار له شکری لێ
کرد، به لام هێنده به پیاوانه و چالاکانه لێیان وه ده س هاتن فریا ن ئاوێته
دوژمن و به ورد و درشتیان وه قه ری کردن و ئیدی قه ت به ستی رێگای
سه ربازیکیان نه دا پێ باوێته خاکی کوردستان. شاری قه لای دهم ئوړۆ
یه کێ له و شاره به ناویانگانه یه که به سه دان بازرگان و کاروانی کووتال و
شمه کی هه مه ره نگه ی بۆ ده چی.

- سیمۆن، خو من تۆ بۆ بازرگانی و کرین و فرۆشتن نا ئێرم، من بۆیه ت
ده ئێرم را به ریی قاسیده کانم بۆ بکه ی.

– جا قوربان من چيم گوتووه، سهرم له پيناودايه. هر ئيستا ئهسپهكهم زين دهكهم.

له كاتتيكي خهلكي شهمدينان تازه له خرپهي خهوي شيريني سبهيني وهخه بهر هاتن، پينج سوار له بهر دهركاي كوڤشك و تهلاري ميري شهمدينانه وه بهره و قهلاي دمدم پتيان پيدا نا. چوون پهنا ببهنه بهر مروهت و پياوهتيي خانوي له پ زيرين. يهكيان عهبدو ره زاق، ئهوهي ديكهيان شيخ زاده و ئهواني تريان سيموني فله و دوو خولام بوون.

ئهو پوژي ههر پينج سوارهكه، ورته له دهمي كهسيانه وه دهرنه دهات، دهتگوت كه و لال، تا نيوهري، بي پشوو بهريوه بوون. بيريان له خاك و نيشتمان و ناموس و شهرف دهكرده وه. ئيدي نيوهري بوو، سيمون پهردي ئه كشموماتيهي دري، گوتي:

– ئهگر ههروا بهشارتياندا بريون له وانهيه به پازده پوژيش نهگهينه قهلا. بهلام ئهگر قهدهري بريون، زووتر دهگهين.

ئاخر و ئوخرى هاوين بوو. ئه و سالة دهغلوداني دهرويهري قهلاي دمدم رووي له نههاتي بوو، سههرهراي ئهوهش ناوچهي نيزيكي واش نهبوو كه ئازووخه بفرۆشتن لي دهس كهوي، ئهوهي ههشي بوو نهيدهفرۆشت و عهباري كردبوو و بۆ پوژي رهشي شارديبووه. زوريه عيلي بهرۆدار بۆ دهغلودان كرين دهچوونه ناوچه دووره دهستهكان. پوژيكيان، كارواني قهلاي دمدم بهره شهمدينان بهري كهوت، چو لهوي ئازووخه بكري. چهند پوژ بهريوه بوو، تا پوژيكي دههونيوهري بووبوو و نهبووبوو، لهسهر كانياويكي سارد بۆ پشوودان لايان دا. چۆميك له بناري كانياوهكه وه دهكشا، كورگه ل تتي كهوتن، كۆمهلي ماسييان گرت. كوورهكه ئاگريان ههچني، چزه جز دهستيان بهماسي برژاندن كرد.

ههندي له لاههكان خهريك بوون ولاخه كانيان دهلهوه راند، تومهن پينج سواريان له نيو ليرهواره وه بهدي كردووه، بۆ كن ئهوان دين.

سەرقلە تارچی لالۆیهکی ڕدین سپیی دنیا دیتە بوو، کورگەل خەبەریان هێنا
کە حال لەوە حیکایەت لەوە. ئەویش گوتی:

– باشە سوار لەو لێرە چ دەکا؟ پێم وایە ئەوان هەبن و نەبن پیاوخراین و
بۆ تالان و برۆ هاتوون.

کورپنە با چەند زەلامێک خۆیان لە نێو وڵاخەکاندا مەڵاس دەن، هەندێکی
دیکەیان بچنە لێرەکە خۆ بشارنەو، هەركەسە شیر و مەتالی خۆی هەلگرێ،
ئەگەر ئەوان پێنج سوارن ئێمە بیست و پێنج پیاوی عەشیرەتی بەرۆدارین.
سا سویند و قەرار بۆ ئەگەر هەموویان قەردووی نایەلێن تالانمان کەن.

هەموو بریاریان دا واکەن. لالۆی پیر بە خۆی و دە زەلامەو لە نێو
وڵاخەکان خۆیان مەڵاس دا و چەند زەلامێکیش خۆیان لە نێو لێرەوارەکاندا
شاردەو، چەند کەسیکی دیکەش بۆ ماسی برژاندن لەسەر کوورە ئاگر
مانەو. ئیدی خۆیان بۆ ئەو ئامادە کرد سەریان لە پیناوی نامووسدا بەخت
کەن، نەبا تالان کرێن و گۆی پیاووەتی بدۆرێن. سوارەکان وردە وردە هاتن تا
گەشتنە نێو وڵاخەکان، سلاویان کرد و پرسییان:

– ئەمە کاروانی کتییە؟ لە کوێو دین و بۆ کوێ دەڕۆن؟

لالۆی سەرقلە تارچی بەرەو پیریان چوو، گوتی:

– ئەمە کاروانی عەشیرەتی بەرۆدارە، لە قەڵای دمدەو دین. گەرمان
خانۆی لەپ زێڕینە. ئەمسال لای ئێمە نەهات بوو، خەلە و دان کز بوو،
دەمانەوئ بەرەو شەمەدان بۆ گەنم کرێن برۆین. چەند کاروانیک سیمۆنیان
ناسیبو، لێیان پرسى:

– ئەرێ کاکە تۆ سیمۆنی بازراگان نی؟

– بەرێ وەللا من سیمۆنم، بەراستی زیرەکن، ئەو چۆنتان ناسیمەو؟

عەبدوڕەزاق بە لالۆی سەرقلە تارچی گوت:

– دەغلۆدان لە کن ئێمە زۆرە و چەند سالە خەلە و خەرمانمان لە هاتدایە،
بەلام حەیفی ناتوانن چتان دەس کەوێ. چما نازانن پادشای ڕۆم هێرشى

هیناوهته سەر شه‌میدیان و له‌شکر و تۆپ و تۆپخانه‌ی گه‌وره و گرانی کردووه‌ته سهرمان، ده‌یه‌وئ نیشتمانمان داگیر کا؟ ئیستا حاڵی حازر له‌وئ شه‌پێکی زۆر توند و سه‌خته. پادشای رۆم به‌شێکی زۆری له کوردستان داگیرکردووه و زۆری له هۆز و خێله‌کانی کورد به‌زۆر هیناوه‌ته گیر و خستوونیه ژێرده‌ستی خۆی. بێ رحمانه به‌رۆکی ئهم کورده داماو‌ه‌ی گرتووه و هه‌ر به‌وه‌دا راده‌گا باج و سه‌ران‌ه‌ی لێ بستێنێ. هه‌ندێک‌یش ناپاک و به‌کرێگیراوی ئالقه له‌ گوێی وه‌کو ئاغا و به‌گ و میره‌کانی ئیمه‌ش به‌هه‌موو بێ شه‌رمیه‌وه ده‌ستیان داوه‌ته غه‌یانه‌تی میلیه‌ته‌که‌مان و چوون بوون به‌نۆکه‌ری رۆم، ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش وه‌کو خانوێ له‌پ زێڕین و سه‌رداری جزیر و بۆتان چاکی مه‌ردایه‌تییان لێ هه‌ڵکردبا و لێی راپه‌رپیان نه‌زۆرداری رۆم، نه‌داگیرکه‌ری ئێران نه‌یانده‌توانی پێ باوینه کوردستان.

شیخ زاده گوتی:

– چ‌ه‌ند جار پادشای رۆم کردیه‌یه سهر میری مه‌ نۆکه‌ری قبول کا و به‌حوکمی رۆم قایل بێ، میر قایل نه‌بوو، پاشا رقی هه‌ستا، ئه‌وه چ‌ه‌ند جاره قۆشه‌نی گه‌وره و گرانمان ده‌نێرتیه سهر، ده‌یه‌وئ کورد له‌ نیو بیا، ئیمه‌ش تا ئیستا چ درێغیمان له‌ خۆبه‌ختکردندا نه‌کردووه و به‌هه‌موو تواناوه شه‌رمان کردووه، به‌لام چ ده‌که‌ی؟ که زۆر هات قه‌واله به‌تاله؛ له‌شکری ئه‌مجاره‌ی له‌ وزه به‌ده‌ره. پادشای رۆم و شا عه‌باس په‌یمانیا به‌ستووه که کوردستان له‌ نیوان خۆیان به‌ش بکه‌ن، نیوه‌ی ئێران هه‌لی لووشی و نیوه‌که‌ی دیکه‌ی رۆم. بۆیه هه‌ردوو ده‌ولت ته‌قه‌لای ئه‌وه‌یانه که کوردستان داگیرکه‌ن.

یه‌کیان گوتی:

– به‌لێ راسته.

لالۆی سه‌رقه‌تارچی که زانیی ئهم سوارانه پیاوخراف نین بانگی هاو‌پێکانی کرد: وهرن کورپنه وهرن.
عه‌بدوهره‌زاق ر‌ووی کرده لالۆی سه‌رقه‌تارچی گوتی:

– ئىمە قاسىدى شەمىنانىن، مىر سادق ناردووينى بچىنە خزمەت خانۆى
لەپ زىرپىن داواى كۆمەكى لى بگەين و زوو بەھاوارمان رابگا، نازانم
چەندمان بۆ قەللى دىدم ماوھ؟
لالۆ گوتى:

– ئىمە ئەوھ دوو رۆژە بەرپۆھەين، بەلام ئپوھ سوارەن، دىتوانن بۆ سبەينى
نپوھرۆ بگەنە قەلا.

كاروانىيەكان لە لىرەكە وەدەرکەوتن و ھەموو ھاتنە كن سوارەكان،
سلۆيان كرد و لە دەورپان كۆپوونەوھ. سەرقەتارچى گوتى: «قاسىدە
بەرپۆزەكان، براينە فەرموون دابەزن، با ئەسپەكانتان كەمى پشوو بدەن. لاوھ
كاروانىيەكان لەو چۆمەى خوارى ماسىيەكى زۆريان راوكردووه و
برژاندوونيان، فەرموون جارئ نانمان لەگەل بخۆن، پاشان ئوگرەتان خىر و
خوداتان لەگەل».

شىخ زادە سەيرىكى عەبدورەزاقى كرد، وەك بلى. «دابەزىن يان نا؟»
عەبدورەزاق گوتى: «با دابەزىن».

ئىدى ھەموويان دابەزىن. لالۆ گوتى: «ئا كورە جەلۆى ئەسپەكانيان بگرن،
دەللى دنپاتان نەدىتووه.»

عەبدورەزاق گوتى:

– كاكە، ئپوھ زەحمەت مەكىشن، بلاء خولامەكانمان بپانبەن، لەو دۆلە
بپانلەوھرپن.

عەبدورەزاق كۆلۆسى لەسەر داكەند و بەدەستەسپەكەى ھەنيەى سىپپەوھ،
تەمۆرىيە سوورباوھ چەقەل رەنگە لوولەكەى و بسكەكانى بەسەر لاجانگ و
دەموچاويدا شۆرپووبوونەوھ، ھىندەى لى دەھات بەتۆبا نە بكەى و نە بخۆى
ھەر سەيرى تەمورى پىچ پىچ و چاوى شىن و بەژنى نازدار و سمىللى
قەيتانىيە بكەى.

سەرقەتارچى لە ژىرەوھ بەكاروانىيەكانى گوت:

– ئەمە لە پیاوی پەمەکی ناچی، ھەبێ و ھەبێ لە پیاوماقوولانە،
پیاوماقوولێکی مەزنیش.

چەك و ریحالی عەبدوپەزاق و پێسییری عەباكە بەنەخش و نیگارێکی زۆر
سەفەت تەریب درابوو. خەنجەرێکی مشتوو زێوی بەبەر پەشتێنەو بوو.
كاروانیەكان كە سیمۆنیان ناسییەو سۆندیان دا:

– تو ئینجیل، ئەگەر پێمان نەلێی، ئەم شوپەسوارە كێیە؟

– ئەو میر عەبدوپەزاقی برای میری شەمەدانە، بیست ساڵ پترە باوکیان
ئەمری خوازی کردوو، بەلام هێشتا خۆی مابوو كە میر سادقی كۆرە گۆرەیی
كرد بە میر و لە جێی خۆی دانا.

– ئەو ئەو تەنگەستورەیی دیکەیان كێیە؟

– ئەو شێخ زەدەییە. باوکی هێشتا ماو، تەمەنی سەد و دە ساڵ دەبێ، ناو
بەناو لەگەڵ میر سادق سەرگەرمی دامە و شەترەنج، ناوی شێخ شەمۆییە. تا
ئێستاش بە شیر و مەتال و پمبی گۆرە گۆرە لە شەری پۆمیان ھەر خۆی
بەگەڵمێردی مەیدان دەزانێ.

شێخ شەمۆ دەلێ:

– دوژمنی گەلی كورد پادشای پۆم و شای ئێرانە.

كۆرگەل ماسییەکی زۆریان برژاند، لالۆی قەتارچی گوتی:

– میوانانی خۆشەویست فەرموون نان بخۆن.

قاسیدەكان دەستیان بەنانخواردن كرد. تێر و تەسەل بوون.

شێخ زەدە گوتی:

– زۆر سوپاس، خوا بەزیادی كا. بەراستی ئەمە چەند پۆژە زەوادمان
نەچوو تە سەر زار، نەك لەبەر بێ تۆشەیی، بگرە لەبەر بێ وەختی كە
نەمانپەرژاوتە سەر نانخواردن. بەلام ئەمڕۆ بەخۆشی ئێو ھەوێن پێمان
خوارد، ئێتر تەكەمان وایە ئێزێمان بەدەن، پێوین. بەدوئا.

لالی گوتی:

– خواتان له گهل، به خپرين به سهر هه ردوو چاوان. به لام به م ريگادا مه رۆن، كه مې به رمخواربنه وه، له و ديوه وه كوچه پټيه كه هه يه ريورا ست ده چټه نيو قه لاوه.

سواره كان پټيان پيانا رويشتن، ئه وئ شه وئ له هيج كوئ دانه به زين ئه سپه كانيان ره وان ره وان ده رويشتن، تازه سپيده و دابوو، تهير و توو به جريوه جريو تازه له هيلانان وه در ده كه و تن، ئازاد و سهر به ست ده ياندا شه قه و بالان و له دواي بژيو هه لوه دابوون. بهر بهر رۆژ رووناكتر ده بووه وه. ئه سپه كان به جارئ شه كه ت بوو بوون، ناچار سواره كان له سهر كانيه كه دابه زين، خولامه كان لغاويان له دم ئه سپان ده رينا و پټشمه كانيان له مل ئالاندن و له كانياوه كه يان دوور خستنه وه تا پشوو بدن و بله وه پټن. سواره كانيش ده ست و دهموچاويان له كانياوه كه پاك و خاوين شوست. زوري نه خاياند ئه سپه كان تيروپ له وهران، ئه مانيش پشوويكي باشيان دا. سهر كانياوه كه چند خوښ و دلگير بوو، له وه په كه و ده ور به ريشي هيند خوښ بوو. ئينجا سهر له نوئ سوار بوونه وه و پټيان پټوه نا. خوږ هيشتا دوو به ژنه زهلامى مابوو كه قه لاى دمدم له دوور را وهديار كه وت. قه لاچ قه لا ده تگوت هيلانه و هه لويه به سهر لووتكه چياوه. له لايه كي پالې به سهر لووتكه و چياوه، له لايه كي پالې به چيايه كي گهره وى گهر دنكه شه وه دابوو، پياو وای ده زانی: بويه له و شوينه سهخت و تووشه يان بينا كړدوه تا كه س نه توانئ زه فهرى پي ببا. شووره كي قايمى دريژى بلنديان به چوار ده وردا بهرز كړدبووه وه و ته نيا سي ده رگاي هه بوون.

سيمون گوتی:

– گهرم ئه گهر ئاره زوو ده فهرمووى، با هه نديكت له باره وى بينانانى ئه م قه لاى دمدمه وه بۆ بگيرمه وه.

– جا تۆ له كوئ سهر بهوردى ئه م قه لايه ده زانی؟

– سەر بهوردیم له کابرایهک بیستووه. ههز دهکەى با بۆتى بگێرمهوه، زۆر سهیره.

– ده بگێرمهوه، خۆ جارێ قهلا دووره با کهمى له سه رهخۆ برۆین، تا ئه سپهکانیش پشوویهک بدن.

سیمۆن دهستی به گێرانهوهى سەر بهوردی قهلاى دمد کرد، گوتى:

– من له مێژه هاتوچۆى قهلا دهکهم، کووتالى بازرگانیم بۆ دههینا. ئه وێ سالى که کووتالم له شامهوه هینابوو. کابرایهکى ئیشکچیم به کرێ گرت ئیشک له کووتالهکانم بگرێ. ئیوارهیهکیان هاتمه کن کابرا، قه ده رێ له ته نیشتى رۆنیشتم، بۆى بگێرمهوه، گوتى:

– وهختێكى قهلايان بیناکرد من منداڵ بووم. عه شیرهتى بهرۆدار و عه شیرهتى ئیمه، تازه هاتبوونه ئیره. هه ندێ دهیانگوت وه ستای ئه و قه لایه فه لهیه، هه ندێكى دیکه دهیانگێراوه، که گۆیا رۆمیه و شووره و نه خش و نیگارهکەى و هه ر سێ ده رگا ئاسنهکەى و پێپلیکانه بڵندهکانى ئه و وه ستایه دروستى کردووه. کێشکچییان شه و رۆژ به سه ر قولله به رزهکانیه وه چاوێكى دهکهنه چواران و له هه ر لایهکى تارماییى دوژمن وه ده رکه وت، هیند چاویان تیزه، له هه ر کوێوه بێن، به دییان دهکهن و ده سته بجێ خه به ر ده دهنه خانۆ و خیرا له شکر بۆ شه پ حازر ده کرێ. له خوار قه لاوه، هیشتا سه عاته رتیهکى ده مینى چهنده قولله ی بڵندى دیکه دروست کراون، هه ر یه که کێشکچییى خۆى هه یه و به نۆره کێشکى لى ده گرن و قه ت چاو له دوژمن خافل ناکهن. کى ده وێرێ سه رى ده رخا، هه لۆ بى بالى ده شکپن، هه رکه هه ست به دوژمن دهکهن هینده ی چاو داخه ی و بیکه یه وه خه به ر ده گاته قه لا و له شکرى خانۆى له پ زێړین له دوژمن راده په رێ و تیک و پێکیان ده شکپن.

ئه وه چهنده له شکرى شای ئیران هێرش ده باته سه ر قه لای دمد، به لام ناتوانى بستیکی لى داگیرکا و به جارێ خۆى به قى ده چى و هه رچییه کیش ده میننه وه به سه ر و گوێلاکى شکاو و سه رشوړى ده گه رتیه وه. شێخ زاده

پرسی:

– به قسه‌ی تو بئی ئیستا کیشکچییه‌کانی سهر قولله‌کان ئیمه‌یان لیوه دیاربئن؟

– به‌لئی لی‌یانه‌وه دیاربئن. وه‌کو کابرا بۆی گئی‌رامه‌وه گۆیا، ئه‌و سه‌روه‌ستایه‌ی که قه‌لای دروست کردوه له پێشدا سه‌روه‌ستای شای ئێران بووه. گه‌لێ قه‌لای بۆ شاعه‌باس له دژ رۆم دروست کردوه. له‌و ده‌می که دوژمن زۆری بۆ ئێران هینا قه‌لایه‌کی زۆر به‌رک و سه‌ختی بۆ دروست کرد، له هیچ شتیکی که‌م نه‌بوو: ئاو، ئازوخه، چه‌ک و چه‌ند جوړه شتی دیکه‌ی زۆر و زه‌ه‌ندی هه‌موو تیدا بوو. شا که هاته سه‌یری قه‌لای و به‌نیویدا گه‌را، بانگی وه‌ستای کرد و ئافه‌رینی کرد، به‌لام ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ شا له‌ دووی نارد، لیی پرسى:

– ئه‌م قه‌لایه‌ی بۆت دروست کردووم زۆر چاکه، به‌لام راستم پئی بلئی، ده‌توانی یه‌کیکی دیکه‌م له‌مه مه‌حکه‌متر بۆ دروس بکه‌ی؟
وه‌ستا هه‌ندێ بیری کرده‌وه، گوئی:
– شاهه‌نشا پایه‌داربئی، به‌لئی ده‌توانم.

شا مه‌ره‌خه‌سی کرد، وه‌ستا چووه‌وه مائی خۆی. به‌لام شه‌وئێ شا ئه‌مری کرده یاساولان: سبه‌ینئێ نیوه‌رۆ وه‌ستاباشی له‌نیو هه‌وشه‌ی قه‌لای به‌داردا بکه‌ن.

کابرا به‌ته‌نئێ چوو، گوئی:

– «خیره‌ومه‌ند له‌ هه‌موو جیگه‌یه‌ک هه‌ن، بۆچی هه‌ر ئه‌و ده‌می پیاویکی خیره‌خودا خه‌به‌ر به‌وه‌ستاباشی نه‌دا: حال له‌مه و حیکایه‌ت له‌مه. وه‌ستاباشیش ده‌ست ده‌با جوړکێ زێری ده‌دات و کابرای خیره‌خواس ناکاته نامه‌ردی سه‌ری وه‌ستاباشی ده‌کړیته‌وه، ده‌جێ ئه‌سپێکی به‌ زین و لغاوه‌وه بۆ حازر ده‌کا و هه‌ر ئه‌وئێ شه‌وئێ سئ و دووی لئ ناکا، پئی پیا ده‌نی و پێوراست ده‌جێ په‌نا وه‌به‌ر خانووی له‌پ زێرین ده‌با و حال و حیکایه‌تی ورد و

درشت بۆ دەگىرپىتەو، خائۇش وەستاباشى لە كەنە خۆى گل دەداتەو، دڤڤەوايىيەكى پىاوانەى دەكا و پىتى دەلى: «من شا عەباس نىم، تۆ قەلەيەكى چاكام بۆ دروست بگە بەلئىنى پىاوان بى، وەكو بىبىلەى چاومت بىپارىزم و دەسمزىكى چاكىشت بدەمى».

خائۆ پىاوتىكى زۆر دەولەمەند بوو، مىگەلە مەرى لە بەغدا، لە موسل، لە شام، لە بەسەر، لە ئەستەمبولۆ و شوتىنانى دىكە زۆر لە برەو و رمىندا بوون، دوو سى پەو ئەسپى بژاردەى پەسەنىشى ھەبوون. ھەوت قەتار وشتەرى بۆ گواستەنەو، ئازووخەى سالانەى سوپاى ھەمىشە بەپى ھەندەرانەو بوون. پىشان ناوى خان بوو، بەلام كە لە دروستكردى قەلا بوو ھەىناى بەدەستى خۆى دەسمزى وەستا و شاگردانى دا. چوار چەنگ بۆ وەستا، سى چەنگ بۆ ئەم، دوو چەنگ بۆ ئەو، ئىدى لەو پۆژىو ناوبانگى بە خانۆى لەپ زىرپىن پۆى، لە ئىران بەپىاوى دەولەمەند و مولكدارىش دەگوتى خان؛ خانى كوردانىشى پى دەلئىن».

ھەر وا بەدەم قسەو ھەشتە قەلا.

شووورەى ئەم قەلايە ھىند درىژ بوو ئەم سەر و ئەو سەرى بەھال چاو ھەتەرى لى دەگرد. بەگاشە بەردى زلە زلەى داتاشراو بەرز كرابوو، سوار راستە پى بەسەر ئەسپەو وەستابا دەستى نەدەگەيشتە سەرەو، كىشكچى لە قوللەكانى چاويان لە عەبدورەزاق و سوارەكانى ھاوپى بوو، كە گەيشتە بەر دەرگا ئاسنە بەرزە زلەكەى قەلا تەماشايان كرد لەسەر بەردە داتاشراوەكانى لای راستى شوورە، وىنەى ورچ و لای چەپى ئى شىريان ھەلگەندوو.

عەبدورەزاق لە ژىر لىو، گوتى:

– ئەمانەى لە دروشمى شاى ئىران وەرگرتوو، ئەو دەمىش دروشمى شاھەنشايەتەى ئىران ھەر شىر و خورشىد بوو.

عەبدورەزاق و شىخ زادە كە بە چاوى خۆيان دىتيان چ وەستايەتى و

هونەرئیک لهو قوللهیهدا بهخهرج دراوه به سیمۆنیان گوت: «راست دهکهی...» ئینجا که له شوورهکه وهژوورکهوتن و هاتنه ئیو شاری و چاویان بهشەقام و مهیدان و دووکان و خان و بازار کهوت، بهجاری سەرسام بوون و خوشیان نهیانزانی چون گهیشته بهر کۆشک و تالاری خانۆ. مهیدانیکی ههراو لهپیش کۆشکی بوو، چهند پیره داریکی زهلام له پیش کۆشکی روابوو و ئاوێکی سازگاری روونی بهخوڕ بهبن ئەم دارانهدا بهرهخوار دهڕۆیی. خه‌لکیکی زۆر لهبه‌ردهمی کۆشکدا، له ژێر سیبهری داره‌کان وه‌ستابوون. هه‌ندیک ده‌سته و جل‌ه‌و چاوه‌نۆڕ بوون، که‌س نه‌یده‌زانی به‌هه‌ویای چ وه‌ستابوون. هه‌ندیکیشیان وا دیار بوو که‌ پالا و کریکار بوون. یه‌کیان به‌و پیاوه‌ی که‌ تازه له کۆشکی وه‌ده‌رده‌که‌ت، گوت: «کیانه، دوینی وه‌ستاباشی پتی گوتین ده‌بی لیره‌ حازر بین، تا له‌گه‌ڵ بازرگاندا برۆین بۆ کارگه‌ی ئاسن، کوا بۆچی دیار نییه‌؟» چهند زه‌لامیکی دیکه‌ش له ژێر دره‌خته‌کاندا دانیشته‌بوون و دیار بوو ئەوانیش چاوه‌نۆری شتیکیان ده‌کرد. له‌نکاو سوارئیک له کۆلانه‌که‌وه وه‌ده‌رکه‌وت و به‌ته‌کیاندا تی پهری، پرسى:

– برا، له‌میژه‌ لیره‌؟

– به‌ئێ له‌ سبه‌ینیوه‌ لیره‌ین.

– فه‌رموون سوارین، با برۆین.

ئەوانیش سواربوون و به‌گه‌لی که‌وتن.

پیاویکی که‌ له‌گه‌ته‌ی ور به‌ له‌به‌ری چوارشانه‌ له‌ کۆشکه‌وه به‌ده‌رکه‌وت که‌

هاته‌ پێشی، پرسى: کارتانه‌ چیه‌؟ له‌ کیه‌ تیره‌؟

شیخ زاده‌ گوتی:

– شه‌مدینانین و میر سادقی شه‌مدینان نارووینى. له‌ خزمه‌ت خانۆی له‌پ

زێڕین کارئیکى زۆر گرنگ و به‌په‌له‌مان هه‌یه‌. شیخ زاده‌ په‌نجه‌ی بۆ

عه‌بدوپه‌زاق درێژ کرد، گوتی: «ئوه‌ش عه‌بدوپزاقی برای میری شه‌مدینانه‌،

ده‌مانه‌وێ به‌خزمه‌ت خانۆ بگه‌ین، راسپارده‌ی میری پێ رابگه‌ینین. کابرای

وربه له‌بەر به‌دهم و دوویدا بۆی به‌دیارک‌هوت که ئەم میوانانه هەر وا ئاسایی نین و له پیاو ماقوولان دەچن. دەستوبرد فەرمانی دا.

– خولامینه، خیرا جلّه‌وی ئه‌سپه‌کانیان بگرن و بۆ یه‌خته‌خانه‌یان به‌بن، به‌ میر ئاخوڤ راگه‌یه‌نن: «سه‌ره‌ک دیوه‌خان ده‌لّی: درێغی له‌و ئه‌سپانه نه‌کا چاکیان داکا».

سه‌ره‌ک دیوه‌خان، سیمۆنی فه‌له‌ی ناسییه‌وه، پرسى:

– ئه‌رّ ئه‌تۆ سیمۆن نى، یاخوا به‌خیرتی، خیره؟

– به‌لّی قوربان، سیمۆنم، له‌گه‌لّ ئەم زاتانه هاتووم، ئەمانه قاسیدی میری شه‌م‌دینان. ئەوه پینچ شه‌و و پینچ رۆژه به‌پیتگاوه‌ین و ئەو پیتگا دووردریژهمان به‌قه‌دبەر بریوه.

سه‌ره‌ک دیوه‌خان جارتیکی دیکه‌ش له‌ چه‌ک و پیحاله‌که‌یان ورد بووه‌وه، گوتی: «بۆ وا وه‌ستاون؟ فه‌رموون بۆ دیوه‌خان».

سه‌ره‌ک دیوه‌خان وه‌پیشیان که‌وت بۆ دیوه‌خانێ. که‌ وه‌ژوور که‌وتن، جیگه‌یان له‌سه‌ری سه‌ره‌وه بۆ ده‌ستنیشان کردن و دانیشتن.

دیوه‌خانه‌که‌ دویتیکی پان و به‌رینی چوارگۆشه‌ی زه‌لام، عه‌رزه‌که‌ی به‌مه‌رمه‌ر په‌ش و سپی گۆڤ کرابوو، ده‌تگوت که‌زیی کیژانه و به‌په‌لکه‌هۆن هۆنراوته‌وه. که‌ له‌ راره‌وئ وه‌ژوور که‌وتن سۆله‌خانه‌یه‌کی بچووک له‌ مه‌رمه‌ری سپی دروست کرابوو، ئاوی له‌ کانێی به‌لوله‌ له‌ ژێر زه‌وییه‌وه بۆ راکیش‌رابوو و ئاوه‌که‌ی دیسان هەر به‌ژێر زه‌ویدا ده‌چوو و نێو باخچه‌ی حه‌وشی. جامیکی پاک و خاوێنی قه‌لاییکراوی بۆ ئاو خواردنه‌وه له‌سه‌ر سۆله‌خانه‌که‌ داندرا‌بوو. نیمچه‌ مه‌سینه‌یه‌کی عاده‌تیش بۆ ئاوده‌ست و ده‌سنوێژ له‌ ته‌نیشتی داندرا‌بوو. له‌ راره‌ویدا له‌ به‌رده‌رگه‌ی دیوه‌خانه‌که‌وه له‌ چه‌ند جیگه‌یه‌ک ل‌باد راخرا‌بوو و خولام و پیشخان و پاکاری له‌سه‌ر داده‌نیشتن و هه‌میشه‌ ده‌سته و نه‌زه‌ر چاوه‌نۆڤی کار بوون. خولام و نۆکه‌ران هه‌رکه‌ چاویان به‌ عه‌بدوهرزاق و شێخ زاده که‌وت، ده‌سته و سینه له‌به‌ریان

هه‌لستان.

سه‌رهك ديوه‌خان به‌خولامه‌كاني عه‌بدوره‌زاقى گوت:

– ئيوه ليره رۆنیشن، تا گه‌وره‌كانتان دین.

ده‌رگا كراوه، فه‌رموويان لى كرا.

له پيشدا عه‌بدوره‌زاق، پاشان شينخ زاده وه‌ژووركه‌وتن. كه‌س له ديوه‌خان نه‌بوو، به‌لام به‌پيتى ريتوره‌سم سلاويان كرد:

– سه‌لامون عه‌له‌يكوم.

سه‌رهك ديوه‌خان:

– عه‌له‌يكومه سه‌لام و به‌سه‌ر هه‌ردووك چاوان.

جتيگه‌يان نيشان دان، چوون رۆنیشن، به‌لام سيمۆن به‌ره‌ژوور نه‌چوو، هه‌ر وا له خوارى وه‌ستا. سه‌رهك ديوه‌خان گوتى:

– كاك سيمۆن، تۆش فه‌رموو به‌ره‌ژوور، ئه‌تۆش ميوانتيكى خوشه‌ويستى ئيمه‌ى.

– نه‌ قوربان، ناماقوولييه بۆ من، چۆن ده‌شى بۆ من بچم بيم به‌هاوشانى عه‌بدوره‌زاق و شينخ زاده. جتيگاي من ئيره‌يه، به‌لام نه‌گه‌ر عه‌بدوره‌زاق ئيزنم بدا، دۆستايكم هه‌يه هه‌ز ده‌كه‌م به‌سه‌رى كه‌مه‌وه، ئه‌وه دوو ساله نه‌مديوه. نازانم حالى چۆنه.

عه‌بدوره‌زاق گوتى:

– سيمۆن گيان يانى چى ئيزنت ناده‌م، فه‌رموو بچۆ دۆسته‌كه‌ت ببينه، به‌لام زوو بگه‌رپوه.

سيمۆن له‌گه‌ل سه‌رهك ديوه‌خاند و ده‌ره‌كه‌وت. له راپه‌وي سه‌رهك ديوه‌خان لتي پرسى:

– سيمۆن دۆستى تۆ ده‌بى كى بى وا زۆرى به‌په‌رۆشه‌وه‌ى؟

– خورشيدى بازاپاشييه.

– چاکه، مالیان دهنانی؟

– بهائی.

کاتی سیمون ریوی سهرک دیوهخان له دلی خویدا گوتی: «ئمه بوو به چی ههرچی بازرگان ههن دهناسن و دهچنه کنی، تومسهس بهم رهنکه ئهو ههموو سامانهی پیکهوه ناوه».

دیوهخان زور فرهوان و گهوره بوو، بلند بوو، په نجهره و کلاوړوژنهکانی ههرچهند تهسک و ترووسک و بچووک بوون، بهلام هتند زور بوون له ههموو لایهکهوه تیریز و پرووناکیان دههاته ژوورئ و وکوړوژی نیوهړق وا بوو. دوو ریزه تهختی نهخشرای نهزور بهرز و نهزور نزم دانرابوون، ههر تهخته و لبادیکی بهسهرهوه بوو، سهر و قالیچهش لهسهر لبادهکان راخرابوو. ههر قالیچهیهک سهرینیکی په نهرمی لهسهر بوو. له پر دهرگا کراوه، کورپیکی لای شوق وهژوورکهوت، دوو قههنه داگیراوه و دوو تهپلهکی بهدستهوه بوو. قههنهیهکی له پیش عهبدورهزاق و ئهوی دیکه له پیش شیخ زاده دانا، سهر و تهپلهکی له پیشیان دانا و بهنهزاکهتیکهوه، گوتی: «فرمبون، میوانه نازیزهکان قههنه بکیشن». کوره ئهمه کی گوت و خیرا دهستی بهگیرفانیدا کرد، بهرد و ئهستییهکی دهرینا، لهگهله ئهستی له بهرد دا دهستبهجی پووشوو ئاگری گرت. ئاگری بۆ لهسهر قههنهکانیان دانا و پاشه و پاش کشاوه.

دیوهخان جگه له عهبدورهزاق و شیخ زاده کهسی دیکه لی نهبوو. شیخ زاده له کورهی پرسى:

– کورى باش، ئهو جیگا بهرزه کتی لهسهر دادهنیشی؟

– قوربان، ئهوه جیگای خانویه. ههندئ جاریش مهزن و دهمراستی هوزهکانیشی لی دادهنیشن، بهلام ههر یهکه بهپتی پله و مهقامی خوئی جیگای ههیه.

شیخ زاده به ئانقهست پرسى:

– یانی چی بهپتی پله و مهقام؟

- یانی، هەرچی گه‌وره و مه‌زنی هۆزانی لای سه‌رووه‌وه دادەنیشن، پاشان ئه‌وانی دیکه.

عه‌بدوره‌زاق پرسى:

- باشه، خانۆی له‌پ زێڕین خۆی له‌ چ پله و مه‌قامێکدايه؟ به‌گه، ئاغايه، میره، چیه؟

کۆره‌گوته:

- خانۆ، نه‌ به‌گه، نه‌ ئاغايه، نه‌ میره، کۆرده و هیچی تر، به‌لام له‌ هه‌موو به‌گ و ئاغا و میری دنیا چاتره.

ته‌ماشای هه‌ر لایه‌کی دیواری دیوه‌خانه‌که‌ت ده‌کرد، ئه‌وه هه‌ر قالیچه‌ی چاک بوو و به‌داردا کرابوو. هه‌نده‌ چه‌ک و سیلاحی جو‌راوجۆر به‌سه‌ر قالیچه‌کاندا هه‌لواسرابوون ده‌تگوت جبه‌خانه‌یه. له‌ گۆرز و که‌مەند، له‌ تیر و که‌وان، له‌ شمشیر، له‌ مه‌تال، له‌ پمب و نێزه، له‌ ده‌مانچه و کالۆزری و زرتیه‌ند. ئه‌وانه هه‌موو به‌داردا کرابوون. شمشیریکی گه‌وره‌ی که‌مى خوار هه‌لواسرابوو، مشتوکه‌ی به‌زێو پوکه‌ش کرابوو. کێلانه‌که‌ی له‌ زێر بوو، ده‌چریسکاوه.

له‌ کۆره‌ی پرسى:

- ئه‌دی ئه‌و شمشیره‌ گه‌وره‌یه ئی کیه؟

- ئه‌وه شمشیری خانۆی له‌پ زێڕینه. ئای ئه‌گه‌ر ده‌زانی چه‌ند سه‌ری که‌له‌ که‌له‌ی عه‌جه‌مانی به‌و شمشیره‌ په‌راندوو.

شیخ زاده و عه‌بدوره‌زاق واقیان و پ ما‌بوو، ته‌ماشایان ده‌کرد. له‌ سه‌رووی چه‌که‌کانه‌وه‌ش به‌ریز که‌له‌ی ده‌عبا و ته‌ره‌ولان به‌دیواریدا چه‌قیندرا‌بوون. که‌له‌ی گورگ، ورچ، شیر، پلینگ، گا کێوی، بزنه‌ کێوی، به‌رانه‌ کێوی، که‌وله‌ ده‌له‌ک و که‌وله‌ پێوی و که‌وله‌ که‌روێشک به‌دیواریدا دا‌کو‌ترا‌بوو. به‌لام که‌له‌یه‌ک دا‌کو‌ترا‌بوو زۆر سه‌یر بوو. که‌س نه‌یده‌زانی ئی چ ده‌عبایه‌که‌.

دیسان پرسى:

ئەرى كاكە، ھۆ ئەو كەللەيە ئى چ دەعبايەكە؟

– قوربان، ئەو كەللەي كەمتيارە. با حىكايە تەكەيت بۇ بگېرمەو: جاران كەسى مردوويەكى ناشتبا، پاش يەك دوو پۇژان مردوو لە گۇرپا نەدەما، مەلئ ئەم دەعبايە دەيبرد و دەيخوارد، ئىدى بوو بوو بەمىلى ئەو عالەمە و زيانىكى زۆرى بە ھۆزەكەمان گەياند و گەلئ ساواي بەرمەمکان و شيرە خۆرەشى دزى و خواردنى، چەند دايك و باوى جەرگسووتا و كردن و كۆستى زۆر كەسى خست.

ناچار نيچيرەوان شەو و پۇژ وەپەيدۆزى كەوتن، جېگە نەما نەگەپن، كون و كەلن نەما نەپشكن، بەلام بى سوود بوو، ئىدى واى لى ھات، خەلكەكە ھەموو ھاواريان وەبەر خانۆى برد و بە گريان و لالانەو دەستيان بە گريان كرد. ئەو دەمى خانۆ بىرئ تۆلە و تازىي وەدووى خۆى دا، بەلام ھەرچەندى كرد و كۆشا شوپن پىي ھەنەگرت. پايزىكى درەنگ بوو، پۇژىكى، ژنان بەھەلەداوان خەبەريان ھىنا: كە كەمتيارەكەيان بەچاوى خۇيان دىتووه. ئەوى پۇژى بەفر باريبوو، ئىدى خانۆ كالۆكى لە پى كرد، لەگەل چەند پاوچىيەكى شارەزادا بىرئ سەكى گورىخيان رست كرد و وەدووى شوپن پىي كەمتيار كەوتن، بىر پۇ، تا شوپن پىيان گەياندە بەر زاركى ئەشكەوتىك، كاتىكى گەيشتە بەر زاركى ئەشكەوت وشتيان لە سەگەل كرد، سەگەل خۇيان لە زاركى ئەشكەوت ئاويت، لەپ كەمتيار ھاتە بەر زاركى ئەشكەوت، سەگەل گەمارۇيان دا، خانۆش سى چەتالى لە گەرووى راكرد و تا ھىزى تىدابوو شمشىزىشى بە تەپلى سەريدادا و لە جىگاي خۆى خپى كرد. ئەوجا سەريان لى كردهو، ھىنايانە مالى، جوان و زەريف وشكيان كردهو و بەو ديوارەياندا داكوتا. ئىدى عالەمى لى پزگار بوو.

زۆرى پى نەچوو تەقەي دەرگا ھات، دەرگا كراوھ. خانۆ وەژوور كەوت. شىخ زادە و عەبدوپەزاق راستەوپى و دەستەنەزەر لەبەرى ھەلستان. خانۆ سلاوى كرد. سلاويان ئەستاندەو و ئىكلاميان بۇ كىشا، پۇنەنىشتن تا خانۆ پۇنىشت. ئەوجا ھەركەسە لە جىگاي خۆى پۇنىشت. خانۆ پياويكى

چوارشانه‌ی که له‌گه‌تی که‌ته بوو، هرچه‌ند ته‌نگه‌ی ئه‌ستوو بوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و که له‌گه‌تییه‌یدا لێ بووبوو به‌نه‌خش. هه‌رچی چاوی به‌ده‌سه‌وانه و پیل‌او‌هکانی که‌وتبا ده‌یگوت کوتومت له ئی مرۆی سه‌رده‌می کۆن ده‌چی و هه‌ره‌ینه‌ده‌بوو زه‌نده‌قی لێ نه‌چی. به‌لام زۆر به‌هه‌یبه‌ت و به‌سام بوو. سمیل‌کی درێژی ل‌وولی بوو، تا پشت گوێی ده‌هات، هه‌ر ده‌نگوت له‌خه‌نه گیراوه، هه‌ند سوورباو بوو. له‌ده‌مودوو و قسه و ئاخاوتندا زۆر له‌بز شیرین بوو، پیاو هه‌ره‌وه‌ نه‌بوو قسووتی نه‌دا. ک‌لاوکی به‌رگنی له‌سه‌ردا بوو و جامانه‌یه‌کی دیار به‌کریانه‌شی به‌سه‌روه‌ پتچا بوو. ریشووی جامانه‌که‌ی به‌سه‌ر شانیدا شوێر بووبوووه. قایشیکی به‌سه‌ر پشتینه‌وه به‌ستبوو، خه‌نجه‌ریکی به‌لا راسته‌وه به‌به‌ر پشتیدا کردبوو. مشتووی خه‌نجه‌ره‌که‌ی ماهی بوو. ده‌مانچه‌یه‌کی به‌قه‌ده‌وه بوو، ده‌سکه‌که‌ی وه‌کو تیره‌مار به‌زیو نه‌خش کرابوو. عه‌باهیه‌کی سپیی به‌شانه‌وه بوو. پتسیره‌که‌ی به‌سورمه و قه‌یتانی ره‌ش چن‌درا‌بوو، هه‌نده‌ی لێ ده‌هات لێی بووبوو به‌نه‌خش. شه‌روال‌یکی پان و پۆری چۆغه‌ی له‌ پتدا بوو. هه‌ر له‌ ده‌رلینه‌وه تا پزووی قه‌یتانیک‌ی ئالی پتوه‌ دوورا بوو، جووتی قۆنده‌ره‌ی به‌غدا‌یی له‌پتدا بوو. ئه‌و کورپه‌ی که‌ به‌رده‌ستی خانووی ده‌کرد خیرا قه‌ننه‌یه‌کی بۆ خانق‌ دا‌گرته‌وه، بردی، له‌ پتیش ده‌می داینا، ئه‌وجا ده‌ستی به‌گیرفانیدا کرد به‌رد و ئه‌ستیی ده‌رینا و دوو جاری ئه‌ستیی له‌ به‌ردی دا پووشوو هه‌لایسا، قه‌ننه‌ی بۆ خانق‌ هه‌لایساندا. پاشان پاشه‌ و پاش کشاوه. خانق‌ نه‌فه‌سیکی قوولی له‌ قه‌ننه‌ی دا، دووکه‌ له‌که‌ی به‌ئاسماندا په‌رت کرد، گوتی:

- پتیا‌ن کوتم: ئیوه شه‌مدینانین. ئه‌من هه‌ر جار یکم شه‌مدینان دیوه، ئه‌وه‌ش زۆر له‌میژه. ئه‌و ده‌می، له‌ هه‌ره‌تی گه‌نجیدا بووم و هه‌شتا ئیره‌مان ئاوه‌دان نه‌کردیوه‌وه. به‌راستی ولاتی ئیوه ولاتیک‌ی خو‌شه و خاک و عه‌رزى وا له‌ که‌م شوینان وه‌چه‌نگ ده‌که‌وێ. ئه‌و ده‌شت و ده‌ر و زه‌وی و زا‌ره به‌پیت و به‌ره‌که‌ته و به‌برشته‌ی له‌ شه‌مدینان هه‌یه به‌ده‌ست ک‌ی ده‌که‌وێ. وێرای ئه‌وه‌ش خه‌لکی ولاتی ئیوه هه‌موو وریا و ت‌ی گه‌یشتوو و خاوه‌ن ده‌وله‌ت و سامانی

گران.

عهبدو ره زاق گوئی:

– به لئی قوربان، راست دهفه رمووی، ده لئین: «شه مدینان به شیی که له بههشت». به لام رۆمی ناهیلن پشوو بدهین. ئه وه چهند جاره به قوشن و له شکرێ زۆر و زه وهنده وه هیرشمان دیننه سهر، دهیانه وئۆ ولاته کهمان لئ داگیر بکه و له ژیر دهستی خۆیانیان خه. به لام وه للاهێ ههر جاریکی له شکریشیان لئ کردووین زۆر پیاوانه لئیان پاپه ریوین و نه مانه پشستوو پئ باوینه ولاتمان. چ دهکهی هیزی ئه و جاره یان هیند زۆره له سنوور به ده ره و له کیشدا نییه، ده رۆستیان نایهین.

– به لئی پادشای رۆم و شای ئیران کوردستانیان له نیوان خۆیان به ش کردوو، نازانم میر سادق پئی زانیوه؟ بۆیه شای ئیران له لایه ک و پادشای رۆم له لایه ک هیرشمان بۆ دین. هه ندئ سهرۆک خیل و عه شیره تی کورد ده ستیان داوه ته بئ نامووسی و غایه نه تی میلله ت، له جیاتئ ئه وه ی لایه کی خیر له گه له داماو هکه یان بکه نه وه که چی به هه موو بئ شه رمیه که وه ده چن ده بنه لایه نگرئ ئه م و ئه و و ده بن به نوکهری رۆم و عه جه م و مافی میلله ته که ی خۆشیان پشپیل ده کهن.

عهبدو ره زاق گوئی:

– به لئی قوربان، راست دهفه رمووی، میر سادق من و شیخ زاده ی ناردوو ته خزمه تتان، ده یگوت: «پئی بلین: دهستی راده مووسم، ئیمه له ته نگانه و دژوارییه کی زۆر گران و ناله بارداین، خۆم هاویشته به ختی: ده بئ له شکرمان بۆ بنێری و زوو به هاوارمانرا بگا، رۆمی دیاربه کریان داگیر کردوو، هه رچه ند عه شیره تی ئه و ناوچانه هه ن هه موویان به دیل گرتوون و کردوو یانن به ژیر دهسته ی خۆیان ئیستاش هاتوونه سهر ئیمه و دهیانه وئۆ به ده ردی وانمان ببه ن و ولاته کهمان لئ داگیرکهن. ههر کاتیکی توانییان ئیمه به زین، هه نکئ به سانایی ده چن به سه ر هه کاریشدا ده دن و به ره به ره کوردستان هه موو

داگیر دهکهن، ئیدی تا زووه فریامان کهوئ.

خانۆ که ئهم قسانه‌ی عه‌بدوړه‌زاقی بیست، پرسى:

– ئه‌وه زانیم که ئهم زاته شیخ زاده‌یه ئه‌ی جه‌نابت کیى؟ عه‌بدوړه‌زاق نه‌ختى خۆی گرت، شه‌رمى ده‌کرد خۆی ئاشکرا کا، به‌لام شیخ زاده، گوتى:

– قوربان، ئه‌ویش عه‌بدوړه‌زاقه، برا بجووکى میر سادقه.

– به‌خیرین، به‌سه‌ر هه‌ردوو چاوان. چه‌ند پوژه به‌ړتوه‌ن؟

– قوربان، قه‌دېر هاتین، ئه‌مړۆ پینج شه‌و و پینج پوژه به‌ړتوه‌ین.

کاتیکی خانۆ سه‌رگه‌رمى قسه‌ بوو به‌ره به‌ره دیوه‌خان قه‌ره‌بالغ ده‌بوو، هه‌رچى ده‌هات به‌ ئیکلامه‌وه‌ سلاوى ده‌کرد و له‌ جیگه‌ی دیاریکراوى خۆی داده‌نیشت. مه‌جلیسه‌که‌ پیر و ږدین سپى وای تیدا بوو ته‌مه‌نیان له‌ هه‌شتا – نه‌وه‌ت سال پتر بوو. هه‌رچیش وه‌ژوور ده‌که‌وت به‌چه‌ک و سیلاحه‌وه‌ بوون. ئه‌وانه‌ی ږمبیان پى بوو ږمبه‌کانیان له‌ خواری داده‌نا. بۆ ږمبان جیگه‌یه‌کیان ته‌رخان کړدبوو، بۆ گورز و که‌مه‌ندان جیگه‌یه‌کی دیکه‌یان دیاری کړدبوو. به‌لام هه‌رچى شیر و مه‌تال و قه‌مه‌ و نيزه‌ و ده‌مانچه‌ و خه‌نجه‌رى پى بوو به‌چه‌که‌وه‌ ږوده‌نیشت. ئه‌وجا که‌ مه‌جلیس هه‌موو حازر بوون پیاوړى که‌له‌گه‌تى ته‌نگه‌ستوورى ږدین سپى وه‌ژوورکه‌وت، مه‌جلیسه‌که‌ هه‌موو له‌به‌رى هه‌لستان. ئهم پیاوه‌ وه‌کو ئه‌وانى دیکه‌ نه‌بوو، ئه‌وانى دى نه‌ختى پشت کۆم بوون، به‌لام ئهم ده‌تگوت لاوړى که‌له‌گه‌تى گورج و گوډله، چو له‌ سه‌رووى هه‌مووانه‌وه‌ لای راسته‌وه‌ به‌ته‌نیشت خانۆوه‌ دانیشته. شیخ زاده له‌وه‌ی ته‌نیشتى پرسى:

– ئه‌و پیاوه‌ پیره به‌ړتزه‌ کتیه؟

– ئه‌وه‌ باوى خانۆیه. له‌ راوړتۍ گرنگدا حازر ده‌ی و ږای وه‌رده‌گیرى. پیاوړى چازان و ژورخانه، ته‌نانه‌ت هاوبه‌شى شه‌ړیش ده‌کا و ئیستاش خۆی به‌ژور لاو ناگوړتیه‌وه‌ و ژور چاپکانه‌ ده‌چته‌ شه‌ړى. له‌ شه‌ږدا ده‌مانچه‌ و مه‌مانچه‌ هه‌لناگرئ، ته‌نیا به‌ږمب و میسرى و مه‌تال شه‌ږ ده‌کا. جارىکى

چەند سەربازىكى ئىرانى گەمارپۇيان دا نىزىكەى بىست كەسى دەبوون،
گوتمان دەيكوژن، بەلام پىرەمىرد كارىكى پى كردن نىوہيان بەهەلاتن
رزگارىان بوو.

خانۆ سەرى بلىند كرد نۆرپىيە مەجلىسى، لە سەرەك دىوہ خانى پرسى:

– كەس ماوہ، ھەموو حازرن؟

– بەلى قورىان، ھەموو حازرن، تەنيا گەورەى ھۆزى كەشكۆر نەبى، دەلىن
نەخۆشە و حالى زۆر خراپە، ھەر ئەو دواكەوتووە.

خانۆ گوتى:

– مەجلىس، ئەم مىوانانە پەيكى مىر سادقن، لە شەمىدىنانرا ھاتوون.
حالىان زۆر پەرىشان و شلۆقە، لەشكرى رەشى رۆم بەسەرياندا داون و
دەيانەوى ولاتيان داگير بكن و بيانكەنە ژىر چەپۆكەى خۆيان. ئەمرۆ رۆزى
غىرەت و نامووسە، رۆمى گوندىان ويران دەكەن، سامانيان تالان و برۆ
دەكەن، ژن و منداالىان بەدىل دەگرن، ئىوہ پاتان لەسەر چىيە؟ چ دەلىن؟
بەھاواريانەوہ بچىن؟ نەچىن؟

يەكۆ گوتى:

– ئىمە چ كارمان بەسەريانەوہيە؟ شەمىدىنان لە كوئ و ئىمە لە كوئ، ئەوان
لە ئىمەوہ زۆر دوورن، ئىمە ھەر خۆمانمان پى دەبارىزى.

كەس گووى نەدا ئەو قسەى. پاشان درىژاى كىشا، ھەريەكە بىروراپەكى
دەردەبرى. لە پاشان باوى خانۆ گوتى:

– ئەگەر ئىمەش وەكو ھەندى بەگ و ئاغا چاو لە غىرەت و نامووس
بپۆشين، ئەوى ئەمرۆ بەسەر شەمىدىنان ھاتووە، سبەينى بەسەر مەش دى.
ئىمە نابى ھەروا دەستەپاچە راوہستىن، دەبى ھەر ئىستا بەھاواريانەوہ بچىن
و فرىايان كەوين.

خانۆ گوتى:

– منىش لەسەر ئەم پايەم: دەبى دوو ھەزار سەرباز ئامادەكەين و

به‌هاوریانرا بگهین؛ چونکه ئهم په‌یکانه له‌میژه له شه‌مدینانرا به‌ړی که‌وتوون،
کڼ دهرانی ئیستا شه‌مدینان چپی لی به‌سهر هاتووه.

مه‌جلسیس وه‌راویژ که‌وت: کڼ ده‌گه‌ل له‌شکری به‌سهرکرده بنیترن، هه‌ندی‌ک
گوټیان خانق‌خوی سهرکرده بی، به‌لام باوی خانق‌گوټی:

– ئه‌وه چه‌ند ساله هه‌مزه چاوه‌ش به‌سه‌دان سهر‌بازان بۆ شه‌پ ناماده
ده‌کا، با ئه‌و سهرکرده‌ی ئه‌و له‌شکره بی. ئه‌و نارده‌ی وی ده‌بی‌ته
ئه‌و زموونیکش بۆ ئه‌وه‌ی که تا چ راده‌یه‌ک له مه‌شقی له‌شکر سهرکه‌وتووه.

هه‌موو بریاریان دا و خیرا له‌دووی هه‌مزه چاوه‌شیان نارد. که‌س نه‌یده‌زانی
مه‌جلسیسه‌که‌ی خانق‌چندی له‌و راویژه گرانه‌دا ومخت خایاند، به‌لام تیریژی
هه‌تاوی سهر له ئیواره له په‌نجه‌رانرا وه‌ژوور دیوه‌خان که‌وت‌بوو، چه‌ک و
سیلاح به‌دیواره‌که‌نه‌وه ده‌چریسکه‌نه‌وه و ساپیته و بنمیچی دیوه‌خانی ته‌واو
پوون کرد‌بوووه. شیخ زاده سهری بلند کرد ته‌ماشایه‌کی ساپیته‌ی کرد
هه‌موو به به‌ردی په‌نگاوه‌نگی زهرد و سوور و په‌ش و سپی نه‌خش‌پنرا‌بوو.
ده‌رگه کراوه سهر‌ک دیوه‌خان و هه‌مزه چاوه‌ش وه‌ژوورکه‌وتن. هه‌مزه چاوه‌ش
به‌ئیکلامه‌وه سلای کرد گوټی:

– قوربان، له‌سهر فهرمانی جه‌نابت وا حازر و ناماده‌م.

هه‌ندی له‌به‌ر خو‌یه‌وه پیکه‌نینی به‌چاوه‌ش هات؛ چونکه تا ئیستا
پتوره‌سمی وای نه‌دیت‌بوو، به‌لام هه‌مزه چاوه‌ش بیست سال بوو له نپو پرمیدا
ئه‌و جوړه پتوره‌سمه‌ی له نپو وان فیر بووبوو و سهر‌بازه‌کانیش ههر به‌و
پتوره‌سمه مه‌شق دابوو.

خانق‌به‌دنه‌گیکی نه‌رم، گوټی:

– من بویه‌م له‌دوو نار‌دووی. که‌ دوو هه‌زار سهر‌باز له‌گه‌ل خوت‌خه‌ی و
به‌هاواری شه‌مدینانه‌وه بچی، ئه‌مانه په‌یکی میر سادقی میری شه‌مدینانن،
پومی ته‌نگیان پی هه‌لچنیون، گونده‌کانیان ویران ده‌کهن و ژن و مندالیان قری
ده‌کهن.

هه‌مزه چاوه‌ش که ئەو پراسپاردانه‌ی خانۆی بیست زه‌رده‌خه‌نه زایه لێوانی،
گو‌تی:

– ئۆخ‌ه‌ی، ئەوه منم ئاواتم وه‌دی هات. به‌سه‌رچاو، هه‌ر ئێستاکه حازرم،
برۆم.

خانۆ گو‌تی:

– به‌لێ، ده‌بێ هه‌ر ئێستا به‌رێ که‌وی، چونکه ماوه نه‌ماوه، ئەو په‌یکانه
ئەوه چهند پۆژه به‌پێوه‌ن، کێ ده‌زانێ ئێستا چ به‌سه‌ر میرنیشنی شه‌مدینان
هاتوه.

جه‌ماوه‌ره‌که له قسه‌کانی هه‌مزه چاوه‌ش سه‌رسام بوون، تێ نه‌گه‌یین، به‌لام
پدین سپی و چازان له مه‌به‌ستی گه‌یشتن، گو‌تیان:

– ئە‌ی نازانن پادشای رۆم ولاتی ئە‌ویشی وێران کردوه و هه‌رچی گو‌ندی
ئەو ولاته‌ش هه‌ن هه‌مووی سووتاندوون و مال و مندالێ ق‌ر کردوون.

هه‌ندێ لاو پارانه‌وه که ئە‌وانیش له‌م فریاکه‌وته‌دا به‌شدارین، خانۆ قایل
بوو، ئە‌مانه که‌سانیک بوون که داخی رۆمییان زۆر له‌ دلدا بوو و ده‌سه‌خه‌پۆ‌ی
زۆرداری و ده‌ستدریژیان بوون. که‌سانیک بوون که له‌ ولاتی خۆیان تار و
لانه‌واز بووبوون و په‌نایان وه‌به‌ر خانۆی له‌پ زێ‌رین هێنا‌بوو و له‌ ژێ‌ر دالده‌ی
ویدا بوون. هه‌ر ئە‌و ئێ‌واره‌یه دوو هه‌زار پیاو له‌ شه‌رکه‌رانی خانۆ به‌ره‌و
شه‌مدینان به‌رێ که‌وتن؛ هه‌مزه چاوه‌ش وای بریار دا، که له‌شکر هه‌موو
شه‌وێ سێ چوار سه‌عات ده‌بێ به‌سه‌پته‌وه و ئە‌سپان زۆر ته‌نگاو نه‌که‌ن، نه‌با
له‌ پێ‌ بکه‌ون، گو‌تی: ئە‌سه‌پیش گیانه‌له‌به‌ره، وه‌ک مرۆ ده‌چی، ئە‌گه‌ر زۆرت
ماندوو کرد، زوو له‌ پێ‌ ده‌که‌وێ و ده‌وه‌ستێ. وه‌ختی خۆی ئە‌فسه‌ره‌کانمان له
ولاتی بل‌غاریا هێنده‌ جوان به‌سه‌ر چیاکاندا ده‌رۆ‌یشتن، خۆشمان سه‌رمان
سوور ما‌بوو. گه‌وره‌مان ده‌یگو‌ت:

– له‌ ولاتی‌ وا نه‌ناسدا مه‌گه‌ر هه‌ر ئە‌سه‌پ فریامان که‌وێ.

پ‌راسته ئێمه له‌ ولاتی غه‌واره و بیانیان نین و ئێ‌ره کوردستانه، به‌لام ئێمه

زۆر كارمان بهو ئهسپانهيه .

همزه چاوهش به شهش رۆژان گهيشته شهمدينان، لهشكر له گهليهكى
تووش و سهختدا وهستا .

عهبدوهره زاق و شتيخ زاده و سيمۆنى فه له دهبوو له گههه خۆلامان چووبان
خه بهريان به مير سادق دابا . همزه چاوهش له تهلهكه بازى و فيل و دههوى
رۆم شاره زابوو، نسحه تى كردن له كن كهس باسى گهيشتنى لهشكر نهكهن و
نههيئن كهس بزاني سوپاكه له كوئيه، بهكورتى دهبي بهدزييه وه خه بهر به مير
سادق بدن .

كه خه بهريان به مير سادق دا، مير سادق بو خوى بهپيريانه وه چوو،
تهنانهت له خوشتيان به سواري نهچوو، به پياده چوو .

كاتيك نيزيك بووه وه همزه چاوهش بهپيرييه وه چوو، پاشان گهراوه كن
سهربازهكانى، گوته :

– سهرباز پيز له مير سادق .

بي جووله هموو له جيگهه خويان وهكو ماستى مهيو وهستان و له مير
سادق پامان . مير سهري سوپما؛ تا ئيستاشتى واي له نيو كوردان
نهديتوو، له دلي خويدا، گوته :

– ئهمانه وهكو سهربازى رۆم دهچن كه له ئهسته مبول ديتمن، پاشان همزه
چاوهش گوته :

– بهخيرين ميرم، به سهرچاوان .

– ناوهههه خوتان بهخيرين .

همزه چاوهش گوته :

– خانوى لهپ زيرين سلاوتان لي دهكا، داواي تهمنى دريژى خوت و
ميرنشينهكه تان دهكا .

– سلاوى به سهر سهرم، خوا تهمنى دريژكا و بو كوردانى بهر خوردار كا .

پاش چاک و چۆنى، مير سادق نىچاوانى ھەمزە چاۋەشى ماچ كرد و
ئەۋجا روى لە سەربازان كرد و دەستى لەسەر سنگى دانا، بەدەنگىكى بەرز،
گوتى:

– ھەمووتان بە خىربىن، بەسەرچاوان ھاتن.

ئەم قسانەى مير سادق ھىندەى دىكە سەربازەكانى دلخۆش كرد.

ئىنجا ھەمزە چاۋەش گەراۋە كن سەربازەكانى، گوتى:

– سەرباز، ھەسانەۋە! تەنگەى ئەسپان شل كەنەۋە و دەسكىش
بىانلەۋەپىن.

ھەمزە چاۋەش پشووئىك مير سادقى لە خۆلامان دوورخستەۋە و چوون
لەسەر كانىاوئىك لەدەم ئەۋ گەلىيە پۇنىشتن، ھەمزە چاۋەش دەستى
بەپرسىاران كرد:

– قوربان، ئەۋجا بۆم بگىرەۋە. ھالتان چۆنە؟

– ھالمان دەبى چۆن بى، قۆشەنى ئەۋ كافەرە پەيتا پەيتا ھىرشمەن بۆ
دېنى. ھىزەكەى لە دەشتى راستان ۋەدەرنەين، ئىستا گەرمەى شەپ لەۋ
ھەلەتەيە، تۆپيان زۆرە، بەۋ خوايەى لە ژوور سەرانە تۆپيان ئەبا نەماندېشت
پى باۋىنە خاكى شەمدىنان.

– ببوورن، نىۋى خزمەتتان؟

– ھەمزە چاۋەش ميرم.

– ئەتو چى خانۋى لەپ زىپىنى؟

– قوربان، بەخزمەيەتى ناگەينە يەك، ئەمن مەشقدەرى سەربازانىم.

– ياخوا بەخىربىنى. بەراستى ئەۋە چەند جارى پادشاي رۆم لەشكرى
لەسەر دەكردين و ھەموو جارى قرمان دەكردن، بەلام لەشكرى ئەم جارى زۆرە
و لە كىشدا نىيە.

– باشە، چ جۆرە لەشكرە، چتۆ قۆشەنە، سوارەن، پىادەن؟

- سوارەشن و پیادەشن، تۆپیان زۆرە، ئەوئ پۆژئ چەند کەسێکمان لئ بەدیل گرتن، یەکیان کورد بوو. هەرچەند بەکوردی قسەئ نەدەکرد، بەلام لاویکی خۆمان ئاشکرای کرد.

- جا ئەو دیلە کورده ماوه؟

- بەلئ، ماوه.

-دەکەواتە، بینێرنە کن من، زۆرمان کار پئ دەبئ. جگە لەوه، بەراستی زۆر ماندووین، ئەوه شەش شەو و شەش پۆژە بەرپۆهین. سەرباز هەموو شەکەتن و پتووستییان بەحەسانەوهیە، دەبئ تێر بنوون. جا سبەینئ بۆ ئەوهی بەچاوی خۆم سەنگەری سوپای دوژمن ببینم دەچمە مەیدانی شەپ، هەنگئ پێتان دەلێم چ بکەین. بەلام لە پێشدا دە زەلامی ئازا و بوێرمان دەوئ، شارەزای پێگاویان و کەل و بەندەنی چیاکانی شەمەدیان بن و بن بە بەلەدی سەربازەکانمان. جا، دەبئ هەر ئێستا ئامادەیان بفرموون و هەر کاتیکی داوامان کردن گورجئ بۆمیان بنێرن.

میر سادق گوتئ:

- زۆر بەجێیە، با جارئ بجینە مالئ.

- بەلئ دێم، تۆ فرموو، من کەمێکم کار هەیە، پاش تۆژیکی دیکە دێم.

میر سادق پۆیئ. هەمزە چاوەش لە هەموو شوێنێکی پتووست ئێشکگری راگرت، فەرمانی بە سەرکردهی سەرلەقان دا کە عەسکەر هەموو بەسێنەوه و بنوون. بۆ هەر سەرلەقئ چەند ئێشکچییهکی دانا، کە بەنۆرە، یەکی سئ سەعاتان ئێشک بگرن، تا ئێشگرەکانیش بەسێنەوه.

فەرمانی دا کە دەبئ یەکی لە سەرکاری سەرلەقەکانیش ئێشکی ئێشکگرانی بئ، گوتئ:

- پتووستە زۆر چاک بزائن کە دە بەرانبەر لەشکری پۆمی وەستاوین و زۆر بەتەلەکە و فیلان شەپئ دەکەن. دەبئ زۆر چاکمان ئاگا لە خۆ بئ، نەبا لە نکا بەسەرماندا بەدن و لە ئاکامدا تووشی سەرشوێری و تیشکان بێن.

سەربازە شەكەتەكان زوو خەويان لى كەوت. جگە لە ئىشكگران، كە دەهاتن و دەچوون، كەس و مەخەبەر نەبوو، ھەمزە چاوەش لەسەر گاشە بەردىكى رۆنشتبوو، ئىشكگرىك لە نىزىكەو بوو، گوتى:

– «سەركرده، پياويك لە كن مير سادقەو ھاتوو، دەلى رىگام بدن، بۆ كن ھەمزە چاوەش ھاتووم، مير سادق ناردوومى».

ھەمزە چاوەش گوتى:

– رىگای بدن، با بى.

پياوھە ھات، ئىكلامىكى عەشايرەنەى كىشا و گوتى:

– ئەو كوردەى كە بەدىل گىراو، بەفەرمانى مير سادق بۆ ئەشكەوتەكەمان ھىناو.

ھەمزە چاوەش ھەستا چوو ئەشكەوتى، نۆرى كابرايەكى دەست و چاو بەستراو ھەستاو، فەرمانى دا دەست و چاوى بكەنەو. دەست و چاويان كردهو، ئىنجا لى پەرسى:

– تۆ سەربازى كام بلووكى و سەر بە كىتھە تابوورى؟

دىلەكە، كە بىستى بەرۆمىيەكى رەوان لەگەلى دەئاخىو، ترسى رى نىشت و كر بوو. ھەمزە چاوەش بەتوورەيىيەو پرسىارەكەى لى دووپات كردهو و تى پاخووى:

– بۆ قسە ناكەى، سەربازى كىتھە بلووكى؟ سەر بە كام تابوورى؟

– بلووكى چوارەم، تابوورى شەشەم.

– من پىتم وایە تۆ تورك نى، كوردىكى ھەكو منى، بەلام ھەرچى تۆى غەيانى مىللەتى خۆتى، ئەمنىش بىست سالى رەبەق پاسەوانى پادشای رۆمى بووم، چاوەشكى دلسۆز بووم. ھىرشمەن بۆ سەر عەرەب و یۆنانیان دەبرد، ئەو دەمى قوماندان و بىنباشى و پاشاكانيان پتيان دەگوتين: كورد و تورك بران، ئىمەش بروامان پى دەكردن. بەلام لە پاشان قشونىكى گەرە و گرانيان لەسەر كردين، دپەت و شار و مال و منداليان بەر گولە توپ داین و بەشیر و

پرم و سهره نېز قريان كردين، دياربه كريان داگير كرد، دهشتي «كهفاني كير» يان خاپوور و تهر و توونا كرد، منيش هر ئه وهنده نه بوو له داخان دلم نه توقي، ئيدي له مه پترم خو پي نه گيرا، هه لاتم و بو نيو ميلله ته كه ي خوځم گه رامه وه و ئيستا خه باتي بو ده كه م.

كابر اي ديل كه ئه م قسانه ي بيست خو ي به سهر ده ست و پي هه مزه چاوه شدا دا، گوتي:

- راسته، من كوردم. له عه شيره تي ئه ترووشم، ناوم (نه بي) يه، به لام په يمانت ده ده مي ئه منيش وه كو تو له مه وپاش پاسه واني ميلله ته كه ي خوځم بكه م و له پيناوي ويدا خه بات بكه م.

نه بي هه رچي سري له شكري پوځم هه بوو: چه ند ئوږدوون، چه ند بلووكن، توپ و جبه خانه يان له كوږدايه، هه مووي ورد و باريك بو ئاشكرا كرد.

له پاشان فرميسك به چاويدا هاته خوارئ گوتي:

- ئه فسهر، شهرت و په يمان ي پياوه تي بي ئيدي له مه وپاش منيش وه كو تو به هه موو دلسوزيه كه وه خزمه تي گه له كه ي خوځم بكه م.

هه مزه چاوه ش هيشتا له ئه شكه وتيدا بوو، خه به ريان دايه، كه وا دوو سه ت شه كه نير و ده جوانه گايان بو سه ربازان هيناوه، له گه لي بيانكوژنه وه، باري چه ند وشتريكش نانيان هيناوه. هه نديكي ديكه هه مزه چاوه ش نه بي دواند، پاشان گوتي:

- ئه من تو له كنه خوځم گل ده ده مه وه.

بو پوژي دوايي، ئيواري هه مزه چاوه ش له ديوه خانه كه ي مير سادقي بوو، له گه ل مه زني هوژ و خيله كاني شه مدنيان و ده مر است و گه وره گه وره كاني مير سادقا ده ست ي به ته گير و پايي كرد، گوتي:

- پياو ماقوولان، برايان، من زور چاك هه ستم به وه كردووه كه هيز و چه ك و جبه خانه ي دوژمن مو لي خواردووه. سه ركرده يان عوسمان پاشايه، به لام ئه و هيشتا به وه ي نه زانيوه، كه هيزي دوو سي هه ندي جارانه، ئه و ئيستا

ئەرخاين و دلتيايه، ھەرچى سەربازەكانى منىشن ئەو ە دوو پۇژە ماندوويان
نەھەساوتەو ە. دەمەوئ ئەو شەو لە پشترا بەسەرياندا بدم، ئۆوھش لە كن
خۆتانەو تىيان كەون، من لەو بروايەدام، لە دەشتى شەمدينانى، ئەم جارە
دەتوانين جەندرمەن قەبكەين و دەرزىكى وایان بەدەينى جارىكى دى ەو لىرە
نەكەن.

تازە كەوتبووينە مانگى پايزئ، ھەوا ھىشتا خۆش بوو، ھەمزە چاوش
قوماندانە سەدلكەكانى كۆكرەو تىي گەياندن، كە چۆن ئەو شەو بەسە
دوژمندا دەدن. قوماندانە سەدلكەكان يەكەم جار بوو لە كۆبونەو ەيەكى وادا
ھاوېش بىن و پراوئى شەرى تىدا بكەن. لە پاش پراوئەكە ھەركەس گەپراو ە
ئۆو پىزى خۆى.

شىخ زادە ھاتە كن ھەمزە چاوش، گوتى:

– مير سادق دەفەرموئ، بئى، نانى ئۆوارئ لىرە بخوا.

– شىخ زادە بە مىرى بلى، خوا خىر و دەولەتى دىيائى ھىندەى دى
بەسەردا ببارىئى: قلىانى و گۆشتىكى مشەمان ھەيە، با بمبوورئ، لە
سەربازەكان جوئى نابمەو ە، خوا يا بئى لەگەل مىردا زۆر دادەنىشين و جامە
شەربەتان زۆر دەنۆشين.

برۆ، بە مىرى بلى، لە بىرى نەچئ: لەشكرى خۆى تەيار بكا و بۆ ھىرشى
بەرەبەيانئ، من دەبئ لە كاتىكدا بەسەر دوژمندا بدم، كە ھىشتا لە پرخەى
خەوئدا بىن، ھەركە بەسەرمەندا دان، ئۆوھش وەكو دوئى شەوئ بپارمان
لەسەردا لە قۆلى خۆتانرا لىيان وەرئىن.

عەبدوېزاق، گورجئ، پاش پراوئەكە چووە كن قازى بەگى، سەردارى
لەشكر پراى گەياندى كە خۆيان بۆ ئەو شەو ئامادە و تەيار بكەن.

– عەبدوېزاق كئىيە؟ نايناسم.

– عەبدوېزاق ئەو پياو ەيە كە پىكەو ە بۆ قەلاى ئۆو ھاتبووين.

پاش ئەو ەى كە شىخ زادە گەپراو ە، ھەمزە چاوش ھاتەو ە ئۆو

سہربازہ کانی، گوتی:

– جا ئو شہو بتانبینم، شہو پکھ لہ شہوان، بتانبینم. بتانبینم تا چہند
فیہرہ مہشقی سہربازی بوون، چلؤن شہر پئ دہکھن، چؤن ناوی خانو و
عہ شیرہتی بہرؤداری قارہمان لہ نیو میرنشینی شہمدینان و ہہموو
کورستاندا بہئاسمانی دہگہیتن.

شہو پکی تاریکی ئہنگوستہ چاو بوو، ہہور بہری ئاسمانی بہرہنگی
گرتبوو، دہتگوت بہلباد داپؤشراوہ، ہہمزہ چاوہش بانگی بہلہدی کرد، گوتی:

– ئیوہ سی لاوتان لہ پیشہوہ برؤن، تا دہمان گہیہنہ پشت لہشکری
رؤمی، دیلہکھی لہ مہر خؤشمان خہ بہرتان دہداتئ، کہ مؤلگہی دوژمن
بہتہواوی لہ کویدایہ. ئیوہ شارہزان، دہبی بہر پگاہیہ کماندا بیہن کہس
ہہستمان پی نہکا. ہہندیکتان لہ کن من ہمیتنہوہ. دہ بہر پئ کہون خواتان
لہ گہل.

ہہمزہ چاوہش، سہربازہ کانی چؤن تہمی دابوو، بہر پہنگی بہر پکوپکی،
سہدلیکی سوارہ، بہرہ بہرہ دوا بہدوا ییہک بہر پئ کہوتن و رؤیشتن. ہہمزہ
چاوہش بؤ خؤی پیشہنگ بوو، شہبایشی کردبووہ پاشہنگ.

کاتیکی بہر پئ کہوتن، بہہاوپکھی تہنیشتی گوت:

– ئہم شہو لہ خہونمدا.

ہاوہلہکھی ہہلی دایی:

– خوا بہخیری بگپری، ہہوال.

ئہم شہو لہ خہونمدا چووبوومہ گہرماوئ، لہ گہلیہکدا مہلہی بکہم. ویستم
بہرگم فری دہم و خؤ لہ ئاوئ خہم، ہہر ئہوہندہم زانی دلہبری گیراویم
دہست بہمسینہ بہرہو سہراوی ہات. ئہمنیش خؤم لہ پہنا گاشہ بہردیکی
شیردہوہ، بزائم بؤ کوئ دی. نؤپیم ری و راست بؤ پہنا گاشہ بہردہکھی
ہات. ویستم بیگرم، لہ ئامیزتی کہم، بہلان لہو خہونہدا خؤم بہخؤم گوت:
«من ئہم کیژہ بؤ چ بتؤقینم» ئیدی دلہر کہ چاوی پی کہوتم، دہستی

به پيڙه نينى كرد و گهراوه، گوتى: «پيت وايه ناتبينم، من هيشتا له رۆخ گهليلي بووم بهديم كردى، ئامان ورياي خۆت به» لهم خهوندها گرتم ماچى كهه له حيلهى ئهسپه كهه و مهبهر هاتم. كاتى سهير دهكهه زينى ئهسپه كهه له باوهشى گرتووه كه له بن سهرمدا بوو. بهراستى هينده تووره بووم ههر ئهوهنده نهبوو ئهسپه كهه وهبهر شيران بدهم، نهيهشت لهو خهوندها دلهر باش ببينم، بهلام له پاشان بيرم كردهوه: «ئهم گيانله بهره بهسه زمانه گوناھى چيه؟ ئهسپه و دهحيليڤى»، خۆشت دهزانى ئهسپه كهه چۆن ئهسپه كهه.

ههردوو كيان دايانه قاقاي پيڙه نينى و هاوريكهى گوتى:

– مادام پيى گوتى: «ورياي خۆت به» خوا له بهلاى ناگه هان و وهيت دهپاريڤى.

لهشكره كه بهو شهوى وا تاريك ريگايه كى باشيان برى. هه مزه چاوهش جار جار دهى ئازوا، پيش لهشكرى دهكهوت، جار جاريش وهپاش دهكهوت و له گهلا شهبابدا دوو سى ورتهى به نهرمى دهكرد، ديسان به رهو پيشى دهينازوا. زۆرى نهخاياند له پر ترووسكهى جگه ريه كى* له لاي سهربازي كه وه بهدى كرد. هه مزه چاوهش خۆى پى نهگيرا ههلى كوتايه سهرى و تازيانهيه كى تى سهرواند، گوتى:

– توله باو، من دويى تهيم نه كردن، كه نابى كهس ئاگر هه لكات. به تهماى بهو شهوه ئهنگوسته چاوه له دوژمنمان ئاشكرا كى و وهبهر توپانمان دهن و قيمان كه. سهرباز كه جگه ريه كى كوژانده وه و توورى هه لدا، گوتى:

– چاوهش گيان، ببوره، نه مزانى، راستت دهوى تهميكه تم له بير چووبوو. لهشكره كه له بهر گوژمي كدا مؤلى خوارد و هيتورا، كوربه به ديل گيراوه كى نيزيكي هه مزه چاوهش، به قهستى، هيدى هيدى بهتور كى گوتى:

– ئهفه ندى، لهشكرى عوسمان پاشا وا پشت ئهويهي چپاي، تا چاو هه ته ر دهكا لهشكره، تا دهگهيه ئه و چپايه ي ديكه. هه مزه چاوهش به كوردى گوتى:

* پيم وايه ئه و سه رده مى جگه ره و تووتن نه بوو – وه رگيرى –.

– نەبى گيان، ئەتە زۆر چاكت ھىناين، بەلەدىي تۆ جىيى سوپاسە. ئىدىي
چاۋەنۇرى غىرەت و پياۋەتتەم.

بايەكى نەرم لە چىايرە ھەلى كەرد، دەتگوت بۆيەي ھەل كەرد، ھەور و ھەلەي
ئاسمانى رامالى و بىكا بە سامال، مانگ لە دەم كەلەو تازە بەدىار دەكەوت و
بەرە بەرە كەورەتر دەبوو، تا ھىندەي سىنئىيەكى خىشتى لى ھات. ھەمزە
چاۋەش نەبىي لەۋىندەرى بەجى ھىشت، چوو بەسەرەك سەدلىكى گوت:
لە شىكر ئامادە بن و لەبۆي پوون كەردەو كە كى لە كوئىيە و لە كىيە لاۋەي لە
دوژمن وەرئىن، لە پاشان كەراۋە شوئىنى خۇي.

ھەمزە چاۋەش نۆپىيە مانگ، ۋەبىرى ھاتەو كە ھىشتا منداڭ بوو، داپىرى
قسەي بۆ دەكەرد، دەيگوت:

ھەمزە گيان، مانگ و پۆژ خوشك و بران، ھەردووكيان ھەزىان لىك كەرد،
ئەۋەش گوناھىكى زۆر كەورە بوو، خودا بەو گوناھەي زانى و ھۆردووكيانى
لىك ھەلپىرىن و تا ئىستا ھەر بەدووى يەكدا وئىلن و بەھەويىي ئەۋەن بەيەك
بگەن، بەلام ھەرچەند دەكەن ناگەنە يەك. خوا نەخواسستە، ئەگەر ۋەيەك
كەيشتىن، ئەۋە بەجارى شىرازە و كۆكى دنيا تىك دەچى و ئەرز و ئاسمان
ۋەردەگەپىن و كەس بەسەر پووى بساتەۋە نامىنى. مانگ تەۋاۋىك بلىند
بووبوۋەو، تريفەي مانگە شەۋ كەمى دنياي پوون كەردبوۋەو. ئىدى بەرەبەيان
نيزىك بووبوۋەو، ھەندى لاۋ باۋىشكىيان دەھاتى، ھەمزە چاۋەش گوتى:
«نوستنى بەيانيان خۆشە، ئىستا دوژمن لە خرىيەي خەۋىدان»، فەرمانى دا
لەشكر بەسەرياندا دان.

ئەۋى شەۋى سەربازى پۆمىيان ۋەكو مەپى كىژيان لى بەسەرھاتىبوو،
نەياندەزانى پوۋ لە كوئى بگەن و بەرەو كىندەرى ھەلئىن. بەچاۋى خەۋالوۋەو
خۆ بەخۆ تىك بەرەبوۋىون، دۆست و دوژمنيان لىك ھەلئەدەپىرىن. لەشكرى
ھۆزى بەرۋەداریان وا تى كەۋتەبوون، تا دنياش پوون بوۋەو ھەر شىنگەي شىر
ۋەمەتال و خرىيەي رەمبان بوو و بەسەر تەپلى سەرى سەربازى پۆمى
داگىركەردا دەدرا. ھەمزە چاۋەش كە بەسۋارى تىيان دەكەوت، بەپاست و

چەپدا دای دەپاچین و پیتی دەگوتن:

– ئەمە لە تۆلەى دیاربەکر، ئەو لە تۆلەى ھۆزەکەم، ھۆزى خالیديان، ئەوھش لە تۆلەى دەشتى بشیریان.

لەشکرى رۆم سەرى لى شىوابوو، ئیدى تىک بەربووبوون و یەکیدیان قى دەکرد، سەربازەکانى میر سادق، لە قۆلى شارى شەمەدینانەو گەمارۆیان دابوون. ھەتاو لە دەشتى شەمەدینانى دەدا، کە دەنتۆرپیە ئەو دەشتەى، دەتگوت جندۆکە دەستیان لە سەربازى رۆمى وەشانوو: ھەندىکیان چەکیان فرى دەدا، دەیانگوت: «بەن تەسلىم»، ھەندىكى دیکەیان خۆیان بە عاریددا دادەنووساند، وەبەر رىمب و شیران نەکەون، بەلام بەو حالەشەو لە رىمب و شیرى کوردان رىزگاربان نەدەبوو و بەراست و چەپدا ھەلەپاچران، ھەندىکیش ھەلەھاتن و لە بن دەست و پیتی ئەسپاندا گۆلۆلە دەبوون.

ھەمزە چاوەش لەم شەھەدا بۆی بەدەرکەوت کە رەنجى بێتەر نەبوو و مەشقەکانى بەفیرۆ نەچوو و سەربازەکانى سوودىكى زۆریان لى وەچەنگ کەوتوو، بەراستى ھێندە جوان پیرەوى یاسا و دەستورى شەریان دەکرد، دەتگوت لە بۆتەى زۆر شەرى گەرە گەرەدا قال بوونەو. سەربازەکانى ئى وایان لى ھەلکەوتبوو، کە ئەلەقى کەمەندیان لە قورقوراکەى دوزمان شەتەک دەدا و بەتاو کەمەندىشیان دەکردن، سەربازى رۆم کە چاویان بەو دەکەوت لە پەلوپۆ دەکەوتن و بەجاری وریان بەر دەدا و لە ترسان نەیان دەزانى کێو ھەلین. نەبى لە ھەمزە چاوەش دوور نەدەکەوتەو، گوتى:

– ئەفەندى، بنۆرە ئاشەکانى بنارى ئەو گوندە، کەمى لە خوارەو، ھا ھا، ئەو زەلامانە چۆن خۆیان چەماندووئەو بەماتە ماتە ھەلین.

ھەمزە چاوەش کە لای کردەو تەماشای کرد چەند ئاشیک لە بنارى گوندەکە دیارن و چەند زەلامىکیش خۆیان مات داو، خەریکن لە جۆگەى ئاشەکانەو ھەلین. ھەمزە چاوەش لەگەڵ نەبیدا ھەلئانکوتانە سەر، نواریان چەند ئەفسەرىکى رۆمىن. ئەم ئەفسەرانە وایان زەندەق چووبوو،

نامه‌خوا هیچیان ده‌ستیان چه‌کی نه‌ده‌گرت. چونکه پروویان له هەر لایه‌ک ده‌کرد، کورد پێگای لێ ده‌گرتن و ده‌ورو به‌ریانی هه‌موو لێ ده‌ته‌نین. هه‌مزه‌ چاوه‌ش به‌زمانی تورکی تێی راخوړین:

– وا مه‌زانن ئێره‌ش دیاره‌که‌ره‌، روو له هەر کوێ بکه‌ن کورده‌، ته‌نانه‌ت په‌نا و په‌ستیوی به‌ردیش پرن له کوردان.

یه‌کیان نه‌بی ناسییه‌وه‌، نه‌بیش ئه‌وی ناسییه‌وه‌.

کاتێ هه‌مزه‌ چاوه‌ش ئه‌م دیلانه‌ی به‌نیو گونده‌که‌دا ده‌گیرا، ژنیک له سه‌ربه‌انه‌وه‌ به‌ده‌نگ و ئاوازیکی خو‌ش و بلند ئه‌م لاوکه‌ی ده‌گوت:

برا، لێ دهن خزمینه‌ لێدهن.

تۆله‌ی ولات، ئی ژن و مندالی کوردانیان لێ بستین.

شه‌پێک دا‌که‌وتوو‌ه‌ته‌ ده‌شتی شه‌مدینانی خواروو،

خوا خانووی له‌پ زێپرن له‌ به‌لا بیاریزی،

برا لێ دهن، خزمینه‌ لێ دهن

تۆله‌ی ولات، ژن و مندالی کوردانیان لێ بستین.

شه‌پێک دا‌که‌وتوو‌ه‌ته‌ ده‌شتیکی راست و ته‌ختان

سه‌ربازی پۆم هه‌ناسه‌ برکینه‌تی وه‌کو کوچکان

براینه‌.....

تۆله‌ی.....

سوارێک سه‌له‌ف و سه‌ره‌رۆ بۆ کن هه‌مزه‌ چاوه‌ش هات، ده‌ستی درێژکرد، گوتی:

– ئه‌وه‌ عوسمان پاشایه‌ و گه‌وره‌ی له‌شکری پۆمه‌ و له‌و دۆله‌دا چه‌ند کیژه‌ کوردیکی وه‌پیش خوی داوه‌ و هه‌لدی.

هه‌مزه‌ چاوه‌ش له‌گه‌ڵ چه‌ند سوارێکدا به‌ره‌و ئه‌وێ ده‌ستیان به‌ج‌له‌واندا هێنا، گه‌یشته‌ن دۆله‌که‌، که‌سیان نه‌دی. به‌لام کیژیک له‌ په‌نا گاشه‌ به‌ردیکه‌وه‌

- به‌خیربختی، به‌سه‌رچاومان، کچی خۆم.

پیریژن به‌دهست ئیشاره‌تی کرد، دل‌به‌ری له‌ ته‌نیشتی خۆی دانا، گوتی:

- شه‌رم مه‌که، پیم بلی چت له‌ دل‌دایه و بۆچی هاتووی؟

دل‌به‌ر سه‌یریکی ئه‌ملا و ئه‌ولای خۆی کرد، که‌سیکی دیکه‌ی به‌رچاو نه‌که‌وت، کچیکی چوارده سالان نه‌بی، ئه‌ویش پیریژن چاوی لی داگرت، وه‌ده‌رکه‌وت.

دل‌به‌ر گوتی:

- داپیره، وا هاتوومه خزمه‌تت و داخوازیکم هه‌یه.

- فه‌رموو، بیژه، به‌لام من ده‌زانم داخوازه‌که‌ت چیه و بۆ کیه.

دل‌به‌ر که ئه‌مه‌ی بیست، وه‌کو گۆل گه‌شاوه، گوتی:

- ئه‌ری و هه‌للا داپیره من له‌به‌ر وی هاتووم.

- ده‌ مادمیکی ده‌ته‌وی نیاز و داخوازه‌که‌ت بیه‌ته دی و په‌مه‌که‌ت راستی بیڤنی، هه‌ندێ دراو باوه سه‌ر ئه‌و په‌مه‌.

دل‌به‌ریش جۆرکیکی له‌به‌ر پشتینی ده‌رینا و چه‌ند دراویکی زیوی هاویشه سه‌ر ده‌سمالی داپیره، داپیره که چاوی به‌جۆرک که‌وت، دراویکی زۆری تیدایه، گوتی:

- کیژی خۆم، ئه‌من که په‌ملان بۆ خه‌لکی دیکه ده‌گرمه‌وه زیرم بۆ داوینه سه‌ر ده‌سمالی، که‌چی تو دراوه‌که‌ت زیویشه و که‌میشه. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی کارت سه‌ر بگرێ، نابێ درێغی بکه‌ی، ده‌ هه‌ندێ دراوی دیکه‌ش ده‌رینه و بۆمی له‌سه‌ر په‌مله‌که دانی. دل‌به‌ریش هه‌ندێ دراوی دیکه‌ی له‌ جۆرکی ده‌رینا و بۆی له‌سه‌ر ده‌سمالی دانا. داپیره دراوه‌کانی کۆکرده‌وه و ده‌گیرفانی هاویشه. ئه‌وجا پووی له‌ دل‌به‌ر وه‌رگیرا و پشتی تی کرد، هه‌ندێ ورته ورتی لێوه‌هات، گوتی:

- کچی کاره‌که‌ی لی ئالۆزانده‌وی، به‌لام من کاریکت بۆ ده‌که‌م، که له‌به‌ر چاوی ره‌ش بی و له‌ تو زیاتر به‌نگی که‌سی دیکه نه‌بی.

دلبر به سهرسورمانه وه له داپیره ی نۆری گوتی:

– من بۆ ئه وه نه هاتووم، بهنگی بکهه. داپیره که زانی له داخوازی نهگهیشووه و رازی دلی ههلههینا، گوتی:

– ئه ی رازت چیه و بۆچی هاتووی؟

– من بۆیه هاتووم، رهملکهت باسی سهر و سوراخیم بۆ بکا، کهنگی دهگهپیته وه.

داپیره دیسان پرووی خۆی له ولای کرد و بووه وه به ورته ورت، پاشان پرووی له دلبر کرده وه گوتی:

– شوکور ساخ و سهلامه ته، پۆژی چوارشه ممه دهگهپیته وه.

دلبر رهزامه ندیی خۆی بۆ داپیره دهربری و لێی دا پۆیی.

پۆژی چوارشه مه هات، دلبر ئه وێ پۆژی له مائی وه دهرنه کهوت به ته ما بوو ئه وێ پۆژی شه باب بگه پیته وه. گه لێ چوارشه ممه رابردن، به لام شه باب ههر نه گه راوه، پاش ئه وێ شه پ له شه مدینان برابووه وه، راسته له هه ندێ ماله کوپکوژراو و میرد کوژراواندا کوپی شین ده به سترا، به لام له سه رانسه ری میرنشینی شه مدیناندا شای و زهماوند بوو؛ چونکه خه لکی شه مدینان له کوشتن و برین و ژۆرداری پۆمییان رزگاریان بووبوو. ئیدی گه لێ پۆژی له شکری خانۆی له پ ژیرینیان گرت و هه رچی شایان بوو پۆی کرا.

میر سادق له پاداشتی میرخاسیی هه مزه چاوه شدا به دهستی خۆی وره به یه کی میرتیی به خه لات له به رکرد.

هه تاو زوو هه لاتبوو، ئیدی پۆژ چیتشتانکی ته واو بوو، به گ و ئاغا و سه رۆک هۆز و تیره کان و شیخ و مه لا زوو له به ر دیوه خانه که ی میر سادقی ئاماده بووبوون، چاوه نۆری هه مزه چاوه ش بوون، له دیوه خانه ی وه دهرکه وێ.

ئو به یانییه خه لکی شاری شه مدینان به ژن و منداڵ و پیر و کاله وه زوو هاتبوونه دهری، هه ندێ له به ر دهرکی، مائی خۆیان، هه ندێ له سه ربانی کۆشک و تالاره بلنده کانیا نه وه چاوه نۆر بوون، که میوانه خۆشه وسته که یان

بەرەوقەلای دمدەم بەرپۆ کەن.

لە مەیدانی کۆشکی میر سادقا، جگە لە خەلکی شاری شەمەدینان خۆی، گەلی پیاوی دیکەش لە گوندەکانەوه هاتبوون. هەندیکیان لە گوند و ناوچە دوورەکانەوه هاتبوون، هەم میوان بەرپۆ کەن، هەم بەچاوی خۆیان هەمزە چاوەش ببینن. میر سادق، شیخ زاده، عەبدوڕەزاق، هەمزە چاوەش، کۆمەکدارانی، چەند سەرپەل و سەرلکێکی و دەمراست و گەورە گەورەکانی میرنشین شەمەدینان لە دیووخان وەدرکەوتن. بەردەرکەیی کۆشکی میر سادق هێندەیی خەلک لی پراوەستابوون، دەرزی هەلدا بەر زەوی نەدەکەوت. بابی شیخ زاده، شیخی میرنشین شەمەدینان هات، لە نێوهندی مەیدانی پراوەستا، گوتی:

– لاوهکانم، ئێوه ئێمەیی کوردی شەمەدینانتان لە زۆرداری و کوشتن و برینی پادشای پۆم پزگار کرد، خۆزی هەموو میر و بەگ و ئاغا کوردەکانی ئێمەش وەکو خانق و ئێوه بان – شیخ پووی لە هەمزە چاوەش و سەرپەل و سەرلکەکانی کرد، گوتی: برۆن، بە خانق بلین، بۆیهش خانق دەلێم؛ چونکە دەزانم خۆی حەز ناکا لە پ زێڕینی پی بلین، برۆن پی بلین، ئێمە گەورە و بچووکی شەمەدینان ئەم چاکە و پیاوەتییهیمان هەرگیز لە بیر ناچێتەوه، برۆن، سلاوی میر سادقی پی راگەیی، بلین میر سادق ئەم شیرە کەونارایەیی باو و باپیرانی خۆی بەدیاری بۆ خانۆی ناردوو و شیریی وا هەر شیاوی دەستی ئێوه و بەس.

میر سادق بەدەنگێکی بلند گوتی:

– ئەرێ وەللا، ئەشەدوویلا، راست دەفەرمووی.

شیخ شیریی دایە دەستی هەمزە چاوەش، شیرێکی زۆر درێژ نەبوو، شیرێکی کوور بوو، کالاکەیان بەزێر نەخشاندبوو، هەمزە چاوەش شیرەکەیی لە دەستی شیخ وەرگرت، گوتی:

– گەلی براپنە، پیاو ماقوولانی تیرە و هۆزەکانی شەمەدینان، راستە لەم

شهریدا چەند پیاویک لە سەربازەکانم بریندار بوون، بەلام من تۆلەى كۆن و نوێم لە پۆمیان ئەستاندەوه و داخى دلى خۆم بەجاری پى پشتم. ئێمه زۆرتان لى رازین، بەراستی گەلى شادم بەوه كه به ئابروو و ناموسەوه دەگەرێنەوه و ئێوهمان لە زولم و زۆرى پۆمیان، لە بى ئینساف و بى بەزەو دوژمنى كوردان رزگار كرد و بەسەربەرزى بۆ ولاتى خۆمان و چىای دمدەم دەگەرێنەوه. لە ریز و میوان پەرورەیتان بەزىاد بى.

هەمزه چاوهش فەرمانى بەسەركردەیهك دا، گوتى:

– سواربن، بەلەد وه پش خەن.

كه لە شكر بهرێ كەوت، میر سادقیش لەگەڵ دەستە و دایەرەكەى و سەرۆك هۆزەكانیدا سوار بوون، بەپێیان بخەن. كاتى بەكووچه و كۆڵانەكانى شاردرا رادەبردن، خەلك هەموو هاتبوونە دەرى و گەوره و بچووکی شار دەیانگوت:

– خوا شیرى خانۆ هەمیشە هەر برا كا، خوا بۆ كوردانى بهێلى و تەمەنى درێژ كا.

بەلام كاتىكى گەینه قەراخ شار، ژنىكى سەرهى پۆپ سپى، پەشپۆش هاته پش لەشكرەكه، گوتى:

– براينه، مەردى خوا بن ئەوانه كاميان خانۆى لەپ زێرينه، نیشانم بدەن. شىخ زاده گوتى: «دایە خانۆى لەپ زێرين لێره نیه، ئەمانە سەربازى ئەون، چت دەوى بلى؟»

– لە دەورت گەپم، ئەمن هیچم ناوی، تاقە كورپێكم هەبوو، ئەویش لەم شەهردا پۆمیان كوشتیان، بەقوریانى خانۆى لەپ زێرين بى و خوا هیندەى دیکە دەستەلاتى پتر كا، لە زۆر و ستەمى پادشای پۆمى رزگار كردین، خوا تەختى ژیر و ژوور كا، گەلى پیاوی لى كوشتین گەلى ژنى بیوژن كردین، گەلى مندالى هەتیو و بى باو كردین.

میر سادق و دەستە و دایەرەكەى لەشكرى خانۆیان تا سەر سنوور بهرێ

کرد و له پاشان گهړانه وه.

همه مزه چاوهش له گهړانه وه دا نه بیی دهگل خویدا بۆ قهلاى دمدم هینا، چونکه دهیزانی پوژیک دئ به کاریان بئ، له دلئ خویدا دهیگوت:

– ئهم کابرایه غایه نیه، دهوله تى تورک خۆم ئاسایى، به ناوى یاساوه بۆ سهربازیان بردووه.

ئهو ئیوارهیه که له شکر گهیییه قهلا، شه باب سرهوتى لئ برا، دهستبهجئ خۆى گه یانده کووچهى مالى دلبر. ماوهیهک بوو، به کووچه دا دهات و دهچوو، چاوى به دلبر بکهوئ، به لام هه رچى کرد و کوشا ئهو ئیوارهیه چاوى پئ نه کهوت و به په ژاره وه گهړاوه بۆ مال. له نانئى خوشكى پاراوه، گوئى:

– نانئى گیان، خوشكى خۆشه وستم، زۆرم هه ولدا دلبرم نه دیت، سبهینئ به بیانووئ شتیکه وه بچۆ بۆ مالىان و به دزییه وه پئى بلئ: «شه باب دهیهوئ بتهینئ، جا خۆى بریارى کوئ دها، لهوئ بهیهک دهگهین».

نانئى بۆ پوژئى دوایی چوو بۆ مالى دلبر. کاتئ ده رکه یان لئ کرده وه، چوو ژووئ سهرى کرد هه ر دایكى دلبر و قه ره واشتیکى لهوئ بوون، دلبر له مالى نه بوو، دایكى گوئى:

– نانئى، کیزى خۆم، خیره بهو به یانییه؟

– خیره، پوره ئایشئ، بۆ بهوشى مافوور هاتووم، دایکم به ته مایه سبهینئ ده زگهئى مافوور ته ونکردئ دامه زرتئى، به لام بهوشیکمان کهمه.

– جا بهوش که مالى چیه کچى خۆم، بهوشئ نا دوو بهوشان به، ئیمه ئه مسال مافوور ته ون ناکهین. پار، دلبر دوو مافوورى ته واو کرد، به لام مافوور نه گالته، هه زئى ده کهئى بیانینئ؟

– ئه رى وه للا پوورئ، هه زئى ده کهم، بهشکو له بهر نه خشه کانیان بگرمه وه و مافوور هکانى خۆشمان له سه ر نه خشى هینهکانى ئیوه دروست بکهین.

ئایشئ به قه ره واشئ گوئ:

– ئا کچئ، هه رۆ ئهو دوو مافوور هئى که پار دلبر دروستى کردن له سه ر

ستیری مافووران داندراون بیانیهنه، بهلام وریا به لیت نهگۆرین، ئی دی مهینه، تۆ ههمیشه شتانت لی دهگۆرین.

– نا، ئایشی خان، چۆنم لی دهگۆرین، هر ئهوان دینم.

ئایشی له نانی پرسی:

– شهبابی برات شوکور بهسهلامهتی گهراوه؟

– بهلی پوره ئایشی، ئهري وهلا گهراوه. ئه مێرخاسی و ئازایهتییهی که هه مزه چاوهش لهو شهريدا لێ دهگێراوه نهبووه و نه بیستراوه.

– جا، چما هر لهم شهريدا، ئه دی ئهوي سالی که شای ئیران بهسهر کوندهکانیدا داین، شهباب هیشتا توولهک بوو و بهری سمیلی تازه بۆر بووبوو، ئهوي سالی ش میترخاسیهکی مهردانهی نواند، خوا دهستی بهبالییهوه بی.

قههرواش مافوورهکانی هینا له پێش ئایشی خانی دانان، ئه ویش پای خست و نیشانی نانی دان. نانی که چاوی به نهخش و نیگاری مافوورهکان کهوت واقعی ورم. جا به راستی نانی هیشتا چاوی به مافووری وایاب نهکهوتبوو، که لهکیوی له کاتی بازدان و ههلاتندا لهسهر نهخش کرابوو. نیچیروانیش چۆکی دادا بوو تیری تی دهگرت.

نانی خوشکی شهباب چهند سالی که له شهباب مندالتر بوو، دایکی بهجیازی کردنییهوه سهری زۆر قالی بوو. دهبوو مافووری جیازی بۆ دروست بکا، بهلام وهکو ئه م مافوورانه نهبوو.

– پوره ئایشی، ئه م نهخشه جوانهتان له کوئ هیناوه؟ نهخشی وای له کن ئیمه نییه.

– کچم، ئهوه که پار بازرگانانی بلووچستانی بۆ شاری قهلا هاتبوون، مافووریکیان بهدیاری پێشکesh به مووسای خاوهن خان کردبوو. مێردهکه م لێ خواستبووهوه هینای، دل بهریش له بهری گرتوه. بهلام که مووسا هات مافوورهکهی بباتهوه گوتی:

– وهللا مافووری کچی ئیوه زۆر له مافووری من جوانتر و ڕهنگینتره. دهبا ئی من بۆ ئیوه و ئی ئیوه بۆ من، بهلام قایل نهبووین و نهماندای.

ماوهیهک نانێ خۆی بهئاخاوتنهوه خالفاند، چاوهنۆڕ بوو دلبر بگهڕێتهوه، ببینی، بهلام هه دیار نهبوو، ئیدی نانێ بهوشهکهی هه لگرت، دوعاخوازی کرد و ڕۆیی. هیشتا له کووچهی وهدهرنهکهوتبوو له پێیی لوتی بوو بهلووتی دلبرهوه، گوتی:

– دلبر گیان، ئهوه چهند سهعاته، له مالی ئیوه بووم، چاوهنۆڕت بووم، ئهوه بۆ کوێ چوووی؟

– وهللا له مالی نهکم بووم، ئهوه چهند ڕۆژه نهخۆشه.

– خا نهکا، نهخۆشییهکهی چییه، هاواری کوێهتی؟

– دوور له تۆ، دلێ دیشی. له میژبوو هاواری دلێ دهکرد، بهلام گوئی نهدهدایه، تا پهڕیشانی کرد و وا له نێو جێ کهوتوو. ههنگوینی سبهینانم بۆ برد، دهلێن بهقسهی ههکیمی، مهگه ههنگوینی سبهینان فریای کهوێ. لهوه زیاتر هیچ شتیکی دیکه بهکار نایه.

– باشه ئه دی چۆن بۆ کن کۆچهک گولتان نهبردوو. دهلێن کهس وهکو وی مه لا شیخ قاسمی نهخۆش چا ناکاتهوه، هه کهسی پهنا وهبه مه رقه دی شیخ قاسم دهبا بهساغی دهگهڕێتهوه. پار نا پێراری کرێفی ئیمه نهخۆش کهوت، بایم بریدییه سه مه رقه دی شیخ قاسمی، مانگیکی پێ نهچوو چاک بووهوه و گهراوه مالی خۆی. دوو زیریان له بهر مه رقه دی بۆ دانا و مه رکیکیشیان له بۆ سه بری و یهکیکیان بۆ بهرهللای نێو میگه له کهی کرد.

– میتردی پووری من نه بهکۆچهک و نه بهشیخان قایله، دهلێ: «چاک و خراپ هه موو به دهست ره بولعاله مینه، کۆچهک و شیخیش وهکو من بندهی خوان، ئه مانه چییان له گهڵ کاری خوا پێ دهکری. هه موویان درۆ دهکهن.»

– دلبر دهزانی بۆچی هاتووم؟

– شه باب دوینی شهوێ که گهراوه، هه ئهوێ ئیواری لهم کووچهیه دا زۆری

لهسەر ئەم دووكانه خۆ خلاڤاند، كه بتبيني، بهلام تا تاريكيش داهات هەر نهيبينيت، ئەمنيش ئەمەرق بەبيانووی بهوش خواستنهوه سهريكي مالههوانم دا بتبينم.

كاتی كه نانێ باسی شەبابی كرد، دلەهر رەنگی سوور هەلگەرا و گەشاوه و بەنيوه پێكه‌نينيکه‌وه زاری كرده‌وه ددانه‌كاني وه‌كو مرواریدی سپی به‌دياركه‌وت، به‌تۆ با نه‌كردبات، نه‌خواردبات هەر سه‌یری سای گەردنی دلەهرت كردبا.

به‌له‌رزهی خرخاله‌كانيدا وا ديار بوو كه دلی به‌ته‌په ته‌پ و هاتوچۆ كه‌وت، ده‌ستی برد ئاوێنه‌یه‌کی له‌به‌ر پشتيني ده‌رینا و سه‌یریکی سه‌ر و پوخساری خۆی كرد، گوئی:

– من سبه‌يني به‌بيانووی كوڵه‌وه ده‌چمه‌ ئه‌و گه‌لییه، كه‌سی لی نییه، هەر خۆم و قه‌ره‌واشه‌كه‌م ده‌چين. با بێ بۆ وينده‌ری.

– دلەهر، ئەو ده‌یگوت ده‌بی ئەمەرق بیبینم، جا چۆن ده‌توانی تا سبه‌يني نۆڤه‌هه‌ بگري؟

– جا ئەمەرق چم پێ ده‌کری و چ بکه‌م؟

دلەهر نه‌ختی بیري كرده‌وه، گوئی:

– ده‌كه‌واتا، دواي نيوه‌رۆ ديسان به‌بيانووی سه‌ردانی پوورمه‌وه بۆ گه‌ره‌کی وان ده‌چم. با بێ بۆ ئەوی، ئەوی چۆله‌ و كه‌سی لی نییه، له‌وی به‌یه‌ك ده‌گه‌ين.

نانی گوئی: باشه‌ وا ده‌چم پێی ده‌لیم، پاش نيوه‌رۆ بۆ ئەوی بێ. نانێ لی دا رۆی.

ه‌يشتا نيوه‌رۆ نه‌بووبوو شەباب خۆی گه‌يانده‌ گه‌ره‌کی قه‌لا چيای كه‌ مالی پووری دلەهری لی بوو، ماوه‌یه‌ك هاتوچۆی كرد و ئەملا و ئەولا گه‌را، تا دهنگی بانگی مه‌لا ره‌شید له‌ مناره‌ی مزگه‌وته‌وه بڵند بووه‌وه، ئیدی بۆی به‌دياركه‌وت، كه‌ وه‌ختی نوێژ و خواناسينيیه، به‌لام دلەهر ه‌يشتا هەر ديار نه‌بوو. شەباب

دهتگوت سهرمای زستانی بردوویه، هەر هه‌لده‌له‌رزى و چۆقه چۆقى ددانى
رۆژه ڕێهه‌که‌ ده‌رۆیى. پاش نیوه‌رپوانتیکى دره‌نگ بوو، له‌ نکاو دلبه‌ر له‌سه‌ر
سیله‌ى کووچه‌وه‌ به‌دیاره‌که‌وت. شه‌باب داپه‌رى چووه‌ پێشى، دلبه‌رى گرت له‌
باوه‌شى کا، به‌لام دلبه‌ر نه‌ختى پێى هه‌لبه‌رى و سه‌یریکى ده‌وریه‌رى خۆى
کرد، گوتى؛ شه‌باب کۆره‌ تۆ چه‌ند چاو قایمى، له‌وه‌ ناپه‌رینگیته‌وه‌ یه‌کى
بمانینى، لاچۆ.

– دلبه‌ر گیان، چۆن چاوقایم نه‌بم، ئه‌مه‌ ماوه‌یه‌کى دووردرێژه لێک
داپه‌راوین و له‌و ساوه‌، ئه‌وه‌ یه‌که‌م جار ه‌ چاومان به‌یه‌کدى ده‌که‌وێ.

– ئاخ‌ر تۆ بیر ناکه‌یه‌وه‌، خه‌لک بمانینى، شه‌رمى ناکه‌ى، له‌وه‌ ناترسى
ده‌سته‌به‌جى ئیومان له‌ نێو خه‌لکدا بزپێ و بۆسۆ و به‌دناو ببین و بڵێن:
«دلبه‌رى کچى مه‌خسوود بێ ناموسه‌ و هه‌میشه‌ له‌ کووچه‌ و کۆلانا‌ندا له‌
پیاوان ده‌گه‌پێ و ماچى ده‌که‌ن».

وه‌ره‌ با بچین بۆ سه‌ر ئه‌و گۆئ ئاو و پرووباره‌نه‌ى ده‌وریه‌رى شار له‌وێ
چاتر یه‌کدى ده‌بینین.

– کێه‌ گۆئ ئاو و پرووبار؟

– هه‌ى، ئه‌ى تۆ چۆن شارستانییه‌کى که‌ باش شارمه‌زای شارمه‌که‌ى خۆت
نه‌بى؟

– وه‌للا، نازانم کام گۆئ ئاو و چه‌م ده‌لێى؟

– ئه‌و بازه‌رگانه‌ى که‌ بۆ شارمه‌که‌مان دێن و به‌بار کووتالێ بۆ دێن،
وشت‌ه‌رگانه‌یان به‌رۆژ له‌ دارسته‌نه‌کاندا ده‌له‌وه‌رپێن، که‌ شه‌و داها‌ت دێن، تا
به‌یانی رۆژ ده‌بێته‌وه‌ له‌وێ دهنوون، له‌ پاشان وشت‌ه‌ر وه‌انه‌کان دیسان
وشت‌ه‌رگانه‌یان بۆ دارسته‌نه‌کان ده‌به‌نه‌وه‌ بله‌وه‌رپێن. من بۆ ئه‌و جێگه‌یه‌ ده‌رۆم،
جا تۆش دوا به‌دواى من بۆ ئه‌وێ وه‌ره‌ له‌وێ که‌س نامانینى.

کاتى هه‌ردووکیان گه‌یشتنه‌ وێ، شه‌باب دیسان ویستى دلبه‌ر له‌ باوه‌ش
کا، دلبه‌ر ئه‌مجاره‌ش هه‌ر نه‌په‌ه‌شت، گوتى:

– پهله مه‌که، ئه‌مه‌ش ومختی خوځی دئ. تۆ به‌باوت بلّی که‌ی بۆ خوازینیم دئ. باوکم ده‌لّی: تا نانّی به‌مێرد نه‌ده‌م خوازینیی کچی مه‌خسوود ناکه‌م. ئیمه‌ گفتمان له‌ ده‌م مه‌خسوود وه‌رگرتوه‌ و پراوته‌وه‌، تا کارێک جیبه‌جی نه‌که‌ین ده‌ست به‌ کارێکی دیکه‌ ناکه‌ین.

– حه‌ی، جا نانّی که‌ی به‌مێرد ده‌ده‌ن؟

– دایکم پتی گوتم: کورم ئه‌م پایزه‌ وا بپیاره‌ بێن و شیربایی به‌ن، نانّی به‌ن. به‌لام باوکت نا‌قایل و ده‌لّی نا، من چۆن ده‌توانم به‌م زستانه‌ ئه‌م په‌زه‌ شیرباییانه‌ به‌خێوکه‌م. با شیرباییه‌که‌ بکه‌ویتته‌ به‌هاری و ئه‌وسا بووکی خۆیان بگوینه‌وه‌.

دلبر هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکێشا، گوتی:

– که‌وابوو ئه‌مه‌ سالتکی تریش ده‌خایه‌نّی.

– ده‌که‌وايه‌ با هه‌ر ئیستا رهدووت خه‌م و بۆ مالتی خالته‌ به‌رم، تۆ خۆت ده‌زانی خاله‌کانم هه‌موو قاره‌مان و مێرخاسن.

– نا، نا، تۆ چۆن شتی وا ده‌لّی، ئیمه‌ باوکمان دۆستی یه‌کن، شتی وا بۆ ئیمه‌ نا‌ره‌وا و دزیوه‌، ئه‌ی نازانی خورشیدی بازارباشی چه‌ند جارێ خوازینیی له‌ باوکم کرد و چه‌ندین نیشانی به‌نرخێ بۆ نارد که‌چی باوکم هه‌ر قایل نه‌بوو؛ چونکه‌ به‌لّینی به‌باوکت دابوو...

کاتێ دلبر به‌م جوړه‌ ئامۆژگاریی شه‌بابی ده‌کرد، شه‌باب سه‌یری دلبری ده‌کرد، به‌رچاوکه‌یه‌کی زێړی پۆمی به‌سه‌ر ناوچه‌وانیدا به‌ردابوووه‌، فێسته‌که‌ی سه‌ری هه‌مووی دراوی زێو بوون، پێشووی رەش که‌وتبووه‌ سه‌ر روخساری و به‌لای راستیدا شوێر بووبوووه‌ به‌رچه‌نه‌که‌ی حه‌له‌بی بوو، به‌لاجانگی راست و چه‌پیدا توند کرابوو و ده‌هات ده‌که‌وته‌ سه‌ر خوبابی خال خالێ به‌فرینی. لووته‌وانه‌یه‌کی بچووکی نقیمداری به‌غداييی به‌لووته‌وه‌ بوو. شرکه‌که‌ی تا به‌ر پشتینی شوێر بووبوووه‌، موموورووی ملی له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌ ده‌بريقاوه‌. گواره‌کانی گوێی به‌زێر گۆیک کرابوون، ئه‌نگوستیله‌یه‌کی قاش

سوور له پهنجهی دهستی چهپیدا بوو. دلبر چاو و برؤی خوئی قهت به کلی سوبحانی نه ده رشت، چونکه قژ و چاو و برؤی هینده رښ و جوان بوون، نه ناس بیدیا سه ری لی سوړده ما و ده چه پسا.

که قسه یی ده کرد لیوه ناله تنکه کانی به حال ده بزوتن و پیاو خواخوای بوو سهیری بکا. له قسه کردندا جار جار چاوی لیک دنا و دیسان دهیگرده وه، لووتی که می قولینگانه هه لکه وتبوو، دهنگوت دهنوکی قولینگه.. دیسان شهباب په لاماری دلبری دا ماچی بکا، به لام دلبر خوئی راپسکاند، خوئی به دهسته وه نهدا و هه لات. شهباب وه دووی کهوت. پاشان دلبر وهستا، کاتی لئی نیزیک بووه وه دلبر گوتی:

– ئه گره دته وئی هه میشه یه کتر ببینن، ئیدی وه دووم، مه که وه، ئه گره جاریکی دیکه وه دوو که وی سویندم به (داری مران) ئیتر جاریکی دی وه دووت ناکه وم به لام توخوا لیم که ری با تیرت ماچ که م.

– شهباب، به راستی تو ژور چاو قایمی و ده لئی که می نه قلپشت سووکه. کوره که سی لیره بمانینن داخوا چ قسه و قسه لؤکی کم وه دووخوا، ده زانی؟
– باشه ئه ی له کاتی مازو وچنیندا بوچی باکت نه بوو.

– له کاتی مازو وچنیندا که س لیمان ناگرئ و به شووره یی داناندرئ، چونکه بووه به ده ستووری هه موو لایه ک. هه ر بویش جحیل و کور و کالان به سه ربه سستی بو مازو وچنین ده چن له وئی به یه ک بگره. جگه له وهش خو مازو وچنین وه نه بی ته نیا هه ر کوریک و کچیک، به لکو سهدان کور و کچی لی کؤده بته وه و کهس له کهس ناگرئ، نه ک وه کو من و تو، ئیستا که سی چاوی لیمان بی، ئاخو چیمان وه دووخوا.

دلبر هم قسانه یی کرد و لئی دا رویی.

شهباب قه ده ری له به ژن و بالای روانی، تا له به رچاوی ون بوو. ئینجا بیري کرده وه، گوتی:

– قسه کانی دلبر هه موو راستن، به راستی که سی چاوی لیمان بی، ئاخو

چ ناو و ناتۆرهیهکی دزیو و پیسمان وهدوو خا، ئهوه بهش بهحالی من، کورم و
قهی ناکا بهلام بۆئو، کچه و دهسته پاچهیه. ههندیکی تر وهستا، ئهویش لێی
دا چوو بهلام بهریگایهکی تر دا رویشت.

بەشى ھەشتەم

قولپخان

پايز بوو، كۆچەر و رەھەندەن، زوو لە زۆزان و كوستانى سەر چيا بلندەكان و رەشبەلەكە بەفرەكانەو بە گوندەكانيان گەرايوونەو و چووبوونە ئارانان تا بۆ پەزەكانيان ئاخەلى زستان دروست كەن. ھەندى ھۆلى تازەيان بۆ پەزى نەخۆش دروست دەكرد، ھەندى جىگای ھەسانەو ھيان بۆ شوانان بە چەپەر و تەيمان دروست دەكرد، ھەندى كىش كۆنە ئولكيان بۆ ئاژەل نوئ دەكردەو تا سارد و سەرما و با و بۆرانى زستان زيانيان پى نەگەيەنى. ھەندى كۆزى بەرخيان پاك دەكردەو، ھەندى ھى نوپيان دروست دەكرد، بۆ ئەو ھى كە بەھار ھات و پەز بەزاوئى كەوتن جىگای گەرم بۆ كار و بەرخى ساوا ئامادە بى.

ئەو دەشتانە قەت بەفرى لى نابارى، ئەگەر جار جار بشبارى، دەستبەجى دەتويەو و لە پايزەو تا بەھارى پەز ھەموو وا دەلەو ھى ئىدى دەلىي گيا ناخۆن و ھەموو پۆزى تىرن؛ چونكە بەھارى كە بەفر دەتوايەو لە لاپالى چياكاندا شىنايى تازە دەروا و گەرماش لەو دەشتە ھەلى دەقراچاندن، ئىتر پەز ناتوانى بلەو ھى، ئەوسا كورد پەزەكانيان بەرە بەرە بۆ نىزىك بەفر دەبەن و بەرەو جىگای فىنك و لەو ھى خۆش دەروڤ. ئەو ئارانە لە بەھارەو تاو ھى پايز ھەروا بەچۆلى دەمىنەو و پى ئاژەلىكى تى ناكەو، تا پايز لەو ھى زۆرى لى شىن دەبى. سەردەمى لەسەر ئەو ئاران و زۆزانە گەلى شەر و شۆر

دهقهوما، تهنانهت پياویشیان تیدا دهکوژران و خویندکی زۆر دهپژا. ههرکهسی پیاوی زۆر بهدهستهلات با لهوهپرگه و پاوان و زۆزانی چاک نهو داگیرى دهکرد، ئەمەش لهو سهردهمهدا بوو که شای ئێران دهستی بهسهه ئێردها دهپۆشت. بهلام لهوتهی ولات له ژێر دهستی خاندا بوو هیشتا شتی وانهقاوماوو و نهشدهقهوما. راسته، جاروباری قورتمی یهکیان دهگرت، بهلام نهک وهکو جاران سههشکین، مل بهههین، یا پیاو بکوژن و خوین برپژن. شتی وانهبوو. خانۆ پرگای نهدهدا کهس دهست بۆ کهس ببا. که ناو بهناویش یهخی یهکیان دهگرت، خانۆ زۆری پی تیک دهچوو و پی دهگوتن: «بهقوربان، خو ئیوهش نهوون به شای ئێرانی، یا پادشای پۆم بهزۆری زهوی له یهک داگیر بکن. من شتی وانهبوول ناکهم، شوکور زهوی زۆره، ئیوه ههر ئاگاتان له خۆتان بی شای ئێران و پادشای پۆم لیتان داگیر نهکا. ئەوا پیتان دهلیم ههر کامیکتان دانهنیشی له نیو عهشیرهتی دهردهکهه و بۆ کوێ دهچی بچی. خۆتان زۆر چاک دهزانن، ههر کوردی له عهشیرهت یا له خپلهکهی دهرکرئ، ئیتر جارتیکی تر هیچ عهشیرهت و خپلکی دیکه کوردهواری قووبولی ناکا، ئەوا پیتان دهلیم: ههرکهسی رحهت دانهنیشی خو پەشیمان دهبیتهوه.»

جا بهراستی، ههر کوردی له عهشیرهت دهرکرئ ئیتر عهشیرهتکی تر نایگریته خو.

همهزه چاوهش پاش ئەوهی له شهمدینان گهرا بووه جحیلهکانی کۆ دهکردهوه و مهشقی سهربازی پی دهکردن. خو و جهوزۆ چووبوونه ناوچه دوورهکانی قهلا، دهسته دهسته جحیلان ریک بخهن و فیره مهشقیان بکن. ئەو لاوانه که له پیتشدا له کن همهزه چاوهش فیره مهشق بووبوون و لی بووبوونهوه، جحیلانی قهزاکانیان مهشق دهدا.

جگه لهمه ئەو کوره کوردهی که له شهیری شهمدیناندا بهدیل گیرابوو و ناوی نهبی بوو دهیاننارده ناوچهکان تا بزانی ئەو لاوانه چۆن جحیلان مهشق دهدهن و ههر کوێهک پێویستی بهمهشق با چهند پۆژیکی لی دهماوه و خهلکی فیر دهکرد و پاشان دهگهراوه قهلا، چونکه ئەو خویشی له نیو سهربازی

رۆمیدا فېرە مەشق بووبوو و گەشتبوو پلەي ئۆنباشى و سەربازى ناشىي
فېرە مەشق دەکرد.

پۇژىكيان خانۇ لە ناوچەيەك تووشى نەبى ھات، جىتلىنى مەشق دەدا.
مەشقىكى زۆر دىلسۆزانەي دەدان و خانۇ زۆرى پىي خوش بوو، گازى کردە
پەنايەكەو، گوتى:

– كۆرى خۆم، تۆ دەزانى ھەموو كوردستان سوپىند بەسەرى ھەمزە چاوش
دەخۇن، چونكە بۇ ئەو ھاتوو نەتەو و نىشتمانى باو و باپىرانى بپارىزى.
نەبى لە پىش خانۇ راوہستابوو، گوتى لە ورد و درشتى ئامۇزگارپىيەكانى
خانۇ بوو، لە پاشان گوتى:

– گەرەم، ئەمن خەلكى چىاي مووسلم، راست دەوى ئەگەر گەرە
كوردەكانى كەنە مەش ھەموو وەكو جەنابت بان و سوپىندىان بەسەرى گەلى
پىايى وەكو ئىو و ھەمزە چاوش خواردا، ئىمەش وا دىل و يەخسىر
نەدەبووين، بەلام چ بلىين، خوا مالى غايەن و خۇفرۇشان خرا كا.
خانۇ تى گەشت كە ئەم كۆرە نا تىگەشتوو نىيە و وريايە، پرسى:

– چاكە، ئەدى چۆنت سەربازىي پۆمپيان دەکرد؟

– چتان لى وەشتىرم، خوا خۆي ئاگادارە، بەر رەشېگر كەوتم، بەلام پاشان
ھەلاتم و چوومە دەشتى بشىريان، ھەر ھىندەم زانى قايمقامى پۆمى گرتى
و ديسان تەسلىمى كردم، نۆرىم ئىدى بى سوودە، مامەو تا بەدىل گىرام.
بەلام زۆر شادم بەوئى كە پارىزگارىي نەتەوئەكەي خۆم دەكەم.

– ئافەرىن كۆرى خۆم. مادام ھەز بەخزمەتى نەتەوئەكەي خۆت دەكەي، خوا
دەستى بەبالتەو بى.

ئەوى سالى خەلك نەھەسابووەو، لە نكاو زستانى ھات و سەرما و سۆلە
دەستى پى کرد. نەختى باران بارى، بەلام لە پاشان بەفرىكى زۆر بارى و
شوپىن نەما تىي نەكا و ھەر نەشەمچووەو.

گەلى سال ئەو چىايە تووشى زستانى وا سەخت و تووش دەھات.

هاوینی رابردوو دهغللودانیکی چاک و مشه له نیو عیلى بهرۆدارى
هه لگه وتبوو. هه رکه سه خهرمانى خۆى کوتابوو و دان و زمیرى خۆى له چال
کردبوو، زه خیره و باراشى زستانى هاریبوو و کهندوو و تیریان لى پر
کردبوو.

پاش شه پرى شه مدینانى پادشای پۆم بۆ شای ئیرانى نووسی: «شا
عهباس ئەتوو چ دهکەى؟ ئەدى ئیمه کوردستانمان له نیوان خۆماندا
نه بهشییه وه و بریارمان نه دا که ئیوه له کن خۆتانه وه لى دهن و ئیمه ش له
قۆلى خۆمانه وه، به لکه ئەم خیر و بهرکه ته له چهنگ ئەم بیانیا نه ده رینین؟
ئەوا من له سهر ئەوهى که بریارمان دابوو له شکری خۆم هه نارد ه سهر
شه مدینان، به لام ده لاین خانۆى له پ زیرین له ولاتی تۆدایه و له جیای دمدمه،
له شکری کۆمه کی میرى شه مدینانى کردوه، نه یه یشت میرنشینه که
برووخیتم. کوا تۆ چ دهکەى؟ بۆچی په یمانه که به جى ناهینى؟»

شا عهباس که کاغه زى پادشای پۆمى خۆینده وه، تووره بوو، گوتییه
خولامان:

- خیرا، قولى خانم بۆ بانگ کهن.

خولامان راپه رین، چوون، قولى خانیان بانگ کرد. قولى خان که
وه ژوورکه وت نواریى شا دیسان فیى لى هاتوه، سى جار ان ئیکلامى بۆ
کیشا، گوتی:

- شا پایه دار بى ئامدهم، چ ده فهرموون؟

شا عهباس به بابنۆکه رى گوت:

ئەو کاغه زه ی پادشای پۆمى بدهنى، با بیخوینتیه وه.

قولى خان که کاغه زه کیى خۆینده وه، واقى وړما و سه رى بادا، گوتی:

- شا خوش و پایه دار بى، ئەوه چهند ساله نه خه رج و باج و بیش دایین و
سه رانه دها و نه بیگار و سوخره کیشیش قوبوول دهکا. فه رمانتان چیه
به سه رى دا بدهم، هه ر وىستا بجم قه لاکه ی ویران کهم و به دیلى بگرم و بۆ

كوردەكانى دىكەشى بىكەم بەپەندى زەمانە و ترسىكى واپان باوئىمە دلەوہ
ئىدى ورد و درشتيان چۆكانت لەبەر دادەن و ببەنە دەستدات ھەتا ھەتايە.

شا عەباس پى گوتى:

– بەئىمامى عەلى قسەكانت راست و بەجىن، دە تا زووہ خۆت كۆكەوہ بچۆ
بەسەريدا بەدە.

راستە، قولى خان ئەم قسانەى كرد، بەلام، پاش ئەوہى چووہ دەرى،
پەشىمان بووہوہ، نەچوو. نيزىكەى مانگى خۆى پاش خست، تا رۆژىكيان شا
عەباس ديسان بانگى كرد، بەتەوسەوہ پى گوت:

– كوا، خانى كوردانت بەدىل گرت؟ دە بىھيتنە، بزەنم گورگى كىھە چيايە.
ئەدى قەلاکەيت چ لى كرد؟

قولى خان كە ئەم قسانە شای بىست، لە ترسان تەزوو بەلەشىدا ھات و
لەرزى، چونكە بۆى و دەدەرکەوت كە شا عەباس گالتەى پى دەكا و ئەم قسانەى
بەتەوس و تيزەوہ پى دەلى. قولى خان زۆر چاك دەيزانى كە شا عەباس ئەم
جۆرە قسانە بەخۆپايى ناکا و سەرى زۆر كەسى پەراندووہ و مى زۆرى
دىكەشى بە پەتى سىداروہوہ كردووہ. ئىدى دەستبەجى بەرچاوى تاريك بوو،
بەلام گورجى فرىاي خۆى كەوت، گوتى:

– شا پايەدار بى، ئەو دەمى ئەو چيايانە ھەموو بەفر بوو، بەلام وىستا
ئامادەم سبەينى زوو بەپى كەوم.

شا عەباس نەختى ساردبووہوہ، گوتى:

– دە كەوايە، سبەينى زوو بەپى كەوہ. بىر قەلاکە خاپوور و وىران كە و
خانى كوردانىش يا خۆيم بە دىل، يا سەرىم بۆ بۆنە. بەلام تۆش وەكو سلىمان
خان نەكەى، كە نارىم، پاش بەينى كەراوہ، گوتى:

– خانى كورد دەلى: «پارچە زەوييەكمان لەسەر ئەو چيا روتانە لە بۆ
خۆمان ئاوەدان كردووہتەوہ، چما شا عەباس عاردى كەمە؟ ئىمە ھىچ
زبانىكمان بۆى نىيە». ئەويش پى و راست گەراوہ و ھىچى بەھىچ نەكرد.

ئەگەر ئۇ دەمی کون و کەلینی قەلای بۆ پشکنیباين و ڤیڭای هەلمەتبردن و داگیرکردنی بۆ کیشاباین، ئیستا لەمیزبوو خانمان لەناو بردبوو؛ چونکە ئوسا قەلاکە هیشتا بەتەواوی دروست نەکردبوو، هیژیشی هینده پەرهی نەستاندبوو. دەلین ئیستا لە هەر چوار کەنارهوه کوردی تی ورووکاوه و زۆر بەهیز بووه. نابینی چ کەلەوهکیشی و سەرکیشیهک دهکا؟ زۆر چاک ڤیڭای لی گرتووین و کی دهویری پی باوپیته کوردستانهوه.

قولی خان دیسان ئیکلامی بۆ کیشا ڤویی، خۆی ئامادهکرد و بۆ سبهینی زوو هیشتا خەلکی تاران لە پرخەیی خەویدا بوون دوو هەزار سەربازی وهدووی خۆی دا و بەرهه قەلای دمدم بەڤی کەوت.

چەندین ڤۆڤ بوو قولی خان و لەشکرهکەیی بەڤیوه بوون، سەرباز هەموو پرچەک: بە شیر و مەتال و تیر و کەوانهوه دهجمین. مەتالەکانیان وهکو تهشیی خەر وایوون، بەلام بی کەوی بوون و جهنگاوه که خۆی پی دەپاراست هیند گەورەبوون، دهتگوت خۆی لە پشت دەرکەیهکەوه دهشاریتەوه. ئیدی بهو ڤهنگه لە هەموو تیر و شیرتیکی دەپاراست.

نیوهڤو بوو، کاتیکی گهینه چیاکان، ئیدی فینکی کرد، شنه و کزهایی سارد و خۆش دهستی پی کرد، ئیدی لە دهشتی ئیرانی دەرچوو بوون، بهشوینیکدا دهڤویشن ناو بهناو دهشت و ناو بهناو زستانهوار و ئارانی کوردان و ناو بهناو چیا و نهوال و گەلی بوون.

کوردەکان که چاویان بهم سەرباز و قۆشهه کەوت، هەموو ڤهنگ ڤهڤو وهکو نهخۆشی تی لیهاوو، بهپاخی قووچ و دریزهوه و دهست بهمهتالی گهوره و ههراوهوه، دهستهجی ناسیانهوه که سەربازی ئیران، بهلام بۆ کوئ دهچوون، کەس نهیدهزانی. پیاویکی به شان و شکۆ له پیش لهشکرهوه دهڤویی، هیندهی خهه و ڤهنگی له ڤدینی دابوو دهموچاوی رهش دهچوهوه.

ڤدینی هینده دریز بوو تا سەر سینگ هاتوو و گهیشتهوه قایشی پشتی. پاخهکەیی سەری وهکو پاخی سەربازهکانی دی نهبوو، کوریشک و لۆچ و

لۆكەنى تا بۆلى جان و كاو بوو، دعتگوت زىره و له بهر تيشكى هتاوى دهچرىسكىتهوه، شىرىكى بهشانهوه بوو، دوو پشتووشى به بهر پشتينهوه بوو، مشتووكانيان سىي دهچونهوه. وهكو سهربازهكانى ديكه له و لاواز نه بوو، دهموچاوى چرچ و لۆچاوى بوو، وركن بوو، سكى دعتگوت مهشكهى ههلمساوه. كه مى به سهر زىنى ئهسپهكهيهوه سهنگه لايوو. له وه دهچوو سهرلهشكر بى. يهكى دى به تهكويهوه بوو نهختى له و لاوتر و لاوازتر بوو، چاوى بچووك بوو. كاتى له پيشى دهنورى دهستى به ههنييهوه دهگرت، ئهوجا تهماشاي دهكرد دعتگوت سىبهه بۆ چاوى دهكا، كهچى نه ههتاو بوو و نه هيچ. لهشكر له گوژمى خوارى شۆر بووهوه و نه بووهوه تووشى ميگهل و رانه مەرى كوردان هات. سهرلهشكر فهرمى دا، سهرباز چوون ميگهليان كو كردهوه، بيانهن، سهگى دى و گوريزى شوانان نه يانكرده نامهردى، له ههموو لارا گه مارويان دان، به لام سهرباز دهستيان لى كردهوه كوشتنيان. شوان تووره بوون، گوتيان:

– ئه و پهزانه بۆ ده بهن؟ نازانن هى ئيمهن و بى خاوهن نين؟

سهربازهكانى هيچ گوتيان نه دانى و پهزيان برد. شوانىك راپهري چوو له كن سهرلهشكرى شكايهتى كرد، گوتى:

– سهربازهكانت پهزهكانم ده بهن.

سهرلهشكر گوتى:

– پهزىش هى مهيه و زهوىش هى مهيه.

شوان كه زانىي سهرلهشكر شكايهتى ناپرسى، دهستى دا گوچانى، چوو پيشى له پهزان گرت، نهيهيتشت پهزان بهن، قولى خان، فهرمى دا: برۆن ئه و سهگه بكوژن، بنۆره، بنۆره چۆن پيشى پهزهكانى گرتوه.

دوو سهربازى لى راپهري شوانيان وه بهر شيران دا و ههلاههلايان كرد و پهزيان تالان كرد.

قولى خان ههنديكى دى به لهشكرهوه چوو پيشتر، نواري ئه و كهلى و دۆل

و دهرانه له قهرهبالغیيان ژاوهيان دئ، پرن له كورد و ئاژهل. فهرماني دا:

– خپرا، ئو پهزانه كوځه نه وه، ئه وانه ئازووخه ي له شكرن.

خاوون پهز و شوانان پهزيان نه دا، له گهل سهربازي ئيرانيدا تيك چرژان،
بوو به شهړ و ههللا.

به لام كورده كان له بهرانبهر ئو له شكره گرانه دا چييان پي دهكرا. قولي
خان فهرماني دا:

– هر كه سي پهزي نه دا، بي سي و دوو ليكردن بيكوژن.

زور كورد كوژران. دهنگي شهړ بهنيو ئاران و زستانه واره كاندا په رت و بلاو
بووه وه. ههندي هاواريان وه بهر خانق برد: كه له شكرتيكي گه وړه و گراني
ئيران به رهو قه لا دي و هر چي تووش دي تالان و برؤي دهكا و دهيا، هر
كه سيكيشي وه گير دهكه وي ديكوژي. خانق بانگي جهوزؤي كرد، گوتي:

– ديسان هاواريان وه بهر هيناوم كه له شكرتيكي گه وړه و گراني ئيران
به رهو قه لا بي دي. گورجي تا له شكر كو دهكه يه وه، جاري چهند سوارؤي بو
ئارانان بنيره، بزنان چ باسه؟ شتق له شكره، به كي هه پيدا دهروا؟ زو
خه بهرمان بو بيتن. نابي بهيلاين له دهشت به رهوژوورتر بين و پي باوينه نيو
چيكانمانه وه.

خانق هركه له ديوه خانق ودهر كه وت، غه لبه غه لبي جحيلاين له پشت
شووره ي قه لاړا دههات، پي دهكهنين، خانق به رهو غه لبه غه لبي چوو، كه له
شووره سهر كه وت، له قولله يه كه وه تهماشاي كرد، له بهستي پشت شووره كه دا
جحيلا سهر گهرمي مه شقين، جووت جووت يه كدي وه بهر جريدان ددهن و
ركيافان ليك دهكهن و شيربازي دهكهن و زرينگي شير و مه تالانه، دهتگوت
مه شق نييه، شهري راسته قينه يه و هر ئوه نييه يه كدي ناكورژن، جار
جاريش يه كدييان وه بهر شيران ددها و به مه تالان خويان دهپاراست و
شيريان وي نه دهكه وت. ههمزه چاوه شيش له دووره وه راوه ستابوو فهرماني
دهدا، ههندي جاريش كه سانتيكي بهنيوي خويانه وه كاس دهكرد:

– كەلەش، پۈستەم، وا نابى.

خانۇكە چاۋى بەۋ مەشقە كەۋت، جىيىلان وا بە دل و بە گيان فىرى دەبن،
زۆرى پى خوش بوو و لە دلى خۇيدا گوتى:

– پىم وايە ھەموو دەستان دەخورى و خوينىستان ھىندە گەرمە ھەر
وختە بكوئى و خوا خواى ئەۋەتەنە ھەر ئىستا بچنە شەرى و ھەرىكە
چاۋەنۆرى ۋەپە كەنگى گەرناسى و بوپرى خوى ئەزموون كا . خوا كاريكى
ۋات كىردبا لەو پۆزانەدا توۋشى دوژمن ھاتباين و ھەنگىنى چاۋم
بەمىرخاسى لوى كورد كەۋتبا .

خانۇ بەدەم ئەم بىر كىردانەۋە لىتى پاكشا و نوست . ئەۋى پۆزى درەنگ
ۋەخەبەر ھات، تىشكى ھەتاۋ لە پەنجەرەكانەۋە كەۋتبوو ھەر نوپنەكانى،
ژنەكەى مسىنە و دەستشۆرى ھىنا، ئاۋى بەدەستىدا كىرد، گوتى: لە
سبەپنەۋە سى سوار لە دەرەۋە ھاتوون چاۋەنۆرتن، خانۇ لە ژنەكەى توۋرە
بوو، گوتى:

– جا بۆچ زووت ۋەخەبەر نەھىنام، دە زوو ئاۋم بەدەستىدا كە .

– جا گوناھى من چىيە، تۆ بۆ خۆت كەم دەنوۋى، شەۋ و پۆز سەرقالى و
ھەر بەسەر پىۋەى، مال ئاۋەدان .

– كوا سوارەكان لە كوپن؟

– لە دىۋەخانن، لە كىن سەرۆك دىۋەخانن .

خانۇ گورجى سەر و چاۋى سىپىيەۋە، چوۋ بۆ دىۋەخان، كە گەيشتە
ۋىندەرئى، ھەموو لەبەرى ھەلستان، خانۇ سلاۋى كىرد، گوتى:

– سەلامون عەلەيكوم .

– عەلەيكومە سەلام .

– ئىۋە لەمىژە ھاتوون؟

– قوربان، ماۋەيەك دەبى ھاتووين .

- راستستان دهوئ خهتای گهورئ بوو، زوو ومخه بهری نه هیڼام.

- ده بلټن، دهی چتان دیت، ههستتان به چ کرد؟

- قوریان، کهس نازانی ژماره یان چهنده، به لام وئ دهچئ چند هه زاریک بن، هه نندیکیان به ریوهن و هه نندیکیان له دۆل و ده ران و هه نندیکیشیان له کن کانی ترشئ و شوینانی دیکهن. که چاویان پیمان کهوت، وه دوومان کهوتن، به لام ئه سپه کانیان وهکو هینه کانی ئیمه توندوتۆل نه بوون، نه مانگه یشتنئ.

- هه موو سوارهن، یا پیاده شن؟

- ئیمه هه ر سوارهمان دیتن، پیاده مان نه دیت، وا دیاره هه موو سوارهن؟ چونکه ئیمه چاومان به کوردی قشلاخه کان کهوت، دهیانگوت: کوردی گونده کانی خواریمان شه ر دهکن، به لام چییان پئ دهکری، له شکره که زوره و له کیشده نیه، دوو بهشی قشلاخه کانیان تالان و برؤ کردوه و ئه وهی ماویشن ئه وانهن که هه لاتوون و پرووی له چیا و جیگه ی تووش و سهخت و ئاسئ کردوه.

خانؤ سه ریکی مه جلیسه کهی کرد، گوتی:

- ئیوه چ دهلین؟ شا عهباس له شکری لی کردووین. پیاومان دهکوژئ، تالان و برؤمان دهکا.

هه موو کریوون، ورته له ده می که سه وه نه هات، ئه و جا جه لال مه زنی هؤزی ماسیخۆران گوتی:

- با لییان که ریڼ، تا ده گه نه نیو چیاکان، پاشان تییان ده کهوین، قه لچۆیان ده کهین، خانؤ قسه ی جه لالی پئ خوئ نه بوو.

راسته جه لال پیاوکی ده ول مه ند بوو و له بهر ده ول مه ندییه کهی بوو بوو به مه زنی خیله کهی، به لام نه پیاوکی ئازا و میرخاس بوو و نه شه ریشی پئ دهکرا. هه میشه خوئ له شه ری دهنزیه وه و زه غه لیی دهکرد. خانؤش له میژوه ههستی به وه کردبوو و هیچ دهنگی له گه ل نه دهکرد، له بهروهی هیچ گومانیکه له وه دا نه بوو که بؤ رۆژی تنگاننه به کار نایه و له شه ردا مهردانه

خۆی ناگرئ.

له پاشان پۆستۆ ناوئىكى سەر به هۆزى ماله رهند هه لى دايه، گوتى:

– قوربان، لهو قسانه ي جه لالم سهر سورماوه، دوزمن وا عهشيره ته كه مان
قه لاچۆ دهكا، تالان دهكا، كه چى ئهو ده لئى: «با لئيان گه رئين تا ده گه نه نئو
چيا». ئه گه ر به قسه ي ئهو بئى، خو تا ده گه نه ئيره نيوه ي خه لكه كه قه ده گه ن.
كه نيوه ي ئهو خه لكه ش قه كرا، ههنگى ئيمه بچين چ بكهين؟ ئه وه چه ند ساله
شا عه باس له شكرمان لئى دهكا، به لام ئيمه پياوانه نه مانه پشستووه پئى باوئنه
خا كمانه وه. ويستاش ده بئى سئى و دووى لئى نه كهين و بچين لهو ده شته تئيان
كه وين.

خانۆ ئيدى ريگاي ئاخاوتنى كه سى دىي نه دا، گوتى:

– ئه من به قسه كاني پۆستۆ قايلم، ئيوه چ ده لئى؟ كه س دهنگى نه كرد، ريش
سپيه ك نه بئى، گوتى:

– گه وهره، تا ئيسنا هه ر خو ت پاراستووتين و ريگات پيشان داوين، تو چ
بكه ي، ئيمه ناتوانين بلئين نا؛ چونكه بۆ ئيمه ي دهكه ي.

مه جليه كه هه موو به يه ك دهنگ گوتيان:

– وه للا ردين سىي راست ده لئى، ئه شه دو بيللا تو پاراستووتين، چو نت
ده وئى وا بكه، له تو فه رمان و له مه به جي پئان.

– ده كه ئيوه قايىل بن، وه للا منيش قايلم، ئه وجا به جه و زوى گوت:

– پئنج سه د سوارم له بۆ ئاماده بكه، سبه ينى زوو به رئى كه وم.

هه ندئى له مه جليه كه گوتيان:

– تو چ دهكه ي؟

– چو ن چ دهكه م؟ خو م ئاماده دهكه م، بۆ شه ر بچم.

– ئه دى نالئين: له شكرى ئيران چه ندين هه زاره؟ تو به پئنج سه د سواره وه

چت پئى دهكرئ؟

– پېنج سەد سوارم بەسە .

پاشان ديسان بەجەوزۆي گوت:

– مرازی چاوەشم بەدەھۆل و زورنا و توولۆومەو ڕەگەل خە . لە سەرۆک
هۆزان با ئەسۆي لاکانم دەگەل بۆ .

وہختی کۆپی خانۆ کۆدەبووہوہ، دەستوور وابو لە دیوہخان نان دەدرا و
میوانداری دەکرا . ئەوئ پۆژئ چەند مەڕیکیان سەر بریپوو، لە پێشان
گۆشتی برژاو، پاشان تاس کەباب، بەدووی ئەودا قلیانیی سەر سیلیان بە
سیر و ماستەوہ بە سینی دابەشییەوہ . نۆکەر بەسووراحی شەربەتیان
دەبەشییەوہ .

پاش نانخواردنی خانۆ فەرمانی دا، کیشکچی سەر قوللان پترکەن و
وریاین . بەفەرمانی خانۆ بانگی تۆپسازیان کرد، ناوی خاچۆ بوو، بەلام خانۆ
پێی دەگوت: خێچۆ . کە هات لێی پرسى:

– خێچۆ، بیستووتە شا عەباس ديسان لەشکری لێ کردوین . ئەو دەمی کە
هیشتا تۆپت بۆ ساز نەکردبوین، بەزانمان و ھەلاتن بەلام لەو برۆایەدام
ئێستا پتریان دەپۆست دێن، دە تۆپمان ھەن .
– نەخێر، قوربان ھەر نۆ تۆپمان ئامادەن .

– چاکە تۆپی دەپەم چۆن بوو، ئەدی ئەوئ پۆژئ تاقیمان نەکردەوہ؟ .

– بەلێ، ئەوئ پۆژئ لە پاش ئەوہی جەنابت پۆیشستی نۆپیم ھەندى
کەموکورتیی ھەیە، پێویستە چاکى کەم .

– کەموکورتیی چی؟

– جیگا پلێتی ئاگردانەى ساز نییە، خەمت نەبۆ، چاری دەکەم .

خانۆ فەرمانی دا تۆپەکانیش ئامادە کەن . پاشان ئامۆژگاریی
مەجلیسەکەى کرد، گوتی: «ئێوہ خۆتان زۆر چاک دەزانن کە شای ئێران زۆر
جاران کوردی غەیانی بەجاسووسى بۆ نێو ناردوین، تا لە ھەموو راز و
نیازیکمان بگا . بەلام ئەوہ چەند جارە خەلکەکە زوو ھەستیاین پێ دەکەن و

ئاشكر ايان دهكهن.»

دوو پوژ بوو ئەو پياوانەى خانۆ ناردبوونى، هيشتا نهگه رابوونهوه. رۆژيكيان خانۆ دوو سواری وەدووی خۆی دا و له قەلا وەدەرکەوت. له ريتگا که لای دا و دابهزی، چەند هەنگاویکی بەنیو بەفردا هەلیناوه و لەپاشان گەراوه، ئەوجا سواری ئەسپەکهی بووهوه، گوتی:

– من وام دەزانی هیند بەفر باریوه ئەسپ له شەرتدا دەرناچی، بەلام وا نییه، دەردهچی.

خانۆ کاتی گەراوه، پیاوەکانی هاتبوونهوه، چاوەنۆری بوون. خانۆ لێی پرسین:

– بلین، چ باسه؟

– قوربان، چ باس بێ، له شکرێکی گهوره و گرانه. کهوتوونه نیتو ئەو گوند و قشلاخانه، پیاو دەرکۆژن و تالان دهکهن. گوندییهکانیش ورده و مورده و شر و شیتالی خۆیان کۆ دهکهنهوه و ژن و منداڵان دهگوزینهوه لێرهواران، مرۆ بههر لایهکیدا دهچوو گوێی له گریان و واقعی منداڵانه، هەندیکیشیان هەلاتوون و خۆیان له گەلی و ئەشکەوتان شاردووهتهوه.

– زۆر بهرهو ئێرهوه هاتوون؟

– نا هيشتا تازه گهيشتوونه گوندهکانی خوارێ.

– ئیدی نابێ راولهستین، دهبی هەر ئەم شەو بهرێ کهوین.

پوژ له پشت چپای له ئاوابوونیدا بوو، تاریکی وهکو دز هیدی هیدی و له سههرهخۆ زهویی دهشێردهوه، کۆر بلاوهی لێ کرد و هەر کهسه گهراوه ماله خۆی. تهنا خانۆ و ئەسپی لاکان نهبی، ئیدی کهسی دی نهماوه. ئەوئ شەوئ بهدوورودریژی خهريکی تهگبیر و را بوون: چۆن و به چ پهنگی پيش له دوژمن بگرن. ئیدی دهنگی کهلهشێری نيوهشهوئ دههات، خانۆ وەدەرکەوت، سستیر بهئاسمانهوه جریوه جریویان بوو. دنیا هینده کپ و خامۆش بوو، دهتگوت کەس بهخهبر نییه و ههموو له شیرنی خهویدان بهلام وا نهبوو، کەس

نه نووستبوو. خه لکی قه لا هه ستیان به هاتنی ئیران کردبوو، جگه له مندالی بچووک و ساوای بهرمه مکان، کهس خه وی لی نه که وتبوو. ومختی پینج سهد سوار به سه رۆکایه تیی خانۆ ریکوپیک و له سه ره خو به ری که وتن و رۆشتن، خه لکی قه لا هه موو هاتبوونه ده ری له کووچه و کۆلان و سه ربانان وه ستابوون، ده یانگوت:

– شای ئیران خوا بکا تهختت وهرگه ری.

سه ربازه کان هیند بیدهنگ و جوان ده رۆشتن، کهس دهنگی لیوه نه ده هات، ده تگوت ههر کهس به و ریکاشدا ناروا، جار جار پرمهی ئه سپ نه بی، ئیدی سرتیه له هیچی دیکه وه نه ده هات. خانۆ که له قه لا دوور که وته وه فه رمانی دا ئاوه زهنگی ته قین وه سه له ف که ون. خانۆ هیند خیرا ده رۆیی به رۆژ و تاقیکی گه یییه ئه و جیی که دوژمن سنووری کوردیان لی شکاندبوو و به م دیودا هاتبوون.

له خوارۆی شه ریکی گهرم بوو. خه لکی قشلاخان چه ند سه ربازیکیان له جیگه یه ک ئاسی کردبوو، گاشه به ردیان به سه رد غلۆر ده کردنه وه. کاتیکی خانۆ چاوی به م په ریشانییه که وت که به سه ر هۆزه که ی هاتوه، کزه له هه ناوییه وه هات و له دلی خویدا، گوتی:

– ئه مانه چییان به سه ر هۆزه که م هیناوه؟ خانۆ بیرى کرده وه له کویرا دوژمن داپلۆسی. پاشان هاته خوارۆی و سه رلکه کانی کۆ کردنه وه، گوتی:

– ئیمه ده بی له سی لاوه له دوژمن وه ریین. له لای راست و له لای چه پ و له پیشه وه. له چه په وه سه د پیاو و له راسته وه سه د، به لام له پیشه وه سی سه د پیاو؛ چونکه هیزی گهری دوژمن وا له پیشه وه. عه زیز تو له گه ل سه د سه ربازدا له راسته وه برام ئه تۆش له گه ل سه د سه ربازدا له چه په وه، منیش له پیشه وه، ده با جاحیلان جگه له شیر و مه تال و رمبان، که مه ندانیش ئاماده بکه ن و که مه ند له ملی دوژمن بکه ن و که مه ند کیشیان بکه ن. هه مزه چاوه ش که مه ند کیشکردنی چاک فیتر کردبوون، ده بی ئه وه بزانه که به زیندوویتی

كەمەند كېتىشكەردن ترسىكى گەورە داۋىتتە دلى دوژمنان و بەجارتى ورەيان پى بەر دەدا .

لە نىو سەربازەكانەو دەنگى پىكەنەن ھات، يەككى گوتى:

– لە شەپى شەمەدیناندا بەو كەمەندانە ترسىكى وامان خستە دلى سەربازى رۆمىيەو زۆرجار ئەسپەكانيان بەجى دەھىشت و ھەلدەھاتن. جگە لەو ھە خانق گوتى:

– كەس ھەلنەكوتتە سەر دوژمن تا گویتان لە دەنگى تەپل و زورپناى مىرزا دەبى، ھەركە دەنگى تەپل و زورپانان بىست، تىيان وەرپىن و بستى دەرفەتەيان مەدەن. دەبى واش برۆن كە كەس ھەستەن پى نەكا. دە برۆن ئوغرتان خىر بى.

كاتىكى عەزىز و برايم رۆيشتن، خانق نىزىكى ئەسقى لاکانەو بوو، گوتى:

– نازانم چ بلىم، ئەو ھە چەند جارە رۆزانى زۆر سەخت و دژوارمان ديون، زۆرت پى پشت ئەستوورم. من وا لىرەو ھىرش دەبەم.

– قوربان، تۆ لىرە بىنەو، من ھىرش دەبەم.

– نا، ئەسقى گيان، من ھىرش دەبەم، تۆ لەگەل سى سەد سوارەكەدا لىرە بىنەو، بۆ خۆت لەسەر ئەو لووتكەيە راوەستى، بنۆرە، لە ھەر لايەكى دوژمن زۆرى بۆ ھىناين و دەرۆست نەھاتىن، گورجى پەنجا سواران بنۆرە و خۆشت لە جىگەى خۆت مەبزوو، ھەمىشە بنوارە و وريا بە. بەلام ھەر كاتى زانیت لە تەنگانەداين و كارمان شلۆقە، ھەنگى خۆشت وەرە. من لەو برىوايەدام كە بەشەرەف و ناموسەو دەوژمن دەبەزىن.

پاش ئەو ھى كە خانق لە قسەكانى بوو، سەد و پەنجا سوارى وەدوى خۆى دا و لى دا بەرپى كەوت، نەختى نىزىك بوو. سەزەندىشيان لەگەل خۆدا برەبوو، خانق ھىدى، ھىدى بەرەو لەشكرى دوژمن وەستا، چادىر قولى خان دەورەبەرى تەيمان كرابوو.

ئىوارە بوو، ھەتاو ھىشتا بەتەن بوو، بەلام دار و درەختى لىرەوارەكانى سىنگى چىپكان كە بەرەو رۆژ بوون سىتەر بوون. خانق بەمىرزى گوت: «ئىنجا لى دە». لەپەر دەنگى دەھۆل و زورپناكەى مىرزا ھات. بەلام چ دەھۆل و زورپنايەك، كە لە نىوئەوگەلى و قات قاتانەدا دەنگيان دەداو دەتگوت يەك دەھۆل و زورپنا نىيە، بگرە سەد دوو سەد دەھۆل و زورپنان. قولى خان لەو كاتەدا گرتكە گۆشتىكى بەرخى بەدەستەو بوو دەيخوارد، كە گرم و ھۆرى دەھۆل و زورپناى بىست واقى ورمە گوتى:

– وا ديارە ئەم كوردە بىيانىيانە شاىى دەكەن، ئەم ھەموو دەھۆل و زورپنايەيان لە كوئى پەيدا كرووھ.

مىرزا نقامى زەلولى گۆرى و كردى بەنقامى ھاوار و ھەندى دەنگى بىلدتر كردهوھ.

سەربازە پاسەوانەكانى قولى خان ھاتن خەبەريان بە قولى خان دا، گوتيان: «خانق پايەدار بى، لەشكر لەلاى راستەوھ شكاوھ و ھەر سەربازە و ھەلدى...» خان ديسان پارە گۆشتىكى ناسكى دىكەشى لە دەمى ئاخنى، دووبارە خەبەريان ھىنا كە لاى چەپىش پەرىشانە و سەرباز ھەرچەند دەكا خۆى پى راناگىرى، ئىنجا تى گەپىشت كە شتى قەوماوھ. گرتكە گۆشتەكەى داناو لە چادرەكەى وەدەرەوت خانق لىپ زىپىن لەشكرى عەجەمى چنگ لەسەرشان راپىچا و قولى خانى لەنىو چادردا وەگىر ھىنا.

قولى خان ھەر ھىندەى پى كرا سوارى ئەسپەكەى بى. ئەم ھەلمەتەى خانق بەجارى پەگالى لەشكرى ئىرانى شكاند و ترسىكى واى لە دليان ھاوئىشت كە زۆريان ئەسپەكانيان بەرەللا دەكرد و ھەلدەھاتن. كوردى گوندەكانى خوارى و ئاران و گەرمەسىرەكان كە بىستيان خانق لەشكرى قولى خانى وەگىر ھىناوھ، ئەوانىش نىرانە لاى خۆيانەوھ لىيان دان بەلام لىدان نەگ گالته.

دوو رۆژ بوو، لە لاپالى چىپكانى دمدەم و لە نىو بىشە و چىستانەكاندا خانق

و لهشکری ئیران شه‌پړیکی گهرمیان کرد. رږژی سپیهم خانق و قولى خان
 رپووبه‌پرووی یهک هاتن. خانق که چاوی به‌جلوبه‌رگ و چهک و رپحالی قولى
 خان کهوت، ده‌ستبه‌جی گوتی. ئه‌مه سه‌رږکی له‌شکره و تیتی خوړی:
 - تو بوجی تالان و کوشتار ده‌که‌ی؟ چما نازانی ئه‌مه خیلې به‌روداره و
 مه‌لېه‌ندی کوردانه؟

قولى خان که چاوی به‌شان و باهوۍ خانوۍ کهوت به‌جاری قه‌له‌می ده‌ست
 و پتی شکاو له‌دلی خویدا گوتی: «من به‌ده‌ستی ئه‌م پیاوه ده‌کوژیم» خانق
 پرووی جل‌ه‌وی تی کرد و شیریکى تی سره‌واند، به‌لام شیر هیچی له‌قولى خان
 نه‌کرد. ئینجا پاشه و پاش کشاوه و ئاوزه‌نگی له‌ئسپ توند کرد و به‌تاو
 هه‌لی کوتایه‌سهری و شیریکى به‌هه‌موو هیژیکیه‌وه لی دا. شیر به‌رشانى
 کهوت و دیسان هیچی لی نه‌هات. ئینجا قولى خان گورج ده‌مانچه‌یه‌کی له‌به‌ر
 پشتینه‌که‌ی هه‌لک‌تسا و له‌نیوچاوانى خانوۍ توند کرد، به‌لام ئه‌سوۍ لاکان
 پتش ئه‌وه‌ی قولى خان په‌نجه به‌په‌له پیتکه‌که‌یدا بنی نووکی رمبی له
 قورقورایه‌ی گیر کرد. ده‌مانچه له‌ده‌ستی قولى خان به‌ربووه‌وه و له‌سه‌ر
 عه‌رده‌که ده‌رچوو. کاتی له‌سه‌ر عه‌رده‌که سه‌یری له‌شى قولى خانیان کرد،
 ته‌ماشاه‌که‌ن زری له‌به‌ردایه و تومه‌س بویه شیرى خانق کارى تی نه‌ده‌کرد.
 حه‌وتووېک پتر بوو، خانق له‌گه‌ل سه‌ربازه‌کانى خوۍ و کوردی قشلاخه‌کاندا
 له‌شکری قولى خانیان له‌و بیسه و گه‌لیانده‌دا برې کرده‌وو، تیان که‌وتبوون
 و قریان ده‌کردن، به‌لام پاش شه‌ر برانه‌وه، خانق یازده سه‌ربازى کوژران و
 پینجیش برینداربوون. مانگی پتربوو قولى خان به‌دوو هه‌زار سه‌ربازه‌وه
 هاتبوونه سه‌ر قه‌لاى دمد. شا عه‌باس هه‌ر رږژی ده‌ژمارد و له‌دلی خویدا
 ده‌یگوت:

- ئیستا قولى خان گه‌یشته‌وته چیای دمد و خاپووری کردووه و ئه‌و
 کوردانه‌شى به‌دیل گرتوون و ده‌یان‌ه‌ینى. ئیدی به‌جاری پښگامان بۆ
 کوردستان سانا ده‌بى.

ئەو بۆيە باوەرى وابوو، چونكە قولى خان كەلەمىردىكى بەناوبانگ بوو. لە زۆر شەپى گەورەدا ھەميشە زال و سەرکەوتوو بوو و ھىچ شەپى نەبوو قولى خانى تىدا سەرئەكەوئى. بەلام ھەندى جارىش شا بىرى دەکردەو كە خانى كوردانىش پياوئىكى درە و لە شەپشدا زۆر لىزان و چازان و پسپۆر و شارەزايە و لەوانەيە شتەك بەسەر قولى خان و لەشكرەكەى بەئىنى. بىرى لەو دەکردەو چۆنى كۆمەك بكا. كۆمەك بۆ چ لايەكى بنىرئ، قولى خان بە چ رىگايەكدا چوو، ھەرچەندى كرد، ھىچى بۆ نەكرا و نەيتوانى كۆمەكى بۆ بنىرئ و فرىاي كەوئى. لەو رۆژانەدا مزگىنييان بە شا عباس دا، كە كورى بوو. شا وەجاخ كۆيەر و ئەستىور بوو ھەر سەبارەت بە وەجاخ كۆيەبەشى بوو كە كچى شاي ئەفغانستانى ھىناوو. كەچى ھەر مندالى نەدەبوو، بەلام ئەم مزگىنيە شادمانىيەكى بى سنوورى خستە دلبيەو. چەند رۆژ بوو لە خۆشى و شاديدا بوو.

وھىرەكانى خانق، مەزنەكانى، دەولەمەند و بازرگانەكان بەپىرۆزبايىيەو دەرھاتن و ئەم دەرھات و ئەو دەرھات. بازرگانىكى دەولەمەند ھىشتا (فەيزە) خانم سكى دوو مانگان بوو لانكىكى زىرى لە شارى بەغدا بۆ بەرادان دابوو، كاتى دەنگ بۆلەبووھە كە شاژن كورى بوو، لانكەكەى بەديارى بۆ شا ھىنا. شا خۆى و ميوانەكانى لە لانكەكەيان دەروانى و لە جوانى و نايابىيەكەى سەريان سوپ ماوو. نۆكەر و كوئخادەرگان خەبەريان بە شاعەباس دا، كە سى سوارى قولى خان گەرانەو و داوا دەرھەن بە خزمەتى شا بگەن.

شا عباس بەو بۆنەو كە خوا كورى پى بەخشيەو و وەجاخى شاھنشايەتتى ئىرانى پى روون كردووەتەو خەم و خەفەتى دىيائى لە بىر چووبووەو و بەگەرانەو سى سوارەكەى قولى خانىش دلى ھىندەى دى خۆشتر بوو. مالى وەكو پوورەى ھەنگ ميوانى تى پزابوو، شەو و رۆژ بەزم و رابواردن بوو. بەردەرگای خۆشى و ئاوەدانى وای بەخۆيەو نەديتبوو. چەندىن رۆژ بوو ميوان دەستە دەستە لە ھەموو شار و ناوچەكانى چوار كەنارى ولانەو دەرھاتن و دەرچوون.

شا به بهردهستانی گوت:

– به سوارهکانی قولى خان بلّين سبهى نا دوو سبهى يّين. سوارهکان
ليّيان دا رۆيشتن. بۆ دوو بهياني سوارهکان بهفهرمايشتى شا هاتنه
بهردهرگا.

مالى شا ئهوى رۆژيش له رۆژانى پيشوو گهلى ئاپۆرتر بوو، هه‌موو به‌ئالا
و والا رازابوووه و كه‌يف و رابواردن و عه‌يش و نۆش بوو. شا ديسان رىگاي
به‌سواره‌كان نه‌دا بيبين.

له‌و رۆژانه‌دا له‌شكرى كورد له‌ ژير فه‌رمانده‌ى خانوى له‌پ زيرين، له‌شكرى
ئيراني له‌ دۆل و ليره‌وار و لاپالى چياكاندا له‌توبه‌ت كرد و قري كردن، كوردى
قشلاخ و گونده‌كانى خوارى و كه‌و نىچيروان و ده‌دوى سه‌ربازى ئيراني
كه‌وتبوون و ده‌يانگرتن و ده‌يانكوشتن. پاش ئه‌وه‌ى ميوانه‌كان رۆيشتن و به‌زم
و رابواردن كه‌مى سووك بوو. شا رىگاي به‌ سى سه‌ربازكه‌ دا كه‌ يّنه
خزمه‌تى. هه‌ركه‌ سه‌ربازكه‌كان هاتنه‌ ژووره‌وه پيش ئه‌وه‌ى ئىكلام بكيشن، شا
پرسى:

– چتان كرد، قه‌لاتان ويران كرد؟ ئه‌و كورده‌ بيانيه‌تان گرت، سه‌ره‌كه‌تان
هه‌تاوه‌؟

– شا پايه‌دار بى، خانوى له‌پ زيرين له‌شكره‌كه‌مانى به‌جاري قري كرد،
سه‌ربازكه‌كانى و كه‌و پلنگ خويان پيدا ده‌داين و تيك و پيكيان ده‌شكاندين و
سه‌ير ئه‌وه‌ بوو پياو نه‌يده‌زانى له‌ بن كام به‌رد، يا كام دره‌خت خويان مات
دابوو. له‌شكره‌كه‌مان له‌ نيو ئه‌و گه‌لى و بيشه‌ و دار و به‌ردانه‌دا پرش و بلاو
بوونه‌وه و خوشيان نه‌يانده‌زانى روو له‌ كوئى بكه‌ن.

– ئه‌ى قولى خان كوا؟

– له‌ شه‌ردا كوژرا.

ئهم خه‌به‌ره‌ كارىكى واى له‌ شا عه‌باس كرد له‌ داخان ده‌موچاوى كه‌مى
خوار بوو، ويستى شتيك بلّى، له‌ پر پاسه‌وانه‌كان خه‌به‌ريان هه‌تا:

– شای ئەفغان هاتوو و چاوه‌پێی دیدەنییەتی.

– با بێنە ژوورەو، دەی ئێو ملتان بشکێنن بڕۆن. هەر بە کەس نەوێرن بەکوردی بیانیشت نەوێرن، دەک خوا لەو خراپترتان بەسەر بێنێ. هەرسی سەرباز بە شەرمەزارییەو هاتنە دەرەو و رویشتن. شا عەباس بەبۆنە میوانداریی خەزوورییەو دیسان کەوتە شادی و بەزم و رابواردنەو؛ چونکە خەزووریشی شای دەولەتیک بوو. خێرا ئەمری کرد چەند کار مامزێکی لەنتو باخدا بەخێو کردبوو، سەریان بڕین. ئێتر شا عەباس هەر لە کەیف و رابواردندا بوو تا چلووی زستانی بەسەرچوو.

به‌شی نۆیه‌م

حوسین خان

پاش ئه‌وه‌ی که چلوان به‌سه‌ر چوو، ژنه‌ک‌ه‌شی به‌داو و ده‌ستوور له‌ چلوان ده‌رچوو ئیدی به‌زم و شای و رابواردنیش ته‌واو بوو. شا هه‌میشه‌ بیرى ده‌کرده‌وه‌ چۆن تۆله‌ی خۆی له‌ خانى کوردان بکاته‌وه‌. له‌دووی حوسین خانى هه‌نارد، خیرا پتیاان گوت بیت:

حوسین خان خه‌زووری شا عه‌باس بوو، به‌لام شا خوشی به‌چاره‌یدا نه‌ده‌هاته‌وه‌ و زۆری پک لى ده‌بووه‌وه‌ و که‌م بانگی ده‌کرد. جارێکیان، وه‌کو له‌ دواییدا ئاشکرا بوو، شا ویستبووی خه‌زووری له‌ سیداره‌ بدا. که‌س نه‌یزانی له‌سه‌ر چ بوو. فه‌یزه‌ خانى ژنى ده‌لى شتیک به‌سه‌ر باوم بیتی یا خۆم ده‌رمانداو ده‌که‌م، یا خۆم ده‌خنکینم، ئیدی به‌مه‌ پزگاری بووبوو.

به‌لام ئه‌م جاره‌ که‌ خه‌به‌ریان دایه‌ شا و بانگی کرد، دلی وه‌ په‌ژاره‌ که‌وت و له‌ پێگا هه‌ر بیرى ده‌کرده‌وه‌:

– کوپینه، خیره، ده‌بی بۆچی له‌ دووی ناردیم؟ من نازانم ئه‌م پیاوه‌ بۆچی هه‌زم لى ناکا؟ خوا نه‌خواسته‌ خۆ هیچ خراپه‌یه‌که‌م بۆی نه‌بووه‌ و ناشبی ئه‌ی باشه، ئه‌و هه‌موو بی چاره‌ و کۆلۆلانه‌ گوناھ و تاوانیان چ بوو که‌ له‌ خوتو خۆپایی سه‌ری په‌راندن.

حوسین خان به‌ده‌م بیرکردنه‌وه‌وه‌ هۆشی له‌به‌ر برابوو، خوشی نه‌یده‌زانی چۆن گه‌یشته‌ به‌رده‌رگای مالى شای ده‌رکه‌وانان ده‌رکه‌یان لى کرده‌وه‌ و به‌بی

خه بهردان حوسپن خان چووو ژوورئ بۆ خزمهت شای. چونکه هه موو دهیانناسی که باوی فهیزه خانه و خه زووری شا عه باسه. حوسپن خان که گه یشته بهر دویری دیوه خانی شا، به پیی رپوره سم، ئیکلامی کیشا. شا ئەم جاره بهرووخۆشییه وه جیگهی پیشان دا و له تهنیشت خۆیه وه داینا، گوتی:

– بیستووته، ئەو کورده بیانیا نه چیان به سهر له شکره کهم هیناوه؟ حوسپن خان که ئەوهی بیست گورج تی گه یشت که بۆچی له دووی نار دووه. – پرشنگی شاهانه تان هه می شه چهتری سهر سه رمان بی، بیستوومه.

ئیمه نابئ له مه بیده نگ بین، کوردیکی بیانی وا چۆن ده بی له پرووی شاهه نشا چه که هه لگرئ و سه رکیشی و که له وه کیشی بکا.

وه ختی قولی خانم نارد، گوتی: «ده بی له زستاندا قه لاکهی ویران بکهی چونکه کورد ئەو ده می باوه ر ناکه ن که س هیرشیان بۆ ببا»، تۆ ده زانی قولی خان چ شه ریکه ریکی زۆره ان و شاره زا بوو.

– به راستی، قسه که ی قولی خان راست بوو، وا چاکه پیاو له م رۆژانه دا به سه ریدا بدا؛ چونکه ئەو ئیستا پاش به زاندنی له شکری قولی خان دلنیا و ئەرخاينه و پیدهشت و چیاکانیش به جاری به فر و سه هۆلبه ندانه.

– ده ماده م ئەتۆش باوه رت وایه، وهره تۆش له شکری له گه ل خۆت بخه و بچۆ سه ری، خۆ تۆ له قولی خان که متر نی و گه لی شه ریشته بردوو هته وه.

– تکام وایه چه ند رۆژیکم مۆله ت به ره موون، خۆم خه به رتان لی ده گیرمه وه. کاتی حوسپن خان ئەمه ی گوت، شا عه باس که می پاما. پاشان ئیزنی دا، که دوا ی چه ند رۆژئ خه به ری لی بگیریته وه. حوسپن خان دیسان ئیکلامی کیشا هاته ده ری، له هاتنه ده ری دا له بهر سفده ری تووشی فهیزه خانی کچی هات. فهیزه خان که چاوی به باوکی کهوت خۆی هاویشته ئامیزی ماچی کرد، گوتی:

– باوه گیان، ئەوه لی ره ی، ئەی ناته وی چاوت به نه وه ی خۆت بکه وی کچه له رهنگی باوی نۆری، سهیری کرد رهنگی په ریوه. پرسى:

- ئەيەزۆ، چت لى قەوماوۋە باوۋە گيان؟ ئەوۋە بۆچى وا رەنگت پىرووكاۋە؟ تو
حەزرىتى عەلى راستىم پى بلى كى؟

- كچم هيچ نەبوۋە.

حوسىن خان حەزى نەدەكرد هيچ لە كن كچەكەى بدركىنى.

- نا، باوۋە گيان، بى سى نىيە و لىم دەشتىرييەۋە، بۆچى بانگى كردى؛
راستم پى بلى؟

حوسىن خان كىرۋو، ورتەى لىۋە نەھات، فەيزە خان دەستى بەگىيان كرد و
گوتى:

- باوۋە گيان، خوا لە نىرىنەى بى بەشى كىردوۋى و منت بە كورى خۆت
داناۋە و زۆرت خۆش دەۋىم، كەچى قسەى دلى خۆتم پى نالىنى، ئەو ناپاكە
بۆچى بانگى كىردوۋى و بۆ وا رەنگت ھەلپىرووكاۋە؟

باۋ، دىسان ۋەلامى كچەى نەداۋە، دەستى گرت و بەرەو ھەرەم سەراكەى
چوون لەۋى باۋەشى بەكچەكەيدا كرد و بەسنگى خۆيەۋە گوشى و ماچى كرد،
پاشان بەرەو لای لانكە زىپىنەكەى نەۋەكەى چوۋ. نەۋەكەى نوۋستبوۋ،
دەموچاۋى بەدەرەۋە بوۋ، جوانىيەكەى چوۋبوۋەۋە سەر دايكى.

حوسىن خان بەسەر نەۋەكەيدا شۆر بوۋەۋە و بەھىۋاشى، بۆ ئەۋەى لە
خەۋى نەكا، گوتى:

- خوا بەساغ و سەلامەتى گەۋرەت بكا، بەلكو تۆ بىي بە شای ئىران، بەلام
قسەكەى تەۋاۋ نەكرد، فەيزە خان تى گەيشت، گوتى:

- بەلام نەك ۋەكو باوكت بى.

حوسىن خان بەترسەۋە سەپرى چاۋى كچەكەى كرد و گورج زانى كە تىي
گەيشتوۋە، پىي گوت:

- نازدارتى باۋى، وا ديارە ھەلت ھىنا.

حوسىن خان لە كچە نىزىك بوۋەۋە و جارىكى دىكەشى لە ئامىز كرد،
گوتى:

- کچی خۆم له تۆ زیاتر منداڵی دیم نییه چ له تۆ وهشێرم و چ له خوا:
شا بانگی کردم که له شکر هه لگرم و بۆ شه‌ری کوردان بچم. خۆت
بیستووته که له شکره‌که‌ی قولى خان ئه‌و کورده قهرى کردن و له بنى هێنان و
قولى خانیشیان کوشته. ئیستا زستانیکى سه‌خته و سه‌رمای ئه‌وئى ئه‌ندازه‌ی
نییه. ئیتر و ئیدی چۆن ره‌نگ و ڕووم پى بمینى کچم؟

حوسین خان به‌وه‌ی زانیبوو که ئه‌گه‌ر کچه‌که‌ی نه‌بوايه شا عه‌باس
له‌مێژبوو له‌ سێداره‌ی دابوو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شى باش زانیبوو که له‌و ڕۆژه‌وه
شا عه‌باس کچه‌ چواره‌ سالانه‌که‌ی شای ئه‌فغانستانی به‌سه‌ر فه‌یزه‌ خان
هێنابوو، فه‌یزه‌ خان وه‌کو جاران هه‌زی له‌ شا عه‌باس نه‌ده‌کرد.
فه‌یزه‌ خان ده‌ستی به‌گریانی کرد و خۆی هاوێشته باوه‌شى باوکییه‌وه،
گوته‌ی:

- چاره‌په‌شى من و کلۆلى تۆ نه‌بوايه، ئیستا کورپکت ده‌بوو له‌م ته‌نگانه‌یه
فریات ده‌که‌وت و له‌ جیاتى خۆت بۆ شه‌ر ده‌چوو، یا له‌ پشتت بوو، به‌لام ڕووی
بى به‌ختى په‌ش بى.

فه‌یزه‌ خان سه‌رى له‌سه‌ر سنگى باوکی داناوو فرمپسک وه‌کو بارانى
به‌هار له‌ چاوانى ده‌بارى و باوکیشى توند به‌خۆیه‌وه‌ی گوشیبوو، له‌ پاشان
گوته‌ی:

- باوه‌ گیان، وا ده‌چم لێی ده‌پاریمه‌وه به‌لکو تۆ نه‌نیترئ.

- بۆ خاترى خوا و هه‌زه‌رتى عه‌لى شتى وا نه‌که‌ی کچم، تۆ به‌مه‌ کارم
خراپتر ده‌که‌ی؛ چونکه‌ وا ده‌زانى من پیم گوتوو، جا نۆره‌ی ئه‌وه‌مه
بیانوویکی دیکه‌م پى بگرئ و بمکوژئ.

- کچی خۆم شتى وا نه‌که‌ی ده‌خيلت بم، برۆم چاکتره، به‌لکو خوا ده‌رووی
به‌زه‌ییم لى بکاته‌وه، به‌ ساغ و سه‌لامه‌تى بۆ مالى خۆم بگه‌ریمه‌وه.

حوسین خان له‌ کن کچه‌که‌ی هاته‌ ده‌رئ، ئیتر سه‌ره‌له‌ئواره‌ بوو بۆ مالى
ده‌چوووه‌.

چيای دمدم چيايه کي ئيجگار گه وره و بهر فراوانه، له نيو چياکانی کوردستاندا چيايه کي دیکه ی وا که مه.

ئو چيايه سهرانسهری جهنگه ل و بيشه لانه. پره له گه لى قوول قوول، گه لى جيگه ی پیدهشت و راستانىشى هه يه، بههر لایه کدا بچی کانی و کانیاو و میترگ و چیمه ن و سه وره. شوین شوین، باخ و باخاتی میوه جاتی هه مه رهنکه، جى جى گولاوی پان و بهرینه. گوئ گولاوه کان و نيو دۆرگه کانیا ن پرن له قاز و مراوی و قولینگ و هه وێرده و تهیر و تووی دیکه. پیاو که دهچته ئو گوئ گولاوانه، مهستی دهنگیان دهبی. ئه گهر زۆریان لى ئیزیک دهبییه وه له ترسان خویان له گۆل داوین و بیچوووه کانیا ن دوايان دهکه ون.

خێلى بهرۆدار دهغلودانیا ن هه ر هینده دهچاند بهشى خواردنى خویان بکا، به لام پز و گا و گۆتال و ولساتی زۆریان به خێو دهکرد؛ چونکه ئو چيا و چۆلانه له وه پرى زۆر خووش بوو، بههر لایه کدا دهچووی میترگ و چیمه ن بوو.

په ز له پایزتیا تا به هارى له قشالاخاند دهماوه، بۆ رهشه ولاخ و ماين و ئه سپيش هیندیا ن گزوكيا ددهوورییه وه تا پاش به هاریش هه ر تهواو نه ده بوو.

كورد په زیان ته نیا بۆ گۆشت و شیر و پۆن نه بوو، بگره له خورییه که شى گه لى سوودیا ن وه رده گرت: دهیانفرۆشت، مافوور و قالچیه یا ن لى دروست دهکرد، بهر و لباد و جاجم و پۆیه ژمیا ن لى دروست دهکرد، خورج و تیر و جهوال و گوریس و که ژوو و گه لى شتى دیکه یا ن لى دهچنى.

قالچیه و مافوورى کوردستان له تاران و بهغدا و شام و بیرووت و ئهسته مبول زۆر به نرخ بوو و به دهست نه ده که وت. بازگانانى ئو ولاتانه هه موو سالى دههاتن، خورییا ن دهکړی، مافووریان دهکړی، بهر و جاجم و شتى تریان دهکړی و به کاروانه و شتر و هیستر بۆ ولاتی خویان دهگواسته وه.

پایز بوو، سه رچیا بلنده کان له میژ بوو به فر گرتبوونی، به لام له پیده شتى ئیرانى دهنگوت تازه به هاره. له م ولاته زهوى دووچار دهخه ملى: جارێ له سه رتهای به هاریدا که دار و درهختی نيو باخ و باخات و بیستانان گولیا ن

دهكرد و تارای رهنګاورهنگيان دهپوشي، جاريكيش پايزيكي درهنگ ومختي دار و درمختي باخ و باخاتي دهشتي ئيران گهلاي هاويناڼي دهوهری و سهړلهنوئ گهلاي تازه وچي دهكردهوه و له ههمهړهنگه گوليان دهپشكوت پياو خواخواي بوو سهيريان بكا.

ليږه. له قهلاي دمد، له زووهوه بهفر باريبوو، سهرما و سوله بوو، پوژگار تا دهات له كورتيي دها و شهوگار دهيدايه دريژي، خيلي بهرودار له قهلا و گوندهكاندا هرهوهزي زباره و دهسهواي خوري پشكنين و خوري شووشتنهوه و خوري شيكردنهوه و خوري رستنيان دهكرد، مالي وا له قهلاډا ههبوو، هه دوو ههوتوو يا سي ههوتوو هرهوهزي تيدا دهكرا. مالي عهديش داواي ههروهزيان دهكرد. نانتي خوشكي شهباب بهشوين دلبر چووبوو. گوتبوي: - ديم، تو برؤ.

شهبابي كوري عهدي له خوشتياندا پتي به زهوي نهدهكهوت و نارامي لهبهر بربوو له دلي خويدا دهيكوت:

- كوپينه، كه ي ئيواري دادئ، چاوم بهدلبري خوشهويستم بكهوي؟ بهجاري نارامي لهبهر بربوو ههچهندي دهكرد نهدهسرهوت، جاريوار له خوشكي نيزيك دهبووهوه، دهيكوت:

- نانئ، تو نهتكوت، دلبر گوتوويه: «تو برؤ، من ئيواري ديم» ئهدي كوانئ بؤ نههات؟

نانئ پي دهكهنئ، دهيكوت:

- برا بؤچي تو تازه زباره و ههروهزي دهبيني، هيشتا دنيا پرووناكه، با تاريك دابيت ئينجا كچان بهره بهره دين.

- جا بؤچي دهبي ئيواري كو بنهوه، ئه ي پار بؤچي له بهيانييهوه كو دهبوونهوه تا نيوهشهوي له مالي ئيمه دهمانهوه.

نانئ تووره بوو، گوتي:

- برا تو بهراستي پياويكي سهيري، ئه ي نازاني ئهمرؤ يهكه م پوژي

ههروهه زیه و کچان له یه کهم پۆژدا تۆژی درهنگ دین، چونکه ئەم ئیواره یه کابانی مال، یه عینی دایکی من و تۆ، کاریان به سهردا بهش دهکا: چهند کچ له خوری پشکنین بن، چهند کچ له سه خوری شیکردنه و بن و چهند کچ خهریکی رستن بن، به لام رۆژی دوايي ئیتر هه موو پۆژی به یانیان دین. تۆ گه یشتی؟ ده برۆ ئیتر، لیم دوور کهوه، با خهریکی کاری خۆم بم.

هیشتا دنیا پروناک بوو. شه باب چوو بۆ ده لاخانه سهری خۆی تاشی، به لام هیشتا ریشی گوێزانی نه دیتبوو. کاتی له ده لاخانه گه راوه دایکی و خوشکی له نێزیکه وه پێ ده که نین و دایکی له خۆشی کوره تاقانه که ی که ز گه ز بالای ده کرد و شاگه شکه ده بوو. دایک و باوکی شه باب نه ک ته نیا له بهر نه وه خۆشیان ده و یست، چونکه جگه رگۆشه ی تاقانه یان بوو، بگره له بهر نه وه ش، چونکه له نێو هاوژا و هۆگری خۆیدا چ له نێچیروانی و چ له کار و خه بات و چ له شه ردا هه می شه خاوه نی پایه ی هه ره بلند بوو و گۆی گره و نه وه ده بیر ده وه. چه ن دین جار خانۆ خۆی له پێش هه موو جی ئله کان به می رخاسی و ئازایه تی شه بابیدا هه ل ده دا و په سنی ده دا.

ئیترا دنیا تاریک داها ت، چ راش هه لکران. کچان به ره به ره ها تین، به لام دل بهر هیشتا نه ها تبوو. شه باب ئارامی له بهر برابوو، ده ها ته کن کچه کان، ده پیروانی هیشتا دل بهر نه ها تووه و راست ده گه راوه و ده رپۆشیت. پاشان دیسان ده ها ته وه کن کچه کان داده نیشت. دل بهر پاش هه مووان ها ت. جوانی وه کو دل بهر، نه که هه ره له قه لا، بگره له نێو هه موو خێلی به رۆ داریشدا ها و تا ی نه بوو. رۆخساری وه کو به فری یه ک شه وه پاک و پروون بوو. برۆی ره شی قه ی تانی بوو، قه تی کل له چاو نه ده کرد، ناوچاوانی پان و خشت بوو، لیوی که می گۆشتن و ئال بوو، لووتی تۆژی به رانی هه لکه و تیبوو، به لام رێک و راست بوو، گۆناکانی وه کو گۆلا له سووره و ابوون. خالێکی به گه رده نه وه بوو، هینده ی دیکه ی جوان کردبوو. جل به رگی پۆشته و نوێ و گرانبای بوو، با زنی ده ست و مه چه کی له و با زانه نه بوون که له کن وه ستای قه لا دروست ده کران، هی شاری به غدا بوون، پێلا وه کانیشی هه ره ده ست کردی به غدا بوون.

كاتى دلبەر بەدەرکەوت، شەباب لە ناو کچەکان دانیشبوو، ھەستا ڕۆیشت. کچەکان تى گەیشتن، بوبە پرمەى پێکەنین. دلبەر لە پێکەننەکەیان گەیشتن و ئەویش سووکە زەردەخەنەىھەى ناسکى بەلێودا ھات.

وھختى شەباب چوو ھەرى کچى دەم ھەراش بەقەستى بەدەنگىكى بلند بۆ ئەوھى گوتى لى بى گوتى:

– شەباب لى دا ڕۆیشت، وا دیارە کورێكى چاوتىر نییە وھەكو کورانى دیکە ناچى پستە بۆ کچانى زىارە بکړى بۆیە ڕۆیشت؟

شەباب ھىشتا لەبەر دەرگا بوو، کە ئەم توانجەى بیست، دەستبەجى بەفرکان چو بۆ دووکانى (قیریاقۆس) سى ھۆقە کشمیش و نوکی برژاوى کرى و ھینایەوھە دای بە نائى خوشکى. نائى پستەکەى لەبەردەمى کچەکان دانا و گوتى:

ئێوھە لە ناھەق ئەم قسانەتان بە براى من گوت، ھا فەرموون ئەو پستەى بۆ کرپون تا دەتوانن بخۆن.

کچە دەم ھەراشەکە کاتى دەمى کیسە پستەکەى کردوھە و چاوى بەنۆکەکە کەوت دیسان دایە تریقەى پێکەنین، کچەکانى تر نەیان دەزانى بۆچى پى دەکەن، بەلام ئەوانیش ئاخىرکەى دایانە تریقەى پێکەنین، پاشان کچە گوتى:

– ھەى، ئەمە چییە؟ خو ئێمە مندالى ھەوت سالا نین بەنۆک دلمان خوشت کړى، بریا خورماى بۆ کرپایین.

دلبەر کە ئەم توانجە درێو و قسە کال و کرچانەى بیست خو پى نەگىرا گوتى:

– کنا، باوانتان نەشیوئى، ئێوھە بۆ ئەوھندە سەیرن، چما نوک لە خورما و کشمیش چاکتر و خوشتەر نییە. ئەى تۆ نازانى نوک بابەتى پستەىھە و کشمیش و خورما شیرینییە. خو ھەرچى مالا گەورەکان ھەن بۆ شەو بویری نوک دادەنن، وەلا من ھەز لە نوک دەکەم.

کچەکان سەرگەرمى لاقرتى و دەمەتەقى بوون، کابانى مال ھات بۆ لایان و

دوو کور بۆيان به گۆرانى دهگيرايوه:

گولّى نيريمى هاى نيريمه، گولّى نيريمى هاى نيريمه.

گولّى نيريان خنگه خنگه، گيانى نيريان خنگه.

كچ و كورهكان بهنوره چهند جاريك ئەم نقامهيان گوت. له پر ديسان
تۆلومى مراز بئيدەنگ بوو، ئنجا دەستى له بناگووى نا و دايه چريكەى
گۆرانى:

كوردستانه، كوردستانه، كوردستانه.

پرېت چيا و لير و دهشت و ميرگ و چيمەن و گولانە»

جىگاي ژيانى خوش و شادىي و كهيفانه

جىگاي شايى جحيل و كيژ و كورانە

خو وەرگەرپى تهختى پادشاي پۆمى و شاي ئيرانە

هه مو سالى به سه زماندا ددهن به قوشەن و له شكرانه

هه ر شينگهئى شير و مه تال و كۆسه ميسريانه،

هه ر بۆ وهى مه له بن چهنگالى خو ئاوين ئەو زۆردارانە

(به لام هه يها، ئەوه خه ونه و قهت بهدى نايه بۆيانە)

ئەگەر له جىگه يهك شايى و زه ماوه ند با و مرازى سازبه ند نه يگيراي با - با

خاوەن شاييه كه ش زۆر به دەست و خزمەتیش با - خەلکەكە دەیانگوت:

- ئەمە چ شايى و زه ماوه نديكە مرازى سازبه ند به تۆلوم و دههۆل و

زوپناكه وهى نه يگيراي.

جا سه بارهت به وه كه، مراز شايى و هه لپه پكىي دهگيراي كوروكال و

هه رزهكاران له خو شسيان پتيان به زهوى نه دهكهوت و كهيف كهيفى وان بوو.

شه وگار راشكا جحيلان تازه له مالى عهدى دههاتنه دهرى، له بهردهرگاش

بهينى كوچهريانه* دايان مه زاندهوه و تيروپ هه لپه رين، ئنجا بلاوهيان لى

* كوچهري: جوړه شاييهكه.

کرد و ههركهسه بۆ مالى خۆى گهراوه.

پاسته خپلى بهرۆدار، لهو پۆژانهى زستاندا، سهربهستانه شايى و بهزم و ئاههنگيان دهگتيا، بهلام خانۆ زۆر چاكى دهزانى كه شاعباس له كوشتنى قولى خان و لهتوپهتكردنى لهشكرى ئيران خۆش نابى و ههروا بهبيدهنگى نايبريتهوه و ههر پۆژى بى، ئاخرييهكهى، لهشكرىكى گهوره و گرانى ديكهش دهكات ههسهر قهلاى دمدم. لهبهه ههندى خانۆ چوار سهه پياوى له ژير فههماندهى لاكاندا بۆ گوندهكانى خوارى ناردبوو، شهو و پۆژ بهسهه ريكاكانهوه بوون، كيشكيان دهگرت و ئهگهه شتيك پرووى دا لى پاپهپن و گورجى خهبهه به خانۆ بهدن.

ههه لهو پۆژانهدا هستين خان له شارى تاران خۆى تهيار و ئاماده دهكرد بهسهه قهلاى دمدمدا بدا. حوسين خان بىرى لهوه دهكردهوه كه سوتۆ بهگى كورديش لهگهه خويدا ببا، چونكه سوتۆ بهگ شارهزاي ههموو ريگاوبان و كون و كهلينيكي بوو. حوسين خان چهند خولاميكي بهداويدا نارد. سوتۆ بهگ هات و ئيكلامى بۆ حوسين خان كيشا. حوسين خان گوتى:

– سوتۆ بهگ، ئيمه زۆر چاك دهزانين كه چهند دلسوزى شاههنشاي و بهئههمى شا دهبي بۆ سهه قهلاى دمدم بچين و تۆش دهبي لهگهلمان بىي رابهريمان بكهى، ئيمه بهلههدين.

سوتۆ بهگ گوتى:

– وهى بهسهه ههردوو چاوم، قوربان من ئهو چيا و چۆلانه بست بهبستى بهلهدم و خوا يار بى و شا خۆش بى دهبي رى بهلهديهكى واتان بكهه بهداستان بگيردريتهوه.

حوسين خان ههه ئهوي پۆژى له تاران بهري كهوت، دنيا زۆر خۆش بوو، دار و درهختى باخ و باخاتهكان گهلايان كردبوو، دهتگوت سهههتاي بههاره.

حوسين خان چهند پۆژ بوو لهگهه لهشكردا بهرهه قهلاى دمدم بهپتوه بوون، تا گهيشتنه جىگايهك بهفر گرتبووى.

حوسپن خان زور به ترس و پاريزه وه به ره و قه لا دهات، چونكه له چهند سه ربازيكي قولى خان، له وانه ي كه هه لاتبوون و به سه لامه تي گه رابوونه وه، بيسنبووي، كه كورد چ پت پتي و چه رمه سه رييه كيان به سه ر له شكري قولى خان هينا بوو. ئيواره يه كه حوسپن خان بانگي سوتو به گي كرد، گوتي:

- سوتو به گ، تو ناتواني له شاريمان لاده ي و به ريگايه كي قه دبهرماندا

ببه ي؟

- چون ناتوانم گوره م. سبه يني به چه په ريگايه كي قه دبهرتدا ده بم. بو سبه يني سوتو به گ له شكري حوسپن خاني له راسته شار ي لادا و به ريگاي ره وند و كوچه رانيدا بردن، ئهم رييه، له راسته شه قام و شار ي نزى كتر بوو، سوتو به گيش خو شى له راسته شار ي دهرسا، چونكه زور چاك ده يزاني: هه ر كه بگه نه قشلاخى كورده كان ده سته جي قه ره لو و پاسه وانان هاوار بو خانو ده بن و هه ر له و ريگايانه قريان ده كن و ته فر و توونايان ده كن و هه رگيز نايه لن به گونده كان بگه ن و هيچيان به ساغى دهرچن. به لام نه گه ر ئيمه كوتوپر به سه ر قه لادا بدين خان ئاگاي له هيچ نابي و به ئاساني قه لا داگير ده كن. ئيتر له سه ر ئهم پيلانه سوتو به گ ملي ريگايه كي قه دبهرى گرت و له شكره كه ي به و ريگايه دا هينا. دوو روژ بوو سوتو به گ له پيش له شكره وه به و ريگا قه دبهردا ده هاتن. ريگا كه به فر و به سته له ك بوو، به لام سواري لي دهرده چوو، هه ندي جار سوتو به گ ريي هه له ده كرد و له پر ده كه وته گه ليه كه قووله وه، پاشان به هه زار شه ره شه ق رزگاري ده بوو، چونكه به فر هه موو ريگاوباني داپوشيبوو به ته مومژيكي و ريگاي كوچه رانيش به دي نه ده كرا. جاريكيان له شكره كه ي گه يانده سه ر گه ليه كه قولى هه زار به هه زاري و، پياو كه له سه ره وه ته ماشاي خواره وه ي ده كرد بن گه ليه كه به چاو نه دبهرنا. پيشه نكي له شكره كه خبهريان به حوسپن خان دا و گوتيان:

- كه سه له م گه ليه به ساغى دهرناچي. چونكه هيچ جيگه يه كي وانيه كه ئه سب به حال سمى لي گير بكات.

حوسپن خان به په زاره كهوت و له دلي خويدا گوتي: «تو بلتي سوتو به گ

ئىمەي بە غايەنەتى بەم پىگايەدا ھىنابى و مەبەستى قىرکردنمان بىت؟» گورج سوارىكى بەدواي سوتۇ بەگدا نارد، سوتۇ بەگ پىشەنگ بوو، خىرا ھات بۇ لاي حوسىن خان و كەمى سەرى بۇ كەچ كرد و حوسىن خان گوتى:

– كەواتە تۇ بەم ئەقلە كوردەوارىيانەي خۇتەو بەتەماي فريوم بەدى و بەلەشكرەكەمەو لەم گەلىيەدا نوقم بەكى؟

ئەم قسانەي حوسىن خان سوتۇ بەكى ترسان و لە دلى خۇيدا گوتى: «كابرە لە خوتو خۇرايى نەمكوژى».

سوتۇ بەگ يەكسەر لە نىو ئەو بەفرەو بەزىكى بۇ دا، گوتى:

– حوسىن خان، ئەو زەوى و ئەو ئاسمانە، لىرەدا ھىچ پىچ و پەنا و فريويك نىيە، خان بەرقەرار بى، خۇت دەزانى ئەو چەند سالە بەندە خىلەكەي خۇم بەجى ھىشتووە و ھاتوم بەو پەرى دلسۆزيەو خزمەتى شاھەنشا دەكەم، ئىستا تۇ لە خۇرايى بۇچى تاوانبارم دەكەي؟ حوسىن خان گوتى:

– دە كە پياوتكى وا دلسۆزى، وەپىش لەشكر كەو و زو لەم گەلىيەمان رىزگار بەگ و بمانبە سەر پىگايەكى كورت، زو بەگەينە قەلا. سوتۇ بەگ ديسان وەپىش لەشكر كەوت، لەشكر ھەمدىس داى كىشا بەرى كەوت. تەمومژ دىياى وا تاريك كردبوو، سوتۇ بەگ خۇشى نەيدەزانى لەشكرەكە بەرەو كوئى دەبا، گەيشتە جىگايەكى ھىند توش و سەخت ئىتر نەيتوانى ھەنگاويك بەرەو پىشەو بەروا. جىگا كە چىايەكى ھىند بلند بوو، پياو كە سەرى ھەلدەبرى سەرى بكا، كلاو كە سەرى دەكەوتە خوارى، كە سەرى لاي چەپىشت دەكرد گەلىيەكە ھىندە قوول و ھەزار بەھەزار بوو خوارەو ھى بەچاۋ نەدەبىنزا و چۆمەكەي ھەر خورە خوړ و ھاژەي دەھات و دەرۆيشت، سوتۇ بەگ سەپىركى دەرو بەرى خۇى كرد، وەخت بوو لە ترسان بتوقى و ئىتر چاۋى دەستى بەرەشكە و پىشكە كرد و تەمومژ ھىندەي دىكە دىياى لە بەچاۋ تاريك كرد و سەربازەكانى دەرو بەرى خۇى نەدەبىنى، سوتۇ بەگ

زۆر چاکی دەزانی که خانه‌کانی ئێران گەلی کوردیان ھەروا بەخوتو خۆراپی
کۆشتووھ.

پێشەنگی لەشکرەکه دیسان ھاواریان بۆ حوسین خان ھینا، که سوتۆ
بەگ بەجیگایەکی وایدا ھیناون. نە بەلای راستدا دەتوانن بپۆن و نە بەلای
چەپدا، پێشەوھش شاخێکی ھێندە بلندە لووتکەکەیی بەچاوا نابیندری. ئینجا
حوسین خان ھیچ گومانێکی لەویدا نەما که: «ئەم کوردە غایەنە» ئەمری کرد:
- زوو، ئەو بەرازەم بۆ بێن.

وھختی سەرباز بەشوین سوتۆ بەگیدا چوون، حوسین خان
بەپاسەوانەکانی خۆی گوت:

- کاتی قسەیی لەگەڵ دەکەم، چاوتان لێ ھەڵدەتەکێنم، لەپەر لێی دەن
بیکۆزن ئەم سەگە. پێشینان دەلێن: «گورگ پۆچی خۆتی بدەیی ھەر چاوی لە
پێشەلانە».

سوتۆ بەگ که ھاە بەردەمی حوسین خان، پاسەوانەکانی چواردەوریان
تەنی. سوتۆ بەگ گورج تێ گەیششت چواردەوریان بۆچی گرت، پەنگی زەرد
ھەلگەرا و دلی دەستی بە تەپە تەپ کرد و دەلەرزى و ئاوپری دەوروپەری خۆی
داوھ.

حوسین خان گوتی:

- ئەگەر تۆ، وەکو خۆت دەلێی، پیاویکی دلسۆزی، کوا رێگا؟ تۆ ئیمەت
بۆچی ھینا لێرەدا ئاسیت کردین؟ ئەی ئەمە خاکی ولاتی خۆت نییە؟ خۆ تۆ
بەناخیری خۆت لێرە گەرە بووی و بەھەموو بن بەرد و کەندەلان و گەلییەکی
ئاشنای.

سوتۆ بەگ زمانی چووھە کلێلە و ھەرچەندی کرد نەیتوانی وەلامی حوسین
خانی بداتەو، زمانی بەیەکدا ئالا و گوتی:

- ر، ر، ر...

ئێتر ھەرچەندی کرد نەیتوانی قسەکەیی تەواو بکا. لە ئەسپەکەیی دابەزی و

خۆی بەسەر ئاۋزەنگىيەكەى حوسىن خاندا دا و دەستى بەپارانهۋە و ئاۋزەنگى ماچ كرد و گوتى:

– خوا ھەلناگرى، بۆچى لە خۆرايى دەمكۆژن. من دەسەلەتم چىيە، پياۋى چاك بە، ۋەللەھى نىھادىم خراپ نىيە و بەقەستى ئەمەم نەكردوۋە. وا بەچاۋى خۆت دەبينى: چ تەمومئىكە؟.

حوسىن خان يەك دوو ئاۋزەنگى لە دەم و قەپۇزى دا و يەك دوو ددانى شكاند و خوين فيچقەى كرد، بەلام سوتۇ بەگ ئاۋزەنگىيەكەى ھەر بەر نەدەدا.

پاسەوانەكانى حوسىن خان پريان دايى، سوتۇ بەگ شىرى ھەلگىشا و بەدەستى چەپى مەتالەكەى گرت و بەدەورو بەرى خۆيدا نوپى. حوسىن خان لە پاسەوانەكانى خورى:

– بۆ بەرانبەر ئەم سەگە ۋەستان؟ نابىن شىرى ھەلگىشاۋە، لىتى دەن. پاسەوانەكان بەبى سى و دوو بە شىر دايان پلۆست، بەلام سوتۇ بەگ ھىندە بەدەستوبرد خۆى بەمەتالەكەى دەپاراست ھىچ شىرىكى بەر نەدەكەوت. ئەۋ لايەى كە لە حوسىن خان بوو دەستيان بۆ نەدەۋەشانە بەدا بەر خان بگەۋى، حوسىن خان ھەستى بەمە كرد و گورج لىتى دوور كەۋتەۋە، بەلام پاسەوانەكان ديسان ھەر نەيانوئىرا دايپاچن. سوتۇ بەگ شىرىكى لە شىرى يەكيان دا و شىرەكەى لە دەستى پەراند. ئىنجا كەمى بزۋوت، دەپويست بەرەو گەلىيى بړوا، بەلام پىلى لە بەردىك ھەلكەوت، لەپىر لىيان دا و كوشتيان.

حوسىن خان ئەمرى كرد:

– سەرى ئەم سەگە بېرن، دە تا خورجىكى باۋىن پيشانى شاي بدەين. لەشكرى حوسىن خان ناچار ھەر بەر رچەيەدا پىيدا ھاتبوون پۆرواست كەپانەۋە سەر شاپىتى.

ئەۋ سەربازانەى كە خانۇ بۆ سەر سنوورەكانى نارەبوون، شەۋ و پۆژ

به لاکانه وه به سهر به فردا ده خلیسکان و به هه موو لایه کدا ده هاتن و ده چوون.
له شکره ماندوو ده که ی حوسین خان، لۆژه لۆژ وه کو قه تار به ریگا که دا
ده کشا. سهر بازه کانی خان له پیر تووشی پیتشه نگی له شکره که ی حوسین خان
بوون، ده سته به جی چهن سوار یکیان به بهر تیران دا و کوشتنیان. ئیتر شه
له نیوان کورد و له شکری حوسین خاندان دهستی پی کرد. سهر بازی حوسین
خان پرووی رکیفیان له کوردان کرد. به لام هه رکه له راسته ریگا که ده رچوون
له به فردا نوقم ده بوون نه یانده توانی پی شتر که ون، هه رچی لاکانچییه کانی
خانق بوون به سهر به فره که دا فرکه یان ده هات و خه می نوقم بوونیان نه بوو.
کورده کان نیزی که ی په نجا که سیکیان له له شکری دوژمن داپاچی.

حوسین خان بیری له وه کرده وه چۆن بگه ریته وه؛ چونکه سهر بازه کانی
هیچیان پی نه ده کرا و نه شیانده توانی خویان له شیر و نووکه نیزی که کوردان
بپاریزن که وه کو که رمۆزی هاوینان له پیر به پیا وه وه دهن ون دهن. شهاب
له م شه ره دا میتر خاسیییه کی نیرانه ی نواند، ئالقه ی که مه ندی له ملی
ئه فسه ری که توند کرد و رای پیچا. ئه و کوردانه ی که چهن مانگی له وه پیتش
له شکری ئیرانی ئازار و چه رمه سه رییه کی زۆریان دابوونی، به شه ره که یان
زانی و هه موو ده ستیان دا چه ک و له له شکری حوسین خان وه ربوون.
له شکری حوسین خان به هه لاتن و هه زار ئه ملا و ئه ولا ئینجا له دهستی
کوردان رزگاری بوو؛ چونکه کورده کان له په نا و پاسار و بن به رد و نیو
بیتشه لانه کانه وه له پیر لییان راده پهرین و ده یانکوشتن. ئیدی حوسین خان له
نیو ئه و به فر و به سته له کانه دا هیچی پی نه ده کرا، سهر بازی کورد وه دوویان
ده که وتن و چنگ له سهر شان راویان ده نان و نیرانه دهستی خویانیان لی
ده وه شاندن تا که یانده یاننه ره شایی و پاشان گه رانه وه.

وهختی حوسین خان گه یشته نیو شار هیشتا زهرده پهر مابوو، هه تاو
په نجه ی له گومز و مناره ی مزگه وته کان دها و وه کو زێ ده بریقانه وه.

حوسین خان به خۆی و چهن سوار یکییه وه به ره و ده رگای مالی شای
ئاژۆت و به رده ستیییه کانی خه بهریان به شا عه باس دا، که حوسین خان له

شەپ گەراوھ.

شا عەباس لە بەردەسییەکانی پرسى:

– حوسێن خان بەتەنیاپە؟ یا دیلیشى پتیه؟

– نەخێر، تەنیا حوسێن خان خۆى و پاسەوانەکانى گەراوھ. دىل و میلیان پت نییە.

– دە پێگای بدەن با بێتە ژوورێ. حوسێن خان کە هاوێ ژوورێ بۆ بەر بارەگا، شا لەسەر تەختى شاهەنشاهی دانیشتبوو. حوسێن خان وەکو هەموو جارێ ئیکلامى بۆ شا کیشا.

شا عەباس جێگەى بۆ حوسێن خان دەستنیشان کرد و چوو دانیشت، شا پرسى:

– بۆ، بزائەم چت کرد؟

– شا پایەدار بۆ، پێگاکەمان تا دەشت و راست و پەوان بوو کارمان باش بوو، بەلام کاتێ گەیشتینە لاپالێ چیاکان، ئێتر هەموو بەفر و سەهۆل بوو پێگاویان بەئاستەم بەدى دەکرا. زۆر جار پێگامان وێ دەکرد و سەرمان لێ دەشیوا و خوشمان نەماندەزانى بە چ لایە کدا دەپۆین. مەن سوتۆ بەگى کوردم لەگەڵ خۆ بۆ پێ بەلەدى بردبوو.

– وەللا بیرىکى باشت کردووھتەو، پەنگە چاک کۆمەکى کردبیت و پێ بەلەدیەکى باشى بۆ کردبیت، چونکە ئەو کورده هەموو کون و کەلەبەریکى ئەو ولاتە بەلەد و شارەزایە.

– نا، شا پایەدار بۆ، غایەنەتییى لێ کردین.

– «چۆن؟» شا عەباس بە سەرسامییەکەوھ پرسى: «سوتۆ بەگ چۆن غایەنەتییى کرد.»

– بەلێ قوربان غایەنەتییى لێ کردین، لەو نێو چیايانەدا پۆژێکیان بانگم کرد گوتم: «سوتۆ بەگ ئەمانە چیاى تۆن و تۆ خۆت لێرە گەورە بووى هەموو کەلى و دەرە و دۆل و کون و کەلەبەریکى بست بە بست شارەزایت

به پرتگایه کی کورت و قه دبردا بمانبه زوو بگهینه قه لا، «ئویش گوتی: به سه رچاو، به پرتگایه کی واتان دهبه م که به زووترین کات بگهینه قه لا. ئیتیر سوتۆ به گ وه پیش له شکر که وت، به لام به قهستی به گه لی و جیگه ی و سه ختیدا دهبردین که سه ر بازه کان به حال لای دهرچوون، چه ند جارم بانگ کرد که چی ههر دهیگوت: «تۆ دَلْیا به» ته نانه ت جار پکیان گه یان دینییه جیگه به ک که ئیدی نه مانده توانی نه به لای راستدا و نه به لای چه پدا ههنگاو یک هه لئینه وه، ئیتیر به مه غایه نیتییه که ی ئاشکرا بوو.

حوسین خان سه ری سوتۆ به گی له تا خورجیک دهر پنا و له به رده می شا عه باسدا داینا، دهموچاوی سوتۆ به گ شتیکی زۆر ناحه ز و دزیو بوو، چونکه کوشتنی خۆی به چاوی خۆی دیتبوو. له به ره وه کابرا به جار ی بوو بوو به عیبه رت. دهمی کرابوو وه و خوار ببوو، چه ناگه ی گیر و گه و پیر بوو بوو، چه ند تالیک له ریشی پزنبوو به حال دیار بوو، چاوی ئه بله ق بوو بوو، پباو که ته ماشای سه ری ده کرد سامی لئ دهنیشت، جگه له مهش بۆگه نی سه گی تۆپیوی لئ ده هات. به لام شا عه باس له دیمه نی سه ری سوتۆ به گ نه سه لمیه وه و به شتیکی زۆر خوا ساییی زانی، چونکه گه لی سه ری برای وای دیتبوو که به فهرمانی خۆی خاوه نه کانیان کوژرابوون.

شا به و په ری خوین ساردیه وه سه ری سوتۆ به گی به دهسته وه گرت و ئهم دیو و ئه و دیوکی پی کرد و تیی روانی، ههر ئه وهنده ی گوت:

– تۆ له ناهه ق ئه و سه گه ت کوشتوو، چونکه هیشتا ههر به کارمان ده هات. به لام نه کهن به کوپره که ی بلین که باوکی کوژراوه.

– باشه ئه ی چی پی بلین؟

– بلین وه ختی له پیش له شکره وه دهر ویشته، دنیا ته مومژ بوو، کرپوه و با و بۆران بوو له پر له به رزایییه که وه که وته خوار ی و ته مه نی درێژی به تۆ به خشی.

حوسین خان دیسان ئیکلامی کیشا و دوعا خاوی له شا کرد و گه راوه

سه‌رییه‌ی تووش نه‌ده‌بوو، خوا ده‌زانی چیی به‌سه‌ره‌هاتوو، ئاخۆ ئه‌و کورده
بیانیانه‌ ده‌رده‌که‌ی قولی خان چییان به‌سه‌ر هینابی، که تهرمه‌که‌شی ده‌ست
خواه‌نی نه‌که‌وته‌وه.

– به‌حه‌زه‌تی عه‌لی ئیستا زۆر نییه‌ باوکت له‌لام بوو گه‌راوه‌ بۆ ماڵ، فه‌یزه
خان که بیستی باوکی به‌سه‌لامه‌تی گه‌راوه، ئینجا به‌ری به‌لاوه‌ کرد،
به‌زمانیکی شیرین و ناسک گوتی:

– ئه‌ی بۆچی بێت نه‌گوتم هاتبام دیبام.

– له‌ پێگای دوور گه‌را‌بووه‌وه‌ زۆر ماندوو بوو، من خۆم ئیزنم دا.

– وه‌للا سا من پاش ئه‌وه‌ی رۆسته‌می کورم تیر شیر ده‌کم ده‌چم بۆ
دیده‌نیی باوکم.

شا عه‌باس فه‌یزه‌ خانی نازداری له‌ باوه‌ش کرد و به‌ دلێکی شاده‌وه‌ ماچی
کرد، پاشان به‌سه‌ر کوره‌که‌یدا شۆڤ‌بووه‌وه‌، گوتی:

– کورم له‌و باوه‌ره‌دام که تۆش وه‌کو رۆسته‌می زāl بیت.

کاتێ شا عه‌باس ئه‌م خۆزیه‌ی کێشا فه‌یزه‌ خان ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌ بیر
هاته‌وه‌ که باوکی جاریکیان به‌ نه‌وه‌که‌ی گوتبوو: «خوا زووت پێ گه‌یه‌نی به‌لام
نه‌ک وه‌کو باوکت».

شا عه‌باس لێی دا رۆیشت، فه‌یزه‌ خان کوره‌که‌ی تیر مه‌مک کرد و
خستیه‌ ئێو بێشکه‌ زێڕینه‌که‌یه‌وه‌ و دا‌بیره‌که‌ی ته‌مێ کرد ئاگاداری بێ و
چوار که‌نیزه‌که‌یشی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد و چوو بۆ ماڵی باوکی.

بەشى دەيەم

ھېرش بۆ سەر قەلا

جەژنى (تۆ بەردانى) خۆشەويست لەمىژيوو بەسەر چووبوو، مىگەل و رانە پەز ئىدى ھاتبوونە سەر ئەو چيا بلندانەى كە لەوەريان خۆش بووبوو و شىنايىيان زۆر و مشە بوو و تا چۆكان دەھات. ئەو بەرخە ساوايانەى كە لە رۆژانى «تۆ بەردان»دا تازە پتەرەوكە ببوون و ھىدى ھىدى وەدووى دايكيان دەكەوتن، گەورە بووبوون و ھەر يەكە ھىندەى كاوپىكى لى ھاتبوو و بەھال لە دايكى جوئ دەكرایەو. زۆر كەس ئەو جىژنەى لە بىر چووبووو، تەنيا جىئەل و لاوان وەبىريان دەكەوتەو كە چۆن لەو رۆژە خۆشانەدا، لە گۆوھند و شايى و رەشەلەكدا دەكەوتنە دەستى دلدارەكانیانەو و بەدزىيەو قەول و قەرارىيان بەيەك دەدا و پەيمانان نوئ دەكرەو كە تا مردن يەكترىيان لە بىر نەچىتەو.

يەكەم مانگى ھاوین بەسەرچوو بوو، خەلك پەلەيان دەكرە گيا و گۆل بدوورنەو و ھەر لە ئىستاو دەبار و ئازووقەى زستانى بۆ ئاژەل و ولسات دانئەن. مالى خانووش خەرىكى گيا دوورینەو بوون. ھەر پىنج كورەكانى لەگەل چل خولامدا لەو چيا و زوورگانە گژوگيايان دەدووريبەو، بەلام سەيفەدینى كورە گەورەى ھەمیشە لەگەل باوكیدا بوو و لە رۆژى لىقەومان و شەرى و شۆرى زۆر سەخت و چەتووندا بستى لىتى جوئ نەدەبوو، باوكى ھەمیشە خەرىكى بوو فىترى شارەزايى و بەلەدى و فەند و فیللى شەرى دەكرە، فىترى ئەو ھى دەكرە كە چۆن مەزنايەتیی ھۆزەكەى بكا، چۆن يەكیتىيى بپارىژى،

چۆن سەرۆك ھۆز و تیرەكان و گەرەكانى مەجلىس و دەمرىست و ریش
سپىيەكان بكا بە ئىنگوستىلەى پەنجەى و مەزنايەتییان بكا، چۆن كێشە و
ناكوکى و ئالۆزىي نىو ھۆز و تیرەكان چارەسەر بكا و چۆن دادپەرەرىش بى.
خانق ھەندى جار دەيگوت:

– لاو، دادپەرەرى شتىكى يەكجار گەرە و چەتوونە؛ چونكە ئەگەر
ھاتوو يەككىت سزا دا دەبى سزاكەى ھىندە رەوا و پر بەپىستى بى كە
گونابارەكە خۆى پر بەدل ھەست بەوہ بكا كە تۆ چاكى دەرۆست ھاتوو.

سەيفەدىن خۆيشى لە ھەر پىنج براكەى و ھەموو جەللەكانى بەرۆدار
ورىاتر و زنگتر بوو، باوكى لە كەن مەلا رەشىد لە بەرخویندى داناوو،
قورئانى پى خەتم كردبوو. فەرى زمانى فارسى و خویندەنەو و نووسىن
بووبوو. زۆرجار كەوتبوو نىو شەرى گەرە و گرانەو و لەو شەرانەدا چەند
كەلەمىردايەتى و ئازايەتییەكى نواندبوو. لە نىو ھۆز و خەللەكاندا بە لاوىكى
بى خەوش و چاوانەترس و بەجەرگ ناوى دەركردبوو. ریش سبى دەيانگوت:

– سەيفەدىن مەگەر ھەر لە خۆى بى جىگەى باوكى بگرێتەوہ.

ئەو رۆژانە ھەتاو ھىندە گەرم و خۆش بوو، ھەرچى گىا و گۆلێكيان
دەدرووہ دەستبەجى وشك دەبووہو و ئىنجا گورزە گورزە لە نىزىك گۆم و
تەويلەكانەوہ لە لۆدەيان دەكرد.

پەز و ولاخ ئىدى كۆك بوون، خەلك خەرىك بوون دەست بەحەيوان فرۆشتن
بكەن. خانق ھەموو سالى لەم دەمەدا پەزى خۆى بۆ ولاتى دوور دەبرد و لەوى
دەيفرۆشتن، بەلام ئەم سالى كرىار لە ھەندەرانرا خۆيان ھاتبوون پەزەكان
بكړن. خانق خۆى كۆكردەوہ لەگەل كرىارەكاندا بۆ نىو پەزەكان بچى لەو
چىايانە، بەلام لە پر جاسووس لە شارى تارانەوہ خەبەريان ھىنا كە شا
عەباس لەشكرىكى گەرە و گرانى ئامادە كردووہ و بەم زوانە بۆ سەر قەلاى
دەنترى. ئەم خەبەرە شوومە وەكو زەريان لە نىو خەلكدا بلاو بووہوہ. ئەوہى
دەستى چەك بگرى خۆى بۆ شەپ ساز كرد. ھىشتا بەيانى بوو، پەيكى خانق

به‌نیو هه‌موو هۆز و خپله‌کاندا بلآو بوونه‌وه و بانگی سه‌رۆکه‌کانی هه‌ر چل و چوار هۆزه‌کانیان کرد. سه‌رۆکه‌کان هه‌موو به‌چه‌ک و پیاوی لینه‌اتوو و خوڵامی خوێانه‌وه له‌قه‌لای دمدم کۆبوونه‌وه. ئه‌وی پۆژی دیوه‌خان واپر بووبوو جیگه‌ی یه‌کیکی دیکه‌ی تیدا نه‌دبووه‌وه و زۆر که‌س به‌پێوه راوه‌ستابوون، جه‌وزۆ و ئه‌سۆی لا‌کان و هه‌مره‌ چاوه‌ش و پۆستۆ و قاره‌مانه‌کانی دیکه هه‌موو به‌ته‌نیشته‌ خانۆوه دانیشتیبوون.

خانۆ رووی له‌مه‌جلس کرد، گوتی:

– ئیوه‌ وا ده‌زانن که‌ بۆ کاروباری هۆزه‌کان بانگم کردوون؟

– نا، قوربان، ئیمه‌ش ئه‌وه‌مان بیستوو که‌ شاه‌عباس دیسان له‌شکرێکی گه‌وره‌مان ده‌نێرێته‌ سه‌ر– ئه‌م قسانه‌ لاویکی خوێن گه‌رم کردی.

خانۆ گوتی:

– پار پایزی به‌چاوی خۆتان دیتتان دوو جار له‌شکری لێ کردین، به‌لام پشت به‌خوا تیکمان شکندن و له‌خاکی خۆمانمان وه‌ده‌رنان، ئیستاش و جارێکی دیکه‌ خه‌ریکه‌ له‌شکرمان لێ ده‌کا. به‌لام ئه‌م جاره‌، به‌قسه‌ی جاسوسه‌کانمان، له‌شکره‌که‌ له‌کێشدا نییه‌ و یه‌کجار گه‌وره‌ و گرانه‌ و چه‌ک و جبه‌خانه‌که‌ی له‌ وه‌دا نییه‌. ده‌لێن، ئه‌م جاره‌ ته‌نیا هه‌ر سواره‌ نییه‌، پیاده‌یه‌کی بێشوماریشی له‌گه‌ڵدایه‌.

مه‌جلسه‌که‌ هه‌موو کړبوون گوێیان له‌قسه‌کانی خانۆ گرتبوو و له‌وه‌ باش گه‌یشتیبوون که‌ له‌بارێکی زۆر دژوار و چه‌تونندان، چونکه‌ به‌قسه‌کانی خانۆدا دیار بوو، هه‌موو قسه‌یه‌کی زۆر روون و ئاشکرا ده‌کرد و یه‌ک دوو جاری دووپات ده‌کرده‌وه‌ و سه‌یرێکی کۆره‌که‌ی ده‌کرد. کۆره‌که‌ شاره‌زای په‌وه‌شتی خانۆ بوو و جووری گه‌فتوگۆ و ده‌مودوویان هه‌ریه‌که‌ له‌باری خۆی و قافی خۆیدا هه‌له‌ده‌سه‌نگاند و ده‌یانزانی چ ده‌لێ.

هه‌رکه‌ خان له‌قسه‌کانی بووه‌وه‌ یه‌کێ له‌جه‌ماوه‌ره‌که‌ هه‌لی دایێ، گوتی:

– له‌ولاتی پۆم، وه‌ختی له‌وی بووین، هه‌موو سالی پۆم له‌شکری لێ

دەکردین، ئەو بوو ناچار ھاتینە ئێرە، لێرەش وا شای ئێرانى ئەم بەزم و
پەزمەمان پێ دەکا. وا دیارە نیازیان وایە لە ریشەمان دەربێت و هیچمان
نەهێلن، بەلام تا یەكمان بمینى دەبى ھەر شەڕ بکەین، بەراستی مردنمان لەم
حالە چاکترە.

ئەو پۆژە لە بازارى قەلاى دەمدا، لە مەیدانى ئازەل و وڵاخ فرۆشتندا، لە
خانەکاندا لە دووکان و کۆلانەکاندا، خەلک ھەموو فەسک فەسک و چرپە
چرپیان بوو و باس باسى ئەو لەشکرە گەورە و گرانبە بوو کە بەرەو قەلا بەرێ
کەوتبوو. ھەندى دەیانگوت: «خەلک بەچاوى خۆیان دیویانە کە لەشکرەکە دوو
پۆژە لە تارانەو بەرێ کەوتوو، بەلام ھێشتا دوايیەکی لە شارە و خەلاس
نەبوو».

نیوەرێ بوو. خەلک بۆ نوێزى نیوەرێ لە مزگەوت کۆبوویوو. مەلا رەشید
لەسەر منارەکە دابەزى، ھێشتا نوێژ دانەبەسترا بوو گوتى:

– ئەم شەپە شەپەى دوژمنى ئاینە، شاعەباس نیازی وایە لە ئاینى
سونییەتیمان وەرگیرێ و شیعەیتیمان بەسەردا بسەپێنێ، ھەرکەسى لە
پێناوى ئاینى خۆیدا شەڕ بکا و لەو شەپەدا بکوژرێ شەھیدە و بەھەشتییە.

جەماوەرەکە ھەموو سوێندیان خوارد: کە لە پێناوى ئاینى خۆیاندا، لە
پێناو نیشتمانى باو و باپیرانیاندا سەرى خۆیان دابنێن و وڵاتەکیان لە
دوژمن بپاریزن.

خان زۆر چاکی دەزانی کە دواى ھەردوو شەپەکەى پایز و کوشتنى قولى
خان و قرانى لەشکرەکەى ئێران، شاعەباس ھەروا بەسانایی واز ناھێنێ و
ھەر وەختى بى بەسەریاندا دەدەن و ئەو تۆلەییەیان لى دەکەنەو. جا سەبارەت
بەمە، خانۆ ھەر لە پایزەو ھەرمانى دابوو کە لە کارگەکاندا بەپەلە چەک ساز
بکەن: نەجاخ، شیر، مەتال، تیروکەوان، کۆسە میسرى و گورز و کەمەند و
پشتوو دروست بکەن. کارگەى پشتوویان سالتیک بوو دامەزراندبوو. وەستای
پشتوو کوردیکى پیرى ھەفتا ھەشتا سالەى خەلکى سلیمانى بوو، خانۆ

بانگی کرد، لیتی پرسی کار له چ رادهیه کدایه، وهستا به لیتی دایی گوتی:
- قوربان من خه لیل نهیم، ئه گهر خۆم و ههردوو کوربه کهم شه و رۆژ لیک
نه دهین و پشتوو بۆ سهرباز هکانت ساز نه کهین. من هه ر تکای ئه وهتان لێ
ده کهم که چهند پیاویکم بۆ بهردهستی بدهنێ و تا دهشتوانن ئاسن و پۆلام
فریاخن.

به فهرمانی خانۆ ده پیاوی شارهزا و زیرهک خرا نه ژیر دهستی وهستا
خه ليله وه و دهست به کار کرا.

پاش ئهم خه به ره به دووم و شوومه ورد و درشتی خێلی به رۆدار بیربان له وه
ده کرده وه که تا دوا هه ناسه خاکی خۆیان له دوژمنی زۆردار بیاریزن و
نه هێلن داگیری بکهن. هه ندێ چه کیان له کن وهستای دیکه به رادان ددها.
وهستایه ک له میژبوو، له دیار به کره وه هاتبوو، ناوی وه لی بوو، زرتی چاکی
دروست ده کرد. شه باب چوه کنی، گوتی:

- هاپۆ وه لی، ده مه وێ زرتیه کی چاکم بۆ دروست بکه ی.

وهستا وه لی هه ستا سێ زرتی له سندوقێک ده رهیتا و له پیش شه بابی
دانان. شه باب یه کیانی له به رکرد. که می به له شه زراو و ناسکه که ی گه وره و
ده لب بوو، گوتی:

- هاپۆ وه لی، ده مه وێ زرتیه کی نویم بۆ دروست بکه ی، ئه مه به ته نگه و
به ژنم گه وره و ده لبه .

وه لی گوتی:

- وه ی به سه ره چاوان شو ره سواره کهم، هه ر پاش چهند رۆژێکی دیکه
زرتیه کی پ به به ری خۆت بۆ دروست ده کهم. به لام بستی درێژتری دروست
ده کهم.

له وه تی هه مزه چاوه ش هاتبووه قه لای دمدم بۆ کن خانۆ، ته نیا هه ر
سه ربازی مه شق نه ددها، به لکه له ماوه ی ئه و چهند سالانه دا، سوپایه کی
رێکوپێک و له باریشی له سه ر شیوه ی سوپای رۆم پێکه وه نابوو و سه دلک و

تابوور و بلووک و ئۆردووی چاکی لی ساز کردبوون.

چەندین پوژ بوو، لە ھەموو ناوچە و قەزا و گوندەکانەوێ سوارە و پیادە بەرەو قەڵا دەھاتن. بەستەکەیی پێشێ ھێندەیی خەلک لی کۆبووبووێ دەرزیت ھەڵدایا وە زەوی نەدەکەوت، ئەو ناوێ بووبوو بەئۆردووگایەکی گەورە و گران و شەو و پوژ ژاوەی دەھات:

ھەندێ بێ چەک بوون، دەپارێانەوێ چەکیان بدریتێ و بەفەرمانی خانۆ چەکیان دەدرایە و بەزۆری بەو کەسانە دەدرا کە لەگەڵ سەرەک ھۆزەکانیاندا ھاتبوون.

چەکەکان ھەریەکە لە پەنگی بوون، ھەندێ ھۆز نەجاخ بەدەست بوون، ھەندێ بەتیر و کەوانەوێ، ھەندێ شیر و مەتالیان پێ بوو، ھەندێ پرمبیان ھەلگرتبوو. ئەو چەکانەیی کە تازە کوورەبوون لە بەرھەتاو دەچریسکانەوێ. خانۆ بەخۆی و دەستە و دایەرھییەوێ بەنیو خەلکەکەدا دەگەرا و لە سەرۆکەکانی دەپرسی: «چەند پیاویان لەگەڵ خۆیاندا ھێناوێ؟» کاتب و دەفتەردار دەیاننوووسی، ئەوئەندە چەک لە فلانە جوړ بەسەر فیسارە ھۆزدا دابەش کراوێ و ئەوئەندە جوړی دیکە بەسەر فلانە ھۆزی دیکەدا دابەش کراوێ.

کاتی خانۆ لە ناو خەلکەکە وەدەرکەوت و بەرەو ئۆردووگاکی پوژی، سەیری کرد لە خوار بنارەکەوێ لە کەنار گەلییەکە، تابووری ژن بەتیر و کەوانەوێ وەستاوون. چەند ھەنگاوێ لەولاوێ ژنیکی سەرە وەستاوون، ئەم ژنانە دەتگوت ھەمزە چاوەش مەشقی پێ کردبوون، ژنە سەرەکە تیر و کەوانیکی لە مل کردبوو و شیریکی کورتی جوانیشی بەلای چەپیەوێ کردبوو و لە خانۆ رامابوو، وەختی خانۆ کەمی لێیان نێزیک بوو، لە پێشدا ژنە سەرەکە ئەنجا، ھەموو ژنەکان ملیان کەچ کرد و ئیکلامیان بۆ کێشا. خانۆ گوتی:

– ئافەرەم، کچەکانەم، ئافەرەم. ئەمڕۆ پوژی غیریەتە، پێویستە گەرە و بچووک چەک ھەلگرن و نیشتمانی باو و باپیران لە دوژمنی زۆردار بپاریزن. جەوژۆ کە روانی خانۆ ھاتە کن تابووری ژنان بەلەز بەپیریەوێ چوو و

ئىكلامى بۆكىش ئۇنجا رەق راووستا، گوتى:

– سەرباز ئامادەبن.

خانقۇ لە جەوزۇى پرسى:

– جەوزۇ ئۇم تابوورە ژنە كى وا سازى كردوون؟

قوربان، بەراستى، ھەمزە چاوش ئۇم كارەى بەمن پاسپارد و من سازم كرد. ئۇ ژنەش كە سەرۆكايەتییان دەكا ژنى پزیشكەكەى خۆمانە كە پار پایزى سەربازى ئیران میردەكەشى و كورەكەشیان كوشت. ئۇم ژنە لە پیتشدا ویستی ببى بە سەرباز، بەلام ھەمزە چاوش گوتى:

– وەختى لە نئو لەشكرى رۆمدا بووم و لەگەل ھەندەراندا شەپمان دەكرد، زۆر جار ژنانمان لى رادەپەرىن، شەرىكى بەترەفیان دەكرد. منیش گوتم ئۇم ژنە با بروا تابوورى ژنان پىك بەینى.

– بەراستى ئۇمە كارىكى زۆر چاكە، بەلام گەلى براينە – خانقۇ پرسى – تۆ بلئى تىروكەوان ھاویشتنیان لە دەست بى؟

– من یەكی لە كۆمەكدارە شارەزاكانى خۆم ھەلبىژاردووه، ئۇ دەچى فیرە تیر ھاویشتنیان دەكا، دوینى خۆم چووم بەسەرم كردنەوه.

بەراستى ئۇم ژنانە تىروكەوانیان ھىندە چاك و چاپوكانە داویششت و نیشانیان وا دەپىكا لە تۆ وابوو ھەرلە مەشقى تیر ھاویشتنندا وەختیان بەسەر بردووه. لیم پرسین:

– «لە كوئى فیربوون؟» یەككىیان گوتى: «برالە، ئۇ نازانى ئیمە لە ھەرەتى كچینیدا كوروكال پەلپیان لى دەرگرتین: كام كچ نیشان چاك دەشكىنى. ئیمە لەو سەردەمانەوه فیرى تیربازى بووین».

خانقۇ لە لەشكرەكە نىزىك بوووه، تەماشای كرد، تابوور تابوور و بلووك بلووك ریزبوون. ھەر تابوور و ھەر بلووكى سەركدەى خۆى لە پىشەوہ بە ویقاروہ وەستاوہ. خانقۇ كە چاوى بەو پىكوپىكیان كەوت گوتى:

– با سەربازەكان تى پەرن بیانینم.

له پېشدا تېپى رېمب به دهست پټ بوون، رېمبه كانيان هر ئه وئې رېژئ له جبه خانه دهره ټابوو و تازه به سه رياندا دابهش كرابوون، سه ريان له بهر تيشكى رېژ دهره يقاوه و هر به كه قوټككي سوورى پټو بوو و هينده ئال بوون له دووره وه ده تگوت خاشخاشن و له ميگرگا گوليان گرتووه. كورپنه داخو دهست و په نجه ي چه ند كچو له و بووك و نه وجوان شه و رېژ له كاردا بووېن تا هم قوټكانه يان بهم جوانى و نايابيه چنبي، پاش رېمب به دهست، تپي تيروكه و اندار تې پهرين، ئينجا شير و مه تال ه لگر، له پاشان نه جاخ به دهست و دواى ئه وان كوټسه ميسرى ه لگر و له پاش هه مووان تپي گورز و كه مه ند به دهست پټ بوون، گه لي له و گورز و كه مه ند به دهستانه ناسياوى خانو بوون، چونكه خانو زور جارن له گه ل خويدا بو شه ري ئيرانتي برديبوون. ئه مانه كه سى و ايان تيدا نه بوو كه گورزي به فيرو بړوا و بهر دوژمن نه كه وئ و كه سى و اشيان تيدا نه بوو گورزي دوژمنى به رنه كه وتبى. به ده ستوورى شوږه سوارانى كورد به دوو پيز به رهنكاري به كه بوون و گورز و كه مه نده كانيان چه پ و راست هه لده بري و رايان ده وه شاندا، ده تگوت هر به راسته قانى وه نيو دوژمن كه وتوون و به چه پ و راستا قريان ده كهن.

خانو زور كه يفساز بوو، له جه وزى پرسى:

– جه وزو هر هينده تان سه ربازي گورز و كه مه ندار هه ن؟

– ماقوول، ئه ي جه نابت خوټ پار ناپيراي نه تفه رموو: «له باتى گورز و كه مه ند دهست به پشتو ساز كردن بكهن». ئيمهش ئه وه بوو فه رمايشته كه ي جه نابت مان به جي هينا و ته نيا له پايزى رابردو ورا ده ستمان به گورز و كه مه نده سازى كردووه، ئه وهش سه باره ت به وه كه كه سيكي و امان دهست نه كه وت كه هم جوړه چه كه مان بو دروست بكا، به كي له ئاميديه وه هاتووه، كورده. ئه وېش نه خو شه. به لام ئه و گورز و كه مه نده ي ئه و دروستى ده كا، بى خه وشه و ده لين:

«گورز و كه مه نده كانى زور چاكن، بهر هه رچي بكه وئ هوورد و خاشي ده كا.»

- باشه، چەند جەيلىكت لەبەردەس داناوھ كە بەھرە لە دەس و سنەتەكەى
وەرگرن؟

- بەلى چوار لاوى وريا و زرنگم لە بەردەس داناون.
وەستاكە خووشى زۆريان لى پازىيە، بەلام لىت ناشارمەوھ جەيلىكەكانمان
هەز لە گورز و كەمەند ناكەن.

- بۆچى هەزى لى ناكەن؟
- دەلىن: «بەم جوړه چەكە دەتوانرئ هەر پياوى گۆر خوڤريله بكوررئ،
ئيمه پشتوو و تيروكهوان و شير و مەتالمان كەرەكە؟».

هەروا لە خوارەو، لە بەردەمى دەبۇتخانەدا لەپر بوو بەقەرە و هەرا،
دەنگوت شەپە و خەلك بەگژ يەكدا دەچن. دياربوو خەلكەكە دەبۇوانيان وەگير
هينابوو داواى چەكيان لى دەكرد و ئەويش وىي نەدەدان. لاويكى كەتەى
تەكسەمراوى چوارشانە بەروى دەبۇوان دەهات و دەستە زلەكەى لەپى
وەك لەپى ورج دەچوو پادەوھشانە، دەگوت:

- ئەى ئەم چەكانەتان بۆ كى دروست كەردووه؟ چەك بۆ پۆژيكي وا و
مەمانان نەبئ ئەى بۆ كەى و بۆ كتيە. دياره تۆ وات نيازە كە لەشكرى ئيران
وەكو پار ديسان بەسەرماندا بدەن و قىرمان بكەن؟ ئيمه بۆ ئەوھ هاتووین كە
تۆلەى كۆن و نويمان لە لەشكرى ئيران بكەينهوه.

پياويكى كامل لە نيوپاندا بوو، لاوھكەى ساردكردووه، گوتى: ئيرە جىي قەرە
و هەرا نىيە، وەرە بچينە خزمەت خانۆ، ئەو خۆى چەكمان دەداتى.

خانۆ كە قەرە و هەراكەى بىستەو، هات بۆ كنيان، كاتى لە دەبۇتخانە
نيزىك بوو، جەيلىكەكان دەرگەى دەبۇتخانەكەيان چۆل كەرد و درپان دا و
كشانەوھ چوون لەولاوھ وەستان.

يەكئ لە جەيلىكەكان كە كەمئ بەتەمەن بوو و شەعرى دەورى كۆلۆسەكەى
هيندە كۆن بوو، بەجارى شيتال بوو، وەبەرى ريشوو بەسەر دەم و
روويدا شۆر بوو، وە... كورە بەرەو خانۆ هات ئيكلامىكى واى بۆ كەرد،

دهنگوت، بهدریژایی ژبانی له خزمهت میر و گزیراندا پێ گهییوه. خانق
پرسی:

– ئه م قه وه رایه تان له سه ره چیه، بیژن؟

– قوربان ئه مه حاله؟ ئیمه هه موو خه لکی گونده کانی خوارووبین و بێ
چه کین، پایزی رابردوو له شکری ئیران پیاویکی زۆری لێ کوشتین، کورپان
کوشت، باوکیان کوشت و گه لێ کاری نارها و دزییان به سه ره هه ندێ هینا.
خولاسه مال نییه زبانی لێ نه که وتبێ. ئیمه بۆیه هاتووین سه رمان له پیناوی
ولآتدا به خه ت به کین، به لام به داخه وه ده سه ته والاین و ده بۆوانه که ی جه نایه شتان
چه کمان وێ نادا و ده لێ: «چه ک بۆ ئیوه نییه». قوربان کار وا ده بی؟ ئه ی
نالین: «ژماره ی دوژمن له کیشدا نییه و ئیجگار زۆره؟».

لاوه که ئه م قسانه ی به ده نگیکه ی خه ماوی و دلشکاوییه وه درکاند. له پاشان
لاویکی دیکه میزه ریکه مه لایانه ی به کوڵۆسه که یه وه پێچابوو و تازه به ری
سمیلێ ره ش بوو، به بی ئیکلام کیشان، هاته پێش و به له ز ده سه تی
به قسان کرد و گوته ی:

– من پار قورئانم له خزمهت مه لا ره شیددا خه تم کرد. خه لکی گونده کانی
خواریم. گه وره م شا عه باس جگه له ولآت داگیرکردن و کوشتاریکی زۆر،
ده به وێ له بن باندووری خۆیمان بخوا.

خانق که ئه مه ی بیست، که می بیرێ کرده وه، پرسێ:

– تۆ ئه م قسانه ت له کی بیستووه؟

– گه وره م، پار پایز، وه خه تی له شکریان هات. قو له ی خان چه ند پیاویکی
پیری لێ به دیل گرته بووین، به لام نه یکوشتبوون، پێی گوته بوون: «ئیه پیرن،
به زه م پێتاندا دێته وه، ناتانکوژم، برۆن به کورده کانی خۆتان رابگه یین با بیته
سه ر رێبازی ئیمه».

خانق له پیاوه کانی ده وره به ری خۆی نۆری، گوته ی:

– خۆ گویتان لێیه، شا عه باس چیی لێمان ده وێ. جگه له ولآت داگیرکردن،

دهیهوئ به زۆر رێبازی مه زهه بيمان به سهردا بسه پێنئ. سا قه سه م به خوا، تا یه کێکمان مابئ شا عه باس ئه مه به چاوی خۆی نابینئ.

خانق فه رمانی دا تیروکه وانیان به سهردا دابهش کهن. ئیدی ئیواره بوو، به لام قرچهی گه رمای هاوین هه ر هێنده نه بوو خه لکه که هه لئه پرووکپنئ. چه ندین رۆژ بوو خانق له به ره به یانه وه تا ئیوارئ نه ده سهره وت و هه میشه به نئو خه لکه که دا ئه مسه ر و ئه وسه ری ده کرد و ئاره قی ده رپشت، ده سته سهریکه ده ره ئنا ده موچاوی پئ سهریه وه. ئه نجا له نئو خه لکه که هاته ده ره وه و به ره و دیوه خانه چوو. سئ سوار به ره و کن خانوایان ئاژۆت، هه ر له دووره وه دابه زین، دووانیان ئه سپه کانیان گرت و یه کێکیان له خانق نێزیک بووه وه و ئیکلامی بۆ کرد، گوئی:

– ماقول، ئیمه ده بوو بچوو باینه ته ورئیزئ له وێنده رئ کاری خۆمان جێبه جئ کردبا، چه ندین رۆژ بوو به رپوه بووین. به لام کاتئ له قشلاخی خۆمان به رئ که وتین، زۆری نه خایاند که وتینه سنووری ئیرانی و له شکرکی و امان دیت که پێش و پاشی به دی نه ده کرا و تا ده هات له سنووری مه نێزیک ده بووه وه.

خانق که ئه م قسه یه ی بیست، ده سته به جئ تی گه شت، که دوژمن له سنوور نێزیک ده به نه وه. راست به ره و دیوه خانه ئ چوو و له دووی سه ره له شکره کانی هه نارد، جه و زۆ و هه مزه چاوه ش و ئه سوئ لاکان و پۆستۆ و ئه وانی دیکه هه موو ئاماده بوون. خانق به په یکه کانی گوت: چییان دیتووه بۆیان بگێر نه وه، وه ختئ په یکه کان قسه کانیاان گێراوه، خانق به سه ره له شکره کانی گوت:

– پێویسته په له بکه یین، له سه ر سنووره وه پێش دوژمن بگه یین و ده رفه تیان نه ده یین پئ باوینه ولاته که مانه وه. جه و زۆ تا زوه تۆ تابووره که ی شه باب به رئ که، به لام پێش ئه وه ی به رئ بکه وئ با بئ ببینم.

جه و زۆ فه رمانی خانوئ به شه باب راگه یاند، ئه ویش گورچ چوو بۆ کن وه سته و زریکه ی له به رکرد و خیرا بۆ کن خانق چوو. کاتئ گه یشته دیوه خانه ئ

ئىكلامىكى كرد و له شوئىنكەوه دانىشت. خانقۇ كە چاوى بەشەباب كەوت، بە زەردەخەنەيەكەوتى تىي رۋانى و له دلى خۇيدا گوتى:

– «بريا ھۆزمەكەم زۆرى وەكو تۆ بان.» خانقۇ لەمىژبوو نىشانەي ئازايەتى و مېرخاسىي لە شەبابدا بەدى كردبوو و بۆيەش زۆرى خۆش دەويست، پىي گوت:

– شەباب، دەبى تۆ ھەر ئىستا لەگەل تابوورى خۆتدا بەرئى كەوى و بچى پىش لەشكرى ئىران بگرى. ئىستا خەبەرمان وەرگرت دەلئىن: «لە سنوورى مە تەواو نىزىك بوونەتەو»، بەلام دەبى جارى شەي نەكەن و كارىكى وا بکەن دوژمن پىتان نەحەسى، زۆر چاك سەرنجيان بەدن بزائن بەرەو كوئ دەچن، چ جۆرە چەكيان پىيە. دە ھەر ئىستا بەرئى كەو تا دەتوانى كۆچەرئى بگرە. بەلام دەبى زوو بگەرپىيەو كەم و له ھەموو شتىكم ئاگادار كەى.

شەباب ديسان ئىكلامى كىشا و گوتى: «ئەمر دەكەى قوربان، سەرم لە پىتە، ئىزنم بدە برۆم.»
– دە برۆ.

شەباب لە ديوەخانەي وەدەرکەوت خانقۇ چۆنى فەرمان دابوويى، دەستبەجى دەبوو وەپىش تابوورى خۆ كەوتبا و چووبا. بەلام دلەرى بەبىر ھاتەو. دەويست چاويكى پى كەوئ؛ چونكە چەند پۆژئ پىش ئەو خەبەرە ناخۆشە دلەر بە نانئى خوشكى شەبابى گوتبوو لە كن مەلايەكى زانا بازىبەندى بۆ بەرادان داوہ كە بۆى بىي بە تەلىسم و له تير و شيرى دوژمنى بپارىزئ. شەباب لئى دا چوو بۆ كن دلەر، بەلام ھىندە بەتەنگ بازىبەندەو نەبوو، چوونەكەى زۆرى لەبەرئەو بوو كە چاويان بەيەك بگەوئ؛ چونكە لەمىژبوو يەكتريان نەديتبوو، شەباب قەت قەت لە خۆيەو نەدەچووە مالى دلەر، ئەگەر ويستباي بىبىنئى لەپىشدا نانئى خوشكى دەناردە كن، ئىنجا دەچوو، بەلام ئەو پۆژە زۆرى پەلە بوو، پىي نەكرا سەرى مالى خويان بدا و نانئى خوشكى بنپىرئ، ھەندئى بىرى كەردەو، گوتى خۆم دەرۆم لە دەرگەو

بانگی دهکەم، ئیدی هەستا رویشت، هیشتا نەگەیشتبوو بەر مالیان، کۆلانتیکی مابوو لە رێگا خورشیدی تووش بوو. خورشید سلّوی لێ کرد، بەلام ئەو وەلامی نەداوە و لێی مۆر بوووە، لە دلی خویدا گوتی: «خۆزی ئەم بەهاریه لە قشلاخی تووشم بای، جا هەنگی دەتبینی چۆنم دەکردی بەمیوانی خاک، بەلام بەخت بوو، زۆرت لێ گەرام وەچەنگم نەکەوتی».

خورشید دەیزانی شەباب چەند بە شەرەف و ئابروو، ورتە ی لە زار نەهات. شەباب کە لە مالی دلەبر نیژیک بوو، برا چکۆلە ی دیت، گازی کردی، کورە هاتە کن شەباب. شەبابی چاک دەناسی، کاتێ لێی نیژیک بوووە پرسى.

– شەباب چت دەوی؟

– کورێ چاک، بەدزییەو، بچۆ بەدلەبر بلێ: وەرە شەباب گازت دەکا، جا، پارەت دەدەمێ بۆ خۆت بچۆ خورمای پێ بکەر.

کورپە گوتی:

– من پارە لە تۆ وەرناگرم، بەلام دلەبرت بۆ بانگ دەکەم. کورپە چوو و ژووری، هەر دەقیقە یەکی نەخایەند دلەبر هاتە بەردەرگە، سەیریکی دەوروپەری خۆی کرد، کەس دیار نەبوو، سووک سووک، وەکو مراوی بەرەو کن شەباب هات هیشتا چەند هەنگاویکی مابوو بگاتە شەباب، گوتی:

– خیرە؟

– خیرە شوکور، ویستم بتبینم، چونکە تابوو رەکەم ئامادە کردوو و لەسەر رویشتم.

– بۆ کوێ؟

– دەبی بچم پیش لەشکری ئێران بگرم، هیشتا نەگەیشتوووەتە سنووری مە.

– دە ی خوا تەختی شا وەرگێڕی و گۆڕ بەگۆڕ بی، دیسان ئەمە چەندین رۆژە خەلک دیت و دەچی و خەو لە چاوی کەس ناکەوی.

دلبر، که می کر بوو، پاشان گوتی:

- وهی پرچم نه برن، جا خو دهلین له شکره که ئیجگار زۆر و بی شوماره، تو به ته نیا له گهل تابووریکدا چت پی ده کری؟

- من بو شه ر ناچم، جار ئی بو به سه رکردنه وه ده چم بزانه له شکره که چه ند و چ جوړه چه کیکیان پییه و له کوپوه دین؟

- لیره گه لی کچیش چوونه نیو تابووری ژنانه وه، منیش هه ز ده که م هاو به ش بم و بو شه ر بچم، به لام دایک و باوکم قایل نین و دهلین: «چوار برات هه ن، با ئه وان بچن، تو بو کوئ ده چی؟»

شه باب له هه ژمه تان ومخت بوو باو هه ش به دل به ردا بکا، سه یریکی ده وریه ری خو ی کرد، هه ند ئی ری یوار به کو لاند ا پاده بردن، شه رمی کرد ئه وه بکا. له پر فره منی وه بیر هاته وه، دوعا خوازی له دل به ر کرد، گوتی:

- به خوات ده سپیرم.

- هه روا زوو ده پوی.

- ناتوانم زۆر گیریم، ده بوو زوو له شار ده رچوو بام، هه ر بو دیده نیی تو هات بووم.

دل به ر و شه باب هیشتا هه ر قسه یان ده کرد، دایکی دل به ر هاته به ر ده رگه، شه باب و دل به ری پیکه وه دیتن، شاد بوو، دایکی دل به ر زۆری هه ز ده کرد شه باب بی به زاویان. نیزی که بووه وه، شه باب وه کو کچان په نگی له شه رمان سوور هه لگه را، ویستی بر وا، دایکی دل به ر گوتی:

- وه ره ماله وه، بوچی لیره وه ستاوی؟

- پووری زۆرم په له یه، ده بی هه ر ئیستا به خو م و له شکره که مه وه به ری که وم.

- ئی برۆ. برۆ لاوۆ، به لام جار ئی وه ره ماله وه، چما به مندالی که م ده هاتی بو مالی پووری خو ت، دیاره گه وه بووی و ئیمه ت له بیر کردووه.

- نا، پووری ئایشی، من تو قه ت له بیر نا که م، به لام به خوا، ناتوانم،

– مه‌به‌ستی شای ئی‌یران زۆر چاک بزائن. ئەو له‌شکره‌ی که له‌سه‌ری کردووین ئەمری وی به‌جی دینێ، ئەوه چهند سال و چهند جاره له‌شکرمان لی ده‌کا، به‌لام هیچی پی ناکرێ، ئی سهره‌رای ئەمه‌ش سهر‌داریکی وه‌کو قولی خانی له‌ده‌ست چوو. ئەم جاره وه‌کو ئەقلم بیبری شاره‌زا و پسپۆری له‌گه‌ل ئەم له‌شکره‌ گه‌وره و گرانه ناردوو. که‌واتا ئەم له‌شکره‌ی بۆیه کردووینه سهر ئەم جاره له‌ بنمان بپنێ و به‌جاری دومان بپریته‌وه و هه‌موومان له‌ناو ببا، خاک و زه‌ویمان لی داگیر بکا، نامووسی مال و مندالمان ببا. ئیدی پاش ئەمه ژيانمان بۆ چیه؟ سهر‌ده‌مانی که سهر‌بازی سوپای پۆم بووم. هه‌میشه هه‌ر له‌شه‌ردابووم و زۆرم له‌م شه‌رانه به‌چاوی خۆم دیتوون. یه‌کجار بێ به‌زن، بی ئینسافن، مه‌گه‌ر هه‌ر شه‌ر چاوشکینیان بکا.

ئهو ئیواره‌یه بریاریان دا سبه‌ینی زوو برۆن پیش له‌شکری ئی‌یران بگرن و نه‌هێلن پی باوینه‌ خاکی ولاته‌وه.

بۆ پوژی دوا‌یی هه‌تاو تازه په‌نجه‌ی له‌ ره‌شایی به‌فری سهر چیا‌یان دابوو که سهر‌ت ده‌کرد هینده کاو و جوان و به‌ده‌و بوو ده‌تگوت زۆه و به‌زێر کل دراوه. ئەو به‌یانیه‌ خانۆ له‌ سه‌رووی قه‌لاوه به‌سواری ئەسپیکی شینبۆز له‌ مه‌یدان راوه‌ستابوو. له‌شکریش ئاماده وه‌ستابوون. خانۆ که‌می ئەسپه‌که‌ی به‌ره‌و سهر‌بازه‌کان ئا‌و‌وت. له‌و کاته‌دا شیخ جه‌لات و مه‌لا ره‌شید به‌ره‌و پیری خانۆ هاتن، که‌ لی‌ی نێزیک بوونه‌وه سلا‌ویان لی کرد. خانۆ سلا‌وه‌که‌ی ئەستانده‌وه، پاشان شیخ جه‌لات گوتی:

– گه‌وره‌م، سهر و مال‌م به‌قوربانت بی و خوا له‌ زه‌بری دوژمنت به‌پاریزی، خوا یار بی شیرێ تۆ و ملی یه‌که به‌یه‌که‌یان ده‌بی.

خانۆ ئەسپه‌که‌ی زه‌نگو کرد و له‌ شیخ جه‌لات نێزیک بووه‌وه، گوتی:

– من له‌ شیخی خۆم زۆر رازیم، به‌لام وا چاکتر بوو، که‌ تۆش و مه‌لا ره‌شیدیش له‌گه‌لماندا هاتبانه‌ شه‌ر، بریا شه‌رکه‌ران تۆ و مه‌لا ره‌شیدی‌ان له‌ جه‌نگه‌ی شه‌ردا بدیان و هه‌موو واقیان و‌ر ما با.

شیخ جهلات که می دوش داما، سهیریکی مه لای کرد، گوتی:

– به سه رچاوان.

خولامان جلّه وی ئه سپه کانیان گرت و رایان کیشانه کن وان، مه لا و شیخ سواری ئه سپی خویشان بوون و له تهک خانووه وهستان. خانق ئیشاره تیکی جه و زۆی کرد، له شکر له دوایه وه بجمن. له دواى خانووه چهند که سیّک ئالای سووریان به دهسته وه هه لگرتبوو و ده هاتن. له شکر له دواى ئالا هه لگرانه وه به یّی کهوت. له پیتشدا په لی شیر و مه تال به دهستان، پاش وان په لی یمب به دهستان، له دوو وان په لی تیروکه وان به دهستان، له دواى ئه وانه وه په لی نه جاخ به دهستان، له دووی وانه وه کۆسه میسری به دهستان، ئینجا له په ی وائرا گورز و که مه ند به دهستان بوون. به لّام ئه مانه که سانیک بوون، که له خوینانه وه به ره زامه ندیی دلّی خویشان هاتبوون. به لّی مه شق نه درابوون، به لّام هه ر کامیانت بگرتایه له شه ردا وهستا و پسپۆر بوو و گه لی ئو غرم و کاره ساتی گه وره و گرانی دیتبوو. که م پیاوی وایان تیدا بوو که له شی یه ک دوو کویره برین و کۆنه زامی پیوه نه بی.

ئو پۆزه تاوه کو نیوه پۆ، له شکر له هیج شوینی نه وهستا، به بی پشوو پیگای ده کرد. له بناری هه له ته کانی خواره وه زۆر دوور له قه لاوه، خانق فه رمانی دا له شکر له سه ر کانیه ک بوهستی. له شکر وهستا. خانق بانگی جه و زۆی کرد، گوتی:

– بنۆرن، له شکری پیاده چهند دواکه وتوووه، ئیمه بۆ شه ر ده چین، ده بی وا برۆین، نه له شکری سواره و نه له شکری پیاده ماندوو بن. له شکری ماندوو زوو ده به زۆی، ده مه وی ئه مه زۆر چاک بزائن؟

– به لّی، گه وره م، فه رمایشتی جه نابت سی و دووی تیدا نییه، له شکری ماندوو شه ری پی ناکرئ، زوو وه ره ز ده بی.

خانق به ره و کانیه که چوو پروانی سه ربازئی ده مه وروو مژی له کانیا وه که ناوه. ئاو ده خواته وه، خانق لئی نیزیک بووه وه، گوتی:

– لاوچاک، دەلّی کورد نیت، چما نازانی کورد ئاو بە مست دەخواتەو. بنۆرە، بنۆرە.

خانق چوووە سەر کانییەکە لە پێشدا دەستی خۆی پاک شت، پاشان بە مست، دەستی بە ئاو خواردنەووە کرد. لاوەکە لە شەرمەزاریدا رەنگی سوور ھەلگەرا، دایکیشا چوو بۆ کُن ئەسپەکە.

خانق لەسەر کانییەکە ھەستا، زۆر دوور نەکەوتەووە سوارێکی لە دوورەو بەدی کرد، ھێند خێرا دەڕۆیشت لەبەر تۆز و خۆلی بەر سەمی ئەسپەکە بە ئاستەم دیار بوو. جەحیلان بە خانۆیان گوت: «قوربان ئەم سوارە ھەبێ و نەبێ شەبابە». کاتێ نێزیک بوووەو، ئەسپەکە سەرتاپا شەلاڵ بووبوو، سوارەکەش خۆی لە ناو تۆز و خۆلدا بۆر دەچوووە لەسەر ئەسپەکە بازێ دا عاردی، بە دەستووری سەربازی ئیکلامیکی بۆ خانق کیشا و دەستبەجێ گوتی:

– ماقول، راستە ئێمە ھێشتا نەگەیشتووینە لەشکری ئێران، بەلام ھەندێ ھۆز گوندەکانی دەشت چۆڵ دەکەن و مائ و مندالیان بەرەو چیاکانی سەرەو دەبەن. دەلّین: «تا ئێستا لە عەمری خۆماندا لەشکری وا گەورە و گرانمان نەدیوە».

خانق دڕدۆنگ بوو، گوتییە شەباب:

– تۆ بچۆ بە چاوی خۆت ببینە، ئەنجا وەرەو خەبەرمان بەدی. ئێمە بۆیە تۆمان نەنارد، بگەرێتێوە قسەیی خەلکمان بۆ بگێرییەو.

شەباب کە ئەم پلارەیی خانقێ بیست، ملی کەچ کرد و سوار بوو، خەریک بوو رێوڕاست تێی تەقیی، ھەمزە چاوەش ھەلی دایە، گوتی: «زۆرم پێ شەرمە لاویکی ویا و میترخاسی وەکو تۆ کاریکی پێ راسپێرن بە چاکی رای نەپەینێ، چما من وام فێرکردی؟» شەباب مەقی نەکرد، چۆن خێرا ھات ئێو ھاش خێرا دای کیشا، رۆیشت، بەو دیوی چیاکاندا لەچاوەن بوو. جەوزۆ خەبەری ھێنا:

– لەشکری پیاده زۆر دوا کەوتوون.

خانۆ گوتی:

– دە کەوايە با پشووێک بەدەین تا دەمانگەنێ، هەنگی بۆی دەجمین. بەلام با ئەم شەو لیژە بمێنێنەو.

پاش چەند سەعاتیک کە پیاده گەیشتن، خان لێی پرسین:

– هیزە چۆن، خۆ ماندوو نین؟

سەرکردەى پیاوان ئەسکەندەرى پیر بوو، وەلامى داو:

– جا لە ئێستاوە ماندووبین، خۆ شەڕ بەزێشى تێدايە و لەزیش جا ئەوسا

چ بکەین؟

خانۆ کە چاوی بە کوێرە برینەکەى دەموچاوی پیرە کەوت دەستبەجێ ئەسکەندەرى ناسییەو و وەبیری هاڤەو کە ئەو ئەو مێرخاسەيە کە نازایەتى و کە لەمێردییەکی زۆرى لە دژ پۆم نواندبوو و لە زوووە بەخۆی و هۆزەکەيەو هاتبوو پالێ. کاتى سەربازە پیاوەکان لە بنارى ئەوانەو هێورین، بحەسێنەو، خانۆ فەرمانى دا، کە ئەسپێکی یەدەک بەدەن بە ئەسکەندەر، بەلام ئەسکەندەر قایل نەبوو، گوتی:

– بۆچی من لەمان زیاترم، تا سواری ئەسپ بم؟

خانۆ توورە بوو، هەلێ دای:

– جا خۆ تۆ جحیل نیت، ئەمانە هەموو جحیلن، ئەتۆ بەم ڕەنگە برۆی خۆ پاش چەند ڕۆژێکی دیكە دەووستی و لە پەلویۆ دەکەوێ، جا هەنگی کێ لە برى تۆ سەرکاریان بکا. کەمى هۆشت بێ هۆش؟ تۆ خەمى جحیلانت نەبێ، ئەوان ماندوو نابن.

ئەسکەندەر وەکو تاوانێکی کردبێ دۆش دام، گوتی:

– ماقول فەرمایشتە کانت راست و دروستن، دەبا ئەسپێکم بۆ بهێتن. ئەسپێکی زینکراویان هێنايە پێش ئەسکەندەر، ئەویش وەک لاویکی چوارده سالان خۆی هەلدايە سەر پشتی ئەسپەکە و دوو سێ سەلەف لە مەیدانی هات

و چوو و شیرەكەى بەم دیو بەو دیودا هیتا و برد، دەنگوت جریدبازی دەكا،
جیتلان دایانه قاقای پێكەنین. خانق گوتی:

– ئێه دەبین ئەم پیره قەت مەشقیشی نەکردوو، بەلام بنۆرنی چ ئۆگت و
فەندان لەسەر پشتی ئەسپ دەنۆینی؟

هاوینەكەى زۆر خوش، ئاسمان سامال، هەوا فێنك، كەژ و كێو و دەشت و
دەر بەهەزار تەرزه گولیلكان خەمڵیبوون، بە تۆ با نە بكەى نەبخۆى هەر
سەیری دیمەنى جوان و دلگیر بكەى. هەندى جیتل یاریی تەپوتاشیان دەكرد،
هەندى لاقرتی و قسەى خوشیان دەكرد و دەیاندا تریقەى پێكەنین، یەكی
دەستەسەرپێكى لەسەرى خۆى ئالاندبوو، بەدەنگێكى ژنانە دەيگوت: «ئا كئا،
لاچن، وهى پرچم برن، خۆ كەرەكەمان دیار نییه». جیتلان لە دەورى كۆ
بووبوونەوه، پێى پێى دەكەنین، دەیانگوت: «وێلا كوتومت لە ئۆغده شیت
دەچى، برۆنى، برۆنى لەبەر خاترى كەرەكەى دەلى پرچم برن».

خانق زۆرى كەیف بەوه هاتەوه كە لاوهكان دلخۆشن و دەماخیان چاخ و
كەیفیان سازە و وەرەزى و نىگەرانیان پتوہ دیار نییه، لە دلى خۆیدا گوتی:

– سەد شوکور كە هیچ دلتەنگ نین. ئینجا لە جەوزۆى پرسى:

– سازبەندى لقەكان هاتوون، یان نا؟

– بەلى، ماقول، هاتوون، لق چۆن بى سازبەند دەبى، هەر لقە سازبەندى
خۆى لەگەلدایە، تەنانت لاوانى هەندى لق تۆلوم و بلویریان لەگەل خۆیاندا
هیناوه، هەندىكیان شمشالیان پێیه، جگە لەمەش من مرازی سازبەندم بۆ
خۆمان هیناوه.

– ئافەرم جەوزۆ، ئەى كوا مراز دیار نییه؟

– ماقول، دەبوايە مراز لە نىزىك جەنابتەوه بى، بەلام هەندى دوور دام
مەزراند.

دەكەواتا با مراز دەست بەتۆلوم لیدانى بكا و جیتلانیش وەسەما كەون.
جەوزۆ چوو گوتییه مراز، ئەویش دەستى بەمقامى (شەپ) كرد. كورگەل

دهستيان گرت و كهوتنه گۆڤه‌ند: جاريك چهپ لتيان دا، دوو جار راست لتيان دا و قه‌مه‌يان هه‌لكيشا چوونه پيشي گوتيان: «نابي، نابي، نابي». پاشان قه‌مه‌كانيان گورج له كالاني دهخسته‌وه و دهستيان دهگرت‌وه، ديسان جاري چهپ لتيان دا دوو جار راست، هه‌ميسان قه‌مه‌يان هه‌لكيشا و بۆ پيشه‌وه چوون، گوتيان: «نابي، نابي، نابي». جاري ستيه‌م كه گۆه‌ند وهرسوورايه‌وه، ئه‌نجا دوو جاريان چهپ لي دا، به‌لام كه راستيان لي دا ديسان قه‌مه‌يان هه‌لكيشا و سي جاريان گوت: «نابي، نابي، نابي». قه‌مه‌كانيان هه‌ميسان له كالاني خسته‌وه و گۆه‌نديان گيڤا. كاتي ئه‌وان وا ريكوپيك به‌قه‌مه‌ي زاخاودراو و پروته‌وه ده‌چوونه پيشه‌وه ده‌تگوت له دوژمن وهردين. خانق كه چاوي به‌م بارييه كه‌وت و گوئي له دهنگي «نابي، نابي، نابي» يان بوو، له دلي خويدا گوتي: «ئشه‌دويللا، قه‌ت نابي نيشتماني خومان بدهينه شا عه‌باس، بيه‌دينه ئه‌و مه‌عرزانه».

له سه‌رووتره‌وه له نيو كاژيكد، بلووكي ئه‌سوي لاكان بوو، دهنگي زورنا ده‌هات، وي ده‌چوو مقامي (سي پيبي) بي. ئيتير زه‌رده‌په‌ي بوو، رۆژ له ئاوابووندا بوو، سي‌به‌ري دار و دره‌خت گه‌وره و دريژ بوويوو. پاش شيو خواردن خانق سواربوو و له‌شكر هه‌موو به‌ري كه‌وتن. پيشه‌نگي له‌شكر به‌زه‌مه‌ت به‌ر پتي خويان ده‌دبت. زه‌وي له تاريكي‌دا نوqm بوويوو، له ئاسماني شيندا له پيورميزين به‌ولاوه هيجي ديكه به‌ديار نه‌ده‌كه‌وت. له‌شكر نه‌رم نه‌رم، له‌سه‌ره‌خۆ ده‌كشا، له ته‌قه‌ي سمى ئه‌سپان له به‌ردان ده‌كه‌وتن كه‌س ده‌نگي لي‌وه نه‌ده‌هات. يه‌كي له پيشه‌نگاني له‌شكر خه‌به‌ري بۆ خانق هينا، كه گه‌يشتوونه ئه‌سكه‌ري پياده، خانق گوتي، به‌ئه‌سكه‌نده‌ر بلين:

- با ئه‌سكه‌ره‌كاني ئه‌مشه‌و لي‌ره شه‌وي‌پري كه‌ن، سبه‌يني له‌گه‌ل به‌ره‌بياندا به‌ري كه‌وي بي، به‌لام نه‌ك به‌په‌له و له‌ز، تا ده‌تواني با له‌سه‌ره‌خۆ و هيدي هيدي بجمي.

هه‌ركه پاسه‌واني خانق ئه‌م فه‌رمانه‌يان به‌ئه‌سكه‌نده‌ر راگه‌ياندا، گوتي:

- نا، چۆن لي‌ره بمينمه‌وه، خۆم ده‌چم خانق ده‌بينم.

ئەسكەندەر ھاتە خزمەتى خانق و بەو تاريكە ئەنگوستەچاۋە ئىكلامىكى بۇ كىشا، گوتى:

– ماقول، ببوورن، جەنابتان فەرمانتان داۋە كە ئەسكەرەكانم ئەمشەو لىرە پشوو بدن، ئەسكەرى من ماندوو نىن، ئىمە باش ھاتووين، چما وا چاكتەر نەبوو ئەگەر ئىمەش ھىدى ھىدى لەگەل ئىۋەدا بەھاتبان.

خانق سەرى لەۋە سوپما، كە ئەو پىرە ھەشتا سالە بەم شەۋە تاريك و نووتەكە چۆن چاۋى دەبىنى، ۋەلامى قسەكانى ئەسكەندەرى داۋە:

– نەخىر، ئەسكەندەر، با پىادەكانت بەسەينەۋە، سەربازى ماندوو، خۆت دەزانى، نە سەربازە و نە ششەركەرە. جارى گەلى پۆزى چەتوونمان لە پىشە، تۆ بەگوتى من بكة، با سەربازەكانت چاك بەسەينەۋە. با نۆبەدار و ئىشكگرىش بەدەۋرى سەربازگەكە تدا ئىشك بگرن و وربان، سەربازگە بى ئىشكگر نابى. ئەسكەندەر ئەم قسانەى لەمەر ئىشكگر تەۋە بەدل نەبوو، گوتى:

– ماقول، خۆ من مندا لۆچكە نىم بى قەزابى، چما من ئەمىرۋ ھاتوۋمە نىۋ شەرى، ئەى من ھەر ئەۋە نىم ئەۋى بە ۋلاتى پۆم كىردم، پادشاي پۆم دەيگوت:

«ئىۋە ھەر ئەسكەندەر بەگم بۇ بگرن ئىدى ھىچم ناۋى.»

خانق ۋاى بۇ بەدىار كەۋت كە پىرە بە ئامۇڭگارىيەكانى توۋرە بوۋى و دلى شكابى. بەدەنگىكى نەرم گوتى:

– ئەسكەندەر، من زۆر چاك دەزانم ئەتۆ كىيى و چت بۇ نەتەۋەى خۆت كىردوۋە، بەلام بىۋا بكة من ئەم قسانەم لە پروۋى خراپەۋە نەكرد. تۆ دىقت ئەمىرۋ چەندمان رى بىۋە. پىۋاۋى نوۋستو ۋەكو مردوو ۋاىە. بۆچى تەمى و ئامۇڭگارى خراپە؟ دە تۆ خۆت بىلى؟

ئەسكەندەر كە زانىي بەبى سۆنگە و لە ھىچە توۋرە بوو، گوتى:

– ماقول، قسەى جەنابتە و فەرمايشتەكانت لەسەر سەرم، پىۋاۋى ماندوو

وهك مردوو وایه، ببوورن، من خراپ حالئ بووم.

ئەسكەندەر بۆ كن سەربازەكانى خۆى گەراوه، هەرحى سوارەش بوون بەو دیوى چيادا ئاوابوون. دنیا كشومات، دەتگوت دار و درەختەكانیش دەیانزانى شەوه، بۆیه كړ و بێدەنگ بووبوون، تەنانەت بەك گەلادار چیه نەدەلەرییهوه. بەرەدەستان شیویان بۆ خانۆ ئاماده كرد. سیفدینى كورى هات، بە باوى گوت:

– كاكە*، شیو ئامادهكراوه، فەرموو شیوكە، هیشتا پاروویهكت نان نەخواردوو.

كاتئ لە كۆنەكە نێزىك بووهوه، بەلام هیشتا وهژوور نەكەوتبوو، لە پڕ شەبابى لئ نێزىك بووهوه، ئىكلامى بۆ كیشا، گوتى:

– قوربان، ئەمڕۆ ئێمه دوو سەربازى عەجەممان بەدیل گرتوون.

– ئەى كوان، لە كوین؟

– گەورەم ئیستا سەربازەكانم دەیانھێننە خزمەت.

– وریابن، شەوئ هەلنەیهن.

خانۆ چوووه ژوورئ. خوڵامىكى لە دوو جەوزۆ و سەركارەكانى دیکە نارد بێنە كنى. لە پیش هەمووان، جەوزۆ هات، كە چاوى بە شەباب كەوت، گوتى:

– شەباب دەبینم قەتمان لئ دوور ناكەوییهوه، نازانم تۆ، كاریكى پیت دەسپێرن چۆن دەتوانى بەدىی بهێنى؟

خانۆ كە ئەم پلارەى جەوزۆى بیست، گوتى:

– جەوزۆ لە شەباب گەپئ، ئەو ئەمڕۆ مێرخاسییهكى دیکەشى نواندوو.

ئەمڕۆكە دوو سەربازى عەجەمى بە دیل گرتوون و هیناونى.

– ئەدى كوان؟

سەركار و پێهەران كە ئەم مێرخاسییهى شەبابیان بیست بە چاوى

* لە نێو كورداندا باوه هەندئ كور بە باوكەیان دەلێن كاكە.

خۆشەويىستى و پىزەوۈ تىيان نۆرى، سىڧىدىنىش لە شەبابى نۆرى، بەلام
بەچاۋنەبارى و گومانەوۈ و لە دلى خۇيدا گوتى:

«من دەبىنم بەختت يار و يەغبالت روو لە ھەورازە، دلبەرى بەدەویش لە تۆ
بەولاولە دلى بە كەسەوۈ نىيە».

شەباب كە نۆرى سىڧىدىن بەچاۋنەبارى و نامۆيىيەوۈ تىي نۆرى، ۋەبىرى
ھاتەوۈ كە چۆن جارىكىيان لە سەيرانى، كە شەباب لەوئى نەبوو، سىڧىدىن
قسەى بۆ دلبەر ھاۋىتتەبوو، ھەنگى كە شەباب ئەو قسانەى بىستەوۈ ھىندەى
بەتەنگەوۈ نەھات، بەلام ئەمىرۆ كە بە چاۋى خۆى دىتى و بە گوئى خۆى
بىستى: سىڧىدىن چۆن توانچ و پلاران داۋى و چۆنى دەنۆپىتى ئىدى بەجارى
دلى خەۋشى گرت.

لە پىتش دەرى كۆن بوو بەدەنگە دەنگ. سەرباز دىلەكانيان بە تى ھەلدان
راپىتچ كەردبوو، ھىتابوۋىيە كۆن. خانۆ كە چاۋى بە تى ھەلدانيان كەوت، زۆر
توۋرە بوو، گوتى: ئەوۈ چىيە؟ لە دىلدان ئاكار و كەردەوۈى پىاۋان نىيە، پىاۋ
دەتوانى بشىيانكۆژى ئەگەر نىيازى خراپەيان بوو، بەلام لىدان كارى
مىرخاسان نىيە و لە كەلەمىردان ناۋەشىتەوۈ مەگەر ھەر رۆم و عەجەم كارى
ۋا نامەردانە و نارەۋايان لى بوەشىتەوۈ!

سەربازەكان گوتيان:

– قوربان ئۆۈ نازانن لە بەرەبەيانەوۈ چ دەكەن، سرەوتنىيان نىيە، خۆ بە
عارىدىدا دەدەن، مان دەگرن، ھەر دەلئى گاي بنەن، بە پالەپەستۆى نەبا
نەدەھاتن، يەكجار ئا ئەم درىژە چەتەولەيان.

ھەركە شەبابمان لى جىبابوۋەوۈ خۆى بە عارىدىدا مەلاس دا نەدەھات و
نەدەھات. ھىندەى نەمابوۋ بىكۆژم، بەلام سەرئەسكەر، شەباب تەمىي
كەردبوۋىن كە بەزىندوۋىتى بىيانگەيىننە خزمەت جەنابتان، بۆيە نەمانكۈشتن.
يەككىيان رەقەلەيەكى تەلاشى درىژى لۆزەندەر بوو، نىشانەيەك
بەتۆئىيەوۈ بوو، ئەۋى دىكەيان گولەيەكى كۆلەبنە بوو، خانۆ فەرمانى دا

دهست و پټيان بځه نه وه.

کولېنه که يان داوای ناوی کرد، خانق فەرمانی کرد، جامی ناوی یو پټن.
که جامه ناوکه يان دایي، دهستی دله رزی، خانق فارسیی دهرانی، لټی
پرسین:

– ئیوه سهر به کام بلووک و له کټپه ئوردوون؟

شتاقیان مته قټیان نه کرد. خانق پرسیاره که ی لټی دوویات کردنه وه:

– بلټن، له کام بلووک و سهر به کام ئوردوون؟ دیسان ورته له هیچیان نه وه
نه هات. خانق گوتی:

– قسه بځه چاکتره، نه گهر قسه نه کهن خوتان زهرهر ده کهن، ئیمه
ده توانین و ه دووتان پټن، به لام و امان پی خوښه له خوتانه وه پټه دوو و به
باشی و راست و پړهوان و بی نه شکه نجه و نازار کټشان و ه لاممان بده نه وه.
ئیمه کور دین، و ه کو ئیوه نټن.

خانق چاره کی دیکه ش لټی پرسین:

– له کټپه بلووک و سهر به کام ئوردوون و یو کوټی دهرؤن؟

دیسان فزه بیان نه کرد. خانق به فارسی گوتییه جه وزؤ:

– ده که وایه، نه یارن و ناتانگه ره که قسه لای ئیمه ی کورد بدرکټن، نا دهی
بیانېن، له پشت نه و کونه وه بیان کوژن.

جه وزؤ چاوی له دوو سهر بازان کرد، ده سبه جی بالبه ستیان کردن کاتی
بردنیان، خانق به کوردی گوتی:

– درټزه که يان پرحهت کهن، وا دیاره نه فسه ره، نه وچا نه وی دیکه يان له
خوړا وه قسان ده که وی.

هه رکه بردنیا نه پشت کوټی، نه سوټی لاکان گورزیکی له پرسی ملی
سره واند، دهنګی لټوه نه هات، دانټغلا زه وی. نه وی دیکه يان دهستی به پارانه وه
کرد، نه یکوژن، گوتی: «چم لټی دهرسن، نه من و ه لامتان دده مه وه، ئیوه هر
مه مکوژن». دیله يان دیسان هټناوه کون.

بهو ئىوارە درەنگە خانق چىي پىويست بوو لە دىلەي پرسى، ھەموو سىر و پەنى و نەيتنى و جەخانە و ئارمانچ و باس و خواستىكى لى پوون بوو ھو.

تاريك و پوون بوو لەشكر سەرلەنوئى بەرئى كەوت. لە رىگا تووشى كۆچ و بارى خەلكى گوندەكانى دەشت ھاتن. ھەموو مال و مندايان سواری گا كرديو و بەرھو چيا تووش و ھەلدېرەكان دەچوون. خانق پرسى:

– ئوھ چتان لى قەوماوھ؟ بۆ كوئى دەچن؟

يەككيان خانق ناسيپەوھ، گوئى:

– ماقول، چت ەرزكەين دەلئىن ديسان لەشكرى ەجەم ھاتوھ. دەترسين وەكو پايزى پارمان بەسەربىن، پار نەنگ و سووكيپەكى زۆريان بەسەر مال و مندالمان ھىنا، جا بەھەر رەنگى بى دەمانەوئى ژن و مندالان بەرەژوور، بۆ گوندەكانى ئىو چياكان بەرين، لە چەنگالى ئەم كافەرە زۆردارانەيان دوورخەينەوھ.

خانق كە گەيشتە گوندەكانى دەشتى نوارى چۆل و ھۆل وەكو كەسيان تىدا نەماين وابوون، سەيرى كرد ھەركەسە گزوكياى خۆى درووتەوھ لە پىش مالى لۆدەي كردوھ و ھەندى پير و مير نەبن كە تاك و تەرا ليرە و لەوئى دروونەيان دەكرد ئىدى ھەرچى دەستى دار بگرئى چەكى ھەلگرتبوو و چووبوھ شەپئى، يان مال و منداالى خۆى بەرھو چيا سەختەكان دەبرد. خانق كە ئەمەى ديت ھەناسەپەكى ھەلكيشا.

سى شەو و سى رۆژ بوو لەشكرى خانق بەرپوھ بوو، ناوبەناو نەبى، ئەويش كەم، دەنا نەدەھپورى بەسەيتەوھ. سەرى چوارەى بوو، پاش نيوھرۆپەك بوو، پەلەھەورەك بە ئاسمانەوھ لەسەر چيا گەردن كەشەكانەوھ بەدياركەوت، تا دەھات زىدەتر دەبوو و بەرھو لەشكرەكە دەكشا، لە پاشان با و دەشتىكى توند ھەلى كرد، بوو بە گرم و ھۆرى ھوور و ھەلا و برووسكە و تروشقەدانىك ھەر مەپرسە، زۆرى نەخاياند بازاران شەست دای دا، بەلام چ بارانىك، كلاًو بەسەرە. بۆن و بەرامەى ھەوا خۆش بوو و باران كرديپەوھ.

هه‌ندێ دنیا فێنکی کرد. شەباب خەبەری هێنا که له سوپای ئێران نێزیک بوونەتووه. له‌شکر وه‌ستا. شەباب نۆی برده سەر زناڕێکی بەرز، له‌وێوه سوپای ئێرانی نیشان دا، له‌و گۆژم و بڵندەوه سوپای ئێران وه‌کو عەینەک زۆر ڕوون له‌ خانرا دیاربوو. ئەو شوێنە‌ی که سوپای ئێرانی لێ دامەزرا‌بوو لێ‌ره‌وارێکی چڕ و سێ‌ره‌کی لێ بوو و له‌ نێو ئەو لێ‌ره سێ‌ره‌که‌دا سە‌ربازێکی زۆر و زە‌وه‌ند هێ‌ورب‌بوون، له‌شکره‌که هێ‌ند گه‌وره و گران بوو له‌و به‌سته‌ ڕاسته‌دا چاو ب‌ری به‌ به‌ر و د‌وای نه‌ده‌کرد. خانۆ زۆری له‌و له‌شکره ب‌ی سوماره‌ ڕوانی، له‌ د‌لی خۆیدا ه‌ر لێکی ده‌داوه:

«له‌ کوێ‌وه و چۆن به‌سەر له‌شکری ئێراندا ب‌دا؟»

گورجی سە‌ربازێکی به‌د‌وای هه‌مزه‌ چاوه‌ش و جه‌وزۆ و ئە‌سۆی لا‌کان و پۆ‌ستۆ و ئە‌سکه‌نده‌ری پ‌یردا نارد. ئە‌مانه‌ که‌ هاتن و له‌و به‌رزاییه‌وه نۆ‌رپ‌یانه له‌شکری ئێران، پۆ‌ستۆ گوتی:

– من زۆرم شە‌ی دیوه‌ و چاوم به‌زۆر له‌شکری د‌وژمن که‌وتوووه، به‌لام تا ئێ‌ستا ه‌یچ له‌شکرێکم به‌م گه‌وره و گرانییه‌ نه‌دیوه.

ئە‌سۆی لا‌کان به‌ پێکه‌نینه‌وه گوتی:

– که‌واتا له‌ ئێ‌ستاوه لێ‌ی تۆ‌قیوی.

– نا، تۆ‌قینی چی، پێ‌شینان گ‌وتوو‌یانه: «ئە‌وه‌ی سە‌ری به‌گ‌وێزان ب‌تاشی قه‌له‌می نایه‌».

سە‌رکرده‌کان به‌وردی نو‌ارپ‌یانه له‌شکری ئێران. ئە‌م که‌له‌مێ‌رده کوردانه له‌و ک‌ری و مات‌ییه‌ی‌اندا ده‌تگوت ئە‌وه لێ‌ک ده‌ده‌نه‌وه، که‌ چۆن د‌وژمنی زۆ‌ردار به‌زێ‌تن و گه‌لیان له‌ ده‌ست پ‌زگار ب‌که‌ن.

که‌س ده‌نگی لێ‌وه نه‌ده‌هات، خانۆ گوتی:

– ئێ‌وه ده‌بین به‌لای ده‌سته‌چه‌پ‌دا، ئە‌وه‌تا د‌وژمن له‌و به‌سته‌دا ره‌ش ده‌چێ‌ته‌وه، ده‌بێ‌ یه‌کێ ب‌روا بۆ ئە‌وێ – خانۆ قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد و ه‌یشتا نه‌یگوت ک‌ی ب‌روا، ئە‌سکه‌نده‌ر هه‌لی دایه، گوتی:

– ئەو كارە بە من بىسپىرە – خانق ئاۋرى داۋە ئاۋرىيە ئەسكەندەر، بەلام
ھىچى نەگۈت.

– لەشكرى لاي دەستە چەپ بە تۆ دەسپىرم ھەمزە چاۋەش، ھى لاي
دەستە راستىش بۆ ئەسۆى لاكانى، ئەۋەى ناۋەندىش بەشى پۆستۆيە.

ئەسكەندەر بەدل رەنجاۋىيەكەۋە لە خانق پىرسى ئەى من كارم چىيە؟
خانق كە زانىي پىرە دىسان زىز بوو، لىتى نىزىك بوۋەۋە، گۈتى:

ئەسكەندەر گيان، ھەركە من چوۋمە شەرەۋە، تۆش لەگەل سەربازەكانى
خۆتدا ھەرۋ بەر مەيدانى. چما تۆ نابىنى دوژمن چەندى لەشكر لى كۆ
كردوۋىنەۋە، ئىمە بە ژن و مندال و پىر و جىلەۋە كۆيىنەۋە بە نيۋەى ئەۋان
نابىن. ھىشتا ئۆغرم و كارەساتى گران لە دواۋەيە، ھەلمەت و ھىرش زۆرە
كول و كەسەرى دلى تيا بىرئۆى.

ئەم قىسانەى خانق دىسان پىرەى دل دايەۋە، بەروۋىكى شادەۋە، گۈتى:

– قوربان، تۆ چۆن دەفەرموۋى، من ۋا دەكەم.

پاشان خانق كەمى دوا كەۋت تەمپى سەربازەكانى كرد، گۈتى:

– ئىمە زۆر نىزىك بوۋىنەۋە، كەۋتوۋىنە تۆرى دوژمنەۋە. پەلامارمان بەدن،
لەم لەشكرە گەۋرە و گرانە رزگار نابىن، زۆر زەحمەتە دوژمن بەزىن، ئەۋان
گەلى لە ئىمە زۆرتىن. پىۋىستە سەربازە ھىۋساندىيەكانمان بىكىنە پاشەۋە
و دوۋركەۋنەۋە. ھەر ئىستا با ئەسكەندەر بىانبا لەسەر كانىيە ترشەكى
دامەزىن. ئەم سەربازانەمان كە لىرەۋە دەكشىنەۋە پاشى مەيدانى شەر چۆل
و فرەۋان دەيى، جا ئەۋسا بە كەيفى خۆمان قەلدارەكانمان چۆن دەست بدا
ۋايان دەگۈزىنەۋە، بەلام دىسان ھىرش دەبەينە سەر دوژمن. پىۋىستە
سبەينى تاريك و روۋان بەسەرياندا بەدين، تا ھەستىيان پى نەكردوۋىن.
ھىشتا لەشكرەكەيان يەكيان نەگرتوۋە، دىنا پىيان ناۋەستىن بەيانى كە لىتان
دان دەستىيان لى مەپارزىن، تا دەتوانن لىيان كەلەپاچە كەن، چونكە نوستوۋن
و ئارخايىن، ئەنجا لەبەريان ھەللىن و ۋەدوۋى خۆتانيان دەن، ۋەرن، ۋەرن تا لە

ئېمە تى دەپەرن، وەكو ئاگاتان لەمە نەبى، بړون تا دەگەنە ئەم چيا بەرزانه و زور چاك ماندوو دەبن، هەنگى من و جەوزۆ لىيان پادەپەرن، دايان دەپلۆسېن. ئېوەش لە دوور را خۆتان لە بۆسەدەن، ئەنجا ئېمە تىيان دەكەوين، تا دەتوانين لىيان قى دەكەين. پاشان لە بەريان هەلدەين، تا لە ئېوە تى دەپەرن، ئەنجا ئېوە جارىكى دىكە وەدەست بىن تىيان كەون، ماندوون قىردەنيان سانايە، لىيان دەن دەستيان لى مەپارېزن. ئا بەم رەنگە دەبى لەو چيا و هەلدەيرانە تاكيان نەهەلېن و ئاسەواريان كۆيەر كەينەو. وا نەكەين هېچ چارەيكى دىكەمان بەدەستەو نىيە. دەلەين چى؟ سەركاران تىكرا گوتيان: «فەرمایشتەكانت بەجىن، مەگەر بەم چەشنە بتوانين ئەم لەشكرە گەورە و گرانه بشكىنين.»

دەمى بوو تارىكى داهاتىبوو، ئاسمان سامال بوو، خانق وچانك لە نىو شىنايى و گوليلكان وەلەزىا، دەستى لە ژىر سەرى دانابوو، دەينۆرپىيە ئاسمانى، ئاسمان پرى ستىر بوو. هەندىكيان جووت جووت بوون هەندى كۆمەل كۆمەل بوون، هەندىكيش تاك تاك بوون، دەتگوت كىژە كوردانن لە سەيرانى بۆلۆبوونەو:

ئەوانى جووت جووت دۆخوازى يەكن و پازى دلىان بۆ يەكتر دەگىرنەو، ئەوانى كۆمەل كۆمەل خەرىكى ئەوێن هەندىكان خەلك ناوئوچك و بۆسۆ دەكەن و بوختانيان لە بۆ هەلدەبەستن و هەندىكيان غەيبەت دەكەن، هەرجى تاك تاكن ئەوانيش وەكو ئەو كچانەن كە دايك و باويان بۆ خاترى شىربايى زور بەنابەدلى لە پىرەمىزدانيان مارە كردوون، بۆيە وا كړ و دوورەپەريزن و لە حالى خۆيان بىزار و وەرسن و ئىدى چ قسەيان بۆ نەماوئەو بۆ هاورى و دەستەخوشكانيان بگىرنەو.

بەردەستىيەكان كۆنيان بۆ خانق دامەزراند، نوڤنيان بۆ راخست، كەمى هەلاژى، سىتقىدين بەدووى باويدا هات. خانق لەو دەمدا خەم و خەيالئىكى قوول داى گرتبوو. ئەو ئەمىرۆ لەشكرى گەورە و بى شومارى دۆزمنى دىتبوو، بىرى دەكردهو: "چۆن نەتەوئەكەى لەو زولم و زۆردارىيە، كە وەكو بەلاى لایەلا

به‌روکی گرتوون، پرگار بکا».

ئەو هیچ گومانى له‌ودا نه‌بوو كه ده‌يانبه‌زینى، به‌لام ديسان بیری ده‌كرده‌وه: «گهلۆ، ئاخۆ چەند كەسى لى ده‌كوژرى و چەندى لى ده‌رباز ده‌بى؟» ئیدى ه‌روا بیری ده‌كرده‌وه، سیف‌دین له‌ بابى نيزیک بووه‌وه، گوتى:

– كاكه، خولامان كۆنيان بۆ داکوتاوى، نوینیشیان بۆ راخستوى، تاوى ه‌ه‌لاژى، تۆ ئەمە چەند پۆژه زۆر كەم نووستوى.

– لاوۆ، سیف‌دین، ئیستا كى له‌ ناو نویندا دەنۆ. برۆ پشتى زینى ئەسپه‌كەم بۆ بینه، له‌ ژێر سەرمى دانیم، تۆزى ه‌ه‌لاژیم.

سیف‌دین كه‌ پۆششت خانۆ ديسان خەم و خەيال داى گرت. سەیری ده‌كرد حالىيان ناهەموار و چەتوونه، به‌لام له‌ شەپ و بەرگرى له‌ خۆكردن به‌و لاوه‌ هیچ پێگایه‌كى دیکه‌ى به‌دى نه‌ده‌كرد. له‌و كاته‌دا ئەو چەند به‌گه‌ كوردانه‌ى وه‌بیرها‌نه‌وه‌ كه‌ خیا‌نه‌تيان له‌ ميلله‌تى خۆيان كوردبوو و چووبوونه پال شا عەباس. ه‌ندى جارىش به‌ بیری‌دا ده‌هات كه‌ تكاكاران بۆ ئازربايجان بنێرى، داواى كۆمه‌كيان لى بكات، ئەدى ئەو چەند جار كۆمه‌ك و یارمه‌تیی وانى نه‌كرد له‌ دژ شای ئێرانى و به‌ هاواریا‌نه‌وه‌ نه‌چوو، یا په‌يكان به‌ره‌و شه‌مدينان به‌پى كات و كۆمه‌ك له‌وان داوا بكا، به‌لام پاشان خۆى به‌خۆى ده‌گوت:

«به‌لام ئیمه‌ ه‌یشتا ده‌ستمان به‌شەپ نه‌كردوه‌ و ه‌ر له‌ ئیستاوه‌ داواى كۆمه‌ك و یارمه‌تیکردن كاریكى نه‌نگه‌ و بۆ پیاوما‌قوولانی‌ش كرىت و دزیوه‌».

خانۆ ه‌یشتا له‌و بێركردنه‌وه‌ قوولانه‌دا بوو، سیف‌دین نه‌رمه‌زینیكى بۆ باوى ه‌ینا، به‌لام كه‌ روانى باوى له‌ متالا و بێركردنه‌وه‌دايه‌، هیچ ده‌نگى نه‌كرد، نه‌رمه‌زینه‌كه‌ى به‌ه‌یواسى له‌ ته‌نیششت باویه‌وه‌ دانا و گه‌راوه‌ پۆششت. خانۆ ه‌پ‌ند چووبووه‌ ژێرى به‌خۆى نه‌زانى كه‌ى خەو بردبوویه‌وه. ه‌ر نه‌شیزانى چەند نووستوو. به‌لام له‌گه‌ل ئەستێره‌ى به‌یان ه‌ه‌لات، وه‌خه‌به‌ر ه‌ات ده‌تگوت ئەو وه‌خه‌به‌رى ه‌ینا، گوتى: «ه‌سته، ئیدى وه‌ختى ئەوه‌یه‌ به‌سەر دوژمندا ده‌ی» خانۆ چاوى كرده‌وه، له‌ ده‌ورو به‌زى نۆرى، سەیری كرد پاسه‌وانه‌كان

شیت کرد، هه‌ندیک چه‌واشه بوون، نه‌یاندەزانی له ترسان چ بکه‌ن و هه‌روا
واقیان و پرمابوو له‌و کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ریان هات.

بوو به‌ ناله‌ نالی برینداران، به‌یانی ئیدی چاک پروون بوو بووه‌وه. خانق
هه‌مزه‌ چاوه‌شی باش لێوه‌ دیاربوو، که‌ خۆی وه‌ چادرێک گه‌یاند، وێ ده‌چوو
چادره‌که‌ هی سه‌ره‌نگان بوو، به‌ پرم چادری له‌سه‌ری نووستوووه‌کانی ژیری
هه‌لداوه، به‌ شیر و پرم و سمکۆلی ئه‌سپ قری ده‌ هه‌مووان خست.

هه‌تاو تازه‌ په‌نجه‌ی له‌ پشت چیاکانه‌وه‌ هاویشتبوووه‌ ئه‌و شوینی له‌شکری
گه‌وره‌ و گرانی ئیرانی تێدا هێوریبوون، هێرشێ سه‌ربازانی ئازا و دلیری
کورد به‌ ئاشکرا له‌ خانرا دیاربوو و له‌ خۆشیان ده‌یگوت:

– لێیان دهن، فیدای ده‌ست و شیرتان بم، وایان لێ دهن ئیدی جارێکی
دیکه‌ به‌رۆکی کوردان نه‌گرن و تۆبه‌ بکه‌ن.

سه‌ربازی ئیرانی درێکی چاک و په‌ویکی چاوشکینی پی درا، به‌ لām ئه‌و
سه‌ربازانه‌ی که‌ له‌ دوور هێوریبوون له‌ هه‌را و بگره‌ وه‌خه‌ به‌ر هاتن، ده‌سه‌بجی
ریز بوون پرویان له‌ هێرشه‌به‌رانی کوردان کرد. زۆر به‌ پێکوپێکی وه‌ته‌نووره
که‌وتن و هاتن، هه‌موو ده‌تگوت ئالقه‌ زنجیرن و یه‌کیکیان له‌وی دیکه‌یان بستی
نه‌ده‌ترازا، نیازیان وابوو کوردان له‌ چه‌مبه‌ری خه‌ن و گه‌مارۆیان دهن و
به‌جاری قریان که‌ن. ئه‌و به‌یانییه‌ خانق گویی له‌ ده‌نگی سه‌ره‌سه‌که‌یه‌کیان
بوو، ده‌یگوت:

– تند، تند، واته‌ «خیرا، خیرا، خیرا».

وه‌ختی ئه‌وان له‌ دووررا ته‌نووره‌یان ده‌به‌ست و به‌ره‌و سه‌ربازانی کورد
ده‌هاتن، له‌وه‌ ئاگادار نه‌بوون کوردان چۆنیان قهر ده‌کردن، هه‌ر بۆیه‌ش خیرا
ده‌هاتن، به‌ لām ده‌سه‌بجی خانق ئه‌و فیڵ و ده‌هۆیه‌ی ئاشکرا کردن، گوتی:

– وا دیاره‌ ئه‌مانه‌ ده‌یانه‌وێ سه‌ربازه‌کانمان له‌ چه‌مبه‌ر دهن، بۆیه‌ وا دوور
به‌دوور و به‌ ماته‌ مات دێن. سیفدین کوری خۆم، خیراکه‌، تۆ به‌م نه‌واله‌ی
ژێردا برۆ، به‌هه‌مزه‌ چاوه‌ش بلێ با بکشیته‌وه‌، به‌سه‌، زۆر پیشکه‌وتوووه‌،

پاشان به ئەسۆی لاكانیشی ڤاگەییەنە.

سێڤدین سواری ئەسپەكەیی بوو، كەمیی بەرەخوار چوو، لە ڤر هەمزە چاوەش ئەسكەری خۆی كێشاوە، لە پاش ئەو ئەسۆی لاكان، ئەنجا پۆستۆ كشاوە، هەر دەنگوت لەبەریان هەلڤی. سەربازانی ئێرانی وەدووكەوتن. خانۆ كوتییە جەوزۆ:

– جا بتبینم، جەوزۆ، ئەمن لەو دڵنیام كە ئەمجارەش گۆی ئازاییەتی و گەرناسییەكی دیکە ببەییەو. تۆ بۆ هۆ وێو ڤرۆ خانۆ دەستی درێژكرد شوینی بۆ دەستنیشان كرد، – ئەمنیش لێرە دەمێنمەو.

پاشان بە كورەیی گوت:

– سێڤدین، تۆش سەت لاوی خۆتنگەرم لەگەڵ خۆتدا ببە، لەو گەلییە خۆ لە بۆسە دەن تا وان دێن بە لاودا تۆ دەپەرن، هەنگینی بەسەریاندا بدەن، بەلام ڤریان دەچەمبەرتان ناوین و گەمارۆتان نەدەن.

ڤیاو هەق بلی: جەوزۆ كە لەمێردیكی بی خەوش بوو، چەندین جار كەوتبوو تەلە و تۆڤی سەربازی ئێرانییەو، بەلام هەمیشە چالاكانە و نێرانە خۆی لێ ڤزگار دەكردن و نەیدەهێشت بەر زەبران بكەوێ و ئەوی ئەو بە سەربازی عەجەمانی دەكرد با بە دەواری شێری نەدەكرد.

خەلك دەیگوت: «جەوزۆ بۆیە وا ئازا و دلێرە و بەر زەبران ناكەوێ، چونكە جگی گورگی لە بن جلكانەو، لەسەر كەڤچكی دلی خۆی دووریو».*

جەوزۆ بۆ ئەو شوێنە چوو كە خانۆ بۆی دەستنیشان كرد، خۆیشی لەو جێگە بڵندە نەهاتە خوارێ، هەر لەو هێسییەو سەیری شەری دلاوهرانی كوردی دەكرد. كاتی ئیدی دەمە دەمی نیوڤۆ بوو، خانۆ نواری سەربازانی ئەسۆی لاكان و ئەوانی دیکەش هاتن، تۆ پەرن، ئیدی لەسەر زنارەكە هاتە خوارێ و چوو نیو سەربازەكانی خۆی و دەستی بە تەمیی و ئامۆژگارییان

* عەشیرەتی بەرۆدار ڤروایان وابوو، هەركەسێ جگی گورگی ڤی بەر زەبران ناكەوێ.

کرد.

ههركه لهشكرى ئيران گهيشته تانگى خانق لهنكاو بهخوى و دلاوهه رانييه وه بهريان لى گرتن، ئهوان له لاي خوڤانه وه و جهوزوش له لاي خوڤيه وه، ئيدى به ههردوو لا تىيان كهوتن، ئهجا سيڤدينش لهو لارا لىيان دههپهري، سهردارخان كه ئهوهى ديت، هه بهجاري واقى وپما، چونكه قهت هتيرشى وا به زهبروزهنگى نهديتبوو. سيڤدين خوڤى له نيو پيزى وان داويشت و بهراست و چهپاندا لىيان دهان و لهگهلا عارديدا جووتى دهكرن. خانق كه چاوى بهم زهبروزهنگه بهدهستوبرده كهوت، له دلى خوڤيدا گوتهى:

- ههزار شوكور، كه وهجاخم روونه و جىگرم ههيه.

ئيدى بوو به شهپكى وا، سهريازى عهجهم شلهژان و وهپاشهكشه كهوتن. ئهسپهكانيان ماندوو بوون، نهياندهتوانى له بهر سهريازانى خانق ههلاين، رزگاربن.

خانق ئهو روزه هيندهى لى بهفهتارمت دان، شىخ جهلات گوتهنى، «بوو بهپوژى مهحشر».

جهوزو به توش و بهژن پياوڤكى هيند بهتن و مهن و لهندهههور نهبوو، وهتهيهكى نه زور قهبه و نه زوريش بى نمود بوو. بهلام ئهمرق كه وهكو گورى خوڤى بهسهه بووژى ئهسپهكهيه وه دهنووساند و ركيڤى دوژمنى دهكرد، دهنگوت: ئهسپهكه سوارى بهسهريشته وه نيهه و كهس نهيدهتوانى زهبرى پى بگهپيڤنى. ههسپهكهى بنيشى ئهسپيكي ئهوهنده گر و بهخووه نهبوو، بهلام ئهسپى قهلاى دمدم بهدهگمهن دهيتوانى له مهيدانى دهو و جريدبازيدا لهگهلاى دهريبا.

ئهمرۆكهش كاتى جهوزو لهشكرى ئيرانى لهبهردهميدا ديت، راست ههسپى خوڤى زهنگو كرد و ههسپى تاين دهنگوت له وه گهيشته وه كه ئيدى وهختى هاتوو وهكو ههلو خوڤى ههلا، ههچى له پيش با به سمى دهيههستاوه و هيز نهبوو بتوانى بيسرهوڤنى، جهوزو له چاو ميترخاسهكانى ديكهى خانق جحيل

بوو، بەلّام لە زۆر شەڕاندا شان بەشانی خانۆ کەلەمێردایەتیی نواندبوو. ھەر بۆیەش خانۆ بۆ سەرکاری ئەسکەری خۆی دەستنیشانى کردبوو. ئەو لەم شەڕەدا سەلماندی کە بەراستی شیاوی ئەو پایەییە و پڕ بەشان و باھوییەتی. ھێرشى بۆ ھەر لایەک دەبرد، سەربازى عەجەم دەتگوت گيا و گۆلە و بەر داسى درەوھەنیان کەوتوو. بەلّام خانۆ ھەرچەندى لە سەربازى عەجەم قى دەکردن ھەر وەکو خۆیان بوون و لە کەمییان نەدەدا، بگرە تا دەھات پتر دەبوون. چونکە شا عەباس لەشکرێکى لە سنوور بەدەرى کردبوو سەر قەلای دمدەم و پەیتا پەیتاش ھەموو پوژژى ژمارەییەکی تازەى دەھاتە پال.

پوژگار ئیدى پاشکابوو، ھەرکە لەشکرى ئێران یەکیان گرت، زۆریان بۆ خانۆ ھینا. خانۆ پشووێکى دیکەش خۆى راگرت، بەلّام پاشان پشتى تى کردن و ھەلات. ئەوانیش وەدووی کەوتن. خانۆ کات ناکاتى لە پڕ لایان ھەلەگەپاوە و زۆر بەتوندى دای دەپاچین و دیسان ھەلەدەھات. ئیتەر بەم پەنگە خاپاندنى، تا ھینانییە کەن ھەمزە چاوەش و سەربازەکانى دیکە. کە تووشى ئەسۆى لاکان بوو، گوتى:

– ئیدی بۆ ئێوھ بن.

لەشکرى عەجەم دیسان دلاوھەرانى کوردیان لى دەریەپین و بە ئەسپى ھێساو ھەلیان کوتانە سەر. سەر ئەسکەرى عەجەم سەرى سوپمابوو، وەک لە دلى خۆیدا بلّی:

«ئەم کوردانە لە ژێر زەویییەو ھەلەدەقوڵین».

دنیا تارىک داھات. خولامان ھاواریان ھینا: «پۆستۆیان کوشت».

تەرمەکەیان بە شەعریکى ڕەش پتچابوو، ھەنایان لە بەردەمى خانۆیان دانا، خانۆ گوتى:

– ئێمە دەبى ھەموو ژيانى خۆمان وەکو پۆستۆ، کەلەمێردانە، بەخت کەین، نەھیلّین دوژمن پى باوینە خاکی باو و باپیرانمانەو و ئابرووی خا و خێزانمان ببەن و خۆشمان لە بن باندووری خۆ بکەن، ئەنجا خانۆ لە تەرمەکە

چووه پيش، گوتى:

– ئەى قارەمان، ھەزار پەحمەت لە گيانى پاك، تۆ ئىرەبى و بەخيليت بەئىمەدا نەيەتەو، ئىمە ئىرەيىمان بە تۆدا دىتەو، كە كەلەمىردانە، دەچىيە بن گلى سارد و سىرەو.

ھەرچى لە دەورى تەرمەكەى پۆستۆ كۆريان بەستبوو، تىكرا سوپىنديان خوارد تا دلۆپە خوئىنكىيان لە شادەماردا مابى شەپ بكن و ژيانى خوئان لە پىناوى ولاتدا بەخت بكن و قسەكەى خانۆيان دووپات كردەو:

«ئەى قارەمان ھەزار پەحمەت لە گيانى پاك، تۆ ئىرەبى و بەخيليت بە ئىمەدا نەيەتەو، ئىمە ئىرەيىمان بەتۆدا دىتەو، كە كەلەمىردانە دەچىيە بن گلى سارد و سىر».

بەشەرى ئەوئ پۆژى سەرئەسكەرى ئىرانى بۆى وەدياركەوت، ئەمانە ئەو كوردەى جاران نىن كە ناشىيانە و بەملەورى خوئان ھىرشىيان دىنا. ئىستا سەربازى كورد وەكو سەربازى دەولەتتىكى بەھىز و رىكۆپىتك ھەموو مەشق دراو، فیل و دەھۆى شەپ ھەموو فىربوون، بەپىرۆ و نىزامى ئەسكەرى شەپ دەكەن. سەرئەسكەر لە دلى خویدا، گوتى: «كەواتا پادشای پۆم كۆمەكيان دەكات».

خانۆ لەم شەپەدا بۆى ئاشكرا و پوون بوو، كە شا عەباس ئەم جارە لەشكرىكى يەكجار گەرە و گرانى كردووەتەسەر، شەپى ئەم جارە شەپىكى زۆر سەخت و چەتوونە و لەوانەيە خەلكىكى زۆرى تىدا بكۆژى، بەلام لە سەركەوتن و دوژمن بەزانندا چ دوودل نەبوو و بىرواى بەخۆى زۆر پتەو و ئەستوور بوو.

جارىكيان سەر لە ئىوارەپەك، لەشكرى ئىران پەوى كرد، بەجارى كشاو، لەشكرى خانۆ دوايان كەوتن تاوەكو تاريك داھات، ئىنجا ھاتنە گوندى. خانۆ لىكى دايەو، كە ئەم پاشەكشىيە تەلەكە و رىتوبىزىيە. ئىدى لەو پتر نەيەتشت دوويان كەون.

به لّام پياو كه لهو گوندهكانى ديكه‌ى ده‌وروبه‌رى دهنوږى به‌جاريّ ناگرى تى
به‌رده‌بوو: ئه‌و پير و كه‌نه‌فته هه‌شتا - نه‌وه‌د سالانه‌ى كه خوځيان له كوني
ژوورى خزانده‌بوو و پييان وابوو كه‌س ده‌ستيان بۆ دريژ ناكات، هه‌موويان
له‌توپه‌ت كردبوون. هه‌نديكيان ده‌گري ته‌ندوور هاويش‌تېبوون و قرچ و هوږ
سووتانده‌بوونيان و گه‌لّى سه‌ير و سه‌مه‌ره‌ى ناپياوانه‌يان وه‌سه‌ر هينابوون.
سه‌ربازانى كورد كه به‌م نه‌نه‌ر و ده‌ستدريژيه‌يان زانى هينده‌ى ديكه ناگريان
گرت و زاتيان بزووت و ئه‌وه‌ى كرديان، كرديان.

كاتى پيك خه‌به‌ريان به‌شا دا، كه هيشتا له‌شكريان نه‌گه‌يشتوه‌ته
قه‌لاى دمدم و چه‌ندين سه‌ربازيش قركراون، به‌جاريّ چه‌په‌سا؛ چونكه ئه‌و وا
به‌ته‌مابوو له‌شكر قه‌لاى گرتبى و هه‌موو كاريك برايته‌وه. شا له‌شكريكى
كرانى ديكه‌ى له قزلباشان بۆ كۆمه‌ك به‌ريّ كرد، به‌لّام خانق هه‌رگيز بوارى
نه‌ده‌دانى و ئه‌و دۆل و نه‌وال و گه‌لى و بيشانه‌ى له كه‌لاكى سه‌ربازى عه‌جه‌م
پېر كردبوو. هه‌ندى جار هه‌مزه چاوه‌ش به‌خانۆى ده‌گوت:

- ماقول، من له‌گه‌ل له‌شكرى پۆمدا بووم، زۆرم شه‌ر ديون، وه‌ختى پۆم
میلله‌ته‌كانى ديكه‌يان به‌زۆرى شيران له بن باندوورى خوځيان ده‌كرد، كه‌س
ئه‌وه‌نده‌ى سه‌رباز لى قري نه‌ده‌كردن، به‌هاتبا هه‌ر جاره هينده‌يان لى قركردبان،
قه‌سته‌م به‌خوا پادشای پۆم هينده‌ سه‌ر نه‌ده‌كه‌وت.

شه‌ر گه‌يشتېبووه پاده‌يه‌ك له هيج لايه‌ك سه‌رباز به‌ديله‌ نه‌ده‌گيران و برى
نه‌ده‌درايه يه‌ك. سه‌ربازى عه‌جه‌م كورده ديله‌كانيان بى به‌زه ده‌كوشت.
خانۆش سه‌ربازى وانى ده‌كوشت، سه‌رى ده‌په‌راندن و لهو چيا بلّنده‌په‌را
به‌سه‌ر ئه‌سكه‌رى ئيرانيدا خلۆز ده‌كردنه‌وه، ئه‌سكه‌ر كه چاويان به‌سه‌رى
په‌ريوى هاواله‌كانيان ده‌كه‌وت ساميان پي دنه‌يشت و له ترسان هه‌ر ئه‌وه
نه‌بوو زاره‌ته‌ره‌ك نه‌بن، ناره‌زايييان ده‌رده‌پري و وه‌خوته و بۆله ده‌كه‌وتن،
ده‌يانگوت:

- ئيمه نازانين، شاهه‌نشا له پيناوى جدا له‌سه‌ر ئه‌م چيا تووش و
هه‌لديرا نه شه‌ر ده‌كا. ئه‌گه‌ر سووديكيشى لى وه‌چه‌نگ كه‌وتى هه‌ر ئى، به‌لّام

ئەم كەور و زناره چ قازانچ و سوودىكى شای تىدايه؟

شا عەباس و پىراى ناردنى قزلباشان نوارى لەشكرەكەى تا دى تى دەشكى و زەرەر و زيانى گەورەترى لى دەكەوى و هيجى پى ناكرى. ئىدى دەستى بەتەلەكەبازى و فروفیلان كرد. پىاوپكى ناردە كن خانۆ كە خۆى بەدەستەوہ بدا و شا عەباس هيج نيازى خراپەى لەگەلدا نىيە و دلنابى لى خوش دەبى و وەكو سەرۆكى ھەموو كوردى ئىران بە خانى دەناسى و ھەموو مانگىكىش دە زىرى مووچە دەداتى و لە ھەموو خىل و عەشیرەتەكەشى خوش دەبى، بە مەرجى خۆى بەدەستداى بزانى و دان بە شاھەنشايەتتى ئەودا بنى.

لەو رۆژانەدا بە فەرمانى خانۆ ئەسكەندەرى بە خۆى و ئەسكەرەكەپەوہ بەرگرى لەو لايە دەكرد كە دوژمن نيازى وابوو پشت لە كوردان بستىنى و بەرەو قەلا ھىرش ببا. ھاوپىوھندى لەشكرى ئەسكەندەر و خانۆ تابوورى شەباب دەيكرد، ھەر سات ناساتى سوارەى شەباب، يا شەباب بۆ خۆى بى وچان دەھاتن و دەچوون. رۆژىكى تازە رۆژ گزنگى دابوو. ھىشتا خماسى كەوى بەيانى وەكو مژ بەرپووى ئاسۆوہ بوو. سووكە بايەك دەھات گيا و گۆل و گەلای دار و درەختى لەسەرەخۆ دەھەژاند. لاويك لە سەربازانى ئەسكەندەر لە سەنگەردا رۆنیشتبوو دەينۆرپىيە ئەو سەمتى كە پى وابوو دوژمن لەو پىرا دەيتوانى ريز بشكىنى، تەماشای كرد و شتىك لەو بنارەوہ، لە نىو لىرەوارەوہ، نىزىك بە كانىيەكان بۆ ئەوى دى و حيلكە حيلكىتى. لاوہ لە دلى خۆيدا گوتى: «رەنگە ورچ بى»، پاپەرى ھاتە كن ئەسكەندەر، گوتى: «شتىك لە نىو ئەو لىرەوارەوہ بەرەو ئىرە دى». ئەسكەندەر دەسبەجى زانىى كە ئەو ورچ نىيە، رەنگە تەلەكە و رىتوبازى عەجەمان بى. دە سەربازى دووى خۆى دا و بەرەو پىرى دەنگەكە چوون. تا گەيشتنە ئەوى ئىدى دنيا پوون بوو و ھەتاو لەسەر لووتكەى چياكان ھەلاتبوو، پىاو ھەموو شتىكى بەدى دەكرد.

ئەسكەندەر بە سەربازانى گوت:

– خىرا چواردەورىان بگرن و بەرە بەرە گەمارۆيان دەن، ئەمنيش لىرەوہ

دیم.

کاتی له کهځی کانیه که نږیک بوونه وه، پیاوړیک له نیو لږه که دا به دیار که ووت
و هات بۆ کنیان، تښان راخوړی:

– کور ه زه لام کتی؟

کابرا به هه ناسه برکي ئاره قه ی نیوچاوانی سړیه وه، گوئی:

– من قاسیدی شا عه باسم. شا بۆ خزمهت خانوی سهروکتانی ناردووم.
ریگام ون کردووه.

سهربازیک تیری ده که وانی هاویشته، تی سړه وینی، ئه سکه ندهر
نهیه شته، گوئی:

– مهیکوژن، بالهستی کهن بیه نه خزمهت خانوی.

هر ئه و دهقیقه به شه باب به سهردا هات، پرسى:

چ خه به ره؟

ئه سکه ندهر تی گه یاند.

شه باب گوئی:

– چاویشی به سته وه، یاسا وا ده لی، خوم دهیه م.

چاوی کابرایان به سته وه، شه باب له گه ل خوی هینا به حوزووری خانو،
دهست و چاویان کرده وه. خانو لی پرسى:

– له کوپوه دی، کی ناردووتی و بوچی هاتووی؟

کابرا هه سستا سی جارن کورنووشی برد، گوئی:

– سوپاس بۆ خوی گه وره که به سه لامه تی گه شتمه حوزووری جه نابتان.
خانو پایه داربی، من شا عه باس ناردوومی به خزمهتتان، که پیت را بگه یینم
ئیدی شه نه که ی، ئه ویش به سویندی قورئان به ئینت ده داتی که له شکری
خوی بکیشیته وه و جه نابت به خانی کوردستانی ئیران بناسی، دهست نه له
خوت و نه له عه شیرمه تیشته نادا و هه موو مانگی ده زیریشته مووچه و
سه وقات ده داتی. تو هر هینده به دهستدای شاهه نشای.

کابرا دیسان کورنووشی برد، گوئی:

– شا بۆ ئو عهزانهی ناردوومه خزمهتتان و به ههویای وهلامدانه وهتانه.
ئهسۆی لاکان و هه مزه چاوهش و جهوزوش له حوزووردا وهستابوون. خانق
به قسهی قاسیدی شا عهباس زۆر توورهبوو، گوئی:

– پرۆ، به شا عهباس بلی: ئهمن خان نیم، ناشمهوی بيم به خان، من نیوم
خانویه – نیوی کوردانه. من نازناوی خانم ناوی. ئهمن ههر هیندهم له شا
عهباس دهوی لیتمان گهری و قوشه نمان له سه رهکا و گهری له گهرمان
نه ئالین. ئه پارچه عهزه ی باو و باپیرانمان لی داگیر نهکا. ئه وهشی پی
را بگهیه نه که ئهمن له وان کوردان نیم بۆ زێر و دراو غه یانه تی له میلله تی خۆم
بکه م. به شا عهباسی بلی: ئه گهر قبوول ناکا و لیتمان ناگهری تا یه کمان ساخ
بی شوون، به لام به چ دهچن؟ له ئاکامدا له بی ویزدانی بهو لاهه چی دیکه مان
لی وه دهست نه که وتوووه. ئیمه ئیدی پروا به سویند و به لینی وی نا کهین».

پاشان خانق به جهوزوی گوت: «چاوی به سه ستنه وه و به شه بابی راسپێرن،
بلا بیبا، به ساغ و سه لامه تی بگاته وه کن شا عهباسی.

لهو پرۆانه دا دهشتی ئێران هیشتا ههر گهرم بوو، دهتگوت هاوینه.

له شکری خانق زۆری زهره ر لی نه که وتبوو. به لام زهره ر و زیانی له شکری
ئێران له حه ده به ده ر بوو.

کاتیکی قاسدی شا عهباس گه راوه، وه لامی خانوی پی را گه یاند، شا له
رکان له جی خۆی راهه ری دهستی به هاتوچۆ کرد، گوئی:

– چۆن؟ که واتا کوردیکی چیا یی سه ر بۆ من دانانه وین. به ده سه ستدا یم
نا قایيله. ئه دی کۆ عه شیره تی لور و به ختیا ری هینا ژیر بار و خسته نییه سه ر
رێگای راستی؟ سا سویندم وابی ده بی تۆش بێنمه ژیر بار.

شا فه رمانیکی زۆر به په له ی کرده سه ر سه رکاری سوپا:

«ده بی هه رچۆنی بی زوو قه لا بگری، هیشتا زستان نه هاتوووه، که زستان

هات، گرتنی زۆر دژوارتر و چەتوونتر دەبی.»

سەیفوللا خان ھەرکە فرمانی وەرگرت و خۆندییەو، وەلامی شای داوھ:

– شا خۆش و پایە بلندبێ، نامەوێ لیت وەشیڕم، خانق ئاسەواری
لەشکرەکەیی بریومەو. بەراستی پیاو نازانی ئەم کوردانە لە کوێو
ھەڵدەقوێن. ئەمن لەوێ بە شکم کە بەو دەمو دەستە بتوانم قەلا بگرم. چما
ئەو چەند مانگە ھێشتووێانە سەرباز پشوو بدەن.»

ھەرکە کاغەزی سەیفوللا خانیاں دایە دەستی شا عەباس و خۆندییەو،
کاغەزەکەیی دپی، گورجی وەزیریکی لە دووی سەیفوللا ھەنارد:

خیرا بێتە حوزوور.

کاتی وەزیر گەیشتە کن سەیفوللاخان و فرمانی شای پێ راگەیاندا، لە
دلی خۆیدا کوتی:

«ئەمن لێم پوونە بۆچی دەویم، ھەر ئیستا زیندانم دەکا، بەلام وەللاھی
زیندانم لەو حالە پێ خۆشتەر.»

سەیفوللاخان لەشکری بە وەزیر راسپارد و سواریبوو بۆ حوزووری شا
عەباس بچی، ھەرکە گەیشتە تارانێ، یەکسەر بۆ بەردەرگەیی تالاری شای
ئاژوا، بەلام شا عەباس نەیهێشت سەیفوللاخان وەژوورکەوێ و چارەیی ببینی،
حوکمی کردبوو ھەر کە هات بیگرن، زیندانی کەن. سەیفوللاخان کە گەیشتە
بەردەرگە، کێشکچی گورجی دەستیان لە زنجیر کرد و بردیان ھاویشتیانە
زیندان. ئەو دەمی سەیفوللاخانیاں زنجیر کرد، سەردارخان لە خزمەتی شا
عەباسدا دەستەوونەزەر راوەستابوو گوێی بۆ قسەکانی رایەشتبوو.
سەردارخان کابرایەکی چەتەوێ کەتە بوو، کە لێی را دەمای پک و خۆنپێژی
لە چاوان دەباری، کۆسەییکی چاو زەق بوو، زۆرزان و فیتلەباز بوو، ھەرکە
بۆنی کاریکی گرنگ و بەخیری لە شا عەباس کردبا وەکو گورگ بێنی ئەو
کارەیی دەکرد تا بەئەنجامی نەگەیاندا بەرۆکی بەرنەدەدا و لێی نەدەگا. بۆ
ئەو کارە، شا عەباس زۆر زانیکی بلیمەتی وەکو ئەو بەبیردا هات. کابرا لە

کاری زۆر گهوره و گراندا سهرکهوتبوو. ههر به هۆی زۆرزانی و فروفیلى ویهوه عهشیرهتی لوړ و بهختیاری تى شکان و دهبن باندووری شای ئیران کهوتن. بى ئینسافى و دلرهقیی کابرا لهویدا نهبوو، ههرچی پیاوی گهوره و بهریزی ئهو عهشیرهتانه بوون ههمووی له ناودان و له ناههق خوینیکی زۆری رشت. شا عهباس زۆری پروا پى بوو، گوتی:

– سهردارخان، ئهجا تۆ دهنیترم، بهلام تۆش وهکو ئهو سهیفوللاخانه سهجابه نهکهی. دهبی بههر نرخیک بى تا زووه قهلا بگری و نوغروی کهی. ئهو کوردهشم به ساغی بۆ بینه.

سهردارخان پاش ئهم قسانه دوو سی ئیکلامی بۆ شا کیشا. شا لهو بریواییدا بوو سهردارخان بى سی و دوو ئهو کاره جیبهجی دهکا و دوو دلی پى ناوی، گوتی:

– سهردارخان، نازانم چ بلیتم، تۆ پیاوی نسحت و ئامۆژگاری نی، ئهلهمهلاى ئهتوو ئهو پیاوهی که عهشیرهتی لوړ و بهختیاریت بۆ سهرکوت کردم و ئیستا وهکو مهریان لی هاتووه و سالی چهند ههزار زیتر خهرج و باجم بۆ دهنیرن. ده برۆ، دهی ئوغرت خیر بى، کورپی خۆم.

سهردارخان ئهو قسانهی دوایی شا عهباسی زۆر پى خوش بوو. دوو سی جار کورنووشی بۆ برد و ئهجا پاشهوپاش کشاوه و وهدرکهوت، رۆیی. سهردارخان ههر ئهو پۆژی سواربوو، چهند خولامی لهگهڵ خۆی خستن و بهرهو قهلاى دمدم بهرئ کهوتن. ههرکه گهیشته جهبههی شهري، نۆری لهشکر حالى زۆر شر و پهريشانه. سهربازی عهجهم شهركه بوون، بهلام کوردهکان ترستیکی وایان له دلیان ئاویشتبوو، ههرکه ناوی کورد دههات، وهخت بوو زارهتهرکه بن.

سهردارخان ئیوارهیهکی بانگی سهرکردانی کرد، لى پرسین:

– راست بلیتن، حالتان چۆنه؟ له چتان کهمه؟ ئازووخه و خواردنتان له چدایه؟

یهک له سهرکردان سهردارخانی چاک دهناسی، لهگه‌لی چووبوو شه‌ری عه‌شیره‌تی لوړ و به‌ختیاری، هه‌ستا ئیکلام‌تکی بۆ سهردارخان کیشا، گو‌تی:

– سهردارخان خۆش بی – که ناوی سهردارخانی هینا سهرکرده‌کانی دیکه لی‌کدی پامان – له سایه‌ی سهری شاه له چمان که‌م نییه، ئە‌گه‌ر له ئازووخه و خواردنیش ده‌فهرموون، هینده‌مان مه‌ر و مال‌ات له کوردان به‌تالان وه‌رگیر که‌وتوو له بن نایه. به‌لام ئە‌م کوردانه وه‌کو کورده‌کانی عه‌شیره‌تی لوړ و به‌ختیاری نین، که ده‌یانگوت (کوردین)، ماقوول ئە‌مانه چاپ‌کن، کاتیکی شه‌ر ده‌ست پێ ده‌کا پیاو نازانی له کو‌پرا هه‌لده‌قو‌لین، له‌نکاو وه‌کو ته‌زرها‌مان تیرباران ده‌که‌ن، به‌ شیران تیمان به‌رده‌بن. که‌له‌سهری سهریازی کو‌ژراوانمان له‌سهر چیا‌ر به‌سهردا گلۆر ده‌که‌نه‌وه. به‌ئیمای عه‌لی، پۆژی وا هه‌بوو خو‌ین له هه‌موو شو‌یت‌یک جۆ‌گه‌له‌ی ده‌به‌ست، خۆ سهرکرده‌کانی دیکه هه‌موو له حوزو‌وردان، با ئە‌وان بل‌ین: «پاست ده‌که‌م یان درۆ». پیاو نازانی خۆ له کو‌ی ده‌شیرنه‌وه.

هه‌رکه سهرکرده‌که نیوی عه‌شیره‌تی لوړ و به‌ختیاری هینا، سهردارخان پرسی:

– تۆ به‌ جدا ده‌زانی لوړ و به‌ختیاری کوردن؟

– قوربان، ئە‌و ده‌می جه‌نابت سهرکرده‌ی له‌شکر بووی، ئە‌من سه‌ره‌ل بووم، به‌لام ئیستا سهرکرده‌م.

سهردارخان هه‌ستی کرد که ئە‌و کوردانه وه‌کو کوردی لوړ و به‌ختیاری نین، ئە‌وانه شه‌رکه‌رن. هه‌روه‌ها ئە‌وه‌شی لی‌ پرون بووه‌وه که سه‌یفۆ‌لل‌آخان تا ئیستا هه‌موو هی‌زه‌که‌ی له مه‌یدان ناو‌یش‌توو و بۆ شه‌ری هی‌شتوو‌ته‌وه، ئە‌گه‌ر ئە‌و له‌شکره‌که‌وره و گرانه هه‌موو به‌جاری هی‌رشیان بر‌دا، سهریاز به‌و ره‌نگه‌ زنده‌ه‌قیان نه‌ده‌چوو.

له وه‌تی سهردارخان هات‌بوو له‌شکری ئیران هی‌رش‌ی کز بووبوو.

خانۆ‌گو‌تییه‌ جه‌و‌زۆ:

– چ باسه، دهنگیان نییه، وی دهچی ئه و بیدهنگییه شتیکی تیدابی. دهبی زۆر وریابین. له وانهیه له پشتهوه را گه مارۆمان بدن، له شکره که یان زۆره و له هه ژمار نایه.

خانۆ بۆ خۆی چوو هه موو قه لاییه کهانی یه که به سه رکردهوه، گورز و کهمه ندرانی له ریزی پی شه وه دامه زران و خۆی بوو به سه رکرده یان.

کاتیکی ته رمی پۆستۆیان هینا، له قه لای ناستیان، زادینه خانمی ژنی و هۆزه کهی له سه ر گۆکۆی سویندیان خوار د بچه شه یی و تۆله ی بستین.

پاش هه وتووی پۆستۆ، زادینه خانم خیرا هه زار پیاوی به چه ک و سیلاحه وه له هۆزی ماله رندان هه لێژاردن و خۆی بوو به سه رکرده یان و سوار بوو به ره و مهیدانی شه ی به یی کهوت. پۆژ تازه گزنگی دابوو کیشکه ویته ویتیان بوو. ئیشکچییه کی هه مزه چاوه ش گوتی: «ماقوول، له شکرچی کی کهوره وێره وه دی».

خانۆ پرسى:

– به ییدا دین، یان قه دب؟

– به ییدا دین.

هه مزه چاوه ش گوتی: «سه ربازینه ئاماده بن» هه رکه به رایى له شکرى زادینه خانم به دیار کهوت، هه مزه چاوه ش لیتیان نيزیک بووه وه، نۆرى هه موو سه ر به کۆلۆسن و له سه ره خو به کوردی ده دوین. ئینجا له دلای خۆیدا گوتی: «هه بی و نه بی ئه مانه کوردی غه یانن و شا عه باس له درى ئیمه ی کردوونه دار ده ست و ده یانه وی گه مارۆمان بدن». به سووکی که وه پرسى:

– ئیوه کین؟

– ئیمه خه لکی قه لای دمدمین، له هۆزی ماله رندان، بۆ کۆمه کی خانۆ ده چین.

دهنگیکی ژنانه به جارێ هه مزه چاوه شى شله ژاند. زادینه خانم هه مزه

چاوهشی ناسییه وه، گوتی:

– هه مزه چاوهش، چت لی بشیرمه وه، کاتیکی ئەو مال وێرانەیان* کوشت، سویندم خوارد له جیاتی وی بچمه شهڕی.

ئیدی هه مزه چاوهش زادینه خانمی ناسییه وه، چونکه زۆر جار ان لی دهبوه میوان، گوتی:

– برۆ خوشکی، نیوی ژنه کوردت هه زار جار ان لی حه لال بی، برۆ خوات له گه ل.

خولامان خه به ریان به خانۆ دا زادینه خانم به له شکرێکی هه زار شهڕکه ره وه هاتوه، دهیهوی بێته حوزوور. خانۆ قه ده ری تی فکری زادینه خانم کتیه؟ به ییتکی کر بوو، ئەنجا گوتی:

– «ئیزی بدن، با بی بزنام له کیه هۆزه؟»

سه یفه دینی کوی گوتی:

– کاکۆ، ئەئی نازانی زادینه خانمی پۆستویه، له هۆزی ماله رندان؟

خانۆ ههنگی وه بیری هاته وه:

«چهند سال له مه و پیتش، وهختی شا عه باس عه شیره تی شکاکي به گژياندا کرد زادینه خانم گه نچ بوو، میرخاسییه کی وای نواند مه گه هه ره له که له میردان بوه شپته وه.

له گه ل سی که نیزان پکا به سی پیاوی شکاک ده گرن، دوویان لی ده کوژن و میگه له مه ریکی تالانکراویشیان لی ده ستیننه وه».

زادینه خانمیان ئیزن دا هاته حوزووری خانۆ، ئیکلامی کتیشا، ده تگوت سه رکرده ی راسته قینه یه، ئەنجا گوتی:

– باوۆ تۆ باوی هه مووانی، پروم ره ش بی، ئەو مالوێرانه وه جاخ کویره،

* له نپو کوردان، نه ژن نپوهینانی میرد و نه میرد نپوهینانی ژن به جوان ده زانی. ژنان که ناوی میردیان له کن پیاوی غهیره دین ده لێن برات، پیاوانیش که ناوی ژنیا ن دین ده لێن خوشکت.

كۆپى لە پاش بەجى نەماوہ لە جياتى بچتە شەي.

نيشتمانى خۆى زۆر خۆش دەويست و ژيانى خۆى لە پىناوى خاكى كوردستاندا بەخت كرد. لەسەر گلكۆى سويندەم خواردووہ لە جياتى وى بچمە شەي. ھەزار پياوم لە ەشیرەتى خۆمان كۆكردوونەوہ، بەكۆمەكتانەوہ ھاتووين.

زادینە خانم ژنىكى بەژن بەرزى گەردى قژ كال بوو، پۆرى دوو پەلكى ئەستوورى لى ھوندبووہوہ و بەسەريەوہى ئالاندبوو. دەموچاوى لە بەرھەتاو ھەلقەچا بوو. پرومەتەكانى ھەكو سۆر سوور دەچوونەوہ. چاوەكانى خەبوون. نىگای ھەكو تىرى لە كەوان بەربوو پياوى دەنگاوت. لىوى ئال و كەمى تەنك بوو. بۆ نیشانەى كۆستكەوتووى و خەمبارى پوشىيەكى رەشى بەسەريەوہ بەستبوو. پاش ئەوہ لە قەسەكانى بووہوہ، چەند ھەنگاويك پاشەوپاش كشاوہ، خانق گوتى:

– كچى خۆم، تۆ كارىكى نيشتمانپەرۋەرانە و راستت كردووہ، بەراستى ئىمە لە بارىكى زۆر ناسك و چەتوونداين. بەلام بىروامان بەخۆمان زۆر ئەستوورە كە بتوانين ولاتى خۆمان بپاريزين. شيرى داىكت لى ھەلال بى، بەخېرىي، بەسەرچاوان.

پاش ئەوہى سەردارخان بۆى روون بووہوہ لەبەرچى ناتوانن قەلە بگرن، رۆژىكى سەركردەكانى ھەموو كۆكردنەوہ، گوتى: «سەينى ھىرش دەكەين، دەبى لەشكر ھەموو ھىرش بكا، بەلام بەيانى زوو ھىرش ناكەين، لەگەل خۆركەوتنان بەسەرياندا دەدەين؛ چونكە سەربازى ئىمە ناتوانن لەم لىرەوار و گەلى و ھەلدىرانەدا بەتارىكى شەي بگەن. زۆر شوورەيىيە بۆ سوپاى ئىران نەتوانى ئەو چەند كوردە ببەزىنى. با ھەر كەسە بگەریتەوہ نىو سەربازى خۆى، تا سەينى دەتانينمەوہ.»

سەينى زوو، ھەتاو كەوتبوو. شەنبایەكى نەرمى خۆش لەسەر چيا بلندەكانرا دەھات، دنياى بە بۆن و بەرامەى گول و پىحانى ئەو چيا و نزارانە

دەبووژاندەو و پیاوی بەجاری مەست دەکرد. خانۆ گورز و کەمەندچیانی
هینابوو کەن خۆی. چوو سلاوی لی کردن و قسەیی بۆ کردن، لەنکاو لەشکری
عەجەم هێرشى هینا، خانۆ لەگەڵ گورز و کەمەندداراندا لییان پاپەرین
شێرانە قریان هاویشتنی، عەسکەری عەجەم لەبەرین هەلاتن. سەردارخان
قیژاندی: کورە، نامەردتان نەکەن خۆراگرن، کورە هەلمەین.

ئەنجا هەمزە چاوەش لە جەبەیی خۆیەو تێیان کەوت. زادینە خانم لەو
لاوە هەلی کوتا سەریان و بەدەنگیکی ژنانەیی خوش قریواندی:

«شەپک لە مە قەوماو لە قەلای دمدی، لە بەیاران،

«ئەو خۆینی کوردە پژاو لەسەر کەور و زناران،

«بنۆرنە جەنازی عەسکەری عەجەمان، گۆی دێرنە

«نالە نالی برینداران،

«وێلا نابی، بیللا نابی، حەیفە کوردان،

«ملکەچی قوبوول کا بۆ شای عەجەمان،

«برا لی دهن، خزمە لی دهن،

«بستین تۆلی پۆستوی نیچیروان.

ئیدی شەپکی وا قەوما، کورد گوتهنی «مندالی لەبار ژنان دەبرد». کەلاکی
سەربازی عەجەم بەسەریەکا کەلەکە بوویو، بەلام سەرەرای ئەو کوشتی و
کوشتارە سەربازی عەجەم هەر دە زیادیدا بوون. سەربازی عەجەم زۆریان
کوژران، چونکە وەکو کوردان شارەزای چیا و هەلدێران نەبوون. بەلام
سەربازی خانۆش کەمیان لی نەکوژران.

ئێوارەیهکی خانۆ تەماشای کرد لەشکری ئێران خەریکە لە هەموو لاوە
گەمارۆیان دەدا. هەرکە دنیا تاریک داها، خانۆ لەشکری خۆی کیشاوە،
دایە شاخ و گوژمی بلند. فەرمانی دا هەرچی پێگا و کون و کەلتینیکی بۆ قەلا
دەچی، بیگرن. ئاگیان لە بزەری و کوچەری و پەوندان بی. خوشی چوو بۆ
قەلا.

ئىدى ئىۋارەيەكى درەنگ بوو، خانۇ بىرارى دا مەجلىس كۆكاتهۋە،
بەسەرۆك دىۋەخانى گوت: «لە دوۋى ھەموو ئەندامانى مەجلىس بىتەرە»،
سەرۆك دىۋەخان دەستەبەجى خولامى لە دوو ناردن.

خانۇ كەۋتە بىر كىرەنەۋەيەكى قوۋل. تەماشاي دەكرد سەربازى دوژمن لە
ئەستىرەي ئاسمان زياترە، چەندىان لى قى دەكەن لە بن نايەن و تا دى لە
زىادىيىدان، ھەرچى سەربازى خۆشەيتى كەمى لى نەكوژراون. لە دلى خۇيدا
گوتى: «با ھەسارم كەن، نابمە ملەكەچ و دەستدايان». خانۇ لەو فەكرانەدا بوو،
سەرۆك دىۋەخان دەرگەي كىردەۋە، ۋەژۋوركەۋت، گوتى:

– ماقوۋل، خەبەرمان بە ھەموۋان دا، تەنى كەۋرەي ھۆزى مالى رندان ديار
نييە، ئەۋىش – خانۇ قسەكەي پى بىرى، گوتى: «لە دوۋى زادىنە خانى
بىتەرە، ئىستا ئەۋ لە جىتى مېردى گەۋرەي ھۆزە».
دوۋ خولام بەلەز لە دوۋى زادىنە خانم چوون.

بە زادىنە خانىيان بۆيە دەگوت: «خانم» چونكە كچە بەگ بوو. ھەر بە
كچىنى لەگەل پۆستۋى نىچىروانى بوئر و ئازاي بەناۋبانگدا ھەزىيان لە يەك
كردبوو، بەلام دايك و باۋى كچە ناقايل بوون بىدەن بە لاتىكى نىچىروان، كە
زىستانان لە كەۋل و پۆست بەۋلاۋەي لەبەر نەدەكرد، بەلام ناۋبانگى ئازايەيتى و
مېرخاسىي پۆستۋ لە ھەموو ۋلاتان دىنگى دابوۋەۋە. كە دەچوۋىە مالى ۋاقت
ۋر دەما؛ دەعبا نەبۋو كەللەي بەدىۋارەۋە دانەكوترايى.
دەيانگىراۋە:

«پۆستۋ زادىنە خانمى چاۋكالى بۆ زۆزانان ھەلگرت. دايك و باۋى زادىنە
پى ھەسان.

شەۋكەت بەگى بابى زادىنە خانم بىست سۋارى سۋار كردن و لە دوۋى
پۆستۋى بەرپى كردن، گوتى: ئەۋ تۆلە باۋەي بكورن و پۆرى كىژەكەشم لە بىندا
بۆ بېرن و خۆشىم بۆ بىننەۋە.

شەۋكەت بەگ خەلكى ۋلاتى پۆم بوو، ھاۋىيان بۆ زۆزان دەھاتە چىاي

دەمدەم. پۆستقۇ لەوئى توووشى زادىنە خانم دى و حەز لەيەك دەكەن و بەلەين بەيەك دەدەن كە تا مردن بۆيەك بن و هيچ شتيك نيه لتيكان هەلاويترى، دوو سى هاوين پۆستقۇ وەپاريزى دەكەويى هەلى گرى، هەلى وەچەنگ ناكەويى، هاوينى چوارەم ئاخريكەي رەدووي دەخا و دەپرفينى».

پۆستقۇ لە دوورەو سوارەكانى باوى زادىنە خانمى بەدى كرد. زادىنەي لە لئيرەوارىكدە شارەو وە خوشى وەكو پلەنگى دەلان هەلى كوتايە سەريان. دوو سواری لى كوشتن، يەكيشيانى بريندار كرد، ئەوانى ديكەش هەموو هەلاتن.

وەختى زادىنە خانم هات، خانقۇ دەستى بەراويژ كرد، گوتى: «ئيوە هەموو چاك دەزانن كە ئەم لەشكرە وەكو لەشكرەكانى پيشوو نيه، كە بەچەند هەزار سەربازىكەو هيرشيان بۆ دىنان و ئيمەش پيشمان لى دەگرتن و زۆر بەئاسانى لە سنوورى ولاتمان وەدەردەنان. ئىستا كار لە بيست هەزار و چل هەزاريشدا نيه، لەشكرەكە سەت هەزار سەربازە. دەبى ئەم ئيوارەيە لەگەل چارەنووسى خۆماندا رويەروو بوەستين و بريارى خۆمان بەدين، ياخۇ بەدەست دوژمنەو بەدين و ولاتمان داگير بكن و ئابرووى دنيا و قيامەتمان بدۆرپين و هەتا هەتايە سەرشۆر بژين، يا بەرگرى بكەين و خۆمان حەسار كەين و تا يەكمان دەمىنى شەي بكەين و كۆل نەدەين».

خانقۇ هەركە لەو قسانە بوو وەكو و هەلق لەسەر كورسيەكەي دابەزى، لە مەجلىسەكەي نۆرى بزائى چ لە دەموچاوياندا دەخوينتەو.

هەموو سوپنديان خوارد سەريان لە پىناودايە و لە بستىكى خاكى خۆيان خوش نابن.

ئيدى مەجلىس بلاوى لى كرد. شەوگار راشكاو رانەشكا لەشكرى دوژمن قەلايان لە حەساردا.

بەفەرمانى خانقۇ خەلكى هەموو تەدارەكى خۆيان ديت. تۆپيان لە هەموو جىيان دامەزاند و لەسەر شوورەو قەلاچى و شەپكەر خۆيان ئامادە كرد و هەموو سووچ و كەلپنەكەيان تەنى. هەرچى ژن و مندال و پير و كەنەفتانى

گوندهکانی دهووبه‌ری قه‌لا بوون هه‌موویان هینایه نیو قه‌لاوه. دووکان و خانان پر بوون له خه‌لک. خانق‌فرمانی دا به خورشیدی بازارباشی ئاگای لهو خه‌لکه بی و به‌دهنگ هه‌مووانه‌وه بجی.

سه‌رباز هه‌موو هاتنه نیو قه‌لاوه. خه‌لکی به‌رۆدار چهند رۆژان له سه‌ساردا بوون. نیوه‌رۆیه‌کی نانێ تووشی دل‌به‌ر هات، گوتی:

– دل‌به‌ر بیستوتته خورشیدی ئالچاخ لهو رۆژی وا چه‌تووندا چ ده‌کا؟

– نه‌وه‌لا، نه‌مبیس‌تووه، چ ده‌کا؟

– ده‌لین، خانق‌ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی به‌و ئه‌سپاردووه.

دل‌به‌ر گوتی:

– ملی بشکی، تووخوا ناوی مه‌هینه. ئه‌گه‌ر پیاو با هه‌لبه‌ت ده‌چوو هه‌پری. عه‌مری نه‌مینی که‌ی پیاوه.

پیش ئه‌و شه‌ره، جازان له هه‌موو جێیان، له قاوه‌خانان، له بازار له مه‌یدانان، له مالان هه‌میشه به‌زم و ئاهه‌نگ بوو، ساز لێ دهدرا، لاوژه و به‌یت و بالۆران ده‌گوترا. زۆر جار رڤین سپی و دنیا‌دیده له قاوه‌خانان سه‌ربه‌هووردی شه‌ر و که‌له‌مێردی ئازا و دلێرانی کوردانیان ده‌گێراوه. له هه‌ندی جی ده‌نگی تۆلووم و زورنا ده‌هات و لاوان شایی و په‌شبه‌له‌کیان ده‌گێرا و زۆریان خو‌ش راده‌بوارد، له دووکان و خانان ئالووی‌رچی بانگیان ده‌کرد:

– وهرن، برا وهرن، مالی چاک و هه‌رزان بکړن.

به‌هاوینان هه‌موو رۆژی شایی و رابواردن بوو. هه‌ندی جار کاروانی هه‌نده‌ران له به‌غدا، له به‌سره، له شام، له حه‌لب، له ئه‌سته‌مبۆل‌را ده‌هاتنه قه‌لا و به‌و رۆژگاره ده‌نگی زه‌نگ و قو‌ری ئیسترو و شتران بوو. ده‌نگ‌بیژ و سازنده و خو‌شخوانانی هه‌کاری و دیاربه‌کر و جزیر و بو‌تان و شوینانی دیکه له قه‌لا به‌ر نه‌ده‌که‌وتن. لۆتی و ره‌قاس و نوکته‌بیژ ده‌که‌وتنه به‌زم و جه‌فه‌نگ و فریان داوێته یه‌کدی سه‌ر به‌قورپان وه پێکه‌نین دینا، یه‌ک ده‌یگوت:

تۆ له بهژنان بهژن چهنده،
وهك ستوون له عاسمان بهنده،
تۆ له دهم ههروهكو كاری،
كه دهچری چهنده دهمخواری.
ئیدی دهبووه پێكه‌نین و هه‌را و ئه‌وی به‌رانبه‌ری دهیگوت:
نیوم ناوی خوله قۆل،
به‌ژنت به‌ژنی دهسكه‌دۆل
دهنگت گاره‌ی مریشكه‌ كۆل.
ديسان دهبووه هه‌را و پێكه‌نین.

به‌لام قه‌لاه‌ئو قه‌لاه‌ی چاران نه‌بوو، نه‌ دهنگی سازبه‌ند، نه‌ دهنگی زورنا و
تۆلۆم؛ نه‌ دهنگی سترانبیژ و خۆشخوان، نه‌ قاقای پێكه‌نین و نه‌ بزهی سه‌ر
لیوان، نه‌ تاسه‌ی ژوان و به‌لێن، نه‌ ته‌داره‌کی شایی و بووك، نه‌ خه‌نه‌به‌ندان و
نه‌ جل هه‌لگرتن، نه‌ زباره‌ و ده‌سه‌وای كیژۆلان، نه‌ كۆری كوروكالان، نه‌ بیته‌
بیته‌ی دیوه‌خانان، هه‌موو شت ره‌نگی په‌ریبوو، ترووسكه‌ له‌ هه‌موو چاوان
كوژابوووه، ئاوات و هه‌ویا تاسا بوو. جار جار گویت له‌ ورته‌ی پیره‌ژنیک
ده‌بوو و هیچی تر.

سه‌ردارخان له‌ به‌ره‌به‌یانرا هه‌تا بانگی شپ‌وان قۆشه‌نی به‌ره‌و قه‌لاه‌
ده‌هینا، كه‌سێك نه‌بوو پیشیان لی بگرێ، به‌كۆمه‌كداری خۆی گوت:

– زۆر سه‌هیره، ئه‌و كوردانه‌ چییان لی به‌سه‌ره‌ات، ده‌لێی عه‌رز قووتی داوون.
بۆ سه‌به‌ینی كه‌ رۆژ بووه‌وه و قه‌لاه‌ به‌دیاركه‌وت، سه‌ردارخان لی پوون بووه‌وه
كه‌ كورده‌كان خۆیان له‌ سه‌سارداوه. به‌لام كاتیکی له‌ قه‌لاه‌ نیزیكتر بووه‌وه
سه‌ری سوپما؛ ته‌ماشای كرد ئه‌م قه‌لاه‌یه‌ وه‌كو ئه‌و قه‌لاه‌یانه‌ نییه‌ كه‌ ئه‌و
دیتبوونی. قه‌لاه‌ی دمدم له‌سه‌ر چیایه‌کی ب‌ل‌ند بینا كرابوو، ده‌نگوت ته‌بیعه‌ت
به‌قه‌سته‌ی سه‌رته‌پله‌ی ئه‌و چیایه‌ی وا ته‌خت و به‌رین دروست كردووه، تا
قه‌لاه‌ی له‌سه‌ر دروست بكرێ، قه‌لاه‌ی دمدم هه‌ر قه‌لاه‌یه‌کی پروت نه‌بوو، شاریکی

- بەلئى، گەرەم، چۆن دەولەمەند نەبن، نە خەرج و باج دەدەن، نە بېگار و سوخرەكېشى دەكەن، ئەو چەند سالە بۇ خۇيان، وەكو بەرزەكى بانان، ئاسوودە و تەرخان دەژىن، ديارە دەولەمەند دەبن.

- خەمت نەبى، بزانە ئېستە ئەمانىشت چۆن وەكو لوپ و بەختيارى بۇ سەرکوت كەم و دەبن پېتى شاھەنشايان نېم.

سەردارخان دوو سى پۇژىك دەرەختى سەربازانى دا بحەستېنەو.

پشووئىكى چاكيان دا، تېر نووستن؛ چونكە لەمىژبوو نەحەسابوونەو و ھەمىشە ھەر شەپ بوو. پۇژى چوارەم سەردارخان لەگەل گزنگى پۇژدا فەرمانى دا لەشكر لە ھەموو لاو ھېرشيان كرد. خانۇ نەيھىشت تۇپان ئاگرەن، تا لە چۆم پەرىنەو، كوتى:

- ئەوجا، لى دەن، بەقوربانان بىم.

لە پىر بوو بە گرم و ھۆرى تۇپان و گوللە وەكو تەرزى بەھار بەسەرباندا بارى. بەگرم و ھۆرى ئەو چەند تۆپە دەتگوت دنيا ژېر و ژوور بوو و چىاي دىمدىر پووخا، ھەر گرم و ھۆر بوو و لەو چىا و پەروەزانە دەنگيان دەداو. ھەرکە دووگەلى تۆپەكان پەوينەو، سەردارخان تەماشاي كرد لاشەى سەرباز بە دەيان لە بن قەلە بەسەرىەكدا نغلىون و كەلەكە بوون. لاشەى چەندى دىكەيان شەپۆلى ئاوى بەگور و خورى ئەو چۆمە، وەكو ئاومالكە پاي دەمالين. ھەرچىش بە ساغى مانەو بەرەو پاش ھەلاتن. سەردارخان سەرى سورما، كوتى:

- ئەم سەر چىا بلىندانە و تۆپ؟ كى ئەم تۆپانەى بە كوردان داو؟ ھەبى و نەبى - ئەمە كىردەو پادشاي پۆمە. ئەو لەمىژە دەپەوئ كوردستان داگىركا.

ئەوئ پۇژى دىسان ھېرشىكى دىكەيان كرد و بوو بە گرم و ھۆرى تۆپ و فزەى تىران و سەرباز بە سەدان بەسەرىەكدا نغلىن و كەلەكە بوون. بۇ پۇژى دوايى سەردارخان ھەلانى دا عەسكەر ھەليان كوتايە سەر قەلە، دىسان بەسەدان لاشە و كەلاك بە سەرىەكدا كەوتن و كەلەكە بوون. مانگى پتر بوو

سەردارخان ھەر ۋازى نەدەھىنا، زۆر جار ان لە سى لاۋە ھېرشىيان دەبرد، خانق ھەر ئەمسەر و ئەوسەرى دەکرد و فەرمانى تۆپ ئاگردان و تىر بارانى دەدا، ژنانىش بەش بەحالى خۆيان قۇچاخە تىريان بەسەر دوزمندا دەباراند، خانق دەيگوت: «ئەگەر دېنە پىشەۋە يەكيان بە ساغى دەرنەچى».

سەردارخان لىكى داۋە ئەۋە چەند رۆژە سەربازىكى زۆرى لى دەكوژىن و ناتوانى قەلە بگرى، ناچار لەشكرى كىشاۋە پاش و لە چوار دەورى ريز ريز ھېۋراندنى و خىۋەتيان ھەلدا، گوتى:

– ۋەللاھى، دەبى دارتان بەسەر بەردتانهۋە نەھىلم.

سەربازى عەجەم دەستيان بە تالان و برۆى ئەو گوندانە كرد، كوردەكان پەزىكى زۆريان بۆ لەۋەر لە گوندان بەجى ھىشتىبوو، ھەندى شەمكى بە نرخى مالى بەجى ھىشتىبوو، ھەندى خەرمان و جىزى ھەروا بەنيۋە چلى لە جۇخىيان بەجى ھىشتىبوو، عەسكەرى ئىران بى سى و دوو ھەرچى پەز و دەۋار و نچو مالاڭ بوو ھەموويان تالان كرد، ھەرچى دەغل و دان بوو كرديان بەئالىكى ئىسپان، ساپ و كا و كۆتەل و كۆزەر و پووشيان سووتاند.

خانق زۆر جار ان شەۋانە سەربازى لەگەل خۆى دەبردن، دەيگوت: «با بچىنە پراۋى» ھەر جارىكى دەچوون عەسكەرىكى زۆريان قى دەکرد، ئىدى لەشكرى ئىران بەشەۋىش لە ترسان نەدەحەسانەۋە.

چەند مانگ بوو ئەو خەلگە زۆر و زەۋەندە بە ژن و مندال و پىر و جوانەۋە ھەسار و ئابلۋوقە درابوون، ئازووخە و خۆراك نەمابوو، برسېتى و قاتوقىر بوو، خانق تەماشاي خەلگەكەى دەکرد ھەموو لە برسان چاويان بە قوۋلدا رۆچوۋبوو و لاكەى سەريان دەھات، بەلام نەبىزارىيەك، نەگازنىك، نەگلەيىيەك، ۋرتەى لە زارى كەس نەدەيىست.

چەند شەۋ بوو خانق خەۋ لە چاۋى نەكەۋتېبوو، بەيانىيەك لە كن تۆچىيەكان قەراى قەننەكىشى ھەلازا، كە ۋەخەبەر ھات، گوتىيە جەۋزۆ:

– خىرا، دوو زەلامى چاپك و بويزم بۆ بېنە بچن بۆ ھەكارى و شەمدينان،

یان ئازربایجان داوای کۆمه کمان بۆ لێ بکەن و تا زوو فریامان کەون.
جەوزۆ دەسبەجێ گازی دوو کۆری خورتی چالاکی کرد، یەکیان شەباب بوو،
خانۆ نەیدەویست شەباب بنێرێ، چونکە بۆ خۆی دەیزانی قەڵا چەندی
پێویستی بە مێرخاسی و ژیری شەبابە. خانۆ هەر دوو کۆرە ی بردنە پەناوە،
گوتییە شەباب.

– دەمەوێ، بەقاسیدی بۆ نێو کوردانی هەکاری و شەمەدینان یان
ئازربایجانان بنێرم، داوایان لێ بکە بە هاوارمانرا بگەن، بەلام ئەتۆ – بە
شەبابی گوت – لێرە پترمان بەکار دێی، دەتەوێ بچی؟
– نە، قوربان، من نامەوێ مەیدانی شەڕ بەجێ بێلم.

خانۆ گوتیە جەوزۆ:

– زەلامێکی دیکەم بۆ بێنە.

یەکسەر سەیفەدینی کۆری خانۆ گوتی:

– کاکۆ، ئیزنم بدە، من دەچم.

– ئەرێ، لاوۆ، تۆ بچۆ، دە برۆن خۆتان ئامادە کەن، خۆم دێم شەوێ
بەریتان دەکەم.

بەتلیکی شەو را بردبوو، بەلام بانگی کەلەشێر لە قەڵا نەدەهات، چونکە نە
کەلەشێر، نە پەز، نە وڵسات هیچی نەما بوون، خەلکی قەڵا لەمێژبوو هەموویان
سەربریبوون و خواردبوونیان.

خانۆ بەبێ بانگی کەلەشێر لە کاتی خۆیدا وەخەبەر هات. شەوێکی تاریک و
نووتەک و ئەنگۆستەچاو بوو، خانۆ لە دلی خۆیدا گوتی: «چ کاتیکی چاکە»،
هاتە دیوێخان هەر دوو کۆرە وەخەبەر هێنان و بەرەو دەرگای مووسلی بردن.
کە نیزیکی دەرگا بوونەوه، ئێشکچی تیی راخوڕین: «زەلام کێی؟» خانۆ
بەدەنگە نێرەکەیی خۆی وەلامی دانەوه گوتی:

– منم، خانۆم.

ئینجا هاتە بەردەرگا. داوای کلیلی لە ئێشکچییان کرد. ئێشکچی دەرگای

کردهوه. خانق هر دوو کورهی ماچ کردن و ئوغر خیر و دوعاخوازی لی کردن و گهراوه.

سهردارخان بهو لهشکری وا گهوره و گرانه ههرچهندی دهکرد و دهکوشا هیچی لهگهل خانق پی نهدهکرا. ئینجا دهستی بهشهوخون و شهواره کرد، شهوانه سهربازی دهنارده سهر قهلا، بهلام بی سوود بوو، ههرچی دهچوو نهدهگهراوه. پاشان له داری ئهو دارستان و لیرهوارانه سهدان پهیژهی بهرز و مهحکمی به دروستکردن دا، که به پهیزان وهسهر قهلا کهون. بهلام دلاوهراخی کورد لهمیژبوو بهم فیلهیان دهزانی. شهوانه له پشت شووره ئیشکیان دهگرت. ههنئی جار ژنان ئیشکیان دهگرت؛ چونکه سهرباز زور ماندوو بوون، شهو و رۆژ له شهپدا بوون.

سهرکردهی ژنان گوتیه دلبر و نانی، که ههمیشه پیکهوه بوون، دهبی ئهو شهو ئیشکی پشت شووره ئیوه بیگرن، کچینه خوتان دهبین له چ رۆژیکی ناسکداین، دهبی ئابروو و نامووسی ژنه کوردان بپاریزن».

کیژهکان هیچیان متهقیان نهکرد. ههرکه تاریک داهات دلبر و نانی چهکی خویان ههلگرت و چوونه پشت شوورهی قهلا. قهدهریک بوو بیدهنگ ئیشکیان دهگرت. هیشتا مانگ بهدیار نهکوتبوو. ئاسمان سامال بوو. ئهستیران جریوه جریویان بوو. دلبر به ئاسپایی گوتیه نانی:

– پیم وایه بهیان نیزیکه.

– ههلبهت نیزیکه، ئهی نابینی ئهستیره ناکشین و پیورمیزن بهئاسمانهوه نییه.

هر دوو کچه ههستیان کرد وا زهلامیک به ماته مات و تهله تهله ههلهکشی، خویان تهلاند تا زهلامهکه هات، کهوته بهینی ههردووکیانهوه، نانی بهماته مات لی نیزیک بووهوه، بهردیکی بهریسی ملیدا کتشا، گیژی کرد. ئیدی کابرایان بهدیل برد بۆ دیوهخان، خانق که چاوی وئ کهوت، گوتی:

– هو، خو له خۆمانه، ئهوه له کویتان هینا.

جەوزۆ گوتى:

– ئەم شەو ئىشكىچى پىشت شوورە ژن بوون، دوو كىژ گرتوويانە.

خانۆ گوتى:

– ئافەرىن، كچە كورد.

دىلەكە گوتى:

– منىش كورد، لە خۆتانم.

– دە ئەگەر راست دەكەى كوردى و لە خۆمانى، بلى: «چ لە نىو عەسكەرى
عەجەم ھەيە و نيازىان چىيە؟ بە تەماى چىن؟»

خانۆ ھەرچى پىويست بوو لەبارى لەشكرى ئىرانەو ھەيەكە يەكەى لە كابرا
پرسى و ئەويش ھەمووى وەلام دايەو. پاشان گوتى:

– ئەو مانگى پترە دوو لاوى ئىويەيان گرتبوو، لە كن سەردار خان بوون.

– سەردارخان كىيە؟

– سەركردەى لەشكرى ئىرانە.

– ئەى سەركردە سەيفوللاخان نەبوو؟

– بەلى ئەو بوو، بەلام پاشان شا عەباس لە دووى نارد، گەراوھ تارانى
سەردارخانى لە جياتى نارد.

– ئەو دوو لاوھ ئىستا لە كوئين؟

– سەردارخان ھەردووكى كوشتن؛ چونكە چەندى لەگەل كردن و كوشتان
ھىچيان لە بارەى قەلاوھ نەدركاند.

– باشە، تۆيەكى كورد، لە پای چدا لە دژ نەتەوھەكەت دەستت داوھتە چەك؟
چۆنت دل دى رۆلەى مىللەتى خۆت بكۆزى؟

دىلەكە سەرى داخست، وەلامى پى نەدراوھ. خانۆ بە جەوزۆى گوت:

– ئەو تۆلەى تۆلەباوھ بەرن، بە نىو شاريدا بگىرن، با خەلك ببينن. با
بزنان غەيانيان كىن؟ با خۆيان سزاي بدن.

دیلیان برد، به نیو کووچه و بازاری قه لایاندا گیرا، جاپکیش جاری رادیشته، دهیگوت:

– خه لکینه وهرن، خانق ئه و دیله ی ناردووته نیتوتان، خوتان سزای بدهن. کابرا کورده و غه یانه تی کردوو و چوو پشته شا عه باسی گرتوو، چه کی له دژی میلله تی خوی هه لگرتوو، کوردی کوشتوو. بوو به ههرا خه لکه که تپی ورووکان، پیره ژنیک خوی گه یاندی تفتیکی له دوچاوی کرد، گوتی:

– پیم نالئی خوت به چهند به دژمن فرۆشتوو؟ ئیدی عاله مه که به عاردیاندا دا یه کی به بهرد، یه کی به دار، یه کی به له قه، له توپه تیان کرد.

پاش یه که دوو رۆژ ژنی خانق، به کوشتنی سه یفه دینی کوری زانی، دایه شین و گریان و وهی شیر، قژ و پۆری رنیه وه، ده موچاوی کرد به خلتانی خوتن، هاته دیوه خان، دهستی به لاوانه وه کرد:

– هه ی لاوۆ لاوۆ دهک دایکت کوپر بی، ئاخۆ لاشه که ت له کوئی که وتبی.

خانق لی توو ره بوو، گوتی:

– شهرم ناکه ی، تو ده بی زۆر شاد بی. کئ شهره فی وای وه گیر ده که وئ کوری له پیناوی خاکی باو و باپیراندا خوی به خت بکا.

سه ردارخان چهند مانگ بوو، ده وری قه لای دابوو. به و چهند مانگه ئه ویش شاره زای گه لی پگا و پیباز و پچکه و شفه پتی نیو ره وه ز و زار و گه لی و چۆم و لی ره واران بوو بوو. رۆژنیک ده مه ده می نیوه رۆ بوو، خه لکی قه لا به دهردی خویاندا که وتبوون، حالیان زۆر شر بوو، برسیتی به جاری تاوی بۆ هینابوون. له حالیکی و ناله بار و چه تووندا سه ردارخان هیرشیکی کوتوپری کرده سه ر قه لا. هیرشی ئه م جاره هیند به فیل و ده هۆ بوو، سه رباز به جاری رژانه بن شوو ره ی قه لاوه. خانق ته ماشای کرد: وا په یژه ی بلند بلند به کیش ده که ن و خه ریکن به دیواری شوو ره دا هه لده گه رین. قیزاندی: «کورینه،

نامەردتان نەكەن لییان دەن، دوژمن وا خەریكە لە قەلا سەر دەكهوئ^{*}.

عالمەكهە هەر كه گوتیان لە قیزی خەنۆ بوو، نەكە هەر تۆپ بە تیر و دەمانچە و دار و بەرد و هەرچی بەردەست كهوت بەژن و پیاو و گەورە و بچووك دوژمنیان داگرت، تیر وەكو تەرزەیی بەهار بەسەر دوژمندا باری. سەردارخان لە دوورەوه چاوی لەو شەڕە بوو. ئەو چارەش هێرشەكەیی تێ شكا و سەربازیکی زۆری لە بن شوورەیی قەلا بەجێ مان و ناچار لەشكر كشاوه.

پاش ئەم هێرشە مەحموود مەڕهكانی نۆری ئیدی نۆری ئەوه هاتووه تۆلەیی خۆی بكاتووه و دەولەت و سامانیکی چاكیشتی لە شا عەباس وەچهنگ كهوئ.

مەحموود مەڕهكانی لە هۆزی فرشیكان بوو، پیاویکی هەتیوچە و نەدیویدی و شۆفار بوو، لەگەڵ دەر و دراوسێدا بەرێ نەدەچوو و هەمیشە كێشه و هەرای بوو. زۆر جار ان خەلكەكه لە كن گەورەیی هۆز گازیان لێ دەكرد، بەلام چییان لەگەڵ پێ نەدەكرا. هەر كه دەبووه شەڕیش كهسی دەرپۆست نەدهات هەرچی بەر هەوێڵ كهوتبا دەیی پلێشاندهوه. خانۆ زۆری لە بارەیی پیاوخرایی و شۆفاریی مەحموود مەڕهكانییەوه بیستبوو، بەلام دەنگی نەدەكرد، چونكه ئەوهی بە كاری نیو عەشیرەتان دەزانی و خۆی تێوه نەدەگلاند. بەلام چەقۆ گەیشته هێسكان، گەورەیی عەشیران ناچار لە كن خانۆ گازیان لێ كرد. بەلام خانۆ سزای نەدا، چونكه پیاویکی ئازا و نەبەزیش بوو، زۆر دلێرەق بوو. چەند جار ان خانۆ بۆ جێگەیی زۆر دوور و بەترسی ناردبوو، كاری زۆر گرنگی پێ راسپاردبوو، بەدل و بەگیان جێبەجێ كردبوو و گورجی گەرابوووه. خانۆ تەنیا زهوی و زارەكەیی لێ ساندبووهوه و بەسەر گوندییەكانیدا دابەش كردبوو*.

* ئەو سەردەمە زهوی دابەشكردن بەسەر گوندیدا بەخەیاڵی كێدا دەهات؟
وەرگێڕ

خۆشى ھېنابووه نېو شارى قەلّا. بەلّام مەحموود ھەزى نەدەکرد لە گوند
 وەدەرکەوئى، خانق بەزۆرى وەدەرى نا، کە ھاتە شار، کارى نەکرد، ھەمیشە لە
 قاوەخانان خەريکى قومار بوو، ھەرچىيەکیشى ھەبوو ھەمووى بەقومار
 دۆراند، زۆر جار ان خۆى بەئاشکرا دەيگوت:

– خانق مالى منى ويران کرد، ھەردى لە دەست کردمەو، لە گوندى
 وەدەرنام، منيش خاوەن زەوى بووم، خاوەن مال بووم، ئەمىرق وام لى
 بەسەرھاتوو.

پاشان چوو بوو بە ئاشەوان، چەند سال بوو، شەو و رۆژ ھەر لە ئاش بوو.
 ئەوئى رۆژئى مەحموود مەرھەکانى کە بەرھە گەلى چوو بۆ ئاش، کەس دەنگى
 نەکرد، چونکە ھەموو دەیانناسى و کەس شکی لى نەدەکرد.

کاتى بەرھە چۆم چوو، سەرباز خەبەریان بەسەردارخان دا کە وا پیاویک
 بەرھە چۆم دئى. سەردارخان وای زانى ئەو پیاو قاسیدى قەلایە و ھاتوو
 خەبەرى خۆو دەستەو دەانى پیتە. فەرمانى دا کەس دەستى بۆ نەبا. ھەرکە
 ھاتە گوئى چۆمەکە، کاغەزىکى بۆ گەورەى عەجەم نووسى:

– «ئەگەر دەتانهوئى قەلّا بگرن، بچن لە سەرووى قەلّاو، ھەندئى گوزمى
 تووش ھەن، لەوئى چەند قووچە بەردىک بەرپز داندراون، لە بن ئەو بەردانەو
 کارپزىک بۆ قەلّا لى دراو، ئەگەر ئەو ئاوەتان برى، قەلّا لە خۆرا تەسليم
 دەبئى. دەنا بەھىچ جۆرىکى دیکە ناتوانن قەلّا بگرن، مەحموود مەرھەکانى».

کابرا کاغەزەکەى بەسەرى تیرىکەو بەست و بۆ ئەوبەرى چۆمى ھاویشت.
 سەرباز کاغەزىان ھەلگرتەو، بردیان، دایانە سەردارخان. کە خۆیندییەو لە
 خۆشیاان شامەرگ بوو ھەر ئەو دەمى سەربازانى لەگەل خۆى بردن و چوونە
 ئەو جیگەى مەحموود مەرھەکانى لە کاغەزەکەدا بۆى نەخشە کیشابوون،
 تەماشایان کرد چەند قووچە بەردىک لە دووى یەک ریز کرابوون، دەستیان
 بەھەلگەندن کرد، تاتى سەرکارپزىان ھەلداو، روانیاان ئاویکى زۆر و رەوان،
 بەخوێر بەرھە قەلّا دەروا. ئاویان برى و سەردارخان بەدلى خۆش گەراو.

سەرلەبەيانی كەمى ئاۋ ھات بۆ قەللا، بەلام كە چاشت داھات، ئاۋ چۆرى لى
بىرا. خەلكەكە لە ترسان ھەرچى ئاۋ لە ھەوزاندا بوون بە كوندە پايانگويزتە
مالان و تا ئىوارى تىۋكى ئاۋ لە ھەوزەكاندا نەما. سەردارخان پىيى وابو لە
پاش ئەم ئاۋبىرانە، ئىستا خەلكى قەللا ھەر لە خۇرا تەسلىم دەبن و ھەموو
كارى بەسانايى دەبىتتەو، بەلام پاش ئاۋبىرىنىش بەھەوت پۇژان، قەللا
ھەرەكو خۇى وابو. خانق ھەموو شەۋى وەكو پلىنگ لە نىزىكەو لە دوزمنى
دەكۈشت.

سەردارخان گوتى:

– ئەو چ سەمەرەيە، ئاۋىشمان لى بىرىن، كەچى ھەر باكيان پى نىيە،
دەبى ژىر زەوييان ھەبى؟

ھىورزە كەوتبەو نىو خەلك، عالەم ھەموو دەميان ھىشك بووبو، تەنانەت
تەپاتىيان لە گەرودا نەمابو قوۋتى بدەن. ھەموو سالى لە دەمەدا، لە ئاخىر
و ئۆخىر پايىزى با و باران بو، بەلام بۆ بى يەغبالى و چارەرشى تۆ وەرە تا
ھەنگى ھىشتا باراننىك نەبارىبو و ھەموو پۇژى سامال بوو دەتگوت ھاۋينە؟
خانق كە چاۋى بەو حالە كەوت فەرمانى دا:

– تا زوۋە بە كوندە و دەفر و ئامان و دەبە ئاۋ لە چۆمەوە بىتن.

ئىۋارە بو، نىزىكەى سى سەت زەلام كوندە و مەشكە دەفر و ئامان و دەبە
وقاپ و عەياريان ھەلگرت و بە چەكەو چوون بۆ گەلى. سەردارخان كە
بەمەى زانى لىيى پوون بووۋە كە ئەم چارە كارى قەللا كراۋە و خەلكەكە لە
تىنۋان پەرىشانن، فەرمانى دا:

– سەرباز ھەموو خۇتان مات كەن، وا بكەن كەسيان ھەستتان پى نەكا.
ھەر كە ھاتنە سەر چۆمەكە، ھەمويان قەلاچۆكەن و نەھىلن يەكيان بە ساغى
دەرچى.

سەرباز لەو بەرەو سەردارخان چۆنى فەرمان دابوونى واپان كرد.
پىاۋەكانى خانق يەكيان لى بەساغ دەرەچو، ھەريەكە ھەشت نۆ تىرى

زەھراوى بەلەشەوۈە بوو. خەلەكەكە لەبەر تىنوۋىتى گوتى نەدەدا مردن، پۇل پۇل سەرباز دەچوون و نەدەگەرپانەوۈە بەداخەوۈە خۇشيان دەميان نەدەگەيشتە ئاوى چۆمەكە، گورجى تىرباران دەكران و بەتىنوۋىتى دەمردن.

خانق كە ديتى سەرباز ھەموو لە تىنووان بەجارتى سست بوو و ئىدى شەرى پى ناكرى، ديسان مەجليسى كۆكردەوۈە. ئەندامانى مەجليسى زۆريان ديار نەبوون، مەجليسەكە زۆرى لى كەل بووبوو، نە ئەسۆى لاكان، نە ھەمزە چاوش، نە ئەسكەندەرى پير، نە شەبابى جوانە مەرگ، نە مەلا رەشىد، نە شىخ جەلات، نە زادىنە خانم ئەمانە شتاقيان نەمابوون. ئەم كۆبوونەوۈەپە دوامىن كۆبوونەوۈە بوو. خانق ھەر وەكو جاران لەسەر كورسىيە بلىندەكەى رۆنىشتبوو تەماشائى مەجليسەكەى دەكرد، گوتى:

– لە ھەمووتان زۆر مەنوونم، ھەموو بەلىنى خۇتان بەجى گەياند، زۆر پياوانە و مېرخاسانە شەرتان كرد و گۆى شەرەفتان بردەوۈە. دەبين – سەيرى دەرووبەرى خۆى كرد – زۆر كەس خۆى لە پىناوى ولاتى پىرۇزدا بەخت كرد و نامووس و ئابرووى كوردانى نەدۇراند. ئەمن بىيارم داوۈ ئەو جارەش خۆ وەدەستەوۈە نەدەم. ئەمن دەمەوئى بارووت لە بن قەلا پۆكەم و بىتەقنىم. خۇتان دەبين كەس بى ئاو دەرنابا و شەرى پى ناكرى. ھەركەسى دەپەوئى خۆى بەدەستەوۈە بدا، ئەمشەو بىروا خۆى تەسلىم بكا. بەلام من تەسلىم نابم. با ئەلىن خانق كورد خۆى تەسلىمى دوژمن كرد، خاكى خۆى دا بە شائى ئىران و ەرز و نامووسى خۆى برد.

– چ دەلىن، پاتان لەسەر چىيە؟

خانق كە لەو قسانە بووۈوۈە وەكو ھەلۆ ديسان لە كورسىيەكەى دابەزى و لە مەجليسەكەى ئۆرى، بەھەويى وەلام بوو؟

ورتە لە دەم كەسەوۈە نەھات، دەتگوت ھەموو دەلىن.

– «وہللا ئىمەش تەسلىم نابىن و ئامادەين خۇمان لە پىناوى نىشتاماند» بەخت كەين».

خانق کە بۆی پروون بوو، ھەموو بەرباری وی پازین، دەستبەجی گوئی:

کۆرگەل زووکەن،

بارووتی لە چال دەرکەن،

قەلای دمدەم نوغۆ کەن،

کوردان خۆ تەسلیم ناکەن.

خێرا عاردیان کۆلاو،

بارووتیان لە چال ھەلداو،

قەلای دمدەمیان تەقاند،

بەھەموو کوردستانیان راگەیان.

ھەویای شا عەباس وەدی نەھات

خانق لە دین دەرئەھات،

تەسلیم بە شا عەباسیش نەبوو،

بۆ خاس و عامان عەیان بوو.

بلا کوردان ھەموو بزائن،

ئەگەر خۆ بەخۆ غەیان بن،

ھەمیشە بۆ ولات دەبن،

سەرشۆڕ و ژێردەستە دەبن.

ئەوجا لە سێ شوینرا بارووتیان لە بن ھیمی قەلا پۆکرد و تەقاندیان.

ئەگەر لە قەلا بەربوو، چەند پۆژ بوو بەخۆ و دانیشتوانییەو دەسووتا.

دووکەلی رەش بەری ئاسمانی گرتبوو. بۆسۆ و بۆکوپووز ئەو گەلی و

نەوالانە پێ کردبوو. پاش چەند پۆژیک دووکەل پەویبەو، بەلام سەردارخان

ھەر نەدەوێرا بچتە قەلا، لە دلی خۆیدا دەیگوت: «کەواتا خانێ کورد بەفیل

ئەگری لە قەلا بەرداوە، تا بچمە قەلا و منیش بەدەردی قولى خان بەرێ.

سەردارخان زەندەقی لە بویری و مێرخاسیی خانق چوو بوو. پۆژیکى سەد

پیاوی قزلباشی نارەدە قەلا بزائن چ باسە، قزلباشان تەماشایان کرد قەلا

كەسى زىندووى تىدا نەماو، شارى قەللا پىر بوو لە زىر و زىو و شىمەكى بەنرخ و گرانبايى. قزلباشەكان دەستيان بەتالان كرد، ھەرچى بەنرخ بوو كۆيان كىردنەو، چەند سەعات بوو، سەردارخان چاوەنۆريان بوو بگەپىنەو، ھەر نەگەپانەو، سەردارخان لە دلى خۆيدا گوتى: «كەواتا ئەو قزلباشانە چوون لەگەل كوردەكان رىك كەوتن، چونكە زۆر جارەن كورد و قزلباش لە دژ شاي ئىران يەكيان دەگرت و شەريان دەكرد. پاشان ھەزار سەربازى نارد، كە چوونە قەلاو تەماشايان كرد گيانلەبەرىكى بە ساغى تىدا نەماو، بەلام قزلباش كەوتوونە نيو بازار و كارگە و دووكان و مالان ھەرچى ھىيە و نىيە كۆيان كىردووتەو، خەبەريان بەسەردارخان دا، حال لەمە حىكايت لەمە. سەردارخان فەرمانى دا:

– خىرا بيانھىتن.

كە ھىنايانن، سەردارخان تەماشاي تىردانەكانى كردن ھەموو ھەلمسابوون، كىردىيانەو، سەردارخان واقى وىرما. ھەقى بوو. ھەموو جۆرە زىرتىكى تىدا بوو، خىشلى ئىران، ئى پۆم، زىر و زىو ھىندستان و ئەفغانستان و ئى ولاتانى دىكەى ھەموو تىدا بوون، كابرا سەرى خۆى بادا گوتى:

«وئەللا باوھ وەكو شا و پادشا ژياو، چى لەوان كەمترە نەبوو»، سەردارخان چوو بۆ نيو شار، نۆرى ھەوزىكى گەورە چەند ژنىكى بەسەرھەن چۆكيان داداوتە سەر مەرمەرى ھەوزەكە و ھەريەكە جامىكى بەدەستەوھىيە دەنگوت ئاو ھەلدەھىنجن، بەلام ھەوزەكە مچقى بوو و چۆرى لى برا بوو، كە لىتيان نىزىك بوو ھەنواری ژنەكان ھەموو مردوون. كابرا سەرسام بوو، لە دلى خۆيدا گوتى:

«بەراستى خەلكىكى نەبەز و كۆلنەدەرن، ئەم ھەموو چەتوونى، فەلاكەتەيان تووش بوو، ھىشتا ھەر تەسلىم نەبوون».

ئەنجا بەرھە نيو شار چوو، تووشى مەيدانىكى ھەراوى بەرىن بوو، نۆرى

دار و درهختیکی خۆشی لى پواوه. سىبهرى دوو ريزه دار دهكهوته كووچه و كۆلانان، دوو جوگهى پيدا دهريشت. بهلام ئاويان پيدا نهدهريشت و وشكاويان هينابوو. سهردارخان بهرهوخوارتر چوو، تووشى كۆشكىكى دوو نهۆمى گهوره هات، دوو گومەزى بهسرهوه بوو. گومەزەكان چەند كلاًورۆژنە و پهنجهره گلۆقەر خريان پتوه بوون. به پتپليكاناندا وهسهركهوت، چوه سهرى، له گومەزەكانرا چواردهورى قهلاى ههموو لپوه ديار بوو. ئهوجا هاته خوارى، دهرگاي كردوه تهماشاي كرد ديوهخانىكى گهوره و فراوانه. مافوورىكى گهوره لى راخرابوو، گا كئوى و كارمامز و دهعباي ديكى لهسهر نهخش كرابوو. چەند جۆرە چەكى سەیر سەیر، تەنانەت چەكى بەردى زەمانى زوو و كهوانى چەرم و دهمانچهى بارووتيشى بهديوارهوه بوو. بهرهوژوور تهختىكى كه مى بلند دانرابوو دۆشهكىكى لهسهر راخرابوو، چەند باليف و سهرينىكى پهري نهرمى بۆ بهريال لهسهر ريزكرابوون، سهردارخان گوتى:

– ئەم تۆلە باوه وهكو شا و سولتانان راى بواردوه، من خۆم مىرى لوړم گرت و كوشتم، شتى وام پتوه نهدى. له دهرچووندا بوو، ئەفسەريك گوتى:

– گههرم، ئەمە ريگايهكى پهنامهكيه لهم ههيوانهوه بهرهژير دهچى.

به پتپليكاناندا چوونه خوار، كه مى تاريك بوو، ئهوانه لى له پيشهوه بوون، گوتيان: «ژوورهه پرووناكه». كه چوونه پيشتر، ئيدى وهكو دهرى پرووناك بوو، له نپو ئه و بهرد و زانارانهدا، له ژيرهوه هيندهيان ئهشكهوت و كيلهر ههلكۆليبوو دهتگوت شارىكى چكۆلهيه. ئەمە ههمووى عههبارى زمير و زهخيرهى عهسكەر بوو. هيشتا ئارد و گهنمىكى زۆرى تيدا مابوو. سهردارخان گوتى:

– وهلا، ئەگەر ئاومان لى نهبريبان، هيندهيان ئازووخه ههبوو، دهبوو ئەم ساليشمان ليره بردبا سهر و حالمان بهدهست كرپتوه و بۆران و سههما و سۆلهوه شربا.

سەردارخان وەدەرکەوت، چوو، دەستی بەگەران کرد، تا گەشتە قەراخی شار ئیدی شوورەى قەلەوئ دەبراو، نۆرى دەرگەیهکی ئاسن دیارە. دوو زەلام لە بەر دەرگا مردبوون، بەلام چاویان نەقوچاندبوو، دەتگوت بەقەستی خۆیان مات داو، یەکیان قژ کەرۆشکییەکی سوورکەلە بوو و وەکو عەرەبی میسری دەچوو. سەردارخان لەگەڵ سەربازاندا تى پەپین، لەسەرەو لە زناری چاکاندا ئەشکەوتیکی گەرە هەبوو، سەردارخان پتوراست چوو بۆ ئەشکەوتەکە. تەماشای کرد پەژى و وردە ئاسنی لى کەوتوو. کەمى چوو پتشتەر نۆرى جورنیکى ئاسن تەواندەوێ لێیە و قەلبى تۆپ دارشتنى بەتەنیشتەو داندراو. هەرازتر هەلکشا تەماشای کرد دەرگایەکی گەرە لێیە و گەلێ تفاق و ئامێرى بەدەرەو بەردا هەلپەساردراون پیاوێکیش سەرى لەسەر دەرگاکی داناو و مردوو. سەربازیک بەنووکە شیر تێوێ ژەن کابرا بەپشتدا کەوت. سینگى بەدەرەو بوو، خاچیکى لە ستۆدا بوو. سەردارخان گوتى: «ئەو قەلەیه».

ئەوئ پۆژى سەردارخان شارى قەلە زۆر گەرا، ئیدی ماندوو بووبوو و تینویتی زۆرى بۆ هینابوو، بەکووچەیکدا بەرەوخوار بوو، بچتە گەلێ ئاو بخواتەو. هەرکە لە کووچە وەدەرکەوت نۆرى لە پتیش دەرگای مائیکى - زۆر گەرە نەبوو - کێژیک بە کەزى خۆى بەدار گۆژەکەو هەلئاسیبوو و خنکابوو. سەردارخان کە لێى ورد بوو چ ببینی، لە عەمرى خۆیدا تریفەى وا جوان و بەدەوێ لە هیچ کوئ نەدیتبوو، بەجاری واقى و پما و حەپەسا. هەرچى لەگەڵدا بوون ئاخیان بۆ هەلکیشا، دەتگوت بەقەستی چاوی قوچاندبوو تا برۆی پەش و پوخسارى بەفرینی چاتر بەدیار کەوئ. جووتى خڕخالی زێوى رووتى لە قاچدا بوون، هەر یەکە پینچ شەش قاش و نقیمى جوانى تى چەقیندرا بوون زۆیکى زێرى بەسەر هەنییەو بوو. قۆتکیکی پەشى درێژ بەلاجانگی راستیدا شوپ بووبوو، سەرى قۆتکەکە کەمى لە ژێر چەنەیه تێپەر بووبوو. کلاوێکەى هەموو لیرەبەند بوو، مێخەکیکی زێرى بەکەپووه بوو، قاشیکى ئاقیقى سوورى بەسەرەو بوو. کەمیک دەمى

کراپووه ده تگوت خه ریکه پئ بکه نی. جله کانی نوئ و گرانبایی بوون، ده تگوت خوئی بۆ شایی و داووت پازاندووه ته وه، قوماشی به ری له خاس ئه تلّهس و خامه ک و قه نهوز بوو و گوپه ک نه خشی نرابوو، کورته کیکی قه دیفه ی هیندستانی له به ردابوو. دوازه که زیی درپژ به سه ر پشتیدا شوپ بوو بوونه وه و کوژه که یه ک و نوشته یه کیان بۆ چاوه زار پتوه کرابوون. تۆر و گهرده نه یه کی کاره بای شه هلا و مه رجانی سووری له ملدا بوو. خالیک به بن غه بغه بیه وه بوو.

سه ردارخان که میکی دیکه ی لی نئیزیک بووه وه، گوئی:

«خوایه، رهزام به ره زات، ئه م خوژییه ت چۆن له نیو ئه م چیا و چۆل و بیانیانه خولقاندووه.»

قه ده ریک بوو سه ردارخان و ئیشکچییه کانی له که چه رامابوون، که میکی ده می کردبووه وه، ده تگوت وه ک بییه ی شتیک بلی.

سه ربازیکی ویستی ئه نگوستیله یه کی په نجه ی دهستی چه پی ده ری نی، سه ردارخان تپی راخوپی، گوئی:

«خوا هه لئاگرئ، هیچی لی مه که وه، ئه مه شتیکی پیروژه، هه ر ده لپی زیندووه و به قهستی چاوی قوچاندووه.

خۆزی ساغ ده بووی، ئه وجا بتزانییا چۆن ده بوویه گولی کۆشک و ته لارم».

پۆژ ئیدی راشکابوو، سه ردارخان گازی قاسیدی کرد، مژده بۆ شا عه باس بیا، بۆی نووسی: «شاهه نشا، وهکو مانگ و رۆژ هه میشه تیشکت به سه ر سه رمانه وه بی و تیریژت به هه موو دنیا دا بلاو بیته وه، ئه مرۆ فه رمانم به جی هینای، قه لای دمدمم به سه ر کورداندا وێران و نوغرۆ کرد. سه ردارخان».

پاشه‌کی

که سال وەرگه‌راوه، به‌هار دیسان هاته‌وه‌قه‌لا، به‌لام له‌کووچه و کۆلانیان نه‌قاوه‌خانه و چیشته‌خانه مابوون، نه‌سازبه‌ند و ئاهه‌نگ و به‌زم، نه‌ئهمسه‌ر و ئهمسه‌ری خورشیدی بازارباشی و بریویانوو به‌م و به‌و گرتن مابوو. ده‌تگوت کوردان نه‌ک هه‌ر له‌م چیاپانه، له‌همموو دنیا ئاسه‌واریان نه‌ماوه و له‌ره‌گ و ریشه‌ده‌ره‌اتوون، به‌لام راستیه‌که‌ی وانه‌بوو، کورد له‌سه‌ر چیا‌ی بلند و گه‌ردن که‌شان، له‌هه‌ریم و ناوچه‌دووره‌کانی قه‌لا زۆر مابوون. که‌به‌هار خۆش بوو په‌زیان به‌ره‌و دۆلگان را‌دا و بووه‌وه به‌زاوژی.

پیر و ڕدین سپی چیرۆکی خانۆی له‌پ زیرینیان ده‌گێ‌راوه. خۆشخوان و به‌یتبێژ به‌یتیان هه‌ل‌ده‌به‌ست. ئه‌و شه‌ره‌هه‌روا به‌فیرۆ نه‌چوو، پاش ماوه‌یه‌ک دیسان کوردان بۆ ئازادی خۆیان ده‌ستیان به‌شه‌ر کرده‌وه و سه‌رکرده‌ی شه‌ری ئه‌م جاره‌تالۆریک ناوی بوو و هه‌ربۆیه‌ش کورد به‌و شه‌ره‌ ده‌لێن «شه‌ری تالۆریک».

فەرھەنگۆك

ئ

ئاخوند: مەلای شیعە.

ئاران: قشلاخ.

ئارمانج: ئامانج.

ئاز: سەخت.

ئاشپەزخانە: مەتبەق.

ئامپىر: ئەدات.

ئۆغرم: تەنگانە و ناخۆشى.

ئەرخاين: دۇنيا، بى باک.

ئەستىيور: ۋەجاخ کوپىر.

ئېرەبى: بەخىلى.

ئىكلام: تەمەنا.

ب

بارانى كالۆ بەسەر: بارانى دەنك

گەرە و قايم.

بالپۆز: سەفیر.

باندوور: نىلە.

بېق: تالانكارى.

بلووک: بەش.

بەترەف: فرەزۆر.

بەلەنگاز: ھەزار.

بەلەد: دەلىل، شارەزا.

بەوش: ئامپىرى تەۋنكارى.

بيانى: بىگانە.

بى خەوش: بى عەيب.

بيگار: سوخرە.

پ

پاپاخەكەى: كالۆەكەى.

پاكارى: نۆكەرى، خزمەتكارى.

پررۆلە: پارچەى بچكۆلە.

پسپۆر: شارەزا.

پستە: چەرەز.

پشتوو: دەمانچە.

پنچك: پارچە.

پەنى: پەنھان، پەيام، پەنامەكى.

پەيك: قاسىد.

پېتېق: نىزام.

پېرۆكە: تازە ۋەسەر پى كەۋتوو.

پېشخان: نۆكەرى خان.

پېنگولە: دېڭىڭكە بېنى ئەستۈورە و زۆر

سەرى ھەيە.

پېئورمىزىن: ئەستېرە كىشان.

ت

تاتك: پېتك.

تاشت: ناننى بەيەنى.

تانگ: تەنىشت.

ترووك: زۆر سىلۆك، تۆر.

تۆمەرى: بە سەرچەم، بە قەلەم.

تەرەول: زىندەوەر.

تەوس: گالته.

تەومەزل: بېكار.

تەيار: ئامادە.

ج

جگ: مېچ.

چۆرك: كېسە.

چ

چازان: دانا.

چلوو: چلە.

چوارىنگال: چوارچىمك، چوار دەور.

چووك: بېچووك.

چەتوون: سەخت، دژوار.

ح

حەژمەت: تاو.

خ

خاپوور: ويران.

خلىندۆر: جۆرە دۆخەوايەكە.

خورجىنە: خورج.

خۆزى: خۆزگە، خۆزىا، بريا.

خەرج: ضرىيە.

د

داخاوت: قسەى دەكرد.

داغمە: دروشم.

دانىغلا: مات بوو.

دوئىر: ژوورى دانىشتن.

دوونازۆ: پاشەنگ.

دەھۆ: فېل.

دەبۇتخانى: دەبۇتخانى، عەمارى چەك،

دەبۇ.

دەرۆزەكەر: سوآلكەر.

دەستوو: دەسك.

دەسمز: ئوچرەت.

دەفر: ئامان، حاجەت.

دەوار: ولاخ.

دەيازوا: لىتى دەخورى.

پ

پادەمووسم: ماچ دەكەم.

پىكىف: ئاۋزەنگى، زەنگۆ.

پەدوو: بەدووكەوتنى ژن.

په ژۍ: خه لوز.

په وکـــه وان: ئه وهی په وه ئه سپ

دهله وه پنی.

پیحال: زین.

پی دهنیشت: لی دهنیشت.

ز

زباره: دهسه وا.

زورار: قه دباریک.

زورهان: لیزان و زه بر به دهست.

زه رده پی: خور له زه رده.

ژ

ژاوه: جمه.

ژيله مو: ژيله می.

س

ساپ: کا.

ستیرک: شوقه له ت.

سقدهر: عه ته به، ئاستانه.

سمکول: پیکولی ئه سپ.

سونگه: هو، سه باره ت.

سوورفل: سووره.

سه رانگو تیک: زیل دان، گووفه ک.

سه ربه وورد: سه رگوزه شته.

سه له ف: سه ره وه،

سیره ک: ته نک، شاش.

ش

شاری: شه قام.

شتاقیان: که سیان، هیچیان،

چتاکیان.

شوم: زه وی شو کردن - کپلان.

شوو: شوو، شوولک، شوول.

شه وین: شه وه که ژ.

غ

غه واره: نه ناس و نامو.

ف

فراژوو: فراژی، هه لدان.

فزه: نقه.

فه تاره ت: خه ساره ت.

فه ندبار: فیلبار.

فیرو: خه سار.

ق

قالیچه: مافووری چوک.

قشلاخ: خانوو و به ره ی زیستان.

قلیان: گوشتی سووره وه کراو.

قولله: برج.

قوشه ن: له شکر.

قه رای: قه ده ر.

قه ره واش: خزمه تچی.

گەۋگەۋ: گەگە، قەف قەف.

ك

كادە: جۆرە نانئىكە.

كرىت: دزىئو، نەنگ.

كونجىك: جۆرە دىكىكە.

كۆسە ميسىرى: شىرىكى كۆنە و لە

ميسر دروست دەكرا، پەنگە ھەر

شىرى ميسرىش بى.

كۆلۆس: كالاو.

كەتە: قۇچاغ، بەخۆۋە.

كەرمۆز: مېشەكەرەنە.

كەژو: كۆك، گورىسى شۆرتكى.

كىشكىچى: ئىشكىچى، پاسەۋان.

ل

لاقرتى: قسە و قسەلۆك.

لاكان: ئامپىرى بەسەر بەفردا

خلىسكان.

لاۋ: كورق، ئەى لاو.

لوا: بەرگن.

لۆركە: خواردىنىكە.

لۆزەنگەر: زرتە زەلام.

لە چەمبەر خستىن: چواردەور گرتن.

لەز: خىرايى.

لىرەۋار: جەنگەلىستان.

م

ماهى: شفرە فىل، عاج.

متەق: ورتە.

مەلاس: مات.

مەمانان: ئېمە مانان.

مىچىن: جگىن.

مىمىل: ملىۆزم.

گ

گان: بانگ.

گازن: شكايەت.

گازر: پەنگىز، خىمگەر.

كارام: دارى كە گا و گوتالى پى لى

دەخوړن.

گارپس: جۆرە دانەۋىلەپەكە.

كاشە بەرد: كا بەرد.

گاۋگەردوون: حەيوان سەربىرىن.

كوژم: بلىندايى.

كوڤەند: شايى.

گووفەك: زبلىدان.

گەرمژ: گەرميان، گەرمەسىر.

گەرناس: ئازا و دلىتر.

ن

نژياركردن: بىرەۋەرى.

نۆغروق: ويران.

نەجاخ: چەككىكە ۋەكو تەۋرەزىن.

نەزركە: مەرقەدى پياۋچاكان.

نەۋال: دۆل و دەرە.

نەیار: دوژمن.

هەراو: بەرین.

و

وربە: قاپووت.

ولسات: بەرزەولاخ.

وەشێرم: بشارمەووە.

وەدوتان بێنن: بەقسەتان بەینن.

وەلەرزین: راکشان.

وێستا: ئێستا.

وێی نەدەدان: پێی نەدەدان.

هەرەوێ: دەسەوا.

هەلدێر: چیاى تووش.

هەندەران: دەرەووە.

هەنیە: ئێوچاوان.

هەویا: هیوا، تەما.

هەوێردە: بالندەیهک____، ناوی

کەرەوالەیه.

هێسا: حەساو.

هێوران: دامەزران، قووناخ گرتن.

ه

هەمبێز: باوەش، هەمبێز.

هەوێر: مەڕ راکرتن بۆ دۆشین.

هۆز: عەشیرەت.

ی

یەغبال: تالع.

سەرەتای نووسەر بۆ چاپی رووسی

كورد يەكێكە لە گەلە ھەرە كۆنەكانی رۆژەلاتی نزیك. فەیلەسووفە یۆنانییە كۆنەكان سترابۆن و پەتلیمۆس كە باسی ناوچەی (كەردۆئین) «گەردۆئین»یان كردووە، باسی كوردیان كردووە. گزینەفۆنیش لە «ئەنا بازیس»دا رازی گەلی جەنگاوەری كاردۆخەكان دەگێڕێتەوە كە ئەو ھوو سوپای دە ھزار كەسیی یۆنانییەكانیان تا دەریای ڕەش ڕاونا.

لە كۆتیی ئیتنەگرافی – میژوویی «كوردی ئەودیوی قەفقاز»^۱ و تراو:

«میژووی گەلی كورد، لە بنچینەدا میژووی خەباتی چەندین سەدەیەتی لە دژی چەوسێنەرەو خۆمالی و بیتگانەكانی، كەچی لەگەڵ ھەموو ئەو ھەشدا، گەلی كورد مەردانە بەتاقیكردنەوی ئەم ھەموو جەنگە ستەمكارییانەدا تێ پەریوە و ئازایانە ئەدەب و زمانی خۆی پاراستووە».

چارەنووسی تراجیدیای كوردستان لە دوا دوایی سەدەی شانزەھەم و سەرەتای سەدەی ھەفدەھەمدا لە چارەنووسی ولاتە بچووكەكانی تری ئەو سەردەمە دەچوو. لەشكری دەولەتە دراوسێ بەھیزەكان، بێ پشوو، بەنیازی داگیرکردنی خاکی كوردستان و كۆیلاندنی گەلەكەیی ھێرشیان دەبردە سەری.

بەلام بەزاندنی كورد كاریكی ئاسان نەبوو. لەشكری دوژمن لەو شەپە خویناوییانەدا زیانیكی زۆریان لێ دەكەوت و زۆر جار نەیان دەویست لەو زیاتر شەپكەن. گەلی كوردی ئازادیخواز و شەروان، سوور، بەرگریی لە سەربەخۆییی خۆی دەكرد.

ناوھێرێکی ئەم رۆمانە یەكێكە لە تابلۆكانی ئەم خەباتە. بریتییە لەو بەرگرییە

۱ تێ. فێ. ئەریستەفا، كوردی ئەودیوی قەفقاز. مۆسكۆ. بۆلوكراوھی پەرتهگی ناووك، ۱۹۶۶.

قارەمانانەيە لە کوردە - قەلای دمدەم کرا. میریک، بەگیک، ئاغایک سەرکردەى ئەم
 خەباتە ناکا. کوردیکى سادەى (خانۆ) ناو پێشەواى ئەم خەباتە بوو بەھۆى
 بەخشندەیی و دەس و دەھەندەییەو گەل ناوی (لەپ زێرین) ی لى نابوو.
 لەم خەباتەدا ئازەربایجانى و ئەرمنەکانیش بەگەرم یارمەتیی کوردیان دا.
 لەبارەى ئەم خەباتە قارەمانانەو گۆرانى و راز و ئەفسانە و حەکایەتیکى زۆر
 ھەیە، کوردی وا نییە بەم داستانە میژووییەى گەلەکەى خۆى نەزانى.
 من لەم کتیبەدا ھەولم داوہ تەنیا بەشتیکى کەمى خەباتى چەندان سەدە بەردوامى
 گەلى کورد لە پیناوی خاکی نیشتمانى خۆیدا، لە پیناوی سەربەخۆییدا، لە پیناوی
 رزگاربووندا لە ستەمى بێگانە، پوون کەمەوہ.

له باره‌ی نووسەر و کتێبه‌که‌یه‌وه

عه‌ره‌بی شامۆ پیرترین نووسهرێکی کوردی سۆفیه‌ته، دانه‌ری ژماره‌یه‌کی زۆر داستان و چیرۆکه‌ له‌باره‌ی ژیا‌نی کورده‌کانه‌وه.

له‌م کتێبه‌ نوێیه‌یدا، عه‌ره‌بی شامۆ یه‌کێک له‌ قاره‌مانانه‌ترین و له‌ هه‌مان کاتیشدا تراجیدیایه‌ترین لاپه‌ره‌کانی میژووی گه‌لی کورد – ده‌ژینیه‌ته‌وه.

ئه‌م کتێبه‌ باسی به‌رگریکه‌ره‌ پڕ شکۆکانی قه‌لا‌ی ئه‌فسانه‌یی دمد، باسی پێشه‌وا‌ی به‌وێڵی کورده‌کان (خانی له‌پ زێڕین) ده‌گێڕیه‌ته‌وه.

ئه‌م کتێبه‌ به‌ر له‌ هه‌رچی بۆیه‌ په‌سه‌نده‌ چونکه‌ رووی گه‌لی کورد، هه‌ستی کورد به‌شانه‌زییه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی، داوونه‌ریتی، ئه‌فسانه‌کانی، بیروباوه‌ری، تیکرای خاسیه‌ته‌ خوو پتوه‌ گرتووه‌کانی به‌ئاشکرا تیا تۆمار کراوه‌ و به‌تینکی تایبه‌تییه‌وه‌ خراونه‌ته‌ روو له‌ کاتیکی تراجیدیایی میژوودا، کاتی که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌فده‌هه‌مدا له‌شکری عه‌باسی شای ئێرانیان برد بۆ که‌مارۆدانی قه‌لا‌ی دمد.

سه‌ره‌تای چاپی پروسیی داستان‌ی دمد

مه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم

کردوویه‌ به‌ کوردی

نیگاره‌کانی ئه‌م کتێبه‌ له‌ چاپه‌ پروسییه‌که‌ی وه‌رگیراوه

نیگارکیش: قی. ئی. سووریکه‌ف

